

TÜRK CEZA KANUNUNUN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMIŞ HÜKÜMLERİ ⁽¹⁾⁽²⁾

Kanun Numarası : 765
Kabul Tarihi : 1/3/1926
Yayımlandığı R.Gazete : Tarih: 13/3/1926 Sayı: 320
Yayımlandığı Düstur : Tertip: 3 Cilt: 7 Sayfa: 519

*1 - 11/7/1931 tarih ve 1840 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri:
(Madde numaraları: 160)*

Madde 160 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

157 ve 158 inci maddelerde beyan olunan hallerde takibat icrası Adliye Vekaletinden ve 159 uncu maddede yazılı surette Büyük Millet Meclisi riyasetinden izin verilmesine bağlıdır.

*2 - 8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri:
(Madde numaraları: 4,6,13,15,36,46,55, 56,87,89,91,105,143,171,178,201,
202,204,208,212,213,214,220,221,254,258,267,271,272,284,285,296,316,317,318,319,320,321,322,323,324,325,326,327,328,
329,330,331,332,333,334,335,336,337,338,348,354,403,404,405,406,414,416,421,423,435,436,440,441,449,450,453,456,457,
459,470,478,491,492,493,508,509,512 ve 519.)*

Madde 4 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ecnebi memleketlerde Türkiye Devletinin emniyetini ihlal ve devlete mahsus resmi mühürleri ve kanunen mevkii tedavülde bulunan Türkiye meskukatını taklit edenler veya devletin evrakı nakdiyesini ve devlet hazinelerince kabul edilmekte olan Türk esham ve tahvilatını ve kaime ihracına mezun bankaların kaimelerini sahte olarak yapanlar - Türk kanununun bu fiile tayin ettiği cezanın azami haddi beş seneden eksik değil ise - Türk Kanununa tevfikân cezalandırılır.

Bunlar hakkında ecnebi memlekette evvelce hüküm verilmiş olsa bile Adliye Vekilinin talebi üzerine Türkiyede tekrar muhakeme olunurlar.

Türk veya ecnebi, Türkiyede tutulmuşlar ise kanununun tayin ettiği ceza beş seneden eksik dahi olsa haklarında yukarıdaki fıkralar ahkâmı caridir.

(1) Bu kanunda, 26/4/1926 tarih ve 825 sayılı Kanun ekindeki hata savap cetveli ile yapılan düzeltmeler metne işlenmiştir.

(2) Bu Kanundaki para cezalarının uygulanması ile ilgili olarak 10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunu değiştiren 21/1/1983 tarih ve 2790 sayılı Kanun ile 15/8/1957 tarih ve 9682 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 20/5/1957 tarih ve E. 1, K. 12 sayılı Yargıtay İç. Bir. Kur. Kararına bakınız.

Ecnebi memleketlerde Türkiye namına memuriyet veya vazife deruhte etmiş olupta bu memuriyet veya vazifeden mütevellit bir cürüm işleyen kimse Türkiyede tutulmamış olsabile hakkında üçüncü fıkra hükmü tatbik olunur.

Madde 6 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Dördüncü maddede yazılı cürümlerden başka bir ecnebi Türk Ceza Kanununca aşgari haddi bir seneden eksik olmayan ve şahsi hürriyeti tahdit eden bir cezayı müstelzim cürmü ecnebi memlekette Türkiyenin veya bir Türkün zararına işlediği ve kendisi Türkiyede bulunduğu takdirde Türk Ceza kanunu mucibince ceza görür. Fakat bu cezanın üçte biri indirilir. Ve idama bedel yirmi sene ağır hapis cezası tatbik olunur.

Ancak bu bapta takibat icrası Adliye Vekilinin talebine veya mutazarrar olan şahsın şikayetine bağlıdır.

Eğer cürüm diğer bir ecnebinin zararına işlenmiş ise faili Adliye Vekilinin talebi üzerine aşağıdaki şartlar dairesinde birinci fıkrada beyan olunan ahkama göre cezalandırılır:

1 - Türk kanununca hürriyeti tahdit eden ve aşgari haddi üç seneden aşağı olmayan cezayı müstelzim bir fiil olmak,

2 - İadei mücrimin muahedesi bulunmamak veyahut iade keyfiyetine cürmün irtikap edildiği mahallin ve ne failin mensup olduğu devletin hükümeti tarafından kabul edilmemiş bulunmak.

Madde 13 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır hapis cezası müebbet veya muvakkattir. Müebbet ölünceye kadar devam eder. Muvakkat bir seneden yirmi seneye kadardır. Her iki hali çalışmak mecburiyetiyle ve aşağıdaki kaidelere tevfiği hareket suretiyle bu cezaya mahsus müesseselerde çektirilir.

Müebbet Ağır hapsin ilk üç senesi ve muvakkatte cezanın altıda birine müsaviilk devresi bir hücrede geceli gündüzlü yalnız bırakılmak suretiyle icra olunur. Bu ilk devre müddeti altı aydan eksik ve üç seneden fazla olamaz. Ondan sonra ki müddet geceleri bir hücrede yalnız bırakılmak ve gündüzleri sair mahpuslarla konuşmaksızın çalıştırılmak suretiyle ikmal ettirilir.

Madde 15 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hapis cezası üç günden yirmi seneye kadardır. Buna mahsus müesseselerde geceleri bir hücrede yalnız bırakılmak ve gündüzleri mecburen çalıştırılmak suretile çektirilir.

Mahküm mahpus bulunduğu müessesede gördürülmekte olan işlerden istidadına ve eski meşguliyetlerine en muvafık olan işi intihap edebilir. Hatta başka bir işte çalışmada mezun kılınabilir.

Ceza altı aydan fazla değilse bir tevkifhanenin buna mahsus bir kısmında da çektirilebilir.

Madde 36 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mahkûmiyet halinde cürüm veya kabahatte kullanılan veya kullanılmak üzere hazırlanan veya fiilin irtikabından husule gelen eşya fiilde methali olmayan kimselere ait olmamak şartıyla mahkemece zabt ve müsadere olunur.

Kullanılması, yapılması, taşınması, bulundurulması ve satılması cürüm veya kabahat teşkil eden eşya bir ceza mahkûmiyeti olmasa ve faile ait bulunmasa bile mutlaka zabt ve müsadere olunur.

Madde 46 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cürüm ve kabahati işlediği vakit şuurunu veya hareketinin serbestisini selbedecek surette ruhi zafa müptela olan kimseye ceza verilemez. Şukadar ki ademi mesuliyetine karar verilen şahsın serbest bırakılması tehlikeli olduğu mahkemece takdir edilirse hakkında muamele kanuniye icra olununcaya kadar muhafaza edilmek üzere ait olan makama teslimini mahkeme emreder.

Madde 55 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cürüm ve kabahati işlediği vakit on beş yaşını bitirmiş olupta on sekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında aşağıdaki kaidelere tevfikane ceza tayin olunur:

1 - İdam ve müebbet ağır hapis bedel on seneden on beş seneye kadar ağır hapis müebbet sürgüne bedel üç seneden aşağı olmamak üzere muvakkat sürgün cezası verilir.

2 - On iki seneyi geçen muvakkat cezalar altıdan on seneye kadar ve altıdan on iki seneye kadar cezalar üç seneden altı seneye kadar indirilerek hükmolunur.

3 - Diğer hallerde cezanın yarısı indirilir.

4 - Mali cezaların üçte biri tenzil olunur.

5 - Hidematı ammeden memnuiyet ve emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezaları hiç tatbik edilmez.

Eğer hüküm zamanında mücrim on sekiz yaşını bitirmemiş ise mahkeme şahsi hürriyeti tahdit eden cezanın bir islahhanede icrasını emredebilir.

Madde 56 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cürüm işlediği vakit on sekiz yaşını bitirmiş olupta yirmi bir yaşını bitirmemiş ve hüküm zamanında altmış beş yaşını geçmiş olanlar hakkında idam ve müebbet ağır hapis cezasına bedel 24 sene ağır hapis cezası hükmolunur.

Müebbet sürgüne bedel beş sene müddetle muvakkat sürgün cezası verilir.

Sair hallerde cezanın altıda biri indirilir.

Madde 87 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerin tatbikatında:

1 - Kabahat fiilinden dolayı sadır olan hükümler bir cürüm vukuunda ve cürme müteallik hükümler kabahat vukuunda,

2 - Tedbirsizlik ve dikkatsizlik ve meslek ve sanatın icrası hususunda tecrübesizlik ve emirlerle nizamla riayetsizlik neticesi olarak işlenen cürümler diğer cürümler mukabilinde, ve sair cürümler bunlar mukabilinde,

3 - Sırf askeri cürümler hakkında sadır olan hükümler,

4 - Ecnebi mahkemelerden sudur eden hükümler,

Tekerrüre esas olamaz.

Madde 89 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Adliye mahkemelerince cezaı nakdiden başka bir ceza ile evvelce mahküm olmayan kimse işlediği bir cürümden dolayı ağır cezaı nakdi veya muvakkat sürgün veyahut altı ay veya daha az hapis ve hafif hapis cezalarından biriyle mahküm olur ve geçmişteki haliyle ahlaki temayüllerine göre cezanın tecili ileride cürüm işlemekten çekinmesine sebep olacağı hakkında mahkemece kanaat edilirse bu cezanın teciline hükmolunabilir. Bu halde tecilin sebebi hükümde yazılır.

Madde 91 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

89 uncu madde hükmü mütemmim cezalar hakkında dahi tatbik edilebilir.

Madde 105 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hukuku amme davası bir çok defa kesilmiş olsa bile takibattan sonra vaki olacak her terk tarihiyle katı tarihleri arasında geçen müddetlerin mecmuu 102 nci maddede yazılı fiillerden her biri için başka başka tayin olunan müddetlerin yarısından fazlasını geçtiği halde müruru zaman tahakkuk eder.

Kabahatlerde müruru zaman takibat ile kesilir. Fakat takibat tarihinden itibaren 102 nci maddenin beşinci ve altıncı bentlerinde yazılı müddetler zarfında mahkûmiyet kararı verilmemiş olursa hukuku amme davası düşer.

Madde 143 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türkiye'de sakin bir Türk veya ecnebi harp zamanının gayride düşman bir devlete veya memurlarına doğrudan doğruya veya bilvasıta mühimmat veya Türkiye Devletini mutazarrır kılabilecek sair vesait tedarik ve ita eylerse bir seneden beş seneye kadar ağır hapis veya hapis cezasına mahkûm olur ve bundan başka kendisinden iki yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 171 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

125, 128, 146, 147, 149, 156 ncı maddelerde yazılı cürümlerden birini veya bazılarını hususi vasıtalarla işlemek üzere bir kaç kişi aralarında gizlice ittifak ederlerse bunlardan her biri aşağıda yazılı cezaları görür:

1 - Yukarıdaki fıkrada yazılı ittifak 126, 128 ve 156 ncı maddelerde yazılı cürümlerin yapılmasına dair ise sekiz seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

2 - Bu ittifak 146, 147 nci maddelerde gösterilen cürümlerin icrasına müteallik ise dört seneden on iki seneye ve 149 uncu maddede gösterilen cürümlerin icrasına ait ise üç seneden yedi seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Cürmün icrasına ve kanuni takibata başlanmazdan evvel bu ittifaktan çekilenler ceza görmezler.

Madde 178 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse bir ölünün naşı ve kemikleri hakkında hakaret yapar yahut tahkir maksadiyle veya sair gayri meşru bir maksada mebni tamamen veya kısmen birinin naşını yahut kemiklerini veya ölü ile beraber gömülen eşyayı çalarsa iki aydan iki seneye kadar hapis olunur ve otuz liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır. Bunlar haricinde olarak bir kimse bir ölünün naşını tamamen veya kısmen ahz ve sirkat eder veya resmen ruhsat almaksızın bir naşı mezardan çıkarır yahut kemiklerini ahz ve sirkat ederse bir aydan iki aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Eğer bu cürüm kabristana veya ölü gömülmeye mahsus sair mahallere memur olan yahut kendilerine naş ve kemikler tevdi olunan kimseler tarafından irtikap olunursa birinci surette ceza üç aydan üç seneye kadar hapis ve on beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ve ikinci surette bir aydan üç aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 201 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim ihafé veya tehdit veya cebir ve şiddet veya başka suretlerle sınaat veya ticaret serbestisini menederse bir aydan iki seneye kadar hapis ve otuz liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Madde 202 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kendisine tevdi olunan veya vazife dolayısıyla muhafazası altında bulunan para veya para hükmündeki evrak ve senetleri ve sair malları zimmetine geçiren veya mal edinen memur üç aydan üç seneye kadar hapis olunur ve hasil olan zarar kendisine ödettilir.

Eğer vaki olan zarar muhakeme edilmezden evvel fail tarafından tamamiyle ödenmiş olursa ceza yarısına kadar indirilir ve eğer hüküm verilmezden evvel tamamiyle ödenirse ceza üçte biri miktarı indirilir.

Faila aynı zamanda altı aydan üç seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezası da verilir.

Madde 204 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet emvalinin murakabesi veya teftişi ile mükellef olup ta vazifelerini yapmayı ihmal ederek zimmetin vukuuna veya artmasına sebep olanlar otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılmakla beraber zararın ödenmesinden dahi hep birlikte mesul olurlar.

Madde 208 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet memurlarından her kim idaresine ve nezaretine memur oldukları işlerde Devlet için az veya çok eşya ve malzeme alım satımında gizli ve aşıkarak gerek doğrudan doğruya kendisi gerek başkası vasıtasıyla veya ortaklık suretiyle kendi kazancı için ticaret eder veya imalat ve inşaatı götürü şeklinde deruhte edenlere ortak olursa iki seneye kadar sürgün cezasıyla birlikte altı aydan iki seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezası hükmolunur.

Eğer bu gibi alışverişte komisyon alır yahut nakit ve maskukat mübadelesinde kazanç yaparsa bir seneden iki seneye kadar hapis yahut iki seneden üç seneye kadar sürgün cezasıyla cezalandırılır ve her halde bir seneden üç seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezası dahi hükmedilir.

Madde 212 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunen ve nizamen yapmağa mecbur olduğu şeyi yapmak ve yapmamağa mecbur olduğu şeyi yapmamak için rüşvet alan veya bir vait ve taahhüt kabul eden kimse üç aydan iki seneye kadar hapis olunur.

Şu kadar ki neticeten memurun mensup olduğu dairenin alakadar bulunduğu mukavele ve taahhütlere girişilmiş veya memuriyet maaş, nişan ve sair rütbe ve mansıplar tevcih edilmiş yahut kanun ve nizama muhalefet vuku bulmuş ise hapis müddeti altı aydan aşağı olmamak üzere iki senedir.

Madde 213 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunen ve nizamen yapmağa mecbur olduğu şeyi yapmamak veyahut yapmamağa mecbur olduğu şeyi yapmak için rüşvet alan veya bir vait ve taahhüt kabul eden kimse bir seneden üç seneye kadar hapis olunur.

Şu kadar ki mürteşinin bu hareketi neticesinde memuriyet, maaş, nişan vesair rütbe ve mansıplar tevcih edildiği veyahut hakkı ihlal eden veya zarar veren bir hal vücade gelmiş bulunduğu takdirde hapis cezası iki seneden aşağı olamaz.

Madde 214 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hakimler ve müstantik ve müddeiumumi veya muavinleri tarafından velev kanuni vazifelerini ihlal etmiyecek bir mukavele zımında muhik ve meşru bir maslahat için rüşvet ahzi bir seneden üç seneye kadar hapis cezasını istilzam eder. Kanunun hilafı muamele icrası için vaki olacak irtişalarından dolayı cezanın en azı iki senedir.

Madde 220 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıda sayılan kimselerden birine kanunen yapmağa memur olduğu şeyi yapmamak yahut yapmamağa memur olduğu şeyi yapmak için rüşvet vait ve teklif ve ita eden kimsenin bu hareketi, kanun ve nizama vukubulan muhalefetin derecesine ve metalibin kısmen veya tamamen husul bulup bulmamasına göre üç aydan bir seneye kadar hapis cezasını istilzam eder.

Madde 221 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Raşinin itma ve ifsat ettiği kimse hakim ve mustantik ve müddeiumumi ve muavinleri olduğu veya mahkemeler ve daireler canibinden mahsus bir vazife ile tavsif veyahut iki taraf canibinden tahkim kılınan kimseler ile katibi adil ve avukat ve dava vekili bulunduğu takdirde kanun ve nizama vukubulan muhalifetin derecesine göre raşı altı aydan iki seneye kadar hapis olunur.

Şukadar ki bu muhalefet neticesinde velev cerh ve tadil ve ıslahı kabil bir karar ile bir şahsın meni muhakemesi veya beraati veya bir masumun mahkûmiyeti veya başka bir cürmün işlenmesi kabilinden haller husule gelmiş bulunursa raşinin cezası mürteşi için kanunen muayyen olan cezanın yarısından üçte ikisine kadar tayin olunur.

Madde 254 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Resmi meclislerin azasından veya Hükümet memurlarından birini vazifesini yapmamağa cebir için hakkında şiddet veya tehdit gösteren kimse bir seneden üç seneye kadar, eğer fiil ikiden ziyade kimseler tarafından işlenmiş ise iki seneden beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 258 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddelerde beyan olunan fiiller:

1 - Silah ile işlenmiş ise dört aydan otuz aya kadar hapis,

2 - Beş kişiden fazla silahlı veya on kişiden fazla silahsız kimseler tarafından önce aralarında hasıl olan ittifaka mebni işlenmiş ise üç seneden beş seneye kadar ağır hapis, hükmolunur.

Eğer fiil kendini veya akrabasını hapis ve tevkiften kurtarmak maksadiyle vaki olmuş ise bu maddenin birinci fıkrasında üç aydan bir seneye kadar hapis yahut bir seneden aşağı olmamak üzere sürgün ve ikinci fıkrasında altı aydan iki seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Eğer memur vazifesini tecavüz ederek keyfi hareketiyle işbu muameleye mahal vermişse fail hakkında geçen maddelerdeki ceza yarısından üçte birine kadar indirilir ve ağır hapis cezası yerine hapis cezası verilir.

Madde 267 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddede beyan olunan fiiller, bir vazifinin ifasından dolayı olmayıp ta vazife esnasında vaki olursa tayin olunacak ceza üçte birinden yarısına kadar artırılır.

Madde 271 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse resmi sıfatı haiz olan bir memuru vazifesini icra ederken veya icra ettiği vazifeden dolayı döğer yahut yaralar veya hastalığına sebep olacak surette müessir bir fiile cür'et ederse aşağıda gösterilen suretlerle mücazat olunur.

1 - Eğer memur 266 ncı maddenin birinci bendinde gösterilen kimselerden ise fail, üç aydan bir seneye ve ikinci fıkrasında gösterilen kimselerden ise altı aydan iki seneye ve cnc fıkrasında gösterilen kimselerden ise bir seneden c seneye kadar hapsolunur.

2 - Eğer fiil 268 inci maddede muharrer hal ve zamanlarda işlenmiş olursa ceza iki seneden aşağı olamaz.

Madde 272 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Eğer memur, memuriyeti hududunu tecavüz ederek keyfi muamelat ile geçen maddelerde beyan olunan fiillerin vukuuna mahal vermiş ise ceza cte birinden yarısına kadar indirilir.

Madde 284 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir ilam ile mahkm olan kimsenin yerine kendini koyan şahıs bir aydan bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 285 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim adliyeye veya işi adliyeye vermeğe mecbur olan bir memura, ihbarname veya şikayetname vererek suçsuz olduğunu bildiği bir kimseye garaza mebni bir cürüm isnat eder yahut o kimse aleyhinde böyle bir cürümün maddi eser ve delillerini tasni eyleirse isnat eylediği cürümün nevi ve mahiyetine ve tasni eylediği beyyine ve maddi delillerin kuvvetine göre bir aydan c seneye kadar hapis olunur.

Bu isnat kendine iftira olunan kimsenin tevfiķi gibi şahsi hürriyeti tahdit eden bir halin hudusuna sebep olmuş ise müfteri hakkında beş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

Kendine iftira olunan kimse hakkında c seneden fazla hürriyeti tahdit eden bir ceza ile mahkûmiyeti mutazammın bir hüküm sadir olmuş ise müfteri hakkında on beş seneyi tecavüz etmemek üzere aynı ceza hükmolunur. Eğer mağdurun mahkûmiyeti müebbet ağır hapis ise müfteri on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ile cezalandırılır ve eğer mahkûmiyet idam cezasını müstelzim olmuş ve infaz edilmiş ise müfteriye aynı ceza verilir. Henüz infaz edilmemiş ise müebbet hapis cezası hüküm olunur.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı olan cürümün faili, mağdur hakkında takibat icra olunmaksızın bu isnadından rücu eder veya tasnii itiraf eyleirse yukarıda yazılı cezaların altıda biri hüküm olunur. Ve ceza müebbet ağır hapis ise on seneye indirilir ve isnattan rücu veya tasnii itiraf olunması takibata başlandıktan sonra vakı olursa asıl cezanın cte ikisi indirilir ve müebbet ağır hapis yerine yirmi sene ağır hapis cezası tayin olunur.

Madde 296 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim hapis cezasından aşağı olmayan cezayı müstelzim bir cürüm işlendikten sonra mezkr cürümün icrasında faillerle evvelce ittifak etmiş ve cürümü neticelendirmiş olmaksızın bir kimsenin crmnden istifadesini temine ve hükümetçe icra olunacak tahkikatı yanlış yola sevk etmeğe ve Hükümetin taharriyatına ve hükümün icrasına karşı faili gizlemeğe yardım eder ve keza her kim bu cezaları istilzam eden bir cürümün eser ve delillerini mahveyler veyahut bunları bir suretle tagyir ve tahrif ederse beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahkm olur. Fakat işbu ceza müddeti asıl cürüm için kanuna göre muayyen olan müddetin dörtte birini geçemez.

Sair fiillerden dolayı tertip olunacak ceza yüz liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

Bu cürmü usul ve fûrunun ve karı veya kocasının ve kardeş veya kız kardeşinin lehinde olarak işleyen kimse cezadan muaftır.

Madde 316 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

1 - Türkiye dahil ve haricinde tedavülü kanunen makbul ve mukrarer olan Türkiye meskukatını taklit eden,

2 - Zahiren daha yüksek bir kıymeti haiz göstermek için sahih olan meskukatı tağyir eyliyen,

3 - Meskukatı taklit veya tağyir edenlerle veya bunlara ortak ve arkadaş olanlarla bilittifak bu yoldaki meskukatı Türkiye'ye sokan veya dahil ve hariçte sarfeden veya bir suretle tedavüle koyan veya sarfedilmek veya bir suretle tedavül ettirilmek üzere bir başkasına tedarik eyliyen, kimse üç seneden on iki seneye kadar muvakkat ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Taklide esas tutulan asıl meskukatın kanuni veya ticari kıymeti yüksek olduğu takdirde ceza beş seneden on beş seneye kadar ağır hapistir.

Eğer takliden yapılan meskukatı hakiki kıymeti sahih meskukatın kıymetine muadil veya ondan fazla ise ceza üç seneden beş seneye kadar ağır hapistir.

Madde 317 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukardaki maddede vasıfları gösterilen meskukatı ne suretle olursa olsun kıymetini tenkis ederek tağyir edenler veyahut bu yolda tağyir edenlerle bilittifak yukardaki maddenin üçüncü fıkrasında tadat olunan fiillerden birini işleyenler üç seneden beş seneye kadar ağır hapse konulur.

Madde 318 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devletçe darp ve imal olunan zinet altınlarını taklit eden veya sahtekarlık suretiyle yapan veyahut bunların her hangi bir suretle kıymetlerini azaltanlar ve bu kabil taklit edilmiş, sahte ve kalp zinet altınlarını ecnebi memleketten celbedenler ve bunları sürmekle meşgul olanlar üç seneden beş seneye kadar ağır hapse konulur.

Madde 319 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Meskukatı ve zinet altınlarını taklit ve tağyir edenler veya onlarla birleşenler ile birleşmeksizin taklit ve tağyir olunmuş meskukat ve zinet altınlarını bilerek alıp sarfeden veya bir suretle tedavül ettiren şahıs 316 ncı maddenin birinci fıkrasında beyan olunan surette üç seneden on seneye kadar ağır hapse ve 317 nci maddede beyan edilen halde üç aydan otuz aya ve 318 inci maddede beyan olunan halde üç aydan iki seneye kadar hapse mahkûm olur.

Madde 320 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türkiye'de ecnebi meskukatını taklit ve tağyir eden ve kıymetini azaltan veyahut o makule kalp ve züyuf ecnebi meskukatını hariçten Türkiye'ye sokan veya bu kabil meskukatı sarfeden veya bir suretle süren kimse üç seneden beş seneye kadar ağır hapse mahkûm olur.

Madde 321 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kalp ve züyuf meskukatı ve zinet altınlarını bilmiyerek almış ve bilerek sarfetmiş veya bir suretle sürmüş olanlar yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Madde 322 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kalplığı kolaylıkla anlaşılabilir surette ise geçen maddelerde yazılan ceza altında birden üçte bire kadar azaltılır.

Madde 323 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kalp meskukat ve zinet altını darbına veya meskukatı veya zinet altınını tağyire has olan alat ve edevat yapan veya bilerek hıfzeden kimse üç sene ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 324 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde beyan olunan fiillerin ağır hapis cezasını müstelzim olanlarına elli liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile beraber emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezası da ilave olunur.

Madde 325 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Taklit veya tağyir etmiş olduğu meskukat ve zinetlerini sürüme çıkarmazdan ve hiç bir taraftan haber ve malümat alınmazdan evvel bilihtiyar hükümeti haberdar eden şahıs cezadan müstesnadır.

Madde 326 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ceza kanunu tatbikatında itibarı amme senedatı meskukat gibidir.

"İtibarı amme senedatı" tabirinden kanunen meskukat gibi tedavül eden evrakı nakdiyeden maada hükümetler tarafından ihraç edilerek alınıp satılan hamiline muharrer senetler ve kuponlar ve haiz oldukları mezuniyete binaen müesseseler tarafından ihraç edilmiş olupta kanunen veya ticareten tedavül etmekte bulunan diğer bütün evrak manası maksuttur.

Madde 327 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hükümetin emir ve kararları üzerine konulmağa mahsus olan devlet mührünü sahte olarak yapan veya başkası tarafından yapılmış olsa bile böyle sahte mührü kullanan kimse üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezasına ve elli liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 328 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet dairelerinden veya vilayet ve nahiyelerden veya hükümetin nezareti altında bulunan müesseselerden birisinin mührünü sahte olarak yapan veya başkası tarafından yapılmış olsabile böyle sahte mührü kullanan üç seneden altı seneye kadar ağır hapis cezasına ve yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 329 - (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunen veya hükümetin emir ve kararı mucibince umumun itimadını tevsika mahsus olan alelümum damgalar ile altın ve gümüşe mahsus ayar damgası ve markaları ve sair alametleri sahte olarak yapan veyahut başkası tarafından yapılmış olsabile bunları kullanan kimse üç aydan üç seneye kadar hapse ve yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Bu gibi sahte ve taklit edilmiş şeylerin kullanılması cürmünde ortaklığı olmasa bile bunları havi eşyayı bilerek satanlar aynı ceza ile cezalandırılır.

Madde 330 - (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde beyan olunan damga, mühür ve sair aletleri sahte olarak yapmış ve kullanmış olmayıpta tekerrürü kabil olmayacak bir suret ve vasıta ile bunların yalnız eser ve alametlerini taklit etmiş olan kimse hakkında eğer 327 nci maddede yazılı ahvale matuf ise bir seneden üç seneye ve eğer 328 ve 329 uncu maddelerde yazılı ahvale matuf ise altı aydan on sekiz aya kadar hapis ve her iki takdirde yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi hüküm olunur.

Madde 331 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devletin kıymetli evrakını veya hazine ve adliye ve posta veyahut damga pullarını takliden yapan kimse üç seneden beş seneye kadar ağır hapse ve elli liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 332 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukardaki maddede yazılan kıymetli evrakı veya pulları basılmak üzere takliden kalıp veya bu alata tatbik etmek ve kullanmak üzere filibranlı kağıt yapan, bir seneden üç seneye kadar hapse ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 333 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sahte olarak yapılmış olan kıymetli evrak veya pulları kullanan veya satan veyahut bir suretle süren kimse bir seneden üç seneye kadar hapse ve yirmi beş liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 334 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kullanılmış ve iptal edilmiş olan pulları evrak ve eşya ve mektuplar üzerine bilerek yapıştırıp tekrar kullanan kimse elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 335 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde beyan olunan cürümlerden birinde cürme ortaklığı olmayıpta böyle sahte mühür ve damgaları veyahut münhasıran bunları yapmağa mahsus alat ve edevatı bilerek bulunduran kimse iki seneye kadar hapse ve elli beş liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 336 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse bu fasılda beyan olunan damga, alamet ve markaların asıllarını bir takrip ele geçirip bir şahsın zararına yahut kendisinin veya başkasının menfaatine kullanacak olursa geçen maddelerde beyan olunan cezalar yarısına kadar indirilmek şartıyla hükümlenir.

Madde 337 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Şimendifer veya sair nakliye vasıtalarına mahsus biletleri sahte olarak yapan veya tağyir eden veya bu sahte biletleri kullanan kimse bir seneye kadar hapse ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 338 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse kıymetli evrak veya pulların ve şimendifer vesair nakliye vasıtaları biletlerinin ne için ve ne suretle kullanılacağına dair olan işaretlerini imha veya her ne suretle olursa olsun izale eder veya bu gibi evrakı bilerek kullanır ise altı aya kadar hapse ve yirmi beş liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 348 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse tamamen veya kısmen bir varakanın aslını yahut aslın ziyayı takdirinde kanunen makamına kaim olan suretini ortadan kaldırır veyahut bozan ve bundan umumi veya hususi bir zarar neşet ederse 341, 344, 345 ve 347 nci maddelerde bildirilen farklara göre mezkür maddelerde yazılı cezalar ile cezalandırılır.

Madde 354 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hekim veya eczacı veya sıhhiye memuru hükümetçe emniyet ve itimat olunacak bir vesikayı hatıra binaen hakikata muhalif olarak verirse yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Böyle hakikata muhalif olarak tanzim olunmuş vesikayı kullanan kimse hakkında dahi aynı ceza tertip olunur. Eğer bu gibi hakikata muhalif vesikaya mebni deli olmayan bir kimse tımarhaneye kabul ve orada ikamete mecbur edilir veya başkaca fahiş bir zarar zuhure gelirse failin göreceği ceza altı aydan üç seneye kadar haptistir.

Eğer birinci fıkrada yazılı fiil, failin kendisine yahut başkasına verilmiş yahut vait ve temin olunmuş para ve sair menfaat mukabilinde irtikap olunmuş ise göreceği ceza üç aydan iki seneye kadar haptistir.

Eğer vesikadan ikinci fıkrada yazılı olan fahiş zarar zuhura gelmiş ise ceza bir seneden beş seneye kadardır.

Her halde cezaya otuz liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ilave edilir.

Para veren veya vait yahut menfaat temin veya vaadeden kimse hakkında dahi üç aydan bir seneye kadar hapis cezası hükmolunur. Verilip alınan para vesair eşya dahi müsadere olunur.

Madde 403 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Tıbbi afyon ve afyon hulasasını, morfin ve emlahını ve diasetil morfin ve bunların emlahını ve kodeinden maada afyon şiphi kaleviyatını ve bunların emlah ve müştakkatını ve kokain emlah ve müştakkatını ve esrar ve müstahzaratını kaçak suretiyle ithal ve Türkiye dahilinde bir mahalden diğer bir mahalle nakil edenler ve ettirenler ve izinsiz satanlar ve alanlar veya satmak üzere nezdinde bulunduranlar ve bunların alınıp satılmasına ve her ne suretle olursa olsun tedarikine vasıta olanlar veya mahsus bir mahal tedarikiyle veya diğer bir suretle halkı celbederek bunların kullanılmasını kolaylaştıranlar altı aydan aşağı olmamak üzere hapis olunur ve yüz liradan bin liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 404 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddede yazılı şeyleri her ne suretle olursa olsun verenler, alanlar veya bir yere toplanarak kullananlar veya yanında bulunduranlar iki aydan altı aya kadar hapis olunur ve beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm edilir.

Cezayı hafifletecek sebepler bulunduğu takdirde kullananlar hakkında yalnız ağır cezayı nakdi hüküm edilebilir.

Madde 405 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

403 üncü maddede yazılı şeyleri kullanan kimsenin alışkanlığı iptila ederecesinde ise altı aydan noksan olmamak şartıyla salahi Tıbben tebeyyün edinceye kadar hastahane tevkif ve tedavisine hüküm olunur. Hastahane bulunmayan mahallerde ise bu kabil kimseler hastahane bulunan mahalle sevk edilir.

İşbu mevaddı sahte reçete ile alanlar yahut henüz yirmi yaşını doldurmadığı halinden anlaşılan gençlere verenler bir seneden eksik olmamak üzere hapis olunur ve yüz liradan bin liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 406 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

403üncü maddede yazılı şeyleri tedarik ve ita edenler hekim, sıhhiye memuru, ebe gibi hükümetin nezareti altında icrayı sanat eden kimselerden ise iki seneden eksik olmamak üzere hapis olunur ve iki yüz liradan bin liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır. İşbu mahkûmiyet hapis müddetince meslek ve sanatın tatilinde müstelzim olur.

Madde 414 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim on beş yaşını bitirmeyen bir çocuğun veya mecnun veya irade ve temyizi selbeden malüliyetle malül olduğunu yahut şuur marazi inhisaf halinde bulunduğunu bildiği bir kimsenin ırzına geçerse muvakkaten ağır hapse mahkûm olur.

İşbu fiil cebir ve şiddet veya tehdit icrasıyla veya mukavemeti selbeden diğer bir vasıta ile veya mukavemete gayri muktedir bir halde bulunan kimseye karşı yapılırsa ağır hapis cezası yedi seneden aşağı olamaz.

Madde 416 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim cebir ve şiddet veya mukavemeti selbeden diğer bir vasıta ile on beş yaşını dolduran bir kimsenin veya cebir ve şiddet ve sair vasıtaya müracaat etmeksizin mukavemete gayri muktedir bir halde bulunan şahsın ırzına geçerse muvakkaten ağır hapse konulur, yine bu suretlerle ırz ve namusa tasaddiyi tazammun eden diğer bir fiil ve harekette bulunursa iki seneden aşağı olmamak üzere haps olunur.

Madde 421 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kız ve erkek genç kimselere söz atanlar üç aydan altı aya kadar haps olunur.

Madde 423 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim on beş yaşını dolduran bir kızı alacağım diye kandırıpta kızlığını bozarsa altı aydan bir seneye kadar haps olunur.

Evlenme vukuu halinde ceza sakit olur. Şukadar ki beş sene zarfında makbul bir sebep olmaksızın boşanma vakı olursa hukuku umumiye davası avdet eder.

Madde 435 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim on beş yaşını doldurmamış olan bir çocuğu kandırarak fuşşa teşvik eder ve bunun yolunu kolaylaştırırsa iki seneden eksik olmamak üzere haps olunur ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Kandırmak keyfiyeti çocuğun usulünden veya kardaşlarından biri yahut veli ve vasisi ve muallim ve mürebbi veya hizmetkarları veya nezaretleri altına verilen sair kimseler tarafından vakı olursa fail muvakkaten ağır hapse konulur.

Kandırmak keyfiyeti on beş yaşını doldurmuş olupta henüz on sekiz yaşını bitirmemiş olan kimseler hakkında vukubulursa fail altı aydan iki seneye kadar haps olunur ve elli liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Kandırmak cürmü işbu maddenin ikinci fıkrasında gösterilen kimseler tarafından işlenirse faili iki seneden eksik olmamak üzere haps olunur ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

On sekiz yaşını doldurmuş olan kız ve kadınları fuhşa teşvik eden koca veya ana veya baba ve kardeş hakkında altı aydan iki seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Madde 436 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim fuhuş zımında rızasıyla olsa bile henüz on sekiz yaşını bitirmiyen bir bakiri veya bir kadını yahut cebir ve şiddet ve tehdit veya nüfuz icrası veya hile ile on sekiz yaşını bitiren bir bakir veya kadını başkası için iğfal veya tedarik veya sevk veya bir mahalden diğer bir mahalle naklederse bir seneden üç seneye kadar hapis ve elli liradan beş yüz liraya kadar ağır cezaı nakdı ile cezalandırılır.

İşbu fiiller onsekiz yaşını doldurmayan bakir veya kadın hakkında iğfal veya cebir ve şiddet ve tehdit veya nüfuz icrası ile yahut baba, ana, kardeş veya sair usuldenbiri veya koca veya veli ve vasi veya muallim ve mürebbi veya hizmetkarları veya nezaretleri altına verilen sair kimseler tarafından icra olunursa beş seneyi tecavüz etmemek üzere ağır hapse konulur.

Madde 440 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Zina eden zevce hakkında üç aydan otuz aya kadar hapis cezası tertip olunur.

Zevcenin bu fiiline şerik olan kimse hakkında dahi aynı ceza hüküm edilir.

Madde 441 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Karıyla birlikte ikamet etmekte olduğu hanede yahut herkesçe bilinecek surette başka yerde karı koca gibi geçinmek için nikahsız kadın tutmakta olan koca hakkında üç aydan otuz aya kadar hapis cezası hüküm olunur.

Madde 449 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Öldürmek fiili:

- 1 - Karı koca, kardeş, babalık, analık ve evlatlık, kain baba, ve kain ana ve damat ve gelin haklarında işlenirse,
- 2 - Vazifesini yaptığı sırada veya vazifesini yapmasından dolayı devlet memurlarından biri aleyhine icra olunursa,
- 3 - Zehirlenmek suretiyle yapılırsa,

Fail on sekiz seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 450 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Katil fiili:

- 1 - Ana ve baba veya büyük ana ve babalardan biri aleyhine işlenirse,
- 2 - Büyük Millet Meclisi azasından biri aleyhine ika edilirse,
- 3 - Canavarca bir his sevgiyle veya işkence ve tazip ile ika edilirse,
- 4 - Taammüden icra olunursa,
- 5 - Birden ziyade kimseler aleyhine işlenirse,
- 6 - Yangın, su baskını ve gark gibi yedinci babın birinci faslında beyan olunan vasıtalarla yapılırsa,
- 7 - Velevki husule gelmiş olmasın diğer bir cürmü hazırlamak veya kolaylaştırmak veya işlemek için ika olunursa,
- 8 - Başka bir cürmün işlenmesi akabinde o cürümden hasıl olacak faideyi elde etmek veya bu gayeye vüsul maksadiyle yapılan ihzaratı saklamak için işlenmiş olursa,
- 9 - Bir cürmü gizlemek veya delil ve emarelerini ortadan kaldırmak veya kendisinin veyahut başkasının cezadan kurtulmasını temin etmek maksadiyle vukua getirilirse, fail idam cezasına mahkûm edilir.

Madde 453 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kasten katil cürmü failin veya karısının veya anasının veya kızının ve torununun veya evlatlık kızının veya kız kardeşinin namusunu kurtarmak için veledizina aleyhine nüfus sicilline kaydından evvel ve doğmasından beş gün zarfında işlenmiş ise fail beş seneden on seneye kadar ağır hapis ile cezalandırılır.

Madde 456 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim katil kastıyla olmaksızın bir kimseye cismen eza verir veya sıhhatini ihlale veyahut melekati akliyesinde teşevvüş husulüne bais olursa bir aydan bir seneye kadar hapsolunur.

Eğer fiil havastan veya azadan birinin devamlı za'fini veya söz söylemekte devamlı müşkülâtı veya çehrede sabit bir eseri veyahut yirmi gün ve daha ziyade akli veya bedeni hastalıklardan birini veya bu kadar müddet mutad iştiğalatına devam edememesini mucip olmuş veya hayatını tehlikeye maruz kılmış veya gebe bir kadın aleyhine işlenipte vaktinden evvel çocuk doğmasını intaç etmiş ise ceza bir seneden beş seneye kadar hapidir.

Eğer fiil, kat'i veya muhtemel surette iyileşmesi kabil olmayacak derecede akıl veya beden hastalıklarından birini veya havastan veya el ve ayaklardan birinin veya söylemek kudretinin veya çocuk yapmak kabiliyetinin ziyasını mucip olmuş veya azadan birinin tatilini veya çehrenin daimi değişikliğini veyahut gebe bir kadına karşı ika olunupta çocuğun düşmesini intaç eylemiş ise ceza beş seneden on seneye kadar ağır hapidir.

Bu maddenin birinci fıkrasında ve aşağıdaki maddede beyan olunan ahval haricinde eğer fiil bir güne hastalığı veya mutadı olan iştiğalattan mahrumiyeti mucip olmamış veya bu haller on günden ziyade uzamamış ise takibat icrası mutazarrırın şikayetine bağlı olmak şartıyla fail hakkında bir aydan üç aya kadar hapis veya yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi hükmolunur.

Madde 457 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

456 ncı maddede beyan olunan fiillere 449 ve 450 inci maddelerin iki numaralı bentlerinde yazılı olan ahval inzimam etmiş yahut fiil gizli ve aşikar bir silah ile veya aşındırıcı ecza ile işlenmiş olursa ceza altında birden üçte bire kadar artırılır.

Madde 459 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim tedbirsizlik veya dikkatsizlik veya meslek ve sanatta acemilik veya nizamata ve evamir ve talimata riayetsizlik neticesi olarak bir şahsa cismen eza verecek veya sıhhatini ihlal edecek bir zarar iras eder yahut melekati akliyesinde teşevvüş husulüne sebebiyet verir ise:

1 - 456 ncı maddenin birinci ve sonuncu fıkralarındaki ahvalde takibat icrası şikayetname itasına bağlı olmak şartıyla üç aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakti,

2 - Yine o maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında üç aydan yirmi aya kadar hapis ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi, hükmolunur.

3 - Birkaç kişi cürümden mutazarrır olmuş ise bir numaralı bentte hapis cezası altı aya ve ağır cezayı nakdi iki yüz liraya kadar iki numaralı bentte hapis altı aydan otuz aya kadar ve ağır cezayı nakdi yüz elli liradan aşağı olmamak üzere hükmolunur.

Madde 470 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse gebeliğini bildiği bir kadının rızası olmadığı halde çocuk düşürmeğe mahsus ilaç ve sair vasıta kullanmak yahut kadını dövmek veya yaralamak yahut başka bir fiil işlemek suretiyle çocuk düşürtürse yedi seneden on seneye kadar ağır hapse mahkûm olur.

Eğer bu düşürtme neticesinde veya bunun için kullanılan vasıttan kadın ölürse ceza on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır haptir.

Eğer fail kadının kocası ise bu maddede tayin olunan ceza altıda bir miktarı çoğaltılır.

Madde 478 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarki maddede beyan olunan ahval haricinde ailesiyle birlikte yaşayan on iki yaşından dun bir çocuğa veya aile efradından birine rahmü şafkatle kabili telif olmayacak surette fena muamelelerde bulunan şahıs, bir aydan otuz aya kadar hapsolunur.

Bu fena muamele neseben ve sıhren usul ve fûrudan biri aleyhine vaki olursa ceza üç aydan üç seneye kadardır.

Bu muameleyi karı kocadan biri öbürü aleyhine yapmış ise takibat icrası mutazarrırın şikayetine bağlıdır. Mutazarrır sagir ise evlenmeden evvel üzerinde hakkı velayet veya vesayeti olanlar da şikayette bulunabilir.

Madde 491 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, diğer bir şahsın menkul malını rıza ve malûmatı olmaksızın bulunduğu yerden intifa maksadiyle alırsa üç aydan üç seneye kadar hapsolunur.

Madde 492 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukardaki maddede beyan olunan cürüm aşağıda yazılı suretlerden birinin inzimamiyle işlenmiş olursa failin cezası altı aydan dört seneye kadar haptir:

1 - Sirkat fiili, resmi dairelerde ve evrak mahzenlerinde veya umumi müesseselerde muhafaza olunan eşya hakkında veyahut sirkat diğer mahallerde icra olunup ancak menafii umuma ait şeyler hakkında vuku bulmak,

2 - Sirkat fiili, kabristan, türbe ve mezarların muhafaza veya tezyini için konulmuş veyahut cesetle defnedilmiş eşya hakkında irtikap olunmak,

3 - Sirkat, ibadet olunan mahalde yapılmak,

4 - Bu fiil, umumi bir mahalde yahut umuma açılan yerlerde yankesicilik suretiyle ika edilmek,

5 - Sirkat fiili karada ve denizde her nevi nakil vasıtaları içinde seyahat eden yolcuların eşya ve parası hakkında yahut umuma mahsus nakliye vasıtalarını işletmekte bulunan idarelerin dairelerinde veya istasyon ve iskelelerinde yapılmak,

6 - Mandıra, ağıl gibi hayvanata mahsus mahallerde bulunan yahut lüzumuna göre açık yerlerde ve kırlarda bırakılan ve haklarında aşağıdaki maddenin on ikinci fıkrasının tatbiki mümkün olmayın hayvanları bu mahalden çalmak,

7 - Ormanlarda kesilmiş odunları ve istif edilmiş kereste ve ağaçları vesair yerlerde koparılmış veya biçilmiş ve lüzumuna binaen açık bırakılmış olan mahsulatı ve tarlalarda bırakılmış ziraat aletlerini çalmak,

8 - Adet muktezası olarak yahut sureti tahsis ve istimalleri itibariyle umumun tekafülü altında bulunan şeyleri çalmak, dır.

Madde 493 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sirkat cürmü :

1 - Hırsızla malı çalınan arasında hizmet veya bir iş yapmaktan, veya bir mahalde muvakkaten olsun birlikte oturmaktan, yahut karşılıklı nezaket icabatından, ileri gelen itimadı suiistimal neticesi olarak hırsızın siyanetine terk ve tevdi olunmuş olan eşya hakkında işlenirse,

2 - Hırsız, sirkati belliye veya umumi musibet veya heyecandan yahut mal sahibinin düçar olduğu hususi bir felaketten mütevellit kolaylıktan bilistifade yaparsa,

3 - Hırsız, mal sahibiyle birlikte ikamet etmediği halde hırsızlığı geceleyin bir bina dahilinde yahut süknaya mahsus bir yerde icra eylerse.

4 - Hırsız, sirkati işlemek veya çalınmış malı başka yere kaldırmak için muhkem surette yapılmış olan duvar, kapu, pencere, demirparmaklık gibi şeyleri mahveder, yıkar, devirir, yahut vaka mahallinde olmasa bile bunları kırarsa, bir binaya yahut duvarla çevrilmiş bir mahalle girer veya ancak sun'i vasıtalarla yahut şahsen çevikliği sayesinde bertaraf edilebilen maniaları kaldırarak hane ve sair mahalle girer ve aşarsa,

5 - Fail, ya cürmü işlemek veya çalınmış eşyayı başka yere kaldırmak için taklit anahtar veya sair aletler kullanarak bir kilidi açar yahut sahibinin kayıp veya terkettiği anahtarı elde ederek açarsa,

6 - Hırsız, sirkati işlemek veya çalınmış eşyayı başka yere kaldırmak için,

7 - Sirkat, kanuna tevfikana veya hükümetin emrine binaen resmi bir memur tarafından mühür altına alınmış mahalle konulan mühürün fekkiyle irtikap olunursa,

8 - Hırsızlık, kıyafetini tebdil etmiş bir kimse tarafından yapılırsa,

9 - Hırsızlık, üç ve daha fazla kimse tarafından toplu olarak işlenirse,

10 - Hırsızlık, salahiyeti olmaksızın resmi sıfat takınan bir şahıs tarafından yapılırsa,

11 - Çalınan şey, sureti tahsisine nazaran mutlaka umumi bir felaket ve musibetin tesir ve neticelerini menetmek veya hafifletmek maksadiyle hazırlanmış eşyadan olursa,

12 - Sirkat, meskün bir hanenin doğrudan doğruya müştemilatından olan veya duvarla çevrilmiş bulunan mahallindeki hayvan hakkında işlenirse,

Failin göreceği ceza, üç seneden altı seneye kadar ağır haptistir.

Bu maddenin muhtelif fıkralarında beyan olunan ahvalden ikisi veya fazlası birlikte olarak hırsızlık edilirse failin göreceği ceza, beş seneden on seneye kadar artırılır.

Madde 508 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, başkasına ait olup ta iade veyahut muayyen bir suretle istimal etmek üzere kendisine tevdi veya her ne nam ile olursa olsun teslim olunan bir malda kendisinin veya başkasının menfaatine olarak temellük iddiasına kıyam ederse mutazarrır olan kimsenin şikayeti üzerine iki aydan iki seneye kadar hapis ve elli liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 509 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse iade veya muayyen bir suretle istimal etmek üzere kendisine tevdi olunan imzalı ve yazısız bir kağıda imza sahibinin mazarratına olarak hukukça hükmü haiz bir muamele yazar ve yahut yazdırırsa mutazarrır olan kimsenin şikayeti üzerine üç aydan üç seneye kadar hapse ve yüz elli liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Eğer bu imzalı ve yazısız kağıt esasen kendisine tevdi ve teslim olunmayıp ta bir takrip ele geçirerek birinci fıkradaki cürmü işlemiş ise altıncı babın üçüncü ve dördüncü fasıllarında beyan olunan ahkama göre ceza tertip olunur.

Madde 512 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, 296 ncı maddede beyan olunan ahval haricinde kendisi cürmün irtikabına iştirak etmeksizin bir cürümden hasıl olan para veya sair eşyayı bilerek kabul eder veya saklar yahut satın alır yahut her ne suretle olursa olsun onları kabul etmek ve saklamak ve satmak hususlarında tavassut eyleyise iki seneye kadar hapse ve yirmi liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer para ve eşya ağır hapis cezasını müstelzim bir cürmün icrasından hasıl olmuş ise ceza bir seneden aşağı olmamak üzere hapis ve otuz liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

İşbu fıkralarda beyan olunan ahvalde hükmolunacak ceza, para ve eşyanın sebebi husulü olan cürüm için muayyen cezanın yarısını geçemez.

Eğer fail, bu fiilleri itiyat etmiş takımdan ise bu maddenin birinci fıkrasında yazılı hallerde ceza iki seneden dört seneye kadar çoğaltılır. Ve her halde yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi dahi ilave kılınır.

Madde 519 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukardaki maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında münderiç fiillerden tevellüt eden zarar, hayvanı sokan veya girmesine sebep olan şahsa müracaat hakkı olmak üzere hayvan sahibine tazmin ettirilir. Bir kaç kimseye ait olarak bir yerde otlatılan hayvanların bir veya bir kaçının yaptıkları zarar ve hasar, birlikte otlayan hayvanların sahiplerine garameten tazmin ettirilir.

Bu maddede yazılı fiillerden dolayı takibat yapılması şahsi şikayete bağlıdır.

3 - 11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 1,3,5,6,13,14,15,16,17,18,19,21,24,30,37,47,50, 51,54,55,56,58,59,62,68,69,70,71,73,74,75,76,77,78,81,82,83,84,85,99,100,104,105,106,113,114,115,116,117,119,122,125,126,127,128,129,130,131,132,133,134,135,136,137,138,139,140,141, 142,143,144,145,148,153,159,160,161,168,171,172,173,181,188,209,210,228,237,253,267,276, 279,282,283,285,293,298,301,302,304,309,311,313,329,342,346,348,350,382,384,404,414,415, 416,419,429,430,431,432,433,434,435,436,448,449,457,458,462,465,468,469,470,471,472,482,483,488,490,506,507,509,516,518,524,526 ve 589)

Madde 1 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunun serahaten cezalandırmadığı fiil için kimseye ceza verilemez. Kanunda yazılı cezalardan başka bir ceza ilede kimse cezalandırılmaz.

Kanunun cezalandırdığı fiiller cürüm veya kabahattir.

Madde 3 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türkiyede cürüm ve kabahat işleyen kimse Türk Ceza Kanununa göre cezalandırılır ve bundan dolayı bir Türk ecnebi memleketlerde mahkûm olsa bile Türk mahkemelerinde muhakeme olunur.

Böyle bir fiilden dolayı Türkiye haricinde mahkûm olan ecnebi dahi Adliye Vekilinin talebi üzerine Türkiyede muhakeme edilir.

Madde 5 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Dördüncü maddede yazılı cürümlerden başka bir Türk, Türk Ceza Kanununun asgari haddi üç seneden aşağı olmamak üzere hürriyeti tahdit eden bir cezayı müstelzim cürmü ecnebi memleketlerde işlediği ve kendisi Türkiye'de bulunduğu takdirde Türk Ceza Kanununa göre cezalandırılır. Ancak göreceği cezanın altında biri indirilir ve idama bedel yirmi sene ağır hapis cezası tatbik olunur.

Bir Türkün ecnebi memlekette işlediği cürmün cezası üç seneden az olduğu takdirde hakkında takibat icrası mütezarrır olan şahsın veya ecnebi hükümetinin şikayetine bağlıdır.

Eğer mağdur ecnebi ise bu fiilin işlendiği mahal ceza kanununda da cezayı müstelzim olması şarttır.

Madde 6 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Dördüncü maddede yazılı cürümlerden başka bir yabancı Türk Ceza Kanununca en aşağı haddi bir seneden eksik olmıyan ve şahsi hürriyeti tahdit eden bir cezayı müstelzim cürmü yabancı memlekette Türkiyenin veya bir Türkün zararına işlediği ve kendisi Türkiye'de bulunduğu takdirde Türk Ceza Kanunu mucibince ceza görür. Fakat bu cezanın üçte biri indirilir ve ölüm cezası yerine yirmi sene ağır hapis cezası tatbik olunur.

Ancak bu bapta takibat yapılması Adliye Vekilinin talebine veya zarar gören şahsın şikayetine bağlıdır.

Eğer cürüm diğer bir yabancıнын zararına işlenmiş ise fail Adliye Vekilinin talebi üzerine aşağıdaki şartlar dairesinde birinci fıkrada beyan olunan hükümlere göre cezalandırılır:

- 1 - Türk Kanununca hürriyeti tahdit eden ve aşağı haddi üç seneden eksik olmıyan cezayı müstelzim bir fiil olmak,
- 2 - İadei mücrimin muahedesini bulunmamak veyahut iade keyfiyeti ne cürmün irtikap edildiği mahallin ve ne de failin mensup olduğu Devletin Hükümeti tarafından kabul edilmemiş bulunmak.

Bir Türk veya yabancı, Türk Ceza Kanununun sekizinci babının üçüncü faslındaki suçları yabancı memleketlerde işlerse resen takibat yapılarak bu fasılda yazılı maddelerdeki cezalarla cezalandırılır.

Madde 13 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır hapis cezası müebbet veya muvakkattir. Müebbedi ölüncüye kadar devam eder. Muvakkati bir seneden yirmi seneye kadardır. Her iki hali çalışmak mecburiyetiyle bu cezaya mahsus müesseselerde çektirilir.

Madde 14 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Üç seneden aşağı müddetle ağır hapse mahkûm olupta iki buçuk seneden eksik olmamak üzere cezasının yarısını hüsnü hal ile geçiren şahıs, baki müddetini hapishanelere merbut zirai ve sanai müesseselerden birinde veyahut hükümetin idaresi altında menafii ammeye mahsus işlerde çalışarak geçirmesine müsaade olunur. Eğer mahkûmun hüsnü hareketi devam etmezse bu müsaade kaldırılır.

Madde 15 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda hilafı yazılı olmadıkça hapis cezası üç günden beş seneye kadardır. Buna mahsus müesseselerde çektirilir.

Mahkûm, mahpus bulunduğu müessesede görülmekte olan işlerden istidadına ve eski meşguliyetlerine en uygun olan işi seçebilir.

Ceza bir seneyi geçmiyorsa bulunduğu kaza tevkifhanesinin buna mahsus kısmında çektirilebilir.

Madde 16 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Üç seneden fazla müddetle ağır hapis veya hapis cezasına mahkûm olan ağır hapiste üç seneden eksik olmamak üzere cezasının dörtte üçünü ve hapiste alehltlak yarısını çektikten sonra salahlı hal kanaatini verecek hüsnü hareketi görülürse baki müddeti cezaiyesi üç seneden fazla olmamak şartıyla talebi üzerine meşrutana tahliyesini istihsal edebilir.

Müebbet ağır hapse mahkûm olupta mahkûmiyetinin yirmi senesini hüsnühal ile geçirenler dahi meşrutana tahdiyeden istifade edebilirler.

1 - 313 ve 495 ila 500 üncü maddelerde yazılan cürümlerin failleri,

2 - İdamdan muhavvel ağır hapis cezasına mahkûm olan kimseler,

3 - 448 ila 452 nci maddelerle 493 üncü maddede beyan olunan cürümlerden birinin mükerriri olanlar,

4 - İkinci defa olarak beş seneden ziyade hürriyeti tahdit eden bir ceza ile mahkûm bulunanlar, meşrutana tahdiyeden istifade edemezler.

Madde 17 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Meşrutana tahliyeden sonra eğer mahkûm, şahsi hürriyeti tahdit eden mücazati müstelzim bir cürüm işler veya mecbur olduğu şeraiti ifa etmezse meşrutana tahliye kararı geri alınır ve bu takdirde meşrutana tahliye halinde geçen zaman mahkûmun ceza müddetine mahsup edilmeyeceği gibi kendisinin bir daha meşrutana tahliyeside caiz olmaz.

Meşrutana tahliye kararı geri alınmaksızın mahkûmun ceza müddeti tamamen geçmiş olursa mezkûr ceza icra edilmiş sayılır.

Eğer asli cezaya emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulunmak cezası da ilave olunmuş ise meşrutana tahliye halinde geçen zaman bu ceza müddetine mahsup edilir.

Madde 18 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sürgün cezası gerek cürmün işlendiği ve gerek cürümden zarar gören şahıs ile mahkûmun ikamet ettiği kazalardan en aşağı 60 kilometre uzaklıkta bulunan ve mahkeme ilamında muayyen olan bir şehir veya bir kasabada mahkûmun ikamete mecbur tutulmasından ibarettir. Müebbet veya muvakkattir. Müebbet vefatına kadar devam eder. Muvakkat altı aydan beş seneye kadardır.

Madde 19 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır cezayı nakdi, bir liradan aşağı olmamak üzere tayin olunacak bir meblağın devlet hazinesine tediyesinden ibarettir.

Bu cezaya mahkûm olan kimse kendisine tebliğ olunacak ihbarname tarihinden itibaren iki ay zarfında mahkûm olduğu parayı vermez ve vermemesi aczinden mütevellit bulunduğu tahakkuk ederse bir gün hapis bir liraya ve bir liranın küsuruna bedel olmak üzere ödenmemiş olan cezayı nakdi hapse tahvil olunur.

Cezayı nakdinin hapse tahvili kararı mahkeme ilamında münderiç, olmasa dahi tediyeden imtina veya tahsil ve istifasında imkansızlık tahakkuku halinde hükmü vaki müddeiumumilikce bu maddeye tevfikana ve hapsen infaz olunur.

Mahkûm mahpus kaldığı her gün için yukarıdaki fıkra mucibince bir lira tenzil olunduktan sonra baki kalan parayı öderse cezayı nakdi makamına kaim olan hapis cezasını icraya mahal kalmaz.

Cezayı nakdiye bedel hükümlenilen hapis cezası bir seneyi tecavüz edemez.

Kendi talebi üzerine mahküm cezayı nakdiden mütevellit hapis veya hafif hapis yerine hükümet ve devairi belediyece icra edilen ameliyatı nafiada istihdam olunabilir. Bu surette iki günlük hizmet bir gün mahpusiyet makamına kaim olur.

Madde 21 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif hapis cezası bir günden iki seneye kadardır. On beşinci maddenin ikinci fıkrasında beyan olunan şerait tahtında çalışmağa mecbur olmak suretiyle buna mahsus müesseselerde çektirilir. Tevkifhanelerin bir kısmında dahi çektirilebilir.

Mahkümîyetleri bir aydan fazla ve kendileri de mükerrir olmayan kadın ve küçüklerin cezalarının oturdukları yerde çektirilmesine mahkeme karar verebilir.

Bu karara riayet olunmadığı takdirde ceza tamamen ve adiyen infaz olunur.

Madde 24 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif cezayı nakdi, devlet hazinesine yarım liradan iki yüz liraya kadar tayin olunacak bir meblağın tediyesinden ibarettir. Hapis yerine hafif hapis ikame olunmak şartıyla 19 uncu maddenin son beş fıkrası hükmü bu ceza hakkında da tatbik olunur.

Madde 30 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Muvakkat cezalar gün ay ve sene hesabıyla tatbik olunur. Bir gün yirmi dört saat, bir ay otuz gündür. Sene resmî takvime göre hesap edilir.

Muvakkat cezalar için bir günün küsuru ve cezayı nakdide bir, hafif cezayı nakdide yarım liranın küsuru hükümde hesaba katılmaz.

Madde 37 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ceza ile mahkümîyet, cürümden mutazarrır ve mağdur olanların mallarının istirdadını ve dışarı oldukları zararların tazminini dava edebilmelerine hâlel getirmez.

Madde 47 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıki maddede beyan olunan akli halet ceza mesudiyetini kamilen refi edecek surette olmayıp ehemmiyetli bir derece de azaltabilecek mahiyette ise cürüm ve kabahat için muayyen olan ceza aşağıdaki kaidelere tevfikân eksiltilir:

1 - İdam ve müebbet ağır hapse bedel altı seneden eksik olmamak üzere muvakkat ağır hapis;

2 - Müebbet sürgüne bedel muvakkat sürgün;

3 - Hidematı ammeden müebbet memnuiyete bedel muvakkaten memnuiyet;

4 - On iki seneden fazla muvakkat cezalara bedel üç seneden on seneye kadar ve altı seneden on iki seneye kadar mücazata bedel bir seneden beş seneye kadar ceza tayin olunur ve bundan başka hallerde tertip olunacak cezanın yarısından aşağı bir miktarı hüküm olunur.

5 - Ağır ve hafif cezayı nakdiler yarısına indirilir.

Eğer ceza şahsî hürriyeti tahdit eden cezalardan biri ise mahkümün cezasını azaltmağa sebep olan akıl hastalığı devam ettiği müddetçe hakim bu cezanın hafif hapis müessesesinde icrasını emredebilir.

Madde 50 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

49 uncu maddede yazılı fiillerden birini icra ederken kanunun veya salahiyettar makamın veya zaruretin tayin ettiği hududu tecavüz edenler cürüm idam ve müebbet ağır hapis cezasını müstelzim olduğu takdirde altı seneden az olmamak üzere hapis cezasına mahküm olur. Sair hallerde asıl cürme mürettep ceza altıda birinden eksik ve yarısından ziyade olmamak üzere indirilir ve ağır hapis, hapse tahvil olunur ve hidematı ammeden müebbeden mahrumiyet cezasına bedel muvakkat mahrumiyet cezası verilir.

Madde 51 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse haksız bir tahrikin husule getirdiği gazap veya şehit bir elemin tesiri altında bir cürüm işler ve bu cürüm idam ve müebbet ağır hapis cezasını müstelzim bulunursa faili on iki seneden az olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur. Sair hallerde irtikap olunan failin cezası yarısına kadar indirilerek verilir.

Tahrik ağır ve şiddetli olursa idam ve müebbet ağır hapis yerine yedi seneden on iki seneye kadar ağır hapse konulur.

Sair cezalar, ağır hapis hapse ve müebbeden hidematı ammeden memnuniyet muvakkat memnuiyete tebdil edilmek üzere yarısından dörtte üçüne kadar indirilir.

Madde 54 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Fiili işlediği zamanda on bir yaşını bitirmiş olupta on beş yaşını doldurmamış olanlar fark ve mümeyyiz olmadıkları surette haklarında hiç bir ceza tertip olunamaz. Ancak işlenen fiil bir seneden fazla hapsi veya daha ağır bir cezayı müstelzim cürümlerden ise bundan evvelki madde ahkama tatbik olunur.

Eğer çocuk, işlediği fiilin cezası müstelzim olduğunu fark ve temyiz ile hareket etmiş ise fiilinin cezası aşağıdaki kaidelere tevfikân tayin olunur:

1 - İdam ve müebbet ağır hapse bedel altı seneden onbeş seneye kadar ağır hapis müebbed sürgüne bedel muvakkat sürgün cezası hükmolunur.

2 - Diğer cezalar 47 nci maddenin üçüncü ve dördüncü bentlerinde yazılı olan usule tevfikân indirilerek tatbik olunur.

3 - Hidematı ammeden memnuiyet ve emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezaları bunlar hakkında tatbik olunmaz.

4 - İşbu cezalar çocuklara mahsus yerlerde çektirilir. Bu mahkûmiyetler tekerrüre esas olamaz.

Madde 55 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Fiili işlediği vakit onbeş yaşını bitirmiş olupta on sekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında aşağıdaki kaidelere tevfikân ceza tayin olunur:

1 - Ölüm ve müebbet ağır hapis cezaları yerine on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur. Müebbet sürgüne bedel üç seneden aşağı olmamak üzere muvakkat sürgün cezası verilir.

2 - On iki seneyi geçen muvakkat cezalar altıdan on seneye kadar ve altıdan on iki seneye kadar cezalar üç seneden altı seneye kadar indirilerek hükmolunur.

3 - Diğer hallerde cezanın yarısı indirilir.

4 - Para cezalarının üçte biri indirilir.

5 - Hidematı ammeden memnuiyet ve emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezaları hiç tatbik edilmez.

Eğer hüküm zamanında mücrim on sekiz yaşını bitirmemiş ise mahkeme şahsi hürriyeti tahdit eden cezanın bir islahhanede icrasını emredebilir.

Madde 56 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Fiili işlediği vakit on sekiz yaşını bitirmiş olupta yirmi bir yaşını bitirmemiş ve hüküm zamanında altmış beş yaşını geçmiş olanlar hakkında ölüm ve müebbet ağır hapis cezaları yerine yirmi dört sene ağır hapis cezası hükmolunur. Müebbet sürgün yerine beş sene müddetle muvakkat sürgün cezası verilir.

Sair hallerde cezanın altıda biri indirilir.

Madde 58 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Fiili işlediği zaman on beş yaşını bitirmiş olupta yaptığı işin neticesini fark ve temyiz ile hareket ettiği anlaşılmayan sağır - dilsizlere ceza verilemez.

Ancak cürüm bir seneden fazla hapis cezasını veya daha ağır bir cezayı müstelzim olduğu takdirde 24 yaşını henüz ikmal etmeyen sağır - dilsiz hakkında 24 yaşına kadar kalmak üzere 53 üncü maddenin ikinci fıkrası ahkamı tatbik edilebilir.

Eğer fail yirmi dört yaşını bitirmiş ise mahkeme, hakkında 46 ncı maddede gösterildiği veçhile muamelei kanuniye ifa olunmak üzere kendisinin salahiyettar makama teslimini emredebilir.

Eğer Sağır - dilsiz cürmü işlemekte fark ve temyiz ile hareket ettiği anlaşılır ve işlediği zaman on sekiz yaşını bitirmemiş bulunursa birinci fıkrası müstesna olmak üzere elli dördüncü madde ahkamı tatbik olunur.

On sekiz yaşını bitirip yirmi bir yaşını bitirmemiş ise 55 inci ve yirmi bir yaşını bitirmiş ise 56 ncı maddeler ahkamı tatbik olunur.

Madde 59 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanuni esbabı muhaffifeden ayrı olarak mahkemece her ne zaman fail lehine cezayı hafifletecek esbabı takdiriye kabul edilirse idam ve müebbet ağır hapse bedel 24 sene ağır hapis hükmolunur. Müebbet sürgün cezası beş sene muvakkat sürgüne tebdil edilir. Diğer cezaların altıda birinden üçte birine kadar indirilir.

Madde 62 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse işlemeği kast ettiği cürmün icrasına taallük eden bütün fiilleri ikmal etmiş fakat ihtiyarında olmayan bir sebepten dolayı o cürüm meydana gelmemiş ise kanunda yazılı olmayan yerlerde fiil, idam ve müebbet ağır hapis Cezasını müstelzim olduğu takdirde müteşebbis hakkında on seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis ve müebbet sürgün cezasını müstelzim olursa beş sene ağır hapis cezası hükmolunur. Sair hallerde o cürüm için verilecek cezanın altıda birinden üçte birine kadar indirilerek hükmolunur.

Madde 68 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Beş seneden fazla müddetle hürriyeti tahdit eden cezaları müstelzim bir kaç cürüm işlemiş olan şahsın cürümlerinden birisi müebbet ağır hapis cezasını müstelzim ise mücrimin hücrede geceli gündüzlü münferit ikameti bir seneden üç seneye kadar, ve cürümlerinden ikiside müebbet ağır hapis cezasını müstelzim ise beş seneye kadar, ziyadeleştirilir.

Madde 69 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir neviden olarak, hürriyeti tahdit eden muvakkat cezaları müstelzim birden fazla cürüm işlemiş olan kimse hakkında en ağır cürme terettübeden ceza tayin olunduktan sonra buna - ceza mecmuu ağır hapis ve hapiste otuz ve sürgünde beş seneyi geçmemek şartıyla - diğer ceza müddetleri mecmuunun yarısına muadil birmüddet zammolunur.

Madde 70 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Biri ağır hapis diğeri hapis cezalarını müstelzim iki cürüm işleyen şahıs hakkında aşağıdaki kaidelere göre ceza verilir:

1 - Ağır hapis bir seneden fazla olmaz ve buda hapis cezası müddetinin üçte birinden az olur ise ağır hapis cezası müddetinin yarısına muadil bir müddet zammedilmek suretiyle hapis cezası tertip olunur.

2 - Diğer hallerde hapis cezasının üçte birine müsavi bir müddet ilavesiyle ve ceza mecmuu otuz seneyi geçmemek şartıyla ağır hapis cezası tayin olunur.

İkiden fazla cürüm içtima ettiği takdirde bir neviden cezayı müstelzim olanları hakkında 69 uncu maddede yazılı kaide tatbik edilir. Sonra icabına göre bu maddede beyan olunan hallerden birine tevfikana muamele olunur.

Madde 71 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Biri ağır hapis veya hapis, diğeri sürgün cezasını müstelzim iki cürüm işlemiş olan kimse hakkında birinci takdirde ağır hapis ve ikinci takdirde hapis cezası tertip olunur. Hapis cezası tertip olunmuş ise sürgün cezası müddetinin üçte birine ve ağır hapis cezası tayin olunmuş ise sürgün müddetinin altıda birine müsavi bir müddet daha zammolunur.

Eğer ağır hapis veya hapis cezasını müstelzim bir kaç cürümüşlenir veya sürgün cezasını müstelzim bir kaç cürüm irtikap olunur ise 69 ve 70 nci maddeler hükümleri tatbik olunur.

Biri müebbet sürgün diğeri ağır hapis veya hapis cezasını müstelzim bir kaç cürüm işlemiş olan kimse hakkında ağır hapis cezasının yarısı ve hapis cezasının üçte ikisi ayrıca icra olunur. İkisinde müebbet sürgün olursa on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis veya hapis cezası hükümlenir.

Madde 73 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir veya bir kaç cürümle beraber hafif hapis cezasını müstelzim bir veya birkaç kabahat işleyen kimse hakkında cürüm için tayin olunan veya müteaddit cürümlerin içtimaından yukarıki maddelerde yazılı kaidelere tevfikana husule gelen cezalar tatbik olunur. Buna eğer tertip olunacak ceza ağır hapis ise hafif hapis cezası mecmuunun altıda birine ve hapis ise mezkür mecmuu üçte birine müsavi bir müddet daha zammolunur.

Madde 74 – 1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

31,33,34 ve 35 inci maddelerde münderiç ferî cezaların dahi bir kaçını müstelzim olan müteaddit fiillerin içtima münasebetiyle işbu cezalar neticelerini tayin de asli cezaların içtimaından hasil olacak müddete bakılmayıp her cürüm için ayrı ayrı mürettep olan cezaya istinat olunur. Aşağıdaki madde hükmü bu kaideden müstesnadır.

Madde 75 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her cürüm için mürettep olan hidematı ammeden muvakkaten memnuiyet veyahut bir meslek ve sanatın tatili cezalarının mecmuu hükümlenir. Ancak bu yekün hidematı ammeden memnuiyette on seneyi ve meslek ve sanatın tatilinde dört seneyi geçemez.

Madde 76 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İrtikap olunan her fiil için muayyen olan ağır ve hafif cezayı nakdi en ağırının azami haddini tecavüz etmemek üzere tamamiyle hükümlenir.

Cezayı nakdilerin hürriyeti tahdit eden bir cezayı tahvili halinde bu cezanın müddeti bir buçuk seneyi geçemez.

Ağır cezaı nakdi ile hafif cezaı nakdi birleŖtiđi takdirde tahvil olunacak cezanın nevi haptir.

Madde 77 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde gösterilen kaideler, bir şahıs hakkında ceza hükmolunduktan sonra bu şahsın hükümden evvel bir cürüm daha irtikap etmiş olmasından dolayı tekrar muhakemesi iktiza eylediği takdirde dahi tatbik olunur.

İkinci cürüm hükmolunan cezanın katiyet kesbeylediği veya icrasına başlanıldığı esnada işlenmiş olsabile yine birinci fıkrada işaret olunan kaideler tatbik edilir. Şukadar ki bu takdirde ceza tayini için geçen maddelerde gösterilen ikide bir, üçte bir, ve altıda bir nispetleri o tertibe tevfi kan üçte iki ve ikide bir ve üçte bire iblağ olunmak suretiyle ceza verilir.

Evvelki ceza ne olursa olsun bunu içtimai ceraime esas tutacak olan mahkeme son cürme vazıyed eden mahkemedir.

Madde 78 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse bir cürmü işlemek veya vukubulmuş bir cürmü gizlemek için diğer bir cürüm işlediği veyahut o cürüm vesilesiyle kanunda cürüm teşkil eden diğer bir fiil daha irtikap eylediği takdirde mezkür fiiller kanunen o cürmü terkibe den anasırdan veya cürmün esbabı müşeddedesinden sayılmazsa o kimse hakkında evvelki maddelerin müştemil olduğu hükümlere göre ceza tertip olunur.

Madde 81 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse beş seneden ziyade müddetle muvakkat bir mahkûmiyete uğradıktan sonra cezasını çektiği veya ceza sakit olduğu tarihten itibaren on sene ve beş seneden az cezalarda beş sene zarfında diğer bir cürüm daha işlerse iş bu yeni cürümden dolayı terettüp eden cezanın asgari haddi hükmolunamaz.

Yeni cürüm, evvelki hükmün suduruna badi olan cürüm cinsinden ise mücrim hakkında aŖađıdaki kaidelere tevfi kan ceza teşdit olunur:

1 - Eğer yeni cürüm için tertip olunacak ceza muvakkat ağır hapis ise mücrimin hücrede daimi surette münferiden ikamet müddeti müstahak olacağı cezanın altıda biri nispetinde artırılır.

2 - Yeni cürümden dolayı tertip olunacak ceza muvakkat ağır haptisten başkabir ceza ise işbu ceza altıda birden üçte bire kadar artırılır.

Ancak ikinci cürme terettüp edecek cezaya tekerrürden dolayı zammı iktiza eden müddet hiç bir surette evvelki cürüm için hüküm edilmiş olan cezaların en ağırından ziyade olarak tayin olunamaz ve cezaı nakdi hüküm olunacağı vakit bunun derecesini tayin için 19 uncu maddede beyan olunan nispet kaidesine tatbik olunur.

Madde 82 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Müebbet ağır hapis cezasına mahkûm olan kimse diğer bir cürüm işlediği takdirde eğer sonraki cürmü bir seneden ziyade ağır hapis veya hapis cezasını müstelzim ise altı aydan beş seneye kadar ve eğer müebbet ağır hapsi müstelzim ise altı seneden on iki seneye kadar yeniden hücrede daimi surette münferiden ikamete mahkûm olur.

İkinci cürmü müebbet sürgün cezasını müstelzim ise hücrede ikamet müddetine iki sene zammolunur.

Madde 83 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Müebbet sürgün cezasına mahkûm olan kimse muahharen yine müebbet sürgün cezasını müstelzim bir cürüm işlediği takdirde buna bedel üç sene ağır hapis cezası mültelzim ise ceza tamamen çektirilir.

İkinci cürmü müebbet ağır hapis cezasını müstelzim ise hücrede münferiden ikamet müddeti iki sene müddetle ziyadeleştirilir.

İkinci cürmü bir seneden fazla ağır hapis veya hapsi müstelzim ise yeni cürümden dolayı tertip olunacak cezaya sekizde bir miktarı zam edilir ve bir seneden az cezaya mültelzim ise ceza tamamen çektirilir.

Madde 84 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır cezaı nakdileri de tekrür ahkamı caridir. Son cürüm için tayin olunacak cezaya iki cürümden haffine terettüp eden cezanın bir misli zammolunur.

Mükerririn hüküm olunan cezaı nakdiyi vermekten imtinayı halinde hüküm olunacak hapis müddeti iki seneyi geçemez.

Madde 85 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her defasında üç aydan fazla olmak üzere defaat ile şahsi hürriyeti tahdit eden bir cezaya mahkûm olan kimse, 81 inci maddede beyan olunan müddet içinde yine şahsi hürriyeti tahdit eden cezaı müstelzim aynı cinsten bir cürüm işler ve göreceği cezanın müddeti otuz aydan aşağı olur ise mezkûr ceza müddetinin yarısına ve sair hallerde muvakkat ağır hapis için yirmi ve hapis için on seneyi geçmemek şartıyla üçte birine müsavi bir müddet zammıyla cezası arttırılır.

Eğer bu şahsa son defa verilecek ceza muvakkat ağır haptisten ibaret ise ceza müddeti yukarıki fıkrada yazıldığı veçhile çoğaltılmakla beraber 81 inci maddede beyan olunan derecede hepsi hücrevi usulüde tatbik olunur.

Madde 99 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Takibat yapılabilmesi şahsi davaya bağılı cürümlerde davacının davadan vazgeçmesi kanunda yazılı olmayan yerlerde maznun ile şeriki cürümleri hakkında hukuku amme davasını düşürür.

Hükümden sonra şahsi haktan vazgeçmek ancak kanunda yazılı yerlerde cezanın infazına mani olur.

Kanunda yazılı haller müstesna olmak üzere davadan vazgeçme onu kabul etmeyen maznuna tesir etmez.

Madde 100 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Umumi ve hususi aflar ve mutazarrırın davadan vazgeçmesi ne zabt olunan eşyanın nede mal sandığına tediye olunan ağır ve hafif cezaı nakdilerin istirdadını icabetmez.

Madde 104 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hukuku amme davasının müruru zamanı vicahi veya gıyabi hükümün tefhimiyle münkati olur. Bundan başka maznunun firarı sebebiyle neticesiz kalan tevkif müzekkereleri ve o iş hakkında maznuna kanun dairesinde tebliğ olunan her türlü tahkikat muamelesi müruru zamanı keser. Bu halde müruru zaman müddeti inkitan ertesi günü başlar.

Madde 105 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hukuku amme davasının müruru zamanını kesen sebepler, bu müruru zaman müddetini 102 nci maddede ayrı ayrı tayin edilmiş olan müddetlerin yarısının ilavesiyle baliğ olacağı müddetten fazla uzatamaz.

Kabahatlerde müruruzaman takibat ile kesilir. Fakat takibat tarihinden itibaren 102 nci maddenin 5 inci ve 6 ncı bentlerinde yazılı müddetler içinde mahkûmiyet kararı verilmemiş olursa hukuku amme davası düşer.

Madde 106 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir cürümden dolayı yapılan ve müruru zamanı kesen muameleler o cürümlerde her ne suretle olursa olsun methali olupta aleyhlerinde takibat veya tahkikat yapılmamış olan kimseler hakkında dahi müruru zamanı keser.

Madde 113 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hükümlerde müruru zaman, hükmün katiyet kesbeylediğinin ertesi günü başlar.

Madde 114 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İlamın icrasına müteallik mahkûmünaleyhe kanun dairesinde tebliğ olunan her nevi muamele müruruzu zamanı keser, mahkûmun cezasını çekmesi veya ele geçmesi de müruru zamanı keser, tenfiz inkıtaa uğrarsa müruru zaman müddeti inkıtain ertesi günü yeniden başlar. Bir cürümden dolayı mahkûm olan kimse müruru zaman ceryan ettiği sırada mahkûm olduğu cürüm cinsinden diğer bir cürüm daha işlediği takdirde müruru zaman yine kesilmiş olur.

Madde 115 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Muvakkaten hidematı ammeden memnuiyet veyahut diğer bir ıskatı ehliyet cezası veya bir meslek ve sanatın tatili icrası sair mücazata zam ve ilave edildiği veyahut bir hüküm neticesi olduğu takdirde mahcuriyet ve ıskatı ehliyet ve tatili meslek ve sanat cezaları onlar için muayyen olan müddetin iki misline muadil bir müddet geçmedikçe sakıt olmazlar ve işbu müruru zaman asli mücazatin sakıt olduğu tarihten itibaren cereyana başlar.

Madde 116 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gıyaben verilen ceza hükümlerinde hükmün ertesi günü dava müruru zamanı işlemeğe başlar ve bu müddet mahkûmun elde edilmesiyle kesilir.

Madde 117 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gerek hukuku amme davasının ve gerek ceza hükümlerininin müruru zamanı 30 uncu madde mucibince hesap olunur.

Gerek dava ve gerek ceza müruru zamanı resen ve resmen tatbik olunur ve bundan ne maznun ve ne mahkûm vazgeçemezler.

Madde 119 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda hilafı yazılı olmadıkça en çoğu iki yüz liradan ibaret haffif cezayı nakdi tayin kılınmış olan kabahat failleri takibat icrasından evvel kabahat için muayyen cezayı nakdinin en yüksek haddini teşkil eden miktarı merciine ödeyerek hukuku amme davasını ortadan kaldırtabilirler.

Madde 122 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İşbu ceza şahsi hürriyeti tahdit eden bir cezaya merbut olduğu halde buna mahkûm olan ve işlemiş olduğu cürümden dolayı nedamet etmekte olduğunu ihsas edecek surette hüsnü hali görülen kimse asıl cezasını çektiği veya ceza af ile ortadan kalktığı tarihten itibaren üç ve müruru zaman ile sakıt olduğu surette sukutu tarihinden itibaren beş sene geçtikten sonra memnu haklarının iadesini talep edebilir.

Eğer bu mahrumiyet ve ıskatı ehliyet cezaları diğer bir cezaya ilaveten tertip olunmamış ise ancak hüküm ilamının katileştiği tarihten itibaren beş sene sonra istida olunabilir.

Madde 125 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türkiye Cumhuriyeti topraklarının tamamını veya bir kısmını bir ecnebi devlet idaresine geçirmeğe veya devletin istiklalini tenkise veyahut memleketin bir parçasını hükümet idaresinden çıkarmağa teşebbüs eden kimse idama mahküm olur.

Madde 126 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Harbin ilanından evvel ecnebi bir devletin harp işlerinde çalışmış olan Türkiye Cumhuriyeti tebaasından biri harbin ilanından sonrada bu işlerde kalırsa üç seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahküm olur.

Türkiye tebaasından biri Türkiye Cumhuriyeti ile muharebeye mecbur olacağı muhakkak bulunan ecnebi devletin askeri işlerine girerse on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ile cezalandırılır. Böyle bir işe girmek harbin ilanından sonra olmuş ise ağır hapis cezası on beş seneden aşağı olmamak üzere tayin olunur.

Her ne suretle olursa olsun Türkiye Cumhuriyetine karşı silah kullanan Türk, idam cezasına mahküm olur.

Madde 127 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türkiye'ye karşı silah kullanan kimse vaktiyle ecnebi bir devletin askerliğine girdiğinden dolayı Türkiye tabiiyetini kaybetmiş olduğu halde on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahküm olur.

Böyle bir kimse bu fiili işlemezden evvel başka sebeplerden dolayı Türkiye tabiiyetini vaktiyle kaybetmiş bulunursa beş seneden on seneye kadar ağır hapse konulur veyahut hapsedilir.

Madde 128 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Harp zamanında müstahkem bir yeri bir şehri, bir kaleyi, askeri bir mevki ve tersene ve cephane ve harbe yarayan şeyleri yapmağa mahsus, imalathane ve fabrikaları, irtibat ve muhabere ve münakala vasıtalarını ve erzak ve harp mühimmatı mağaza ve ambarlarını, kara ve deniz ve hava kuvvetlerinin tamamını veya bir kısmını ihaneten düşmana teslim eden veya ihanaten düşman eline geçmesine sebep olan yahut silah ve sair harbe yarayan maddeleri ve askeri erzak ambarları ve tayyare hangarlarını yakan, yıkan, kıran veya bunları işe yaramayacak şekilde bozan ve Türkiye ordusunun zararına ve düşman menfaatına aynı suretle köprüleri, setleri, şimendiferleri, yolları tahrip eden veya müdafaa ve taarruz için tasavvur edilmiş ve yapılmış olan bir tuğyan amelîyesini veya her türlü askeri ameliyatı men veya tehir eyleyen yahut işe yaramaz bir hale koyan ve herne suretle olursa olsun memlekete düşmanın girmesine ve istilasına yardım eden ve mali bir iştirak tarzı ile veya erzak ve mühimmat vermek suretiyle düşmanın askeri kudretini artırmağa çalışan veya artırma vasıtalarını bulan ve kolaylaştıran ve bütün bu işler için düşman veya vasıtalarıyla müzakereye girişen kimse, idam cezasına mahküm olur.

Madde 129 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Casusluk yani düşmanın maksatlarını terviç için onunla muhabere ve münasebette veya malûmat toplamak teşebbüsünde bulunan yahut casusu bilerek kabul eden ve saklayan ve işlerine kolaylık gösteren ve yardım eden kimse idam cezasına mahküm olur.

Madde 130 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Harp esnasında devletin selameti namına neşir olunan emir ve kararlara kasten muhalif harekette bulunanlar, iki seneden altı seneye kadar ağır hapse mahkûm olur.

Madde 131 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Harp zamanında ordu ve donanmanın levazımını teslimde hile ve desise yapanlar on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ile cezalandırılır.

Madde 132 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim ecnebi bir hükümeti Türkiye ile harbe tahrik eylemek veyahut Türkiye ile halli harpte bulunan bir devletin askeri hareketini kolaylaştırmak üzere o hükümetle veya memurlarıyla hafiyen muhaberede bulunur veya sair ahvale tasaddi eder veyahut ecnebi hükümete dahalet eylerse on beş seneden yirmi seneye kadar ve eğer maksadı hasıl olmuş ise müebbeden, ağır hapse konulur.

Madde 133 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim Türkiye Devletinin harbe yarıyan mevaddına ve hava kuvvetlerine ve kale ve istihkamlarına ve askeri hareketlerle ameliyata ve tersane ve limanlarına ve harp gemilerine ait vesika ve vaka veya resim ve planları vesair malûmatı bir diğerine tevdi, tebliğ veya neşretmek yahut da her ne suretle olursa olsun bunlar hakkında malûmat istihsalini kolaylaştırmak suretiyle devletin emniyetine müteallik sırları ifşa ederse bir seneden üç seneye kadar ağır hapis veyahut hapis cezasıyla mücazat olunur. Ve bundan maada kendisinden üç yüz liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdi alınır.

İşbu sır, bir ecnebi devlete veya onun memurlarına ifşa olunmuş ise failin göreceği ceza beş seneden, aşağı olmamak üzere ağır hapis veya hapis ve dört yüz elli liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdidir.

İşbu fiil Türkiye Devleti ile bir ecnebi devlet arasında cari olan dostane münasebeti bozmuş veya Türkiye ile muharebe halinde bulunan bir devlete veya memurlarına karşı vakı olmuş ise cürmü işliyen, on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse mahkûm olur.

Cürmü işliyen kimse, bu gibi resim ve plan veya vesikaları muhafaza eden bir memur bulunduğu veya memuriyetinden dolayı bu sırları öğrendiği, yahut cebir ve desise ile onları elde etmiş veya onlara vakıf olmuş bulunduğu takdirde cezası üçte bir miktarı artırılır.

Madde 134 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu sırları elde eden veya bunlara ittıla sebeplerini istihsal eyliyen kimse dahi yukardaki maddede gösterilen dereceler üzerinden cezalandırılır.

Madde 135 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memurlar ve resmi müesseselerdeki hademe ve saireden her kim, Türkiye Cumhuriyetinin mühim politika işlerine dair her hangi bir mükaleme veya gizli askeri bir hareket hakkında tasmin edilen sırlara memuriyeti dolayısıyla veya resmen vakıf olup da onu Devletçe memur ve mezun olmadığı halde ecnebi yahut düşman bir devlet memuruna doğrudan doğruya veya bir vasıta ile ifşa ederse failinin derecesi ehemmiyetine göre müebbet ağır hapis veya idam cezasına mahkûm olur.

Madde 136 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

133 veya 135 inci maddelerde yazılı sırlardan bazısına vukuf, bu sırları muhafazasında bulunduran veya vazifesi hasebiyle bilen memurun ihmalinden veya takayyütsüzlüğünden neşet etmiş ise memur hakkında üç aydan sekiz seneye kadar hapis cezası tertip ve yüz liradan üç yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi hükmolunur.

Madde 137 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sulhta ve harpte ordu ve donanma makamları tarafından neşrolunacak tebliğlerden ve askeri daireler tarafından neşrine müsaade olunan havadisten başka devletin kara, deniz ve hava kuvvetlerinin yapacakları, hareketlere ve müdafaa vasıtalarına dair makaleler veya fıkralar yahut askerlik etrafında havadis neşreden gazete ve mecmuaların imtiyaz sahibi veya mesul müdüründen iki yüz elli liradan beşyüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Neşrettiği havadisın menşe ve muhbirini göstermeyen ve söylemeyen imtiyaz sahibi veya mesul müdüründen birinci fıkradaki cezayı nakdinin en yüksek haddi alındıktan başka üç aydan altı aya kadar hapis ile dahi cezalandırılır.

Madde 138 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim izinsiz istihkamların, harp gemilerinin, askeri yol, müessese vesair eserlerin ve hava kuvvetlerinin planlarını resmeder veya ahalinin girmesi yasak edilmiş olan bu gibi yerlere veya emniyet mıntıklarına gizlice veya hile ile girerse altı aydan otuz aya kadar hapis olunur ve kendisinden elli liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Bir maksadı olmasa bile yalnız bu gibi yerlere gizlice veya hile ile girenler, altı aya kadar hapis olunur.

Madde 139 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim Türkiye Cumhuriyeti tarafından bir ecnebi devlet ile devlete ait bir işin müzakeresine memur olup ta o iş hakkında ammenin mazaratını mucip olacak veçhile vazifesini kasten suiistimal ederse üç seneden on iki seneye kadar ağır hapis veya hapis cezası verilir.

Madde 140 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yüz yirmi sekizinci madde ile onu takip eden maddelerde yazılı cürümleri, Türkiye Devletinin müttefiki olup ittifaktan dolayı harp halinde bulunan ecnebi bir devlet aleyhinde işliyen kimse dahi o maddelerde gösterilen cezalara mahküm olur.

Madde 141 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Evvelki maddenin muhtevi olduğu maddelerde yazılı cürümlerin ika edileceğini en doğru bir suretle haber alıpta zamanında Devlet memurlarına ihbar eylemeği ihmal edenler, cürmün veya hakkında ceza verilecek teşebbüsün vukuu halinde altı aydan az olmamak üzere hapis edilir.

Madde 142 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim Türkiye'de yahut ecnebi memleketlerde Hükümetin tasvibi olmaksızın asker yazmak veya sair suretlerle Türkiye Cumhuriyetinin bitaraflığını ihlal eder veya hükümeti muharebe tehlikesine maruz kılsa beş seneden on seneye kadar hapis ile cezalandırılır.

Yaptığı iş yüzünden bir harp olursa ceza on beş seneden aşağı olamaz.

Eğer Hükümetin tasvibetmediği bu hareket Türkiye Cumhuriyetini veya tebaasını yalnız mukabelei bilmisil tehlikesine maruz kılar veya Türkiye ile ecnebi devlet arasındaki dostane münasebeti ihlal ederse cürmün faili üç aydan otuz aya kadar hapis cezası görür ve bunun neticesi olarak mukabelei bilmisil vukua gelmiş ise hapis cezası otuz aydan beş seneye kadar uzatılır.

Madde 143 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir Türk veya Türkiye'de oturan bir yabancı harp zamanında, düşman bir devlete veya memurlarına doğrudan doğruya veya bilvasıta Türk Devletinin zararına kullanılacak erzak, eşya, mühimmat ve sair vasıtalar tedarik ve ita eylerse üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur ve bundan başka kendisinden beş yüz liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası alınır.

Madde 144 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türkiye ile muharebe halinde bulunan ecnebi bir devletten nişan, rütbe, maaş veya sair bir menfaat kabul eden kimseden elli liradan iki yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 145 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse, herkesin görebileceği bir yerde tahkir kastıyla Türk sancağını yahut Devletin armasını veya sair hakimiyet alametini kaldırır veya yırtar veya bozar yahut sair suretlerle tezlil ederse bir seneden üç seneye kadar hapis olunur.

Madde 148 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, ecnebi bir devlet hizmetinde kullanılmak üzere Türkiye dahilinde Hükümetin ruhsatı olmaksızın ahaliden asker yazar veya bunları silahlandırır ise üç senden on seneye kadar ağır hapis veya hapis ile cezalandırılır.

Askere yazılanlar arasında esasen Türkiye hizmeti askeriyesinde müstahdem kimseler varsa ceza on sekiz aydan on seneye kadar uzar.

Madde 153 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Askeri Ceza Kanununda yazılı haller haricinde devletin silahlı kuvvetlerini ve zabıtaı resen veya naklen makaleler neşri yahut umumi bir içtimada veya nasın toplandığı yerlerde nutuk iradı yahut toplu veya dağınık ihtilatlarla telkinat yapılması suretlerinden biriyle itaat ve inzibattan çıkmağa teşvik ve tahrik edenler muvakkaten ağır hapis ile cezalandırılır.

Madde 159 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Büyük Millet Meclisini veya hükümetin şahsı manevisini veya ordu ya donanmasını yahut Türklüğü tahkir ve tezyif edenler hakkında dahi bundan evvelki madde ahkamı tatbik olunur.

Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına sövenler, altı ayı geçmemek üzere hapis olunur ve otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Madde 160 – (11/7/1931 tarih ve 1840 sayılı Kanunun hükmüdür.)

157 nci maddede yazılı suçu işleyenlerle Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına sövenler hakkında takibat yapmak salahiyeti doğrudan doğruya Cumhuriyet müddeiumumilerine aittir.

158 inci maddede yazılı hal ile 159 uncu maddede yazılı Hükümetin şahsı manevisini tahkir halinde takibat yapılması Adliye Vekaletinin ve yine 159 uncu maddede yazılı Büyük Millet Meclisini veya Türklüğü tahkir ve tezyif hallerinde taki

bat yapılması Büyük Millet Meclisi Reisinin ve bulunmadığı takdirde reise vekalet eden zatın ve Türk ordusu ve donanmasını tahkir ve tezyif halinde takibat yapılması Milli Müdafaa Vekaletinin talep veya iznine bağlıdır.

Madde 161 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Efkarı umumiyeyi tehyic edecek suret veya mahiyette aslı olmayan havadis veya musanna veya muharref veya aslı olmaksızın bir kimseye isnad olunmuş evrakı bilerek neşir ve nakil edenlerle resmi evrak ve nutukları tağyir ve tahrif ile neşir eyliyenler hakkında bir aydan altı aya kadar hapis ve yirmi beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi hükmolunur.

Bu neşriyat, umumi asayiş bozmağa sebep olmuş ise faili hakkında altı aydan iki seneye kadar hapis ve elli liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi hükmolunur.

Madde 168 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim 128,129,146,147,149 ve 156 ncı maddelerde yazılı cürümleri işlemek için silahlı cemiyet ve çete teşkil eder yahut öyle bir cemiyet ve çetede amirliği ve kumandayı veya hususi bir vazifeyi haiz olursa on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Cemiyet ve çetenin sair efradı beş seneden on seneye kadar ağır hapis ile cezalandırılır.

Madde 171 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

125,128,129,146,147,149,156 ncı maddelerde yazılı suçlardan birini veya bazılarını hususi vasıtalarla işletmek üzere bir kaç kişi aralarında gizlice ittifak ederlerse bunlardan her biri aşağıda yazılı cezaları görür:

1 - Yukarıdaki fıkrada yazılı ittifak 125,128,129 ve 156 ncı maddelerde yazılı cürümlerin yapılmasına dair ise sekiz seneden onbeş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

2 - Bu ittifak 146, 147 ncı maddelerde gösterilen cürümlerin icrasına müteallik ise dört seneden on iki seneye ve 149 uncu maddede gösterilen cürümlerin icrasına ait ise üç seneden yedi seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Cürmün icrasına ve kanuni takibata başlanmazdan evvel bu ittifaktan çekilenler ceza görmezler.

Madde 172 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

64 ve 65 inci maddelerde yazılı haller haricinde herkim, meydanlarda ve toplanma mahallerinde alenen ahaliyi 125,128,146,147,149 ve 156 ncı maddelerdeki cürümlerden birini işlemeğe tahrik ederse yalnız bu hareketinden dolayı eğer tahrik ettiği fiil 125,128,156 ncı maddelerdeki fiillerden ise üç seneden beş seneye kadar ve 146,147, ve 149 uncu maddelerdeki fiillerden ise iki seneden dört seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur ve her iki takdirde yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdi dahi alınır.

Kanunun birinci babında cürümlerin icrası zamanında cürüm faili başka bir cürüm daha işlemiş olduğu surette 78 inci maddenin tatbikinden hasıl olacak ceza altıda bir miktarı artırılır.

Madde 173 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İşbu birinci bapta yazılı cürümler için hükmolunacak ağır hapis cezalarına emniyeti umumiye idaresinin nezareti altına alınma cezası dahi ilave olunur.

Madde 181 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir memur memuriyetine ait vazifeyi suistimal ederek yahut kanunen icabeden usul ve şeraite riayet etmiyerek bir kimseyi şahsi hürriyetinden mahrum ederse bir seneden üç seneye kadar hapis cezası görür.

Eğer bu fiile evvelki maddenin ikinci veya üçüncü fıkralarında yazılı hallerden biri inzimam etmişse ceza altıda birden dörtte bire kadar artırılır. Evvelki maddenin son fıkrasında yazılı halde ceza altıda birden yarıya kadar indirilir.

Madde 188 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse bir şeyi işlemek veya işlemesine müsaade etmek yahut o şeyi işlememeğe mecbur etmek için diğer bir şahsa cebir ve şiddet gösterir veya onu tehdit ederse bir seneye kadar hapis ve otuz liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer o kimse tasavvur ettiği maksadı istihsal etmiş ise hapis cezası bir aydan on sekiz aya ve ağır cezayı nakdi yirmi liradan yüz liraya kadardır.

Eğer bu cebir şiddet ve tehdit hususları silah ile yahut kendini tanınmayacak bir hale koyarak yahut bir kaç kişi tarafından birlikte yahut imzasız bir mektup yahut hususi işaretlerle yahut mevcut veya mefruz bazı gizli cemiyetlerin husule getirdikleri tehdit kuvvetinden istifade ile işlenmiş ise iki seneden beş seneye kadar hapis cezası hüküm olunur.

Eğer bununla arzu olunan maksat istihsal olunmuş ise beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir ve ayrıca beş sene emniyeti umumiye nezareti altına konur.

Madde 209 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memurlardan her kim memuriyetine ait vazifeyi suistimal suretiyle kendisine veya başkasına bigayri hakkın para itasına ve sair menfaatler temin veya va'dine bir kimseyi icbar ederse üç seneden beş seneye kadar hapis ve o kadar müddet memuriyetinden mahrumiyet cezalarıyla mahkûm olur.

Eğer bigayrihakkın ita veya vadolunan para ve menfaatin miktar ve kıymeti az ise hapis ve mahrumiyet cezalarının yarısı indirilir.

Madde 210 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memurlardan her kim memuriyetine ait vazifeyi suistimal suretiyle kendisine veya başkasına bigayrihakkın para itasına ve sair menfaatler temin veya va'dine bir kimseyi ikna ederse bir seneden üç seneye kadar hapis ve memuriyetten muvakkaten mahrumiyet cezaları ile cezalandırılır. Eğer memur kanunen alınmaması lazımgelen bir şeyi diğerin hatasından bilistifade almış bulunursa altı aydan üç seneye kadar hapis olunur.

Eğer bigayrihakkın vait ve ita veya temin olunan para veya menfaat miktar ve kıymetçe az ise hapis ve mahrumiyet cezalarının yarısı indirilir.

Madde 228 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet memurlarından her kim bir şahıs veya memur hakkında memuriyetine ait vazifeyi suistimal ederek kanun ve nizamın tayin ettiği ahvalden başka suretle keyfi bir muamele yapar veya yapılmasını emir eder veya ettirirse bir aydan bir seneye kadar hapse mahkûm olur ve bunda hususi bir maksadı dahi mevcut olduğu anlaşılırsa cezası üçte biri kadar artırılır.

Memuriyetinin icrasında lüzumsuz yere sert muamelelerle bir şahsın kanun hükmüne veya hükümetin emirlerine itaat etmemesine sebep olan memur dahi yukarıki maddede yazılı olan ceza ile cezalandırılır.

Madde 237 - (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Evlenmeleri kanunen memnu kimselerin memnuiyetlerini bilerek akitlerini icra eden belediye reisi veya vekilleri ve bunları tehhüle sevk eyliyen veli veya vasileri üç aydan iki seneye kadar hapis olunur.

Kanuni esbap haricinde şeraiti kanuniyeyi ifa etmeksizin nikah vesikası veren memur, bir aydan üç aya kadar hapis olunur.

Kanunen akdi nikahın icra edilmiş olduğunu müsbit vesikaları görmeden bir nikahın dini merasimini icra eden imam ve sair ruhani reisler hakkında dahi aynı ceza hüküm olunur.

Madde 253 - (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim bir rütbe veya memuriyetin veya bir meslekin resmi elbisesini salahiyeti olmaksızın alenen giyer ve haiz olmadığı nişan ve madalyaları talik ederse bir seneye kadar hapse ve iki yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur ve eğer böyle bir elbise giymek suretiyle elbisenin delalet ettiği meslek ve memuriyete müteferri mevaddı icra ederse üç aydan aşağı olmamak üzere hapsolunur.

Madde 267 - (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse resmi sıfatı haiz olan bir memura vazifesi başında, ifa ettiği vazifeden dolayı olmayıpta herhangi bir sebeple hareket ederse bunun için muayyen olan ceza üçte birine kadar artırılarak hükmolunur.

Madde 276 - (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse hıfz olunmak üzere kendisine resmen teslim olunan merhum ve mahcuz eşyayı kendisinin veya başkasının menfaati için saklar veya tebdil veya lazımgelenlere teslimden imtina ederse üç aydan iki seneye kadar hapse ve on beş liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Kendi elinde veya başkasının yanında olup usulen haciz olunan veya vaz'iyet edilen menkul malını alan veya telef veya istihlak eden kimse bir aydan bir seneye kadar hapis olunur. Eğer bu cürüm muhafızın musamahasından ileri gelmiş ise hakkında yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi tertip olunur.

Eğer bu eşyanın kıymeti gayet az ise veya cürmün faili eşyayı takibata başlanmazdan evvel iade ederse ceza altıda birden yarısına kadar indirilir.

Madde 279 - (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunun tatbikatında devletin veya vilayet ve nahiye ve karyelerin nezareti altında bulunan bir hizmette maaşlı veya maaşsız daimi veya muvakkat vazife görenler memur sayılır.

Madde 282 - (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim olursa olsun müstantikler ve mahkemelerle cürmü meşhutta müddeiumumiler tarafından şahit, fen erbabı, ehlihibre yahut tercüman sıfatıyla - zaruri masraf ve gündeliği verileceği beyaniyle - davet olunupta kabule şayan olmayan bir bahane ile gelmekten imtina yahut geldikten sonra şahadet etmekten yahut fen erbabı ve ehlihibre ve tercümanlık vazifesini ifadan istinkaf eylerse altı aya kadar hapse veya iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Fail, fen erbabı ve ehlihibreden olduğu takdirde mahkūmiyet neticesi olarak hapis müddetine müsavi bir zaman için meslek ve sanatın tatili cezasına dahi mahküm olur.

Madde 283 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Vukubulmadığını bildiği bir cürmü adliye veya keyfiyeti adliye tadvie mecbur olan bir makama vukubulmuş gibi ihbarenden yahut vaki olmayan bir cürmün eserlerini takibata mübaşeret olunabilecek derecede uyduran kimse otuz aya kadar hapis cezasına mahkûm olur. Adliye huzurunda sahte olarak bir cürüm işlediğini yahut bu cürme iştirak eylediğini söyleyen kimse hakkında dahi aynı ceza tertip olunur.

Madde 285 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim adliye veya kanuni takip yapacak veya yaptırabilecek bir mercie yazı ile ihbar ve şikayette bulunarak suçsuz olduğunu bildiği bir kimseye bir cürüm isnat eder yahut o kimse aleyhinde böyle bir cürmün maddi eser ve delillerini uydurursa isnat eylediği cürmün nevi ve mahiyetine ve uydurduğu delillerin kuvvetine göre üç aydan üç seneye kadar hapsolünür.

Bu isnat kendine iftira olunan kimsenin tevkifi gibi şahsi hürriyeti tahdit eden bir halin hudusuna sebep olmuş ise müfteri hakkında bir seneden beş seneye kadar hapis cezası hükmolünür. Kendine iftira olunan kimse hakkında üç seneden fazla hürriyeti tahdit eden bir ceza ile mahkûmiyeti mutazzammın bir hüküm sadır olmuş ise müfteri hakkında on beş seneyi geçmemek üzere aynı ceza hükmolünür.

Eğer mağdurun mahkûmiyeti müebbet ağır hapis ise müfteri on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ile cezalandırılır.

Eğer mahkûmiyet ölüm cezasını müstelzim olmuş ve infaz edilmiş ise müfteriye aynı ceza verilir. Henüz infaz edilmemiş ise müebbet ağır hapis cezası hükmolünür.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı olan cürmün faili mağdur hakkında takibat yapılmadan evvel bu isnadatından rücu eder veya uydurduğunu itiraf ederse yukarıda yazılı cezaların altıda biri hükmolünür ve ceza müebbet ağır hapis ise on sene ağır hapse indirilir ve isnattan rücu veya tasniin itiraf olunması takibata başlandıktan sonra vaki olursa asıl cezanın üçte ikisi indirilir ve müebbet ağır hapis yerine yirmi sene ağır hapis cezası tayin olunur.

Madde 293 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

289 uncu maddede yazılı olan suret ve zamanlarda yalan şahitler şahadetinden ve ehli hibre ve tercümanlar dahi hilafi hakikat olan rey ve tercümelerinden rücu ettikleri takdirde bunları tedarik edenler hakkında 290 ncı maddede muayyen cezalar altıda birinden üçte birine kadar indirilir.

Madde 298 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse kanun dairesinde tevkif olunduktan sonra eşhasa karşı şiddet kullanarak veya kapı ve pencere kırarak ve duvar delerek tevkifhaneden kaçarsa üç aydan on sekiz aya kadar hapsolünür.

Madde 299 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Muvakkat ağır hapis ve hapis ve muvakkat sürgün cezalarına mahkûm olan kimseler yukarıdaki maddede yazılı olan vasıtalara müracaat ederek ceza mevkillerinden kaçarlarsa baki kalan müddetlerine asıl ceza müddetinin üçte birinden yarısına kadar müddet zammiyle cezaları çoğaltılır.

Eğer müebbet sürgün cezasına mahkûm olan kimse menfasından kaçarsa on iki aydan on sekiz aya kadar ağır hapis cezası çektirildikten sonra menfasına iade olunur.

Müebbet ağır hapis cezasını görmekte olanların firarı halinde ağır devre müddeti iki sene çoğaltılır.

Madde 301 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim bir mevkuf veya mahkûmun tevkifhane ve hapisaneden kaçmasını hazırlar veya kolaylatırsa kaçan kimsenin irtikap etmiş olduğu cürmün şiddetine ve ikmal etmekte bulunduğu cezanın nevi ve müddetine nazaran bir aydan otuz aya kadar hapis cezasına müstahak olur.

Eğer mahkûmun çektiği ceza müebbet ağır hapis ise kaçmasını hazırlayan ve kolaylaştıran kimsenin cezası yirmi aydan dört seneye kadar haptir.

Eğer mahkûmun kaçmasını hazırlamak ve kolaylamak için fail 298 inci maddede mezkûr vasıtalardan bir kısmını kullanır ve bu yüzden mahkûm kaçmış olursa ceza iki seneden beş seneye kadar haptir.

Eğer kaçmamış ise ceza bir aydan üç seneye kadar haptir.

Eğer bu adam mevkuf veya mahkûmun usul ve fûruundan ve karı kocadan ve kardeş ve kız kardeşlerinden biri ise göreceği ceza üçte bir miktarı azaltılır.

Madde 302 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir mevkuf veya mahkûmun muhafazasına veya nakline memur olan kimse ne suretle olursa olsun onun kaçmasını hazırlar veya kolaylaştırırsa bir seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Eğer mahkûmun görmekte olduğu ceza idam ve müebbet ağır hapis ise failin göreceği ceza beş seneye kadar ağır haptir ve beş sene müddetle hidematı ammeden memnuiyet cezası dahi hükmolunur.

Eğer kaçmasını hazırlamak ve kolaylamak için fail, kaçığın şiddet kullanmasında veyahut kapı ve pencere kırmasında ve dıvar delmesinde kaçakla birleşir veya silah ve sair böyle bir işe lazım olan şeyleri verir veya bunların tedarikini menetmezse mahkûmun kaçmış olması halinde memur, yedi seneye kadar ağır hapis ve müebbeden hidematı ammeden memnuiyet ile cezalandırılır ve kaçmadığı takdirde memura beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 304 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde beyan olunan şedit muamale, silah ile veya üç ve daha ziyade kimsenin birleşmesiyle veyahut bunların evvelce vukubulan ittifakları neticesi olarak işlenmiş ise mezkûr maddelerde yazılı cezalar üçte bir miktarı fazlaştırılır.

Madde 309 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hükmen kendi yedi nezi olunup ta müstahaklara teslim kılınan gayrimenkul mallarını tekrar zapt ve işgal eden veya mahcuz gayrimenkul malı vaziyet tarihinden sonra tahrip eyliyen veyahut kendi yedinde veya başkası nezdinde olup usulen haciz altına alınan veya vaziyet edilen menkul malını alan veya telef veya sarf ve helak eden kimse üç aydan üç seneye kadar hapsolunur ve otuz liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 311 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir cürüm ikaina aharı alenen gururunu okşamak suretiyle tahrik eden kimse eğer tahrik ettiği cürmün cezası muvakkat ağır hapis fevkinde bir ceza ise tahrikten dolayı üç sene hapse; muvakkat ağır hapis veya müebbet sürgün veya hapis cezasını müstelzim ise failin nevine göre üç seneye kadar hapse; ve sair hallerde yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

İkinci ve üçüncü fıkralarda beyan olunan hallerde ceza tahrik olunan cürüm için muayyen cezanın azami haddinin üçte birini tecavüz edemez.

Madde 313 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Beş kişi ve daha ziyade kimse adliye kuvveti veya ammenin emniyet veya selameti veya adabı ve aile intizamı yahut mal ve şahıs aleyhine cürüm işlemek için bir cemiyet teşkil ettiği halde bunlardan her birisi yalnız cemiyet teşkilinden dolayı üç seneye kadar hapse mahkûm olur.

Bu cemiyete dahil olanlar on sekiz aya kadar hapse ve yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olurlar.

Eğer bu cemiyet efradı dağlarda ve kırlarda ve umumi yollarda dolaşır, yahut içlerinden iki veya daha ziyadesi silah taşır yahut emin bir mahalde silah saklarsa altı aydan beş seneye kadar hapse mahkûm olur.

Eğer cemiyetin muharrik ve reisleri var ise onlar bu maddenin birinci fıkrasında altı aydan eksik olmamak üzere üç seneye ve ikinci fıkrasında bir seneden eksik olmamak üzere beş seneye kadar hapse mahkûm olur.

Madde 329 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kıymetli damgaları veya demiryolu yahut sair amme nakliyat şirketlerinin biletleri üzerine evvelce kullanılmış olduklarına dair konulan işaretleri silmek veya her ne suretle olursa olsun yok etmek suretiyle bunları kullanan veya kullanmak üzere başkalarına veren kimse bir seneye kadar hapis ve iki yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 342 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse resmen memur olmadığı halde 339 uncu maddede gösterilen suretlerle resmi bir varakada sahtekarlık yaparsa yedi seneyi tecavüz etmemek üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer vesika kanunen sahteliği ispat olunmadıkça muteber olan resmi evrak kabilinden ise dört seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

Ve eğer bu sahtekarlık aslın vücudunu farzederek yahut sahit olan aslına muğayir surette yazarak veyahut sahit bir sureti tahrif eyliyerek resmi bir varakanın sureti üzerinde irtikap olunmuş ise üç sene ağır hapse mahkûm olur.

Eğer mezkûr varaka kanunen sahteliği ispat olunmadıkça muteber addolunan evrak kabilinden ise dört sene ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 346 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse sahtekarlık cürmünden ortaklığı olmaksızın sahte bir varakayı bilerek kullanır veya onunla menfaat temin eylerse mezkûr varaka resmi evraktan ise 343 ve hususi evraktan ise 345 inci maddelere tevfikan ceza görür.

Madde 348 - (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse tamamen veya kısmen bir varakanın aslını yahut aslın ziyayı takdirinde kanunen makamına kaim olan suretini ortadan kaldırır veyahut bozar ve bundan umumi veya hususi bir zarar doğarsa 339, 340, 342, 345 inci maddelerde bildirilen farklara göre mezkûr maddelerde yazılı cezalarla cezalandırılır.

Madde 350 - (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

1 - Hüviyet cüzdanlarını, nüfus tezkerelerini, pasaportları ve ruhsatnameleri taklit edenler,

2 - Bu gibi sahit vesikaları kimlere ita kılınmış ise onlardan başkasına veya diğer bir mekan ve zamanda verilmiş gibi göstermek maksadiyle tağyir ve tahrif edenler yahut bunların sıhhat ve itibarı için lazımgelen tasdik muamelesini ve matlup olan şartlarını sahte olarak ifa kılınmış gibi gösterenler.

3 – Böyle taklit edilmiş ve tahrif olunmuş nüfus tezkere ve hüviyet cüzdanı ve pasaport ve ruhsatnameleri kullanan veya kullanmak maksadiyle başkalarına teslim ve ita eyleyenler, bir aydan sekiz aya kadar hapis cezasına mahküm olurlar.

Madde 382 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

369, 370,371.372,377,378,379,380,381 inci maddelerde yazılı olan fiiller bir şahsın hayatını tehlikeye koymuş olduğu takdirde muayyen olan ceza yarısı derecesinde artırılır. Ve bu ceza kanunen muayyen olan cezanın azami haddini geçebilir. Ölüme sebep olmuş ise ceza müebbet ağır hapistir.

Madde 384 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İşbu fasılda yazılı cürümlerin müteşebbisleri asıl ceza müebbet ağır hapsi müstelzim ise on bir seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse mahküm olur. Sair cürümlerde asıl cezanın yarısı ile üçte ikisi arasında ağır hapse veya hapse mahküm olur.

Madde 404 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

403 üncü maddede yazılı şeyleri bir yere toplanarak kullananlar veya bu maksatla yanında bulunduranlar ikiyandan altı aya kadar hapis ve beş liradan yüz liraya kadar ağır para cezasına mahküm edilir.

403 üncü maddede yazılı şeyleri kullanan kimsenin alışkanlığı iptila derecesinde ise altı aydan noksan olmamak şartıyla salahlı tibben tebeyyün edilinceye kadar hastanede tevkif ve tedavisine hükmolunur. Hastane bulunmayan yerlerde ise bu kabil kimseler hastane bulunan yerlere sevk edilir.

Madde 414 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim on beş yaşını bitirmeyen bir çocuğun veya mecnun yahut irade ve temyizi selbenden malüliyetle malül olduğunu veya şuur marazi inhisaf halinde bulunduğunu bildiği bir kimsenin ırzına geçerse üç seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse mahküm olur.

Bu fiil cebir ve şiddet veya tehdit icrasıyla yahut mukavemeti selbenden diğer bir vasıta ile veya mukavemet iktidarı olmayan kimseye karşı yapılırsa ağır hapis cezası yedi seneden aşağı olamaz.

Madde 415 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim yukarıdaki maddede yazılan kimselerin ırz ve namusuna tasaddiyi tazammün eden diğer bir fiil ve harekette bulunursa bir seneden ve bu fiil ve hareket cebir ve şiddet veya tehdit icrasıyla veya mukavemeti selbenden diğer bir vasıta ile veya mukavemete gayri muktedir bir halde bulunan kimseye karşı yapılırsa iki seneden eksik olmamak üzere hapsolunur.

Madde 416 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim cebir ve şiddet veya mukaveti selbenden diğer bir vasıta ile on beş yaşını dolduran bir kimsenin veya cebir ve şiddet ve sair vasıtaya müracaat etmeksizin mukavemete iktidarı olmayan şahsın ırzına geçerse üç seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konulur. Yine bu suretlerle ırz ve namusa tasaddiyi tazammün eden diğer bir fiil ve harekette bulunursa iki seneden aşağı olmamak üzere hapsolunur.

Madde 419 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Alenen hayasızca vazı ve hareketlerde bulunanlar on beş günden iki aya ve o suretle fiili şeni icra edenler altı aydan bir seneye kadar hapsolunur ve her halde on beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 429 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim bir kimseyi cebir ve tehdit veya hile ile bir tarafa kaçırsa aşağıdaki maddelere tevfikân mücazat olunur:

Madde 430 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kaçırılan kimse, erkek olupta on beş yaşını doldurmamış ise faili iki seneden üç seneye kadar haps olunur.

Kız veya kadın olduğu takdirde faili muvakkaten ağır hapse konulur.

Kaçırılan kimse, erkek olsun kadın olsun fahişeni vukubulmuş ise faili hakkında on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası hüküm olunur.

Madde 431 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kaçırılan kimse, erkek olsun kadın olsun onbeş yaşını doldurmuş ise faili bir seneden üç seneye kadar haps olunur.

Kaçırılan kız veya kadın kocalı ise veyahut cebren ırzına geçilmiş ise faili beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konulur.

Madde 432 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cürmün faili kaçırdığı kimseyi nihayet yirmi dört saat zarfında ve bir güne tecavüz vukubulmaksızın kaçırdığı haneye veya ailesinin hanesine iade eder veyahut ailesi tarafından alınması mümkün olan emniyetli diğer bir mahalle getirip bilihtiyar serbest bırakırsa kaçırılan kimse kaç yaşında olursa olsun ceza bir aydan bir seneye kadar haptir.

Madde 433 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kaçırmak cürmü mahza evlenmek maksadiyle işlenmiş ve bir güne tecavüz vukubulmamış ise fail hakkında tayin olunacak ceza üçte birden yarıya kadar indirilir.

Madde 434 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kaçırılan kız veya kadın hakkında nikah vukubulufta on sekiz yaşını bitirmiş ise kendisinin ve bitirmemiş ise velisinin, velisi olmadığı takdirde hakimnin izniyle kendisinin, davadan feragat ile hukuku umumiye davası ve hüküm sadr olmuş ise cezanın infazı tecil olunur.

Müruru zaman haddine kadar erkek tarafından haksız olarak vukua getirilmiş bir sebeple talaka hüküm lahik olduğu takdirde takibat tekrar edilir. Evvelce hüküm sudur etmiş ise infaz olunur.

İşbu madde ahkamı 414, 415, 416 ncı maddeler hakkında da caridir.

Asıl fail hakkında hukuku umumiye davasının veya cezanın tehirini müstelzim olan ahval; hem fiil ve feran zimethal olanlar hakkında dahi dava ve cezanın sukutunu müstelzimidir.

Madde 435 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim onbeş yaşını doldurmamış olan bir küçüğü kandırarak fuşşa teşvik eder ve bunun yolunu kolaylaştırırsa iki seneden eksik olmamak üzere haps olunur ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

Kandırmak keyfiyeti küçüğün usulünden veya kardeşlerinden biri yahut veli veya vesisi, muallim veya mürebbisi yahut hizmetkarları veya nezaretleri altına verilen sair kimseler tarafından vakı olursa fail üç seneden aşağı olmamak üzere hapse mahkûm edilir.

Kandırmak keyfiyeti onbeş yaşını doldurmuş olupta henüz yirmi bir yaşını bitirmemiş olan kimseler hakkında vuku bulursa fail altı aydan iki seneye kadar haps olunur ve elli liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

Kandırmak cürmü bu maddenin ikinci fıkasında gösterilen kimseler tarafından işlenirse faili iki seneden eksik olmamak üzere hapsolunur ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

Yirmi bir yaşını doldurmuş olan kız ve kadınları fuhuşe teşvik eden koca veya ana veya baba ve kardeş hakkında altı aydan iki seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Madde 436 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim fuhuş zimmında rızasıyla olsa bile henüz yirmi bir yaşını bitirmiyen bir bakiri veya bir kadını yahut cebir ve şiddet ve tehdit veya nüfus icrası yahut hile ile yirmi bir yaşını bitiren bir bakir veya kadını başkası için iğfal eden veya tedarik yahut sevk veya bir yerden diğer yere naklederse bir seneden üç seneye kadar hapis ve elli liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Bu fiiller yirmibir yaşını doldurmıyan bakir veya kadın hakkında iğfal veya cebir ve şiddet ve tehdit veya nüfus icrasıyla yahut baba, ana, kardeş veya sair usulden biri yahut koca veya veli ve vasi veya muallim ve mürebbi veya hizmet karları yahut nezaretleri altına verilen sair kimseler tarafından yapılırsa iki seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Bu fasla giren suçların ihzari hareketlerini işleyenler asıl suç için yazılı cezanın altıda biri ile cezalandırılır.

Madde 448 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim bir kimseyi kasten öldürürse on beş seneden on sekiz seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 449 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Öldürmek fiili:

1 - Karı, koca, kardeş, babalık, analık, evlatlık, kayın baba, kayın ana, damat, gelin, üvey baba, üvey ana, üvey evlat haklarında işlenirse,

2 - Vazifesini yaptığı sırada veya vazifesini yapmasından dolayı Devlet memurlarından biri aleyhinde icra olunursa,

3 - Zehirlemek suretiyle yapılırsa, fail on sekiz seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 457 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

456 ncı maddede yazılı fiillere 449 uncu maddenin üçüncü bendinde yazılı hal inzimam eder yahut fiil, gizli veya aşikar bir silah ile veya aşındırıcı ecza ile işlenmiş olursa asıl ceza altıda birden üçte bire kadar arttırılır.

Eğer fiilde 450 nci maddenin ikinci bendinde yazılı olan hal müstesna olmak üzere diğer bentlerindeki hallerden biri birleşirse bu birleşen fiil hakkında 78 inci madde hükmü cari olmak şartıyla ceza üçte bir nispetinde çoğaltılır.

Madde 458 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddede beyan olunan ahvalde fiil, netice itibariyle fiilin asıl maksadını tecavüz etmiş olduğu takdirde ceza üçte birden yarısına kadar eksiltilir.

Madde 462 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıda geçen iki fasılda beyan olunan fiiller, zınavı icra halinde meşhuden yakalanan veyahut zınavı irtika, etmek üzere veya henüz irtikap edildiğinde zevahiri hale nazaran şüphe edilmeyecek surette görünen bir koca veya karı veya kız kardeş veya fûrudan biri veya bunların müşterek faili yahut her ikisi aleyhinde karı veya koca veya usulden biri veya erkek kardeş veya

kız kardeş tarafından işlenmiş olursa fiilin muayyen olan cezası sekizde bire kadar tenzil ve ağır hapis cezası hapse tahvil olunur. İdam yerine iki seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir.

Madde 465 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimsenin veya bir şirketin hizmetinde bulunanlar tarafından vazife ve hizmet sırasında işlenen 455, 459 uncu maddelerin üçüncü fıkrasında yazılı cürümlerden dolayı hükmedilecek tazminattan o kimse veya şirket malen mesuldür.

Madde 468 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Alet ve ilaç kullanarak veya başkası tarafından kullanılmasına razı olarak çocuk düşüren kadın, altı aydan üç seneye kadar hapsolunur.

Madde 469 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kadının rızasıyla vasıta temin ederek çocuğunu düşürten kimse bir seneden üç seneye kadar hapse mahkûm olur.

Eğer bu düşürtme neticesi veya düşürmek için kullanılan vasıtadan kadın telef olursa ceza dört seneden yedi seneye kadar ve eğer kadının ölümü razı olduğu vasıtadan daha tehlikeli bir vasıta kullanmaktan hasil olmuşsa ceza beş seneden on seneye kadar ağır haptir.

Madde 470 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kadının rızası olmadığı halde çocuk düşürtmeğe mahsus vasıta kullanan kimse otuz aydan altı seneye kadar ve eğer çocuk düşmüş olursa yedi seneden on iki seneye kadar ağır hapse mahkûm olur.

Eğer bu düşürme neticesinde veya bunun için kullanılan vasıtadan kadın ölürse ceza on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır haptir.

Eğer fail kadının kocası ise bu maddede tayin olunan ceza altıda bir miktarı çoğaltılır.

Madde 471 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddelerde yazılan işlerden birini yapan kimse sıhhati amme namına nizam altına alınmış sanat veya meslek ahasından olupta çocuk düşürtmeğe mahsus çare ve vasıtaları öğretmek veya kullanmak suretiyle bu fiili vukua getirmiş ve bundan kadının ölümü hasil olmuşsa hakkında mezkûr maddelerde yazılı olan ceza altıda bir miktarı çoğaltılır.

Madde 472 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kendisinin veya karısının veya anasının veya evlatlığının veya kız kardeşinin namusunu kurtarmak için çocuk düşüren veya düşürtenler hakkında yukarıda yazılı cezalar üçte birden üçte ikiye kadar indirilir ve ağır hapis cezası hapse çevrilir.

Madde 482 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, toplu veya dağınık bir kaç kişi ile ihtilat ederek her ne suretle olursa olsun bir kimsenin namus veya şöhret veya vakar ve haysiyetine taarruz eyler ise üç aya kadar hapis ve yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile mahkûm olur.

Eğer bu fiil, kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda, yahut kendisine hitaben yazılıp gönderilmiş bir mektup ile, irtikap olunursa failin göreceği ceza dört aya kadar hapis ve yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

Eğer kendisine tecavüz olunan kimsenin huzuriyle beraber alenen vakı olursa ceza altı aya kadar hapis ve iki yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

Eğer fiil, dört yüz sekseninci maddenin ikinci fıkrasında beyan olunan vasıtalarından biri ile işlenirse ceza altı aydan ve eser cezayı nakdi yüz liradan aşağı olamaz.

Madde 483 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıki maddede beyan olunan cürüm katibi adil gibi usulü dairesinde hidematı ammeden biriyle muvazzaf bulunan eşhastan birinin huzurunda ve ifa ettiği memuriyetten dolayı işlenmiş olursa fail hakkında altı aya kadar hapis cezası hükmolunur.

Eğer cürüm neşriyat vasıtalarından biriyle işlenmiş olursa ceza üçte bir nispetinde ziyadeleştirilir.

Madde 488 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu fasılda beyan olunan cürümlerden dolayı takibat icrası kendisine tecavüz olunan şahıs tarafından şikayetname verilmesine bağlıdır.

Eğer mütecevizünaleyh şikayetname vermezden evvel vefat eder, veya bu cürümler ölmüş bir adamın hatırasına karşı irtikap olunursa bundan dolayı müteveffanın karısı ve usul ve fūruu veya kardeş ve kız kardeşleri ve usul ve fūru derecesinde sıhrı akrabası ve doğrudan doğruya vereseşi bulunan kimseler tarafından şikayetname verilebilir.

Adli veya siyasi veya mülki veya askeri bir heyet veya bunlar makamına kaim olanlar aleyhinde hakaret ve tecavüz vuku bulduğu takdirde heyetin ve meclis suretinde teşekkül etmiyen heyetler için dahi en büyük amirinin müsaadesi ve şirketlerle cemiyetler müdürlerinin şikayetnamesi olmadıkça takibat icra olunamaz.

Madde 490 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu fasılda beyan olunan cürümlerden dolayı ikame olunacak hukuku amme davası 480 inci maddede yazılı ahvalden dolayı bir sene ve 482 ve 485 inci maddelerde muharrer ahvalden dolayı üç ay müruriyle sakıt olur.

Madde 506 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ticaret Kanununda gösterilen surette hileli müflis olanlar ve Ticaret Kanunu hükmünce bunlara şeriki cürüm oldukları tebeyyün edenler muvakkat ağır hapis ile cezalandırılır.

Madde 507 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ticaret Kanunu hükmünce taksir sayılan hallerle iflas edenler bir aydan iki seneye kadar hapsolunurlar.

Madde 509 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse iade veya muayyen bir suretle istimal etmek üzere kendisine tevdi olunan imzalı veya yazısız bir kağıda imza sahibinin zararına olarak hukukça hükmü haiz bir muamele yazar veya yazdırır yahut elinde bedelsiz olarak kalmış olan bir senedi istimal ederse mutazarrır olan kimsenin şikayeti üzerine üç aydan üç seneye kadar hapse ve yüz elli liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasına mahküm olur.

Bu imzalı ve yazısız kağıt esasen kendisine tevdi ve teslim olunmayıpta bertakrip ele geçirerek birinci fıkradaki cürmü işlemiş ise altıncı babın üçüncü ve dördüncü fasıllarında beyan olunan ahkama göre ceza verilir.

Madde 516 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse, her ne suretle olursa olsun aharın menkul ve gayrimenkul malını tahrip ya imha eder veya bozar yahut bunlara zarar verirse mutazarrır olan tarafın şikayeti üzerine bir seneye kadar hapis ve yirmi liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Eğer cürüm:

- 1 - Vazifei memuresinden dolayı ahzisar kasdiyle bir memur aleyhinde,
 - 2 - Eşhasa karşı şiddet kullanmakla veya 493 üncü maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarında beyan olunan vasıtalarla biriyile,
 - 3 - Ammeye ait veya bir hizmeti ammeye veya bir mezhebin ayin ve ibadetine mahsus binalar yahut 378 nci maddede gösterilen envaa dahil askeri emakin ve debboy ve tersaneler ve harp gemileri yahut abidat veya kabristan ve müştemilatı,
 - 4 - Setler yahut musibetlere karşı ammenin muhafazası maksadiyle inşa olunan müdafaa vasıtaları ve sair inşaat yahut bir hizmeti ammeye mahsus alat ve işaret,
 - 5 - Kanal veya saki ve irvaya mahsus nehir ve cetvel ve ark ve bu kabilden sair inşaat,
 - 6 - Dikilmiş bağ çubukları ve meyvadan ağaç ve fidanlar ile seyir ve meydan yerlerindeki ağaçlar.
- Üzerinde ika olunursa failin göreceği ceza üç aydan iki seneye kadar hapis ve iki yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

Bu e'fal hakkında şikayetname itasına hacet kalmaksızın dava takip olunur.

Madde 518 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, bigayri hakkın başkasının arazisine veya bağ ve bahçesine hayvan sokarak veya orada bırakarak bir zarar ika ederse mutazarrırın şikayeti üzerine bu faslın birinci maddesinin ilk fıkrası hükmüne tevfikane ceza görür.

Fail yalnız otlatmak maksadiyle aharın arazisine hayvan sokmuş veya girmesine imaz etmiş ise diğer tarafın şikayeti üzerine göreceği ceza üç aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

Kayıtsızlık ve teseyyüp eseriyle bir kimsenin muhrez ve mezru olan arazisine veya bağ ve bahçesine hayvan girmesine sebep olanlar on beş günden bir aya kadar hafif hapse veya on liradan otuz beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkum olur.

Madde 524 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu babın birinci ve üçüncü ve dördüncü ve beşinci fasıllarında ve 516 ncı maddenin birinci fıkrasıyla 518 ve 519 ve 521 inci maddelerde beyan olunan cürümler:

- 1 - Kanunen tefrik edilmemiş karı ve kocadan birinin,
 - 2 - Usul ve fûrudan yahut bu derecede sıhri karabet erbabından birinin ve analık ve babalık ve evlatlığın,
 - 3 - Faille beraber bir dam altında yaşayan kardeşinin veya kız kardeşinin,
- Zararlarına olarak işlenmiş olursa fail aleyhinde takibat icra olunamaz.

Kanunen tefrik edilmiş olan karı veya koca yahut faille beraber bir dam altında yaşamayan kardeş ve kız kardeş yahut cürmün mürtekibi ile bir aile halinde yaşamakta olan amca, dayı, yeğen veya ikinci derecede sıhri akrabasının mazarratına olarak işlenmiş ise fail hakkında takibat icrası şikayetname itasına bağlıdır. Bu takdirde failin göreceği ceza üçte bir miktarı azaltılır.

Madde 526 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, salahiyettar merciden kanun ve usul dairesinde verilmiş bir emre itaatsizlik eder veyahut ammenin istirahat ve selameti veya madelat mulhazası namına mercüinden kanun dairesinde ittihaz edilmiş bir tedbire riayet etmezse bir aya kadar hafif hapse ve elli liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkum olur.

Madde 589 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Birinci kitabın yedinci ve sekizinci bablarının münferit hapis müddetini tezyide dair olan maddeleri ahkamı hapishaneler teşkilat ve tesisatı icra olununcaya kadar münferit hapse ilave olunacak müddete bir misli zam olunmak suretiyle tatbik olunur.

4 - 3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 5,13,29,61,62,63,64,65,72,94,95,220,235,313,429 ve 524)

Madde 5 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir Türk, dördüncü maddede yazılı cürümlerden başka, Türk kanunlarına göre aşağı haddi üç seneden eksik olmayan şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezayı müstelzim cürmü yabancı memlekette işlediği ve kendisi Türkiye'de tutulduğu takdirde Türk kanunlarına göre cezalandırılır.

Eğer cürmün aşağı haddi üç seneden az hürriyeti bağlayıcı bir cezayı müstelzim ise takibat icrası zarar gören şahsın veya yabancı Hükümetin şikayetine bağlıdır.

Mağdur yabancı ise bu fiilin, işlendiği mahal kanunlarında da cezayı müstelzim olması şarttır.

Madde 13 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır hapis cezası müebbed veya muvakkattir. Müebbed, ölüncüye kadar devam eder. Muvakkat, bir seneden yirmi seneye kadardır. Bu ceza aşağıda yazılı şekiller dahilinde dört devrede çektirilir:

A) Mahküm, birinci devrede cezasının yirmide birine müsavi bir müddet geceli gündüzlü yalnız olarak bir hücrede bırakılır. Ancak bu müddet bir aydan aşağı ve altı aydan yukarı olamaz.

Mahkûmiyetin bütün devrelerinde mahküm, nizamname mucibince inzibati mahiyette olmak üzere her defasında on beş günü geçmemek kaydıyla aynı suretle hücreye konulabilir.

B) Mahküm, ikinci devrede yalnız geceleri tecrid edilir. Bu devre mahküm mevkuf kalmışsa bu müddet ile hücrede kaldığı müddet çıkarıldıktan sonra geri kalan müddetin altıda birini teşkil eder.

C) Üçüncü devrede bulunan mahkûmlar geceleri tecridde edilmeyebilirler. Bu devrede geçen her üç gün, dört gün mahkûmiyete karşılık olarak hesap edilir.

Bu devre müddeti mevkufiyet müddetile birinci ve ikinci devrelerde geçen müddetler tenzil edildikten sonra geri kalan cezanın üçte biri kadardır.

D) Dördüncü devre geri kalan müddettir. Bu devrede geçen her gün iki mahkûmiyet gününe karşılık olarak hesap edilir.

İkinci devreyi bitiren mahkûmlar arasından Adliye Vekaleti yol, inşaat, maden ekipleri teşkil edebilir. Mahkûmların bu işlerde çalıştıkları her bir gün iki günlük mahkûmiyete karşılık olarak sayılır.

Müebbed ağır hapis 36 sene üzerinden hesap edilerek muvakkat ağır hapsin tabi olduğu şartlar altında geçer. Ancak ikinci ve üçüncü devrelerdeki müddetler mutlak surette 36 senenin altıda ve üçte biridir.

Madde 29 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda sarahaten yazılmış olmadıkça cezalar ne artırılabilir, ne eksiltilebilir ve nede değiştirilebilir.

Kanunun muayyen bir nispet dairesinde cezayı artırıp eksiltmeyi emrettiği yerlerde mevcut olan teşdit veya tahfif edici sebepler nazara alınmaksızın o fiil hakkında ne ceza tayin edilecekse tezyit ve tenkis keyfiyeti o ceza üzerinden icra olunur.

Eğer bir çok esbap içtima etmiş olursa artırıp eksiltme hususu ondan evvelki artırma ve eksiltme neticesi olan ceza miktarı üzerinden cereyan eder.

Eğer içtima eden sebeplerden bazıları artırmayı ve bazıları eksiltmeyi müstelzim olursa ilk önce artırmakla işe başlanır.

Bütün hallerde mücrimin yaşı, akli haleti, esbabı muhaffefei takdirye ve tekerrür hususları bu sıra takip olunmak şartıyla en sonra nazara alınır.

Ceza artırılır veya eksiltilirken kanunun sureti mahsusada tayin ettiği ahval müstesna olmak üzere her nevi ceza için muayyen olan hudut tecavüz edilemez.

Madde 61 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse işlemeği kast eylediği bir cürmü vesaiti mahsusada ile icraya başlayıpta ihtiyarında olmayan esbabı maniadan dolayı o cürmün husulüne muktazi fiilleri ikmal edememiş ise kanunda yazılı olmayan yerlerde fiil idam veya müebbet ağır hapis cezasını müstelzim olduğu halde müteşebbis hakkında yedi seneden eksik olmamak üzere muvakkat ağır hapis ve müebbet sürgün cezasını müstelzim olduğu takdirde üç sene müddetle ağır hapis cezası hükmolunur. Sair hallerde o cürüm için kanunen muayyen olan cezayarisından üçte ikisine kadar indirilir.

Müteşebbis, cürmün efali icraiyesinden ihtiyarıyla vaz geçtiği fakat tamam olan kısım, esasen bir cürüm teşkil ettiği halde ancak o kısma mahsus ceza ile cezalandırılır.

Madde 62 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse işlemeği kasdettiği cürmün icrasına taallük eden bütün fiilleri bitirmiş fakat ihtiyarında olmayan bir sebepten dolayı o cürüm meydana gelmemiş ise kanunda yazılı olmayan yerlerde fiil ölüm cezasını müstelzim olduğu takdirde müteşebbis hakkında yirmi sene, müebbet ağır hapis cezasını müstelzim olduğu takdirde on beş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis cezası hükmolunur. Sair hallerde o cürüm için verilecek cezanın altıda birinden üçte birine kadar indirilerek hükmolunur.

Madde 63 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Azami haddi bir seneden aşağı hapis veya ağır cezayı nakdiyi müstelzim cürümlere teşebbüs kanununun tasrih ettiği yerlerde cezayı müstelzimdir.

Madde 64 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kaç kişi bir cürüm veya kabahatin icrasına iştirak ettikleri takdirde fiili irtikap edenlerden veya doğrudan doğruya beraber işlemiş olanlardan her biri o fiile mahsus ceza ile cezalandırılır.

Başkalarını cürüm veya kabahat işlemeğe azım ettirenler dahi aynı ceza ile mücazat olunur. Ancak fiili icra edenin onu işlemekte şahsi bir menfaati olduğu sabit olursa azm ettiren şahsın cezası idam ve müebbet ağır hapse bedel 20 sene ve müebbet sürgüne bedel beş sene ağır hapidir. Sair cezaların altıda biri indirilir.

Madde 65 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

1- Failin zihninde cürüm veya kabahat ikai kararını uyandırarak veya fiili irtikap kararını teyit veyahut fiil işlendikten sonra müzaheret ve muavenette bulunacağını vadederek,

2 - Cürüm veya kabahatin ne suretle işleneceğine müteallik talimat ve tarifata ita, veya fiilin işlenmesine yarayacak iş ve vasıtaları tedarik eyleyerek,

3 - Cürüm veya kabahat işlenmeden evvel veya işlendiği esnada müzaheret ve muavenetle icrasını kolaylaştırarak, cürüm veya kabahate iştirak eden şahıs fiili vakıa mahsus olan ceza idam veya müebbet ağır haptisten ibaret olduğu takdirde on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ve müebbet sürgün ise üç sene müddetle muvakkat sürgün cezasıyla cezalandırılır ve ahvali sairede kanunen muayyen olan cezanın yarısı indirilir.

Bu maddede beyan olunan fiillerden birini işleyen kimsenin iştiraki inzımam etmeksizin fiilin irtikapı mümkün olmayacağı sabit olan ahvalde o kimse yukarıda gösterilen tenzilattan istifade edemez.

Madde 72 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif hapis cezasını müstelzim bir kaç fiilin faili hakkında en ağırına müterettip ceza tayin ve failin mahküm olacağı ceza üç seneyi geçmemek şartıyla sair cezalar müddeti mecmununun yarısına müsavi bir müddet daha ilave olunur.

Madde 94 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cezası tecil edilen mahküm hazır ise mahkemenin reisi cezanın tecil edildiğini tefhim ettikten sonra yeniden hapis veya daha ağır cezayı müstelzim bir cürüm işlerse tecil olunan ceza çektirilmekle beraber sonraki cürüm cezasının dahi şartlarına muvafık olduğu takdirde tekerrürden dolayı artırılacağını kendisine ihtar eder.

Madde 95 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kabahat ile mahkum olan kimse hüküm tarihinden itibaren bir sene zarfında bir cürümden veya evvelce hükmü veren mahkemenin dairesi dahilinde diğer bir kabahatten dolayı hapis cezasına ve hapis ile mahküm olan kimse dahi yine hüküm tarihinden itibaren beş sene zarfında hapis veya daha ağır bir cezaya mahküm olmazsa evvelki mahkûmiyeti esasen vaki olmamış sayılır; aksi takdirde her iki ceza ayrı ayrı tenfiz olunur.

Madde 220 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıda sayılan kimselerden birine kanun hükmünce yapmağa memur olduğu şeyi yapmamak yahut yapmamağa mecbur olduğu şeyi yapmak için rüşvet vaat ve teklif ve ita eden kimsenin bu hareketi kanun ve nizama vukubulan muhalefetin derecesine ve istenilen şeyin kısmen veya tamamen yapılmış olup olmamasına göre üç aydan üç seneye kadar hapis veya elli liradan bin liraya kadar ağır para cezasını istilzam eder.

Madde 235 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Zabıta memurlarından veya sair memurlardan biri vazifesini yaptığı sırada memuriyetine müteallik olarak resen veya resmen takibat icrasını müstelzim bir cürme vakıf olup ta ait olduğu daireyi haberdar etmekte ihmal ve terahi ederse bir sene müddet memuriyetinden mahrumiyetle beraber elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 313 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Beş kişi ve daha ziyade kimse adliye kuvveti veya ammenin emniyet veya selameti veya adabı ve aile intizamı yahut mal ve şahıs aleyhine cürüm işlemek için bir cemiyet teşkil ettiği halde bunlardan her birisi yalnız cemiyet teşkilinden dolayı üç seneye kadar hapsolunur.

Bu cemiyete dahil olanlar on sekiz aya kadar hapse ve yüz liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olurlar.

Eğer bu cemiyet efradı dağlarda ve kırlarda ve umumi yollarda dolaşır, yahut içlerinden iki veya daha ziyadesi silah taşır yahut emin bir mahalde silah saklarsa altı aydan beş seneye kadar hapse mahkûm olur.

Eğer cemiyetin muharrik ve reisleri varsa onlar bu maddenin birinci fıkrasında altı aydan eksik olmamak üzere üç, seneye, üçüncü fıkrasında bir seneden eksik olmamak üzere beş seneye kadar hapse mahkûm edilir.

Madde 429 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, cebrü şiddet veya tehdid veya hile ile şehvet hissi veya evlenme maksadile, reşid olan veya reşid kılınan bir kadını kaçıtır veya bir yerde alıkorsa altı aydan beş seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Madde 524 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu babın birinci ve üçüncü ve dördüncü ve beşinci fasıllarında ve 516 ncı maddenin birinci fıkrasile 518 ve 519 ve 521 inci maddelerde beyan olunan cürümler:

1 - Haklarında ayrılık kararı verilmiş karı kocadan birinin,

2 - Usul ve furudan yahut bu derecede sıhri akrabadan birinin veya analık babalık ve evladlığın,

3 - Faille beraber bir dam altında yaşayan kardeşin veya kız kardeşin zararlarına olarak işlenmiş olursa fail aleyhinde takibat icra olunmaz.

Haklarında ayrılık kararı verilmiş olan karı veya koca yahut faille beraber bir dam altında yaşayan kardeşlerle cürüm mürtekibi ile bir aile halinde yaşamakta olan amca, dayı, hala, teyze yeğen veya ikinci derecede sıhri akrabanın mazarratına olarak işlenmiş ise fail hakkında takibat icrası şikayete bağlıdır.

Bu takdirde failin göreceği ceza, üçte bir miktarı azaltılır.

5 - 29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 102, 105 ,118, 133, 141,142, 149, 151, 154, 159, 160, 161, 173 ,258, 261, 459, 462, 490 ve 516)

Madde 102 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda başka türlü yazılmış olan ahvalin maadasında hukuku amme davası:

1 - İdam ve müebbet ağır hapis cezalarını müstelzim cürümlerde yirmi sene,

2 - Yirmi seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis cezasını müstelzim cürümlerde on beş sene,

3 - Beş seneden ziyade ve yirmi seneden az ağır hapis veya müebbet sürgün veyahut beş seneden ziyade hapis veya hidematı ammeden müebbeden mahrumiyet cezalarından birini müstelzim cürümlerde on sene,

4 - Beş seneden ziyade olmamak üzere ağır hapis veya hapis veya muvakkat sürgün veya hidematı ammeden muvakkaten mahrumiyet cezalarını ve ağır cezayı nakdiyi müstelzim cürümlerde beş sene,

5 - Bir aydan ziyade hafif hapis veya otuz liradan ziyade hafif cezayı nakdiyi müstelzim fiilerde iki sene,

6 - Bundan evvelki bentte beyan olunan miktardan aşağı cezaları müstelzim kabahatlerde altı ay,

Geçmesiyle ortadan kalkar.

Madde 105 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunun bir seneden aşağı müruru zaman müddeti tayin ettiği hallerde her türlü usuli muamele müruru zamanı keser. Ancak 103 üncü maddeye göre müruru zaman işlemeğe başladığı günden itibaren bir sene içinde mahkûmiyet hükmü verilmemiş olursa hukuku amme davası müruru zamana uğrar.

Madde 118 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Vatan haricinde devletin harici emniyetine karşı işlenen cürümlerden dolayı verilen cezalarda müruru zaman yoktur.

Madde 133 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devletin emniyeti veya dahili veya beynelmilel siyasi menfaatleri icabından olarak gizli kalması lazımgelen malûmatı, siyasi veya askeri casusluk maksadile istihlal eden kimse on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Aşağıdaki hallerde ölüm cezası verilir:

1 - Fiil Türkiye ile harp halinde bulunan bir Devletin menfaati namına işlenmiş ise,

2 - Fiil, Devletin harp hazırlıklarına veya harp kudret veya kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koymuş ise, Salahiyetli makamların neşir veya işaasını menettikleri malûmatı siyasi veya askeri casusluk maksadile istihlal eden kimse on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Yukarıki fıkrada yazılı fiil, Türkiye ile harp halinde bulunan bir Devletin menfaatine işlenmiş ise müebbed ağır hapis cezası hükmolunur.

Yukarıki iki fıkrada yazılı fiil Devletin harp hazırlıklarını veya harp kudret ve kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koymuş ise ölüm cezası verilir.

Madde 141 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memleket dahilinde içtimai bir zümrenin diğerleri üzerinde tahakkümünü, şiddet kullanmak suretile tesis etmeğe veya içtimai bir zümreyi şiddet kullanarak ortadan kaldırmağa veya memleket dahilinde teşekkül etmiş iktisadi veya içtimai nizamları şiddet kullanarak devirmeğe matuf cemiyetleri tesis eden, teşkil eden, tanzim eden veya sevk ve idare eden kimse beş seneden on iki seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Memleket dahilinde cemiyetin siyasi ve hukuki her hangi bir nizamını şiddet kullanarak ortadan kaldırmak gayesile cemiyetler tesis eden, teşkil eden, tanzim eden, veya sevkü idare eyliyen kimseye de aynı ceza verilir.

Bu cemiyetlere iştirak eden kimse bir seneden üç seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Yukarıki fıkralarda gösterilen haller haricinde memlekette milli hissiyatı sarsmağa veya zayıflatmağa matuf cemiyetleri tesis eden, teşkil eden, tanzim eden veya sevkü idare eden kimse bir seneden üç seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Mezkür cemiyetlere iştirak eden kimseye altı aydan iki seneye kadar hapis cezası verilir.

Dağılmaları emredilmiş olan yukarıda yazılı cemiyetleri sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden teşkil edenler hakkında verilecek cezalar üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Madde 142 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memleket dahilinde içtimai bir zümrenin diğerleri üzerinde tahakkümünü şiddet kullanmak suretile tesis etmek veya içtimai bir zümreyi şiddet kullanarak ortadan kaldırmak veya memleket dahilinde teşekkül etmiş iktisadi veya içtimai nizamları şiddet kullanarak devirmek yahut memleketin siyasi ve hukuki herhangi bir nizamını yıkmak için propaganda yapan kimse bir seneden beş seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Propaganda milli hissiyatı sarsmak veya zayıflatmak için yapılırsa ceza altı aydan iki seneye kadar hapidir.

Yukarıki hükümlerde yazılı filleri medhü istihsan eden kimse de aynı cezaya mahkûm olur.

Madde 149 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, Hükümet aleyhine halkı silah ile isyana veya Türkiye ahalisini birbiri aleyhine silahlandırarak mukateleye teşvik ederse on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konur.

Eğer bu teşvik neticesi olarak isyan veya kıtal zuhur etmişse buna sebebiyet veren yahut asilere kumanda eden kimseler idam olunur.

Bu cürümlere yalnız iştirak etmiş olanlar altı seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konulur.

Madde 151 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bundan evvelki maddelerde yazılı cürümlerden birine muttali olan her fert, bunu derhal hükümete haber vermeğe mecburdur. Bu mecburiyeti suiniyetle yapmadıkları sabit olanlar, fesat fiile çıkarsa bir seneden ve fiile çıkmazsa altı aydan aşağı olmamak üzere hapis olunur.

Fesatçıları bilerek muayyen mevkilerin gayri yerlerden sokan ve memleket içinde bir yerden diğer yere nakil edenler muvakkat ağır hapisle cezalandırılır.

Madde 154 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde yazılı olan cürümleri işlemeğe halkı teşvik etmek üzere basılmış veya basılmamış evrak ve risaleleri fesat kastıyla neşir etmek üzere iken ele geçirilen kimse bir seneden üç seneye kadar hapis olunur.

Madde 159 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türklüğü, Büyük Millet Meclisini, Cumhuriyeti, Hükümetin manevi şahsiyetini alenen tahkir ve tezyif edenler bir seneden altı seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Devletin silahlı kuvvetlerini veya adliyenin manevi şahsiyetini alenen tahkir ve tezyif edenlere de aynı ceza verilir.

Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına alenen söğenler altı ayı geçmemek üzere hapsolunur ve otuz liradan yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır.

Türklüğü tahkir ve tezyif, yabancı memlekette bir Türk tarafından işlenirse ceza üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Madde 160 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

157 nci maddede yazılı suç işleyenlerle Türkiye Cumhuriyeti Kanunlarına alenen sögenler hakkında takibat yapmak salahiyeti doğrudan doğruya Cumhuriyet Müddeiumumilerine aiddir.

158 inci maddede yazılı hal ile 159 uncu maddenin birinci ve ikinci fıkralarında yazılı Hükümetin veya Adliyenin manevi şahsiyetini veya Cumhuriyeti alenen tahkir ve tezyif hallerinde takibat yapılması Adliye Vekaletinin iznine bağlıdır.

159 uncu maddenin birinci fıkrasında yazılı Türklüğü veya Büyük Millet Meclisini alenen tahkir ve tezyif hallerinde takibat yapılması Büyük Millet Meclisi Reisinin ve bulunmadığı takdirde reise vekalet eden zatın ve Devletin silahlı kuvvetlerini tahkir ve tezyif edenler hakkında takibat yapılması Milli Müdafaa Vekaletinin iznine bağlıdır.

Madde 161 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Harp esnasında ammenin telaş ve heyecanını mucib olacak veya halkın maneviyatını kırarak veya düşman karşısında milletin mukavemetini azaltacak şekilde asılsız mübalagalı veya maksadı mahsusa müstenid havadis veya haberler yayan veya nakleden veya milli menfaatlere zarar verecek her hangi bir faaliyette bulunan kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konulur.

Eğer fiil:

1 - Propaganda ile veya askerlere tevcih olunarak işlenmişse;

2 - Suçlu tarafından bir yabancı ile anlaşma neticesi yapılmışsa verilecek ceza, on beş seneden eksik olmamak üzere ağır haptir.

Eğer fiil, düşmanla anlaşma neticesi işlenmiş ise, cezası müebbed ağır haptir.

Harp zamanında düşman karşısında milletin mukavemetini tehlikeye maruz kılacak şekilde kambioların tedavül kıymetini düşürmeye veya resmi veya hususi kıymetli evrakın piyasası üzerinde bir tesir yapmağa matuf hareketlerde bulunan kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ve üç bin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasile cezalandırılır.

Eğer fiil:

Suçlu tarafından bir yabancı ile anlaşma neticesi yapılmışsa ağır hapis cezası on seneden ve düşmanla anlaşma neticesi işlenmişse on beş seneden aşağı olamaz.

Madde 173 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

127 nci maddenin 3 ve 4 üncü fıkralarile 138 inci maddenin dördüncü fıkrasında ve 128,140,143 ve 161 inci maddelerde yazılı cürümler hakkında takibat yapılması Adliye Vekaletinden izin verilmesine bağlıdır.

Ceza kanununa göre harp zamanı tabirinde, eğer harp vukua gelmiş ise, seferberlik zamanı da dahildir.

Birinci babda yazılı cürümler için hükmolunacak ağır hapis cezalarına emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezası da ilave olunur.

Madde 258 - (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir memura veya ona yardım edenlere memuriyetine ait vazifeleri ifa sırasında cebir ve şiddet veya tehdit ile mukavemet eden kimse üç aydan bir seneye kadar hapse mahkûm edilir.

Eğer fiil silahla işlenmişse hapis bir seneden üç seneye kadardır ve eğer beş kişiden fazla silahlı veya on ve daha fazla silahsız kişiler tarafından birlikte işlenmiş ise aralarında evvelce ittifak olmazsa bile iki seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir.

Eğer fiil kendisini veya akrabasını hapis ve tevkiften kurtarmak maksadiyle vakı olmuş ise birinci fıkradaki hal için bir aydan altı aya ve ikinci fıkrada yazılı hal için üç aydan bir seneye ve üçüncü hal için altı aydan üç seneye kadar hapis cezası verilir.

Eğer memur haiz olduğu salahiyet hududunu tecavüz ederek veya keyfi hareketleriyle bu muameleye sebebiyet vermişse fail hakkında geçen maddelerdeki ceza dörtte bire kadar indirileceği gibi icabına göre ceza büsbütün de kaldırılabilir.

Madde 261 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Maarifi Umumiye Kanun ve Nizamları hilafına olarak mektep açanlar, açılan mektep kapatılmakla beraber elli liradan yüz liraya ve ruhsatsız muallimlik edenlerle bunları istihdam eyleyenler otuz liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Tedrisi menolunan bir kitabı okutturan mektep müdür ve muallimleri bir aydan üç aya kadar hapsolunur.

Madde 459 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim tedbirsizlik veya dikkatsizlik yahut meslek ve sanatta acemilik veya nizam, talimat ve emirlere riayetsizlik neticesi olarak bir şahsa cismen eza verecek veya sıhhatini ihlal edecek bir zarar iras eder, yahut akli melekelerinde teşevvüş husulüne sebebiyet verirse:

1 - 456 ncı maddenin birinci ve sonuncu fıkralarındaki hallerde takibat icrası şikayete bağlı olmak şartıyla üç aya kadar hapis veya elli liraya kadar ağır para cezası,

2 - Yine o maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarındaki hallerde üç aydan yirmi aya kadar hapis ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

3 - Bir kaç kişi cürümden mutazarrır olmuş ise bir numaralı bentte hapis cezası altı aya ve ağır para cezası iki yüz liraya kadar, iki numaralı bentte hapis altı aydan otuz aya kadar ve ağır para cezası yüz elli liradan aşağı olmamak üzere hükmolunur.

Madde 462 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıda geçen iki fasılda beyan olunan fiiller zinayı icra halinde meşhuden yakalanan veyahut zinayı irtikab etmek üzere veya henüz irtikab edildiğinde zevahiri hale nazaran şüphe edilemeyecek surette görünen bir koca veya karı veya kız kardeş veya furudan olan kız veya kadınlardan biri veya bunların müşterek faili yahut her ikisi aleyhinde karı veya koca veya usulden biri veya erkek kardeş veya kız kardeş tarafından işlenmiş olursa fiilin muayyen olan cezası sekizde bire kadar tenzil ve ağır hapis cezası hapse tahvil olunur. Ölüm cezası yerine iki seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir.

Madde 490 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu fasılda beyan olunan cürümlerden dolayı ikame olunacak hukuku amme davası, 480 inci maddede yazılı ahvalden dolayı bir sene ve 482 ve 483 üncü maddelerde muharrer ahvalden dolayı üç ay geçmesile düşer.

Madde 516 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse her ne suretle olursa olsun aharın menkul ve gayrimenkul malını tahrib, veya imha eder veya bozar yahut bunlara zarar verirse mutazarrır olan tarafın şikayeti üzerine bir seneye kadar hapis ve yirmi liradan elli liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer cürüm :

1 - Vazifei memuresinden dolayı öç almak kasdile bir memur aleyhinde,
2 - Şahıslara karşı şiddet kullanmakla veya 493 üncü maddenin birinci ve ikinci fıkralarında beyan olunan vasıtalarından birile,

3 - Ammeye aid veya amme hizmetine veya bir mezhebin ayin ve ibadetine mahsus binalar yahut 378 inci maddede gösterilen envaa dahil askeri binalar ve debboy ve tersaneler ve harp gemileri yahut abideler veya kabristan ve müstemilatı,

4 - Sedler yahut musibetlere karşı ammenin muhafazası maksadile inşa olunan müdafaa vasıtaları ve sair inşaat yahut bir amme hizmetine mahsus alat ve işaret;

5 - Kanal veya sulamağa mahsus nehir ve cetvel ve ark ve bu kabilden sair inşaat;

6 - Dikilmiş bağ çubukları ve meyvalı ağaç ve fidanlar ile seyir ve meydan yerlerindeki ağaçlar;

Üzerinde işlenirse failin göreceği ceza; üç aydan iki seneye kadar hapis ve iki yüz elli liraya kadar ağır para cezasıdır.

Bu fiiller hakkında şikayetname itasına hacet kalmaksızın dava takib olunur.

6 - 7/7/1939 tarih ve 3708 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri :
(Madde numaraları: 494)

Madde 494 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, sahibinin izni olmaksızın henüz mahsulatı biçilip kaldırılmamış olan tarla, bağ ve bahçe ve bostanlardan hububat ve sebze ve saire çalarsa mutazarrırın şikayeti üzerine beş aya kadar hapsolunur.

7 - 2/6/1941 tarih ve 4055 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri:
(Madde numaraları: 18,65,80,95,268,403,404,494,526 ve 573)

Madde 18 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sürgün cezası gerek cürmün işlendiği ve gerek cürümden zarar gören şahıs ile mahkûmun ikamet ettiği kazalardan en aşağı 60 kilometre uzakta bulunan ve mahkeme ilamında muayyen olan bir şehir veya bir kasabada mahkûmun ikamete mecbur tutulmasından ibarettir. Altı aydan beş seneye kadardır.

Madde 65 – (3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanunun hükmüdür.)

1 - Failin zihninde cürüm veya kabahat ikarı kararını uyandırarak veya fiili irtikap kararını teyit veyahut fiil işlendikten sonra müzaheret veya muavenette bulunacağını vadederek,

2 - Cürüm veya kabahatin ne suretle işleneceğine mütaallik talimat ve tarifât ita veya failin işlenmesine yarayacak iş ve vasıtaları tedarik eyliyerek,

3 - Cürüm veya kabahat işlenmeden evvel veya işlendiği esnada müzaheret veya muavenetle icrasını kolaylaştırarak,

Cürüm veya kabahate iştirak eden şahıs, fiili vakıa mahsus olan ceza, ölüm cezası ise onbeş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis ve müebbet ağır hapis cezası olduğu takdirde 12 seneden 20 seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır. Sair hallerde kanunen muayyen olan cezanın yarısı indirilir.

Bu maddede beyan olunan fiillerden birini işliyen kimsenin iştiraki inzııam etmeksizin fiilin irtıkabı mümkün olmayacağı sabit olan ahvalde o kimse yukarıda gösterilen tenzilattan istifade edemez.

Madde 80 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kastı cürminin efali icraıyesinden olarak kanunun bir maddesinin defaat ile ihlal edilmesi muhtelif zamanlarda vaki olmuş olsabile bir cürüm sayılır.

Fakat bundan dolayı terettüp edecek ceza altıda birden yarıya kadar artırılır.

Madde 95 – (3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kabahatle mahküm olan kimse hüküm tarihinden itibaren bir sene zarfında bir cürümden dolayı para cezasından başka bir cezaya veya evvelce hüküm veren mahkemenin dairesi dahilinde diğer bir kabahatten dolayı hafif hapis cezasına ve cürüm ile mahküm olan kimse dahi hüküm tarihinden itibaren beş sene içinde işlediği diğer bir cürümden dolayı evvelce verilen ceza cinsinden bir cezaya yahut hapis veya daha ağır bir cezaya mahküm olmazsa evvelki mahkûmiyeti infaz edilmiş sayılır. Aksi halde her iki suçun cezası ayrı ayrı tenfiz olunur.

Madde 268 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse kavlen veya fiilen her ne suretle olursa olsun siyasi veya idari bir heyeti resmıye huzurunda veya bir hakimin muhakeme ettiği sırada vakar ve haysiyetine taarruz ve hakarete bulunursa altı aydan üç seneye kadar hapse mahküm olur.

Hakarete uğrayan heyetin mezuniyeti olmadıkça takibat cereyan edemez.

Cürüm, muhtelif derece ve sıfattaki zevattan mürekkep bir heyet aleyhine vaki olmuş ise mertebe itibarıyla en büyük amirin mezuniyeti olmadıkça takibat icra olunmaz.

Madde 403 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Esrar, müstahzar afyon ve tıbbi afyon ile müstahzarlarının ve morfin ve bütün milhlerinin ve morfinin uzvi hamızlarla veya küül cezriyle birleşmesinden mütehassıl bütün eserlerinin ve bunların milhlerinin ve koka yaprağı ham kokain ve kokain, ekgonin ve tropokokain ile bütün milhlerinin ve yüzde 0,20 gramdan fazla morfin ve milhlerinin ve yüzde 0,10 gramdan fazla kokain ve milhlerini muhtevi bütün müstahzarların ve ökodol, dikodit, dilodit, asedikon ve bunların terkibi kimyevisinde bulunan maddelerle bu maddeler mahiyetinde olduğu İcra Vekilleri Heyetince tayin ve ilan olunacak maddeleri ve bütün müstahzarlarını izinsiz memleket sokmağa çalışanlarla sokanlar ve memleket dahilinde izinsiz satanlar ve alanlar veya satmak üzere yanında bulunduranlar ve bunların alınıp satılmasına ve her ne suretle olursa olsun tedarikine vasıta olanlar ve imal ve izinsiz ihraç edenler ve mahsus bir yer tedarikiyle veya diğer suretle halkı celbederek bunların kullanılmasını kolaylaştıranlar bir seneden beş seneye kadar hapis ve her gram veya küsuru için bir lira hesabıyla ağır para cezası ile mahküm edilirler. Şu kadar ki para cezası herhalde iki yüz liradan aşağı olamaz.

Madde 404 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

403 üncü maddede yazılı şeyleri kullananlar veya yanında bulunduranlar iki aydan altı aya kadar hapis ve beş yüz liraya kadar ağır para cezasına mahküm edilirler.

Bunları kullanan kimsenin alışkanlığı iptila derecesinde ise altı aydan eksik olmamak şartile, salahlı tıbben tebeyyün edinceye kadar, hastanede tevkif ve tedavisine hükmolunur. Hastane bulunmayan yerlerde ise bu kabil kimseler hastane bulunan yerlere sevk edilir.

Madde 494 – (7/7/1939 tarih ve 3708 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, henüz biçilmemiş veya toplanmamış yahut biçilmiş veya toplanmış olup ta kaldırılmamış olan tarla,bağ, bahçe ve bostanlardan hububat, sebze meyve vesaire çalarsa zarar görenin şikayeti üzerine bir aydan bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 526 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, salahiyettar merciden kanun ve nizamlara aykırı olmayarak verilmiş bir emre itaatsizlik eder yahut ammenin istirahat ve selameti veya madelet düşüncesile merciinden kanun ve nizamlara muhalif olmayarak ittihaz edilmiş bir tedbire riayet etmezse bir aya kadar hafif hapis veya elli liraya kadar hafif para cezasına mahküm olur.

Şapka iktisası hakkındaki 671 numaralı kanunla Türk harflerinin kabul ve tatbiki hakkındaki 1353 numaralı kanunun koyduğu memnuiyet veya mecburiyetlere muhalif hareket edenler üç aya kadar hafif hapis veya on liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılırlar.

Madde 573 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sarhoşlukta itiyadı iptila derecesine varmış olanların altı aydan aşağı olmamak şartıyla salahlı tıbben tebeyyün edinceye kadar bir hastanede tevkif ve tedavisine hükmolunur. Mahküm hastane olmayana yerde ise hastane bulunan yere gönderilir.

8 - 11/12/1944 tarih ve 4683 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 480 ve 482)

Madde 480 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim toplu veya dağınık bir kaç kişi ile ihtilat ederek diğer bir şahıs hakkında bir maddeyi mahsusa tayin ve isnadiyle halkın hakaret ve husumetine maruz kılacak yahut namus ve haysiyetine dokunacak bir fiil isnat ederse üç aydan otuz aya kadar hapse ve elli liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Eğer bu cürüm umuma neşir veya teşhir olunmuş yazı veya resim veya sair neşir vasıtalarıyla irtikap olunmuş ise failin göreceği ceza bir seneden beş seneye kadar hapis ve iki yüz liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdidir.

Madde 482 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim toplu veya dağınık bir kaç kişi ile ihtilat ederek her ne suretle olursa olsun bir kimsenin namus veya şöhrat veya vakar ve haysiyetine taarruz eyler ise üç aya kadar hapis ve yüz liraya kadar ağır para cezasıyla mahküm olur.

Eğer bu fiil, kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda yahut kendisine hitaben yazılıp gönderilmiş bir mektup, telgraf resim veya herhangi bir yazı veya telefon ile işlenirse failin göreceği ceza dört aya kadar hapis ve yüz elli liraya kadar ağır para cezasıdır.

Eğer kendisine tecavüz olunan kimsenin huzur ile beraber alenen vaki olursa ceza altı aya kadar hapis ve iki yüz elli liraya kadar ağır para cezasıdır.

Eğer fiil, 480 inci maddenin ikinci fıkrasında beyan olunan vasıtalardan biri ile işlenirse ceza altı aydan ve ağır para cezası yüz liradan aşağı olamaz.

9 – 13/6/1946 tarih ve 4934 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri:
(Madde numaraları: 141 ve 142)

Madde 141 – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memleket dahilinde içtimai bir zümrenin diğerleri üzerinde tahakkümünü tesis etmeğe veya içtimai bir zümreyi ortadan kaldırmağa veya memleket dahilinde teşekkül etmiş iktisadi veya içtimai nizamları devirmeğe matuf cemiyetleri tesis eden, teşkil eden, tanzim eden veya sevk ve idare eden kimse iki seneden beş seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Memleket dahilinde cemiyetin siyasi ve hukuki her hangi bir nizamını ortadan kaldırmak gayesile cemiyetler tesis eden, teşkil eden, tanzim eden veya sevk ve idare eden kimseye de aynı ceza verilir.

Bu cemiyetlere iştirak eden altı aydan iki seneye kadar hapis cezasile cezalandırılır.

Maksada vüsul için şiddet kullanmak da istihdaf edilmiş ise verilecek ceza birinci ve ikinci fıkralarda gösterilen hallerde beş seneden on iki seneye kadar, üçüncü fıkroda yazılı halde ise bir seneden üç seneye kadar ağır haptistir.

Gayesi, Devletin Teşkilatı Esasiye Kanunu ile muayyen olan ana vasıflarına muhalif veya milli hissiyatı sarsmağa veya zayıflatmağa matuf bulunan cemiyetleri tesis eden, teşkil eden, tanzim eden veya sevkü idare eden kimse bir seneden üç seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Mezkür cemiyetlere iştirak eden kimseye altı aydan iki seneye kadar hapis cezası verilir.

Dağılmaları emredilmiş olan yukarıda yazılı cemiyetleri sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden teşkil edenler hakkında verilecek cezalar üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Madde 142 - (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memleket dahilinde içtimai bir zümrenin diğerleri üzerinde tahakkümünü tesis etmek veya içtimai bir zümreyi ortadan kaldırmak yahud memleket dahilinde teşekkül etmiş iktisadi veya içtimai nizamları devirmek yahud memleketin siyasi veya hukuki bir nizamını yıkmak için propaganda yapan kimse altı aydan iki seneye kadar hapis cezasile cezalandırılır.

Propaganda, yukarıki fıkroda yazılı hareketleri şiddet kullanarak elde etmeğe matuf bulunduğu takdirde verilecek ceza beş seneye kadar ağır haptistir.

Devletin Teşkilatı Esasiye Kanunile muayyen olan ana vasıflarını veya milli hissiyatı sarsmak veya zayıflatmak için bunlar aleyhinde ve yabancı rejimler lehinde propaganda yapanlar altı aydan iki seneye kadar hapis cezasile cezalandırılırlar.

Yukarıki fıkralarda yazılı fiilleri medih ve istihsan eden kimse de aynı cezaya mahküm olur.

10 – 20/9/1946 tarih ve 4956 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 140, 159 ve 160)

Madde 140 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hariçte Devletin itibar veya nüfuzunu kırarak şekilde Devletin dahili vaziyeti hakkında yabancı bir memlekette asılsız, mübalagalı veya maksadı mahsusa müstenid havadis veya haberler yayan veya nakleden veya milli menfaatlere zarar verecek her hangi bir faaliyette bulunan yurddaş beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konulur.

Madde 159 – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türklüğü, Büyük Millet Meclisini, Cumhuriyeti, Hükümetin manevi şahsiyetini alenen tahkir ve tezyif edenler bir seneden altı seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Devletin askeri veya emniyet veya muhafaza kuvvetlerini veya adliyenin manevi şahsiyetini alenen tahkir ve tezyif edenlere de aynı ceza verilir.

Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına alenen sövenler, altı ayı geçmemek üzere hapis ve 30 liradan 100 liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılırlar.

Türklüğü tahkir ve tezyif, yabancı memlekette bir Türk tarafından işlenirse verilecek ceza üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Madde 160 – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

157 nci maddede yazılı suç işleyenlerle Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına alenen sövenler hakkında takibat yapmak salahiyeti doğrudan doğruya Cumhuriyet müddeiumumilerine aittir.

158 inci maddede yazılı hal ile 159 uncu maddenin birinci ve ikinci fıkralarında yazılı Hükümetin veya adliyenin manevi şahsiyetini veya Cumhuriyeti ve 159 uncu maddenin birinci fıkrasında yazılı Türklüğü veya Büyük Millet Meclisini veya Devletin askeri veya emniyet veya muhafaza kuvvetlerini tahkir ve tezyif edenler hakkında takibat yapılması Adliye Vekaletinin iznine bağlıdır.

11 – 10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 15,19,24,76,141,142,163,189,264,265 ve 549)

Madde 15 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hapis cezası üç günden yirmi seneye kadardır. Kanunda tasrih edilmeyen yerlerde yukarı haddi beş senedir.

En aşağı altı ay hapis cezasına mahkûm olanlarla mevkufiyet müddetinin mahsubundan sonra geri kalan müddeti altı ay veya daha ziyade olanların cezaları 13 üncü maddenin birinci devreye aid hükümleri müstesna olmak üzere diğer hükümlerinin tesbit ettiği şartlar dahilinde çektirilir.

Madde 19 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır para cezası bir liradan beş bin liraya kadar tayin olunacak bir meblağın Devlet Hazinesine tediyesinden ibarettir. Nisbi para cezalarının yukarı haddi yoktur.

Bu cezaya mahkûmiyeti mutazammın kat'i ilam, Cumhuriyet Müddeiumumiliği tarafından mahallin en büyük malmemuruna verilir ve malmemurluğunca mahkûmun parayı ödemesi için yazılacak ihbarnamenin tebliği tarihinden itibaren on beş gün zarfında para ödenmediği takdirde hapsen tazyik hükmü müstesna olmak üzere Tahsili Emval Kanunundaki usule göre malına müracaat olunarak infaz edilir.

Mahkûmun haczi ve satılması kabil emvali bulunmaz ve bu suretle aczi tahakkuk eylerse ilam Cumhuriyet Müddeiumumiliğine iade edilir ve Müddeiumumilikçe de bir gün hapis bir liraya sayılmak üzere ödenmemiş olan para cezası hapse çevrilir. Kesirler lira sayılır.

Para cezasının hapse çevrilebileceği mahkeme ilamında yazılı olmasa bile yukarıdaki hüküm tatbik olunur.

Mahkûm, mahpus kaldığı her gün için yukarıdaki fıkra mucibince bir lira indirildikten sonra geri kalan parayı öderse para cezası yerine kaim olan hapis cezası icra olunmaz.

Para cezası yerine çektirilen hapis cezası üç seneyi geçemez.

Kendi talebi üzerine mahkûm para cezasından çevrilen hapis yerine Devlet, vilayet veya belediyelerce tayin olunacak nafia işlerinde çalıştırılabilir. Bu surette iki günlük hizmet bir gün hapis yerine geçer.

Madde 24 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif para cezası bir liradan iki yüz liraya kadar tayin olunacak bir meblağın Devlet Hazinesine tediyesinden ibarettir.

Hapis yerine hafif hapis ikame olunmak şartile 19 uncu maddenin son altı fıkrası hükümleri bu ceza hakkında da tatbik olunur.

Madde 76 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İşlenmiş olan her fiil için muayyen olan ağır ve hafif para cezaları, cürümlerde 7500, kabahatlerde 300 lirayı geçmemek üzere tamamile hükmolunur. Nisbi para cezaları bu kayıddan müstesnadır.

Para cezalarının şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya çevrilmesi halinde bu cezanın müddeti dört seneyi geçemez. Ağır para cezasile hafif para cezası birleştiği takdirde çevrilecek cezanın nev'i hapistir.

Madde 141 – (13/6/1946 tarih ve 4934 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memleket içinde, içtimai bir zümrenin diğerleri üzerinde tahakkümünü tesis etmeğe veya içtimai bir zümreyi ortadan kaldırmıya veya memleket içinde teşekkül etmiş iktisadi veya içtimai nizamları devirmeye matuf cemiyetler tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Memleket içinde, cemiyetin siyasi veya hukuki herhangi bir nizamını devirmek amaciyle yıkıcı cemiyetler tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Bu maksatlara varmak için şiddet kullanılmakta istihdaf edilmiş ise veya zor kullanılmış ise verilecek ceza beş yıldan on iki yıla kadar ağır hapistir.

Memleket içinde, cemiyetin siyasi veya hukuki herhangi bir nizamını zorla değiştirmek gayesiyle cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse beş yıldan on iki yıla kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Gayesi Cumhuriyetçiliğe aykırı veya milli hissiyatı sarsmağa veya zayıflatmağa matuf cemiyetleri tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse bir yıldan üç yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu cemiyetlere iştirak eden kimse altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. İkinci ve dördüncü fıkralarda yazılı hallerde ceza bir yıldan üç yıla kadar ağır hapidir.

Dağılmaları emredilmiş olan yukarıda yazılı cemiyetleri sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare edenler hakkında verilecek cezalar üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Madde 142 – (13/6/1946 tarih ve 4934 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memleket içinde içtimai bir zümrenin diğerleri üzerinde tahakkümünü tesis etmek veya içtimai bir zümreyi ortadan kaldırmak yahut memleket içinde teşekkül etmiş iktisadi veya içtimai nizamları devirmek veya siyasi veya hukuki nizamları yıkmak için propaganda yapan kimse altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Propaganda, yukarıdaki fıkrada yazılı hareketleri şiddet kullanarak elde etmeğe matuf bulunduğu takdirde verilecek ceza beş yıla kadar ağır hapidir.

Memleket içinde cemiyetin siyasi veya hukuki herhangi bir nizamını zorla yıkmak için propaganda yapan kimse beş yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Cumhuriyetçiliği veya milli hissiyatı sarsmak veya zayıflatmak için propaganda yapan kimse altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıki fıkrada yazılı fiilleri öven veya iyi gördüğünü söyleyen kimse de aynı cezaya çarptırılır.

Madde 163 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Dini veya dini hissiyatı veya dinen mukaddes tanılan şeyleri alet ederek her ne suret ve sıfatla olursa olsun devletin emniyetini ihlal edebilecek harekete halkı teşvik veya bu bapta cemiyet teşkil edenler teşvikat ve teşkilatın bir güne fiili eseri çıkmamış olsa bile muvakkat ağır hapse mahkûm olurlar.

Böyle bir cemiyete girenler 313 üncü maddeye göre cezalandırılırlar.

Dini efkar ve hissiyata müstenit siyasi cemiyetler teşkil edilemez. Bu gibi cemiyetler dağıtılır ve teşkil edenlerle azaları birinci fıkra mucibince cezalandırılır.

Madde 189 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunun tatbikinde silah, bir cürmün esbabı müşeddidesini teşkil ettiği takdirde kanunda hilafı yazılı olmadıkça silah tabirinden maksat:

- 1 - Şişli baston ve buna benzeyen gizli silahlardan,
- 2 - Alelîtlak ateş çıkaran aletlerden,
- 3 - Bunlardan maada cebir ve tehdit için taşınan bıçak, kama ve sair aletlerden ibarettir.

Madde 264 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim ait olduğu daireden resmi ruhsat almaksızın dinamit, bomba ve buna mümasil yıkıcı ve öldürücü alet ve barut ve sair ateşli ecza ve memnu silah ve bunlara mahsus fişenk yapar veya ecnebi memleketten Türkiye'ye ithal veya bu nevi kaçakçılığa tavassut eyler yahut memleket içinde bir mahalden diğer mahalle nakleirse iki aydan iki seneye kadar hapsolünür ve on beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır ve mezkûr eşya müsadere edilir.

Bila ruhsat bu gibi şeyleri taşıyanlar veya satanlar veya satılığa arzedenler veya dinamit ve bomba gibi muhrip aletleri saklıyanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve otuz liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 265 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanuna göre memnu silahtan maksat askere ve zabıtlara ve zabıta memurlarına tahsis olunmuş olan silahlar ve alelittlak harp tüfekleri ile namlusu on beş santimetreden uzun olan tabancalardır.

Madde 549 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Merciinden ruhsat almaksızın kanuna göre memnu olmayan silahları ve kama ve saldırma ve büyük bıçak gibi alatu carihayı şehir ve kasaba dahilinde taşıyanlar otuz güne kadar hafif hapse veya otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

12 – 16/6/1950 tarih ve 5665 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 526)

Madde 526 – (2/6/1941 tarih ve 4055 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Salahiyetli makamlar tarafından adli muameleler dolayısıyla yahut amme emniyeti veya amme intizamı veya umumî hıfzıssıhha mülahazasıyla kanun ve nizamlara aykırı olmıyarak verilen bir emre itaat etmiyen veya bu yolda alınmış bir tedbire riayet eylemeyen kimse, fiil ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde, bir aya kadar hafif hapis veya elli liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Şapka iktisası hakkında 671 sayılı kanunla Türk harflerinin kabul ve tatbikına dair 1353 sayılı kanunun koyduğu memnuiyet veya mecburiyetlere muhalif hareket edenler veya arapça ezan ve kamet okuyanlar üç aya kadar hafif hapis veya on liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılırlar.

13 – 3/12/1951 tarih ve 5844 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları : 141 ve 142)

Madde 141 – (10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memleket içindeki içtimai bir sınıfın diğerleri üzerinde tahakkümünü tesis etmek veya içtimai bir sınıfı ortadan kaldırmak veya memleket içinde kurulmuş iktisadi veya içtimai temel nizamları devirmek amacıyla cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse üç yıldan on yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Amacı, cemiyetin siyasi veya hukuki her hangi bir temel nizamını devirmek olan yıkıcı cemiyetleri memleket içinde tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse birinci fıkrada yazılı cezayı görür.

Yukardaki fıkralarda yazılı amaçlara varmak için cemiyetlerce her ne suretle olursa olsun cebir ve şiddet kullanmak veya her ne suretle olursa olsun tehdit etmek vasıta olarak kabul edilmişse veya bu cihet açıklanmamış olmakla beraber cebir ve şiddet veya tehdit başarı için gerekli bulunmuş ise cemiyeti tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimseye verilecek ağır hapis cezası beş yıldan aşağı olamaz.

Amacı Cumhuriyetçiliğe aykırı olan veya Milli duyguları yok etmeye veya zayıflatmaya matuf bulunan cemiyetleri tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse bir yıldan üç yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Birinci ve ikinci fıkralarda beyan olunan cemiyetlere girenler bir yıldan ve üçüncü fıkrada yazılı cemiyetlere girenler iki yıldan başlamak üzere yedi yıla kadar ağır hapse ve dördüncü fıkrada bildirilen cemiyetlere girenler de altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Yukardaki fıkrada beyan olunan cemiyetlere girmek için yol gösterenler aynı suretle ceza görürler.

Dağılmaları emredilmiş olan yukarda yazılı cemiyetleri, sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare edenler hakkında verilecek cezalar üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Madde 142 – (10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memleket içindeki içtimai bir sınıfın diğerleri üzerinde tahakkümünü tesis etmek veya içtimai bir sınıfı ortadan kaldırmak, yahut memleket içinde kurulmuş iktisadi veya içtimai temel nizamları devirmek veya siyasi veya hukuki temel nizamları yıkmak için her ne suretle olursa olsun propaganda yapan kimse bir yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu propaganda, yukardaki fıkrada yazılı amaçlara varmak için cebir ve şiddet kullanmayı veya tehdit etmeyi de tazammun ediyorsa ilk fıkra uyarınca verilecek ceza iki yıl ağır haptisten aşağı olamaz.

Yukardaki fıkralarda yazılı fiilleri öven veya iyi gördüğünü söyleyen, yahut bu fıkraların ihtiva ettiği amaçlar için başkasına söz veya her hangi bir fiil ve hareketle telkinde bulunan kimse bir yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Cumhuriyetçiliğe aykırı veya Milli duyguları yok etmek veya zayıflatmak için her ne suretle olursa olsun propaganda yapan kimse altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yukarki fıkralarda yazılı fiiller yayın vasıtalarıyla işlendiği takdirde verilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

14 - 9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 46, 47, 48, 51, 54, 55, 56, 59, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 87, 192, 202, 203, 204, 205, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 220, 222, 225, 227, 228, 230, 240, 251, 254, 258, 264, 266, 268, 271, 273, 311, 312, 403, 404, 406, 407, 414, 415, 416, 418, 419, 421, 429, 430, 431, 439, 440, 441, 442, 448, 449, 450, 452, 455, 456, 457, 462, 464, 466, 468, 480, 482, 486, 491, 492, 493, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 513, 544, 545, 548, 566, 567, 568, 571 ve 572)

Madde 12 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İdam cezası buna mahkûm olan kimsenin asılması suretiyle hayatının izalesidir.

İdam cezası mahkûmun mensup olduğu din ve mezhebin hususi günlerinde icra olunmaz. Mahkûmlar bir kaç kişi olursa birbirinin karşısında asılamazlar. Kadınların gebe olduğu anlaşılırsa ceza doğurduktan sonraya bırakılır.

İdam cezası hüküm olunan kimse hakkında mahkûmiyet ilamı merciince tasvip edildikten sonra karar, icra mahallinde ve mahkûmun huzurunda memuru tarafından okunarak hüküm infaz olunur.

İdam cezasına mahkûm olan; ana veya baba katili ise icra mahalline yalınayak, baş açık ve siyah bir gömlek giydirilerek götürülür ve hüküm bu suretle infaz olunur.

Asılan kimsenin cenazesi merasim yapılmadan gömülmek üzere mirasçılarına verilir. Mirasçıları olmadığı veya kabul etmediği takdirde belediye tarafından gömdürülür.

Madde 13 – (3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır hapis cezası müebbet veya muvakkattır. Müebbet, ölünciye kadar devam eder. Muvakkat, bir seneden yirmi dört seneye kadardır. Bu ceza aşağıda yazılı şekiller dahilinde dört devrede çektirilir:

A) Mahküm, birinci devrede cezasının yirmide birine müsavi bir müddet geceli gündüzlü yalnız olarak bir hücrede bırakılır. Ancak bu müddet bir aydan aşağı ve altı aydan yukarı olamaz.

Mahkümiyetin bütün devrelerinde mahküm, Ceza Evleri Nizamnamesi mucibince inzibati mahiyette olmak üzere her defasında 15 günü geçmemek kaydıyla aynı suretle hücreye konulabilir.

B) Mahküm, ikinci devrede yalnız geceleri tecrit edilir. Bu devre, mahküm mevkuf kalmış ise bu müddet ile hücrede kaldığı müddet çıkarıldıktan sonra, geri kalan müddetin altıda birini teşkil eder.

C) Üçüncü devrede bulunan mahkûmlar geceleri tecrit de edilmeyebilirler. Bu devrede geçen her üç gün, dört gün mahkümiyete karşılık olarak hesap edilir.

Bu devre müddeti, mevkufiyet müddetile birinci ve ikinci devrelerde geçen müddetler çıkarıldıktan sonra geri kalan müddetin üçte biri kadardır.

D) Dördüncü devre geri kalan müddettir. Bu devrede geçen her gün iki mahkümiyet gününe karşılık olarak hesap edilir.

Mahkûmun ikinci devreden üçüncü devreye ve üçüncü devreden dördüncü devreye geçebilmesi için iyi hal göstermesi şarttır. İyi halin nasıl tesbit edileceği

Ceza Evleri Nizamnamesinde gösterilir.

İkinci devreyi bitiren mahkûmlar arasından Adliye Vekaleti yol, inşaat, maden ekipleri teşkil edebilir. Mahkûmların bu işlerde çalıştıkları her bir gün iki günlük mahkümiyete karşılık olarak sayılır.

Müebbet ağır hapis,36 sene üzerinden hesap edilerek muvakkat ağır hapsin tabi olduğu şartlar altında geçer. Ancak ikinci ve üçüncü devrelerdeki müddetler mutlak surette 36 senenin altıda ve üçte biridir.

Madde 14 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır hapis cezasına mahkûm olanlar 13 üncü maddede yazılı hücre müddetini bitirdikten ve hapis veya hafif hapis cezası mahkûmları ise hükümleri kat'ileştikten sonra ceza evlerine bağlı tarım veya endüstri müesseselerinde çalıştırılabilirler.

Yiyecek ve giyeceklerini kendileri tedarik edemiyen veya çalışmak istiyen mevkûflar da çalıştırılabilirler.

Madde 15 – (10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hapis cezası yedi günden yirmi seneye kadardır. Kanunda açıklanmayan yerlerde yukarı haddi beş senedir.

Altı ay ve daha yukarı hapis cezasına mahkûm olanlar ile mevkufiyet müddetinin mahsubundan sonra geri kalan müddeti altı ay veya daha ziyade olanların cezaları 13 üncü maddenin birinci devreye ait hükümleri ayrı olmak üzere diğer hükümlerinin tesbit ettiği şartlar dahilinde çektirilir.

Madde 16 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

13 üncü maddede yazılı dördüncü devrenin ağır hapiste dörtte üçünü ve hapiste yarısını iyi hal ile geçirenler meşruten tahliyelerini isteyebilirler.

1 - 125 ila 133,135 ila 142,146 ila 150,152,156,157,163,202,203,205 ila 210,212 ila 217,220,221 inci ile 495 ila 500 üncü maddelerde yazılan cürümlerin failleri 13 üncü maddede yazılı üçüncü devrede gösterilen fazla sayılmadan istifade etmeyip ancak dördüncü devrede kazanılan hakkın yarısı nisbetinde istifade ettikten sonra meşruten tahliyelerini isteyebilirler.

2 - 448 den 452 ye kadar olan maddelerle 493 üncü maddede gösterilen cürümlerden birinin mükerriri olanlar 13 üncü maddede gösterilen fazla sayılmadanasil istifadenin yarısı nisbetinde hak kazandıkları nazara alınır ve meşruten tahliye müddetleri o suretle hesap edilir.

Madde 17 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Meşruten tahliyeden sonra eğer mahküm şahsi hürriyeti bağliyan bir cezayı müstelzim bir cürüm işler veya mecbur olduğu şartları ifa etmezse meşruten tahliye kararı geri alınır. Bu takdirde meşruten tahliye halinde geçen zaman mahkümün ceza müddetine mahsub edilmeyeceği gibi 13 üncü maddede yazılı devrelerde geçirdiği müddet dolayisile fazla saymalardan istifade ettiği günler de ayrıca çektirilir ve kendisi bir daha meşruten tahliye de edilmez.

Meşruten tahliye kararı geri alınmaksızın mahkümün ceza müddeti tamamen geçmiş olursa mezkür ceza icra edilmiş sayılır.

Eğer asli cezaya Emniyeti Umumiye İdaresinin nezareti altında bulunmak cezası da ilave olunmuş ise meşruten tahliye halinde geçen zaman bu ceza müddetine mahsub edilir.

Madde 18 – (2/6/1941 tarih ve 4055 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sürgün cezası gerek cürmün işlendiği ve gerek cürümden zarar gören şahıs ile mahkümün ikamet ettiği kazalardan en aşağı altmış kilometre uzakta bulunan ve mahkeme ilamında yazılı olan bir şehir veya bir kasabada mahkümün ikamete mehur tutulmasından ibarettir. Bu cezanın müddeti altı aydan beş seneye kadardır.

Ceza mevkiinin tabii ahvali mahkümün hayatı için kati bir tehlike teşkil eder veya emeniyet ve asayişe yahut mahkümün sanat ve meslekinin icrasına taallük eden mahzur ve maniler bulunursa Cumhuriyet Müddeiumumisi veya mahkümün talebiyle sürgün cezasının infaz olunduğu yerdeki, hükmü veren mahkeme derecesinde bulunan mahkeme kararıyle sürgün yeri tebdil olunabilir. Bu derece mahkeme olmıyan yerlerde bu kararlar, o kaza dairesinde bulunan aynı derecedeki mahkeme tarafından verilir.

Madde 21 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif hapis cezası bir günden iki seneye kadardır.

MahkümİYetleri bir aydan fazla ve kendileri de mükerrir olmıyan kadın ve küçüklerin cezalarının oturdukları yerde çektirilmesine mahkeme karar verebilir. Bu karara mahküm tarafından riayet olunmadığı takdirde ceza tamamen ve adiyen infaz olunur.

Madde 46 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Fiili işlediği vakit şuurunun veya hareketinin serbestisini selbedecek surette akli malüliyete müptela olan kimseye ceza verilemez. Şu kadar ki bu şahsın serbest bırakılması tehlikeli olduğu mahkemece takdir edilirse hakkında muamelei kanuniye icra edilinceye kadar muhafaza edilmek üzere ait olan makama teslimini mahkeme emreder.

Madde 47 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıki maddede beyan olunan akli halet ceza mesuliyetini kamilen kaldıracak surette olmayıp ehemmiyetli bir derecede azaltabilecek mahiyette ise suç için muayyen olan ceza aşağıda yazılı şekillerde indirilir :

- 1 - Ölüm cezası yerine sekiz seneden eksik olmamak üzere muvakkat ağır hapis;
- 2 - Müebbed ağır hapis yerine altı seneden on beş seneye kadar ağır hapis;
- 3 - Amme hizmetlerinden müebbed memnuiyet yerine muvakkat memnuiyet;
- 4 - On iki seneden fazla muvakkat cezalar yerine üç seneden on seneye kadar ve altı seneden on iki seneye kadar cezalar yerine bir seneden beş seneye kadar ceza tayin olunur. Diğer hallerde tertib olunacak hapis cezalarının yarısından aşağı bir miktarı hükmolunur;

5 - Ağır ve hafif para cezaları yarısına indirilir.

Eğer ceza, şahsi hürriyeti bağlayıcı cezalardan biri ise mahkûmun cezasını azaltmağa sebep olan akıl hastalığı devam ettiği müddetçe, hakim bu cezanın hafif hapis müessesesinde icrasını emredebilir.

Madde 48 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cürüm ve kabahati irtikap ettiği esnada arızı bir sebepten dolayı 46 ncı ve 47 nci maddelerde münderiç akli halette bulunan kimseler hakkında o maddelerdeki ahkam tatbik olunur.

İhtiyari serhoşluk halinde işlenen fiiller bu madde hükmünden hariçtir.

Madde 51 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse haksız bir tahrikin husule getirdiği gazab veya şedid bir elemin tesiri altında bir suç işler ve bu suç ölüm cezasını müstelzim bulunursa yirmi dört sene ağır hapis cezasına ve müebbed ağır hapis cezasını müstelzim bulunursa yirmi sene ağır hapis cezasına mahkûm olur. Sair hallerde işlenen suçun cezasının üçte biri indirilir.

Tarrık ağır ve şiddetli olursa ölüm cezası yerine on beş seneden aşağı olmamak üzere ve müebbed ağır hapis cezası yerine on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Sair cezaların, ağır hapis hapse amme hizmetlerinden müebbed memnuiyet muvakkat memnuiyete tebdil edilmek üzere yarısından üçte ikisine kadarı indirilir.

Madde 54 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Fiili işlediği zaman on bir yaşını bitirmiş olup da on beş yaşını doldurmamış olanlar, Farik ve mümeyyiz olmadıkları surette, haklarında hiç bir ceza tertip olunamaz. Ancak işlenen fiil bir seneden fazla hapis veya daha ağır bir cezayı müstelzim cürümlerden ise bundan evvelki madde ahkamı tatbik olunur.

Eğer çocuk işlediği fiilin bir suç olduğunu fark ve temyiz ile hareket etmiş ise suçunun cezası aşağıda yazılı şekillerde indirilir:

1 - Ölüm cezası yerine sekiz seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis,

2 - Müebbed ağır hapis yerine altı seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur,

3 - Diğer cezalar 47 nci maddenin 4 üncü ve 5 inci bendlerinde yazılı olan usule göre indirilir.

Amme hizmetlerinden memnuiyet ve emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezaları tatbik olunmaz.

Şahsi hürriyeti bağlayıcı cezalar, para cezasından çevrilmiş olsa dahi eğer suçlu cezanın çektirilmesine başlandığı zaman on sekiz yaşını bitirmemiş ise ceza bir ıslahhanede çektirilir.

Bu mahkûmiyetler tekerrüre esas olamaz.

Madde 55 – (11/6/1936 tarihve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Fiili işlediği zaman on beş yaşını bitirmiş olup da on sekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında aşağıda yazılı şekillerde ceza tayin olunur:

- 1 - Ölüm cezası yerine on beş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis,
- 2 - Müebbed ağır hapis yerine on iki seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir,
- 3 - On iki seneyi geçen muvakkat cezalar, altıdan on iki seneye kadar ve altıdan on iki seneye kadar olan cezalar üç seneden altı seneye kadar ve diğer hallerde yarısı indirilir,
- 4 - Para cezalarının üçte biri indirilir,
- 5 - Amme hizmetlerinde, memnuiyet ve emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezaları tatbik edilmez.

Cezanın çektirilmesine başlandığı zaman on sekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında hürriyeti bağlayıcı cezalar para cezasından çevrilmiş olsa dahi, onlara mahsus ceza evlerinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında çektirilir. Bunlar on sekiz yaşını geçtikleri zaman eğer mahkûm oldukları ceza müddeti üç seneden ve geri kalan müddeti iki seneden fazla ise büyük mahkûmların buldukları ceza evlerine naklolunurlar. Ancak bunlardan geçirdikleri müddet içindeki hal ve durumlarına göre münasib görülenler hususi ceza evinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında alıkonabilirler.

Hükmün infazına başlandığı tarihte on sekiz yaşını bitirmiş ve mahkûm oldukları ceza müddeti üç seneden az bulunmuş olup da geçmişteki hallerine nazaran hususi ceza evinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında bulundurulmaları daha uygun görülenlerin cezaları bu evlerde çektirilir.

Yukarıdaki iki fıkrada yazılı mahkûmlar yirmi bir yaşını bitirmeleri akabinde her halde büyüklere mahsus ceza evlerine naklolunurlar.

Madde 56 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Suçu işlediği zaman on sekiz yaşını bitirmiş olup da yirmi bir yaşını bitirmemiş ve hüküm zamanında altmış beş yaşını geçmiş olanlar hakkında ölüm cezası yerine otuz sene ağır hapis ve müebbed ağır hapis yerine yirmi dört sene ağır hapis cezası hükmolunur.

Sair hallerde cezanın altıda biri indirilir.

Madde 59 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanuni tahfif sebeplerinden ayrı olarak mahkemece her ne zaman fail lehine cezayı hafifletecek takdiri sebepler kabul edilirse ölüm cezası yerine otuz ve müebbed ağır hapis yerine yirmi dört sene ağır hapis cezası hükmolunur.

Diğer cezaların altıda birinden üçte birine kadarı indirilir.

Madde 68 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Şahsi hürriyeti bağlayıcı cezaları icab ettiren bir kaç cürüm işlemiş olan şahsın cürümlerinden biri için müebbed ağır hapis cezası tayin olunduğu takdirde diğer cürümlerden ağır hapis veya hapsi müstelzim olanlar için tayin edilecek cezalar yerine mahkûmun geceli gündüzlü bir hücrede yalnız bırakılma müddeti ağır hapisde bu cezanın veya bu cezalar mecmunun onda birine, hapisde on ikide birine müsavi bir müddet uzatılır.

Ancak ilave edilecek hücre müddeti ağır hapislerde iki sene, hapislerde bir sene altı aydan fazla olamaz.

Cürümlerden ikisi hakkında da müebbed ağır hapis cezası tayin edilmek lazım geldiği takdirde ölüm cezası verilir.

Madde 69 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir neviden olarak şahsi hürriyeti bağlayıcı cezaları icab ettiren birden fazla cürüm işlemiş olan kimse hakkında tayin edilecek en ağır cezaya diğer cezalar mecmuunun üçte ikisi ilave olunur.

Şu kadar ki, bu suretle hükmolunacak ceza mecmuu ağır hapis ve hapisteye 30 seneyi ve sürgünde yedi sene altı ayı geçemez.

Madde 70 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Muvakkat ağır hapis ve hapis cezalarının hükmedilmesini icab ettiren birden fazla cürüm işlemiş olan kimse hakkında ağır hapis cezasının tayinini müstelzim fiil müteaddid ise, 69 uncu madde dahi tatbik edilmek suretile tayin edilecek ağır hapis cezasına, hapsi müstelzim cürüm için verilecek cezanın yarısı ilave olunur. Böyle bir halde hapis cezasının hükmedilmesini icab ettiren cürüm birden fazla ise yine 69 uncu madde tatbik edilmek suretile tesbit olunacak cezanın yarısı ağır hapis cezasına ilave edilir.

Bu maddenin tatbikında dahi hükmolunacak ağır hapis veya hapis cezaları 69 uncu maddenin son fıkralarda yazılı miktarı geçemez.

Madde 71 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Muvakkat sürgün cezasını müstelzim bir cürümün şahsi hürriyeti bağlayıcı diğer muvakkat cezayı icab ettiren bir cürüm ile birleşmesi halinde sürgün cezasının beşte biri diğer cezaya zammolunur.

Yukarıki fıkrada yazılı olan ve şahsi hürriyeti bağlayıcı muvakkat cezaları icab ettiren cürümler müteaddid ise, bunlar için önce 69 ve 70 inci maddeler tatbik edilmek suretile verilecek ceza tesbit edildikten sonra sözü geçen fıkra hükmü tatbik olunur.

Madde 72 – (3/2/1932 tarih ve 3112 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif hapis cezasını müstelzim bir kaç fiilin faili hakkında tayin edilecek en ağır cezaya, failin mahküm olacağı ceza üç seneyi geçmemek şartıyla, sair cezalar mecmuunun yarısına müsavi bir müddet daha ilave olunur.

Madde 73 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir veya bir kaç cürümle hafif hapsi müstelzim bir veya bir kaç kabahatin birleştirilmesi halinde cürüm için tayin olunan ve bir kaç cürüm işlenmişse yukarıki maddelere göre tesbit edilen cezaya, verilecek hafif hapis cezası veya mecmuunun yarısına müsavi bir müddet zammolunur.

Madde 74 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

31,33,34 ve 35 inci maddelerde münderiç fer'i cezaların dahi bir kaçını müstelzim olan müteaddid fiillerin içtimai münasebetile bu cezaların neticelerinitayinde asli cezaların içtimaidan hasıl olacak müddete bakılmayıp her suç için ayrı ayrı müretteb olan cezaya istinad olunur. Aşağıdaki madde hükmü bu kaideden müstesnadır.

Madde 75 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her suç için müretteb olan amme hizmetlerinden muvakkat memnuiyet veyahut bir meslek ve sanatın tatili cezalarının mecmuu hükmolunur. Ancak bu yekün amme hizmetlerinden memnuiyette on seneyi ve meslek ve sanatın tatilinde dört seneyi geçemez.

Madde 76 – (10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İşlenmiş olan her fiil için kanun ile belli olan ağır ve hafif para cezaları ayrı ayrı hükmolunur.

Nispi para cezaları da aynı hükme tabidir.

Para cezalarının şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya çevrilmesi halinde bu ceza müddeti dört yılı geçemez.

Ağır para cezasıyla hafif para cezası birleştiği takdirde çevrilecek ceza nev'i haptistir.

Madde 77 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde gösterilen kaideler, bir şahıs hakkında ceza hükmolunduktan sonra bu şahsın hükümden evvel bir suç daha işlemiş olmasından dolayı tekrar muhakemesi iktiza eylediği takdirde dahi tatbik olunur.

İkinci suç, hükmolunan cezanın kat'ileşmesinden veya icrasına başlanmasından sonra işlenmiş olduğu takdirde içtimaa esas tutulan cezaya zammolunacak cezaların, geçen maddelerde gösterilen üçte iki, ikide bir ve beşte bir nisbetleri o tertibe tevfikân dörtte üç, üçte iki ve üçte bire iblağ olunmak suretile ceza verilir.

Evvelki ceza ne olursa olsun bunu içtimaa esas tutacak olan mahkeme son suça el koyan mahkemedir.

Madde 87 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerin tatbikatında:

1 - Kabahat fiilinden dolayı sadır olan hükümler bir cürüm vukunda ve cürme mütaallik hükümler kabahat vukuunda,
2 - Tedbirsizlik ve dikkatsizlik ve meslek ve sanatın icrası hususunda tecrübesizlik ve emirlerle nizamlara riayetsizlik neticesi olarak, işlenen cürümler diğer cürümler mukabilinde ve sair cürümler bunlar mukabilinde,

3 - Sırf askeri cürümler hakkında sadır olan hükümler,

4 - Bu kanunun altıncı babının birinci faslındaki 316,317,318,319,320,324 ve 331 inci maddeleriyle ikinci fasıldaki 332 ve 333 üncü maddelerde yazılı suçlardan dolayı verilen hükümler müstesna olmak üzere yabancı memleket mahkemelerinden verilen hükümler, tekerrüre esas olamaz.

Madde 192 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimsenin namusunu ihlal edecek veya itibarını kırarak bir maddeyi matbuat vasıtasıyla ifşa eylemek yahut bu yolda isnadatta bulunmak tehdidiyle kendisinden para alanlar yahut başka türlü menfaat istihsal edenler yahut para almağa ve menfaat istihsaline tasaddi edenler altı aydan üç seneye kadar hapis ve elli liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 202 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kendisine tevdi olunan veya vazife dolayısıyla muhafazası altında bulunan para, veya para hükmündeki evrak ve senetleri ve sair malları zimmetine geçiren veya mal edinen memur bir seneden beş seneye kadar hapsolunur ve hasıl olan zarar kendisine ödettirilir.

Eğer vakı olan zarar muhakeme edilmezden evvel fail tarafından tamamiyle ödenmiş olursa ceza yarısına kadar indirilir ve eğer hüküm verilmezden evvel tamamiyle ödenirse ceza, üçte biri miktarı indirilir.

Faile aynı zamanda bir seneden üç seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezası da verilir.

Madde 203 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukardaki maddede gösterilen fiil varidat ve masarifin terkimine veya murakabesine mahsus olan kayıtları, defterleri ve hesapları bililtizam intizamsız olarak tutmak veya tagyir ve tahrif etmek veya ortadan kaldırmak veya bu hesaplara ait sahih olmıyan bilanço ve başka evrak, defterler ve vesikalar göstermek yahut para bulunan grup torba ve paketlerin içindekileri hakikat hilafında irae etmek hasılı ait olduğu daireleri aldatacak ve fiilin zahire çıkmamasını temin edecek her türlü hile ve hud'a yapmak suretiyle vakı olmuş ise faili beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır. Bu fiilden dolayı hasıl olan zarar kendisine ödettilirdikten sonra ayrıca bir misli kadar da ağır cezayı nakdi alınır. Zarar, mukakeme edilmezden evvel, cürmün faili tarafından tamamıyla ödenirse ceza yarısına kadar indirilir.

Faile aynı zamanda üç seneden on seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezası da verilir.

Madde 204 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet emvalinin murakebesi veya teftişi ile mükellef olupta vazifelerini yapmağı ihmal ederek zimmetin vukuuna veya artmasına sebep olanlar yüz liradan bin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılmakla beraber zararın ödenmesinden dahi hep birlikte mesul olurlar.

Madde 205 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse Türkiye Devleti hesabına olarak almağa veya satmağa yahut yapmağa memur olduğu her nevi eşyanın alım ve satımında ve bahasında ve mitarında ve yapmasında fesat karıştırarak her ne suretle olursa olsun irtikap eyleser beş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis cezasıyla cezalandırılır ve üç seneden on seneye kadar rütbe ve memuriyetinden mahrumiyet cezası dahi hükmolunur.

Madde 207 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir daire amiri kadrosunda muayyen olan memurları eksik kullanıp maaş veya ücretlerini tam alır yahut mevcut memurları asıl hizmetlerinden bütün bütün ayırıp kendi şahsi işlerinde kullanır veya kendi şahsi işlerinde kullandığı kimseyi kadroda bulunan bir işte gösterip maaş aldırır bu suretle çaldığı para kendisinden alındıktan başka bir misli ağır cezayı nakti de alınır ve muvakkaten ağır hapis cezasıyla de cezalandırılır.

Madde 208 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet memurlarından her kim idaresine ve nezaretine memur oldukları işlerde Devlet için az veya çok eşya ve malzeme alım ve satımında gizli ve aşikar gerek doğrudan doğruya kendisi gerek başkası vasıtasıyla veya ortaklık suretiyle kendi kazancı için ticaret eder veya imalat ve inşaatı götürü şekilde deruhde edenlere ortak olursa bir seneden beş seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır ve bir seneden iki seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezası da hükmolunur.

Eğer bu gibi alış verişte komüsyon alır yahut nakit ve meskukat mübadelesinde kazanç yaparsa üç seneden beş seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır ve bir seneden üç seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cesası da hükmolunur.

Madde 209 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memurlardan her kim memuriyet sıfatını veya memuriyetine aid vazifeyi Suiistimal suretile kendisine veya başkasına bigayrihakkın para itasına ve sair men-

faatler temin veya vadine bir kimseyi icbar ederse üç seneden beş seneye kadar hapis ve o kadar müddet memuriyetten mahrumiyet cezalarıyla cezalandırılır.

Eğer bigayrihakkın ita veya vadolunan para ve menfaatin miktar ve kıymeti az ise hapis ve mahrumiyet cezalarının yarısı indirilir.

Madde 210 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memurlardan her kim memuriyet sıfatını veya memuriyetine aid vazifeyi suiistimal suretile kendisine veya başkasına bigayrihakkın para itasına ve sair menfaatler temin veya vadine bir kimseyi ikna ederse bir seneden üç seneye kadar hapis ve memuriyetinden muvakkaten mahrumiyet cezalarıyla cezalandırılır. Eğer memur kanunen alınmaması lazımgelen bir şeyi diğerin hatasından bilistifade almış bulunursa altı aydan üç seneye kadar hapsolunur.

Eğer bigayrihakkın vadü ita veya temin olunan para veya menfaat miktar ve kıymetçe az ise hapis ve mahrumiyet cezalarının yarısı indirilir.

Madde 212 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanun ve nizam hükümlerine göre yapmağa mecbur olduğu şeyi yapmak ve yapmamağa mecbur olduğu şeyi yapmamak için rüşvet alan veya bir vait ve taahhüt kabul eden kimse bir seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Şu kadar ki neticede memurun mensup olduğu dairenin alakalı bulunduğu mukavele ve taahhütlere girilmiş veya memuriyet, maaş, nişan ve sair rütbe ve mansıplar tevcih edildiği veyahut hakkı ihlal eden veya zarar veren bir hal vücade gelmiş bulunduğu takdirde hapis cezası üç seneden aşağı olamaz.

Madde 213 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanun ve nizam hükümlerine göre yapmağa mecbur olduğu şeyi yapmamak veyahut yapmamağa mecbur olduğu şeyi yapmak için rüşvet alan veya bir vait ve taahhüt kabul eden kimse iki seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Şu kadar ki mürteşinin bu hareketi neticesinde memuriyet, maaş, nişan vesair rütbe ve mansıplar tevcih edildiği veyahut hakkı ihlal eden veya zarar veren bir hal vücade gelmiş bulunduğu takdirde hapis cezası üç seneden aşağı olamaz.

Madde 214 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hakimler ve müstantik ve müddeiumumi veya muavinleri tarafından velev kanuni vazifelerini ihlal etmeyecek bir mukavele zımında muhik ve meşru bir iş için rüşvet ahzi iki seneden üç seneye kadar hapis cezasını istilzam eder. Kanunun hilafi muamele icrası için vakı olacak irtişalarından dolayı cezanın en azı üç senedir.

Madde 215 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Rüşvet neticesinde meni muhakeme, beraet yolunda talepte bulunan veya karar veren müddeiumumi ve muavinleri ve müstantik ve hakimler, muvakkat ağır hapis cezasıyla mücazat olunurlar.

Madde 220 – (3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıda sayılan kimselerden birine kanun hükmünce yapmağa memur olduğu şeyi yapmamak yahut yapmamağa memur olduğu şeyi yapmak için rüşvet vait ve teklif ve ita eden kimsenin bu hareketi, kanun ve nizama vuku bulan muhalefetin derecesine ve istenilen şeyin kısmen veya tamamen yapılmış olup olmamasına göre üç aydan üç seneye kadar hapis ve elli liradan bin liraya kadar ağır para cezasını istilzam eder.

Madde 222 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Meşru ve hakka makrun bir maslahatın tesviyesi zımnında rüşvet ita veya başka menfaatler temin eden raşiden vermiş olduğu meblağ veya temin eylemiş olduğu menafi miktarı ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 225 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Vazifesini ihlal eden ve ihlale tasaddi eyleyen mürteşkiye hüküm olunacak asıl cezadan mada aldığı paranın veya taahhüt olunan menfaatların bir katı kendisinden ağır cezayı nakdi olarak alınır ve müebbeden veya muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezasına da müstahak olur.

Muhik olmayan bir menfaata hizmet emeliyle rüşvet veren kimselerin mahküm olacakları cezalardan başka vermiş oldukları rüşvetin müsaderesinde hüküm olunur.

Madde 227 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Vazifesine dahi olmayan bir hususun ifasına veya terkine muktedir ve binnefis teryisi merama kadir olmadığı halde olduğundan bahisle menfaat temin eyleyen şahıs, altı aydan aşağı olmamak üzere hapis olunur ve kendisinden elli liradan yüz elliliraya kadar ağır cezayı nakdi dahi alınır.

Madde 228 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet memurlarından her kim bir şahıs veya memur hakkında memuriyetine aid vazifeyi suiistimal ile kanun ve nizamın tayin ettiği ahvalden başka suretle keyfi bir muamele yapar veya yapılmasını emreder veya ettirirse bir aydan bir seneye kadar hapse mahküm olur ve bunda hususi bir maksadı dahi mevcut olduğu anlaşılırsa cezası üçte bire kadar artırılır.

Memuriyetinin icrasında lüzumsuz yere sert muamelelerle bir şahsın kanun hükmüne veya Hükümetin emirlerine itaat etmemesine sebep olan memur dahi aynı ceza ile cezalandırılır.

Madde 230 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her ne vesile ile olursa olsun memuriyet vazifesini yapmakta ihmal ve terahi eden veya amirinin kanuna göre verdiği emirleri makbul bir sebep olmaksızın yapmayan memur, otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Bu ihmal ve terahiden veya amirin kanuni emirlerini yapmamış olmaktan Devletçe bir mazarrat husule gelmiş ise derecesine göre bir aydan üç seneye kadar hapis cezasıyla birlikte müebbeden veya muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezası dahi hükmolunur.

Her iki surette memurun terahisinden veya verilen emri yapmamasından efracıya bir türlü zarar hasıl olmuş ise oda başkaca ödettirilir.

Madde 240 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda yazılı hallerden başka her ne suretle olursa olsun vazifesini suiistimal eden memur derecesine göre üç aydan üç seneye kadar hapis olunur. Cezayı tahfif edecek sebeplerin vücudu halinde bir aydan az olmamak üzere hapis ve otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır ve her halde müebbeden veya muvakkaten memuriyetten mahrum edilir.

Madde 251 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir memur vazife esnasında bir kimse aleyhine bir cürüm işlerse kanunda yazılı olmayan mahallerde o cürme kanunen terettüp eden cezaya üçte bir miktarı zammolunur.

Madde 254 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Resmi meclislerin azasından veya Hükümet memurlarından biri hakkında vazifesine mütaallik bir işi yapmağa yahut yapmamağa icbar için şiddet veya tehdit gösteren kimse altı aydan üç seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer fiil silahla işlenmişse bir seneden beş seneye kadar hapis ve eğer beş kişiden ziyade silahlı kimseler tarafından ittifak edilerek işlenir veya silahsız ve ittifaksız olsa bile on ve daha ziyade toplanmış kimseler tarafından yapılırsa verilecek ceza üç seneden aşağı olamaz.

Madde 258 – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir memura veya ona yardım edenlere memuriyetine aid vazifeleri ifa sırasında cebir ve şiddet veya tehdid ile mukavemet eden kimse üç aydan bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer fiil silahla işlenmişse hapis cezası bir seneden üç seneye kadar ve eğer beş kişiden fazla silahlı veya on veya daha fazla silahsız kimseler tarafından birlikte işlenmiş ise aralarında evvelce ittifak olmasa bile iki seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir.

Eğer fiil kendisini veya akrabasını hapis ve tevkiften kurtarmak maksadile vaki olmuşsa birinci fıkradaki hal için bir aydan altı aya ve ikinci fıkrada yazılı hal için üç aydan bir seneye ve üçüncü fıkradaki hal için altı aydan üç seneye kadar hapis cezası verilir.

Eğer memur haiz olduğu salahiyet hududunu tecavüz ederek veya keyfi hareketlerle bu muameleye sebebiyet vermişse fail hakkında geçen maddelerdeki ceza dörtte bire kadar indirileceği gibi icabına göre ceza büsbütün de kaldırabilir.

254, 255, 256 ve 257 nci maddelerle yukarıki fıkralarda yazılı fiiller İcra Vekilleri Heyetinden bir vekil aleyhinde işlenirse tayin edilecek ceza yarı nisbetinde artırılarak hükmolunur.

Madde 264 – (10/6/1949 tarih ve 5434 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, ait olduğu merciden ruhsat almaksızın dinamit veya bomba veya buna benzer yıkıcı ve öldürücü alet veya barut ve sair ateşli ceza veya memnu silah veya bunlara mahsus fişek yapar veya bunları yabancı memleketten Türkiye'ye sokar veya sokmaya vasıta olur veya memleket içinde bir yerden diğer yere götürür veya yollar veya götürmeye bilerek tavassut ederse altı aydan üç yıla kadar hapis olunur ve kendisinden 100 liradan 1.000 liraya kadar ağır para cezası alınır.

Ruhsatsız bu gibi şeyleri taşıyanlar veya bulunduranlar veya satanlar veya satılığa çıkaranlar veya alanlar üç aydan bir yıla kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Şu kadar ki, 265 inci maddenin 2 ve 3 numaralı bentlerinde yazılı memnu silahları ruhsatsız olarak bulunduranlar 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Hatıra teşkil eden veya antika olan memnu silahlar için istenilen ruhsatın verilmesi mecburidir. Bu ruhsat, silahın sahibinde bırakılmasına müsaadeyi tazammun edip üstte taşınmasına cevaz vermez.

Madde 266 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse resmi sıfatı haiz olan bir memurun huzurunda ve ifa ettiği vazifeden dolayı şeref ve şöhretine veya vekar ve haysiyetine kavlen veya fiilen taarruz ve hakarete bulunursa aşağıda gösterilen suretlerle cezalandırılır.

1 - Hakaret ve taarruz, asker ve jandarma efradından ve 2 ve 3 üncü bentlerde mezkûr memurlardan gayrı memurinden biri aleyhinde ise hareketlerinin derecesine göre bir aydan altı aya kadar hapis ve otuz liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile mahkûm olur.

2 - Hakaret ve taarruz, asker ve jandarma zabitanından ve polis merkez memur ve komiserlerinden ve mahalli ve beledi mecalis azalarından biri aleyhinde ise iki aydan iki seneye kadar hapis ve elli liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

3 - Hakaret ve taarruz, Büyük Millet Meclisi azasıyla temsil sıfatını ve emir ve idare salahiyetini haiz rüesadan ve mahakim azasından biri aleyhinde vaki olursa üç aydan otuz aya kadar hapis ve yüz liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 268 – (2/6/1941 tarih ve 4055 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse kavlen veya fiilen her ne suretle olursa olsun adli, idari, siyasi veya askeri resmi bir heyet huzurunda veya bir hakimin duruşma yaptığı sırada şeref ve haysiyetine veya vakarına tecavüz ve hakarete bulunursa altı aydan üç seneye kadar hapis cezasına mahkûm edilir.

Bu fiil, 266 ncı maddede gösterilenlerle yukarıki fıkırada yazılı olanlara hitap edilmiş telgraf, telefon, mektup, resim veya herhangi bir yazı vasıtasıyla işlendiği takdirde de aynı ceza verilir.

Birinci fıkrada yazılı heyetlerden birine karşı işlenen hakaret cürmü hakkında o heyetin mezuniyeti olmadıkça takibat yapılamaz.

Cürüm muhtelif derece ve sıfattaki zevattan mürekkep bir heyet aleyhine vaki olmuşsa mertebe itibarıyla en büyük amirin mezuniyeti olmadıkça takibat icra olunamaz.

Madde 271 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim resmi sıfatı haiz olan bir memura vazifesini icra ederken veya icra ettiği vazifeden dolayı cismen eza verecek veya hastalığına sebep olacak müessir bir fiil işlerse 456 ncı maddeye göre verilecek cezalar aşağıda gösterilen suretlerle arttırılır.

1 - Eğer memur 266 ncı maddenin birinci bendinde gösterilen kimselerden ise ceza altıda birden üçte bire kadar ve ikinci bendinde gösterilen kimselerden ise üçte birden yarıya kadar ve üçüncü bendinde gösterilen kimselerden ise bir misli arttırılır.

2. Eğer fiil 268 inci maddede yazılı hal ve zamanlarda işlenmiş olursa fiilin istilzam ettiği cezaya bir misli zammolunur. Hiç bir halde yapılacak zam altı aydan aşağı olamaz.

Bu maddede yazılı hallerde takibat şikayete bağlı değildir.

Madde 273 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunun ahkamı mahsusa ile tasrih eylediği ahvalin haricinde her kim, Büyük Millet Meclisi azasından veya Devlet memurlarından biri aleyhine sıfat ve hizmetlerinden dolayı bir cürüm işlerse o cürüm için kanunen muayyen olan ceza altıda birden üçte bire kadar arttırılır.

Madde 311 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Başkasını bir suçişlemeğe alenen tahrik eden kimse aşağıda yazılı şekillerde cezalandırılır:

- 1 - Eğer tahrik ettiği cürmün cezası muvakkat ağır hapsin üstünde bir ceza ise üç seneden beş seneye kadar ağır hapis,
- 2 - Muvakkat ağır hapis veya hapis cezasını müstelzim ise fiilin nevine göre üç seneye kadar hapis,
- 3 - Sair hallerde yüz liraya kadar para cezası.

2 ve 3 numaralı bentlerde beyan olunan hallerde ceza tahrik olunan suç için muayyen olan cezanın en yukarı haddinin üçte birini geçemez.

Madde 312 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunun cürüm adettiği bir fiili alenen meth ve istihsan eden ve halkı kanuna ademi itaata tahrik veyahut cemiyetin muhtelif sınıflarını umumun emniyeti için tehlikeli bir tarzda kin ve adavete tahris eyliyen kimse bir seneye kadar hapse ve yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 403 – (2/6/1941 tarih ve 4055 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Uyuşturucu maddeleri izinsiz memlekete sokmağa çalışanlarla sokanlar ve memleket içinde izinsiz satanlar veya izinsiz olarak satmak üzere alanlar veya yanında bulunduranlar ve bunların alınıp satılmasına ve her ne suretle olursa olsun tedarikine veya kullanılmasına vasıta olanlar ve izinsiz imal veya ihraç edenler ve mahsus bir yer tedarikiyle veya başka suretle halkı celbederek bunla-

rın kullanılmasını kolaylaştıranlar bir seneden beş seneye kadar hapis cezasıyla birlikte ufak kasabalardan birinde infaz edilmek ve iki seneden aşağı olmamak üzere sürgün cezası ve uyuşturucu maddenin her gram veya küsuru için lira hesabıyla ağır para cezasıyla mahküm edilirler. Şu kadar ki para cezası her halde iki yüz liradan aşağı olamaz.

Madde 404 – (2/6/1941 tarih ve 4055 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Uyuşturucu maddeleri kullananlar veya yanında bulunduranlar iki aydan altı aya kadar hapis ve beş yüz liraya kadar ağır para cezasına mahküm edilirler.

Mükerrirler hakkında hapis ve para cezasından başka ufak kasabalardan birinde infaz edilmek ve altı aydan aşağı olmamak üzere sürgün cezası da verilir.

Uyuşturucu maddeleri kullanan kimsenin alışkanlığı iptila derecesinde ise tıbben salahı tebeyyün edinceye kadar hastanede muhafaza ve tedavisine hükmolunur. Hastane bulunmayan yerlerde ise bu kabil kimseler hastane bulunan yerlere sevk edilir.

Uyuşturucu maddeleri kullanmağı iptila derecesine vardırıranlar hakkında, hastanede salah bulduklarından sonra infaz edilmek üzere, altı ay sürgün cezası da hükmolunabilir.

Madde 406 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

403 üncü maddede yazılı suçları işleyenler tabip, dış tabibi, dişçi, eczacı ecza ticarethaneleri sahip ve mesul müdürleri, sıhhiye memuru ve ebe iseler iki seneden eksik olmamak üzere hapsolunur ve mezkür maddede yazılı para cezası dörtte bir artırılarak hükmedilir. Bu cezalardan başka hapis müddetini geçmemek üzere meslek ve sanatın tatiline de ayrıca hüküm verilir.

Madde 407 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçici maddelerde yazılan fiillerden dolayı eşhasın hastalanması veyahut yara ve berelenmesi gibi sıhhatine bir arıza vukubulduğu veya insan telef olduğu takdirde birinci surette ceza üçte birden yarısına kadar çoğaltılır. İkinci surette beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası verilir.

Eğer fiil bir kaç kişinin hastalığına sebep olmuş ise birinci fıkrada beyan olunan ceza bir mislinden ve ölümüne sebep olmuş ise on seneden aşağı olamaz.

Madde 414 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, on beş yaşını bitirmiyen bir küçüğün ırzına geçer ise üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Eğer bu fiil cebir ve şiddet veya tehdit kullanılmak suretiyle veya akıl ve beden hastalığından veya failin fiilinden başka bir sebepten dolayı veya failin kullandığı hileli vasıtalarla fiile mukavemet edemeyecek bir halde bulunan bir küçüğe karşı işlenmiş olursa ağır hapis cezası yedi seneden on beş seneye kadardır.

Madde 415 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, on beş yaşını bitirmiyen bir küçüğün ırz ve namusuna tasaddiyi mutazammın bir fiil ve harekette bulunursa bir sene altı aydan üç seneye ve bu fiil ve hareket yukarıki maddenin ikinci fıkrasında yazılı şartlar içinde olursa iki sene altı aydan beş seneye kadar hapsolunur.

Madde 416 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

On beş yaşını bitiren bir kimsenin cebir ve şiddet veya tehdit kullanmak suretile ırzına geçen veyahut akıl ve beden hastalığından veya kendi fiilinden başka bir sebepten veya kullandığı hileli vasıtalarla dolayı fiile mukavemet edemeyecek bir halde bulunan bir kimseye karşı bu fiili işleyen kimse üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Yine bu suretle ırz ve namusa tasaddiyi tazammun eden diğer bir fiil ve harekette bulunursa iki seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Madde 418 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddede yazılı fiil ve hareketler mağdurun ölümünü mucip olursa müebbet veya on beş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis cezası verilir.

Eğer bu fiil ve hareketler, beş seneden aşağı müddetle hürriyetten mahrumiyeti müstelzim olupta bir marazın sirayetini ve mağdurun sıhhatına sair büyük bir nakise irasını veya malûliyet veya mayubiyetini müstelzim olursa beş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis cezası hüküm olunur.

Eğer cürüm, beş seneden fazla hürriyetten mahrumiyet cezasını müstelzim ise ceza üçte birden yarısına kadar ziyadeleştirilir.

Madde 419 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Alenen hayasızca vazı hareketlerde bulunanlar on beş günden iki aya ve o suretle cinsi münasebette bulunanlar altı aydan bir seneye kadar hapsolunur ve her halde on beş liradan elli liraya kadar ağır para cezası alınır.

Madde 421 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kadınlara ve genç erkeklere söz atanlar on beş günden üç aya kadar ve sarkıntılık edenler bir aydan altı aya kadar hapsolunur.

Madde 429 – (3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim cebri şiddet veya tehdit veya hile ile şehvet hissi veya evlenme maksadiyle, reşit olan veya reşit kılınan bir kadını kaçıtır veya bir yerde alırsa bir seneden beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 430 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cebri şiddet veya tehdit veya hile ile şehvet hissi veya evlenme maksadile reşid olmıyan kimseyi veya şehvet hissile evli bir kadını kaçıtır veya bir yerde alırsa üç seneden yedi seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Eğer reşid olmıyan kimse, cebrü şiddet veya tehdid veya hile olmaksızın kendi rızasile şehvet hissi veya evlenme maksadile kaçırılmış veya bir yerde alıkonulmuş ise ceza altı aydan üç seneye kadar hapistir.

Madde 431 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kaçırılan kimse, on iki yaşını doldurmamış ise fail cebrü şiddet veya tehdid veya hile kullanmamış olsa dahi üç seneden yedi seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Madde 439 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cebren kaçırmak sırasında veya bu yüzden kaçırılan kimse yaralanmış olursa yarasının derecesine göre ceza dörtte birden yarıya kadar artırılır ve eğer ölürse fail on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ile cezalandırılır.

Madde 440 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Zina eden karı hakkında, üç aydan otuz aya kadar hapis cezası tertip olunur. Karının evli olduğunu bilerek bu fiilde şerik olan kimse hakkında da aynı ceza hükmedilir.

Madde 441 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Karıyla birlikte ikamet etmekte olduğu evde yahut herkesçe bilinecek surette başka yerde karı koca gibi geçinmek için başkasiyle evli olmıyan bir kadını tutmakta olan koca hakkında üç aydan otuz aya kadar hapis cezası hükmolunur.

Erkeğin evli olduğunu bilerek bu fiilde şerik olan kadın hakkında da, aynı ceza verilir.

Madde 442 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddelerde yazılı cürümlerin işlendiği sırada karı koca birbirinden nikah baki olduğu halde hakimın hükmüyle ayrılmış veya biri diğerini terketmiş ise her birinin cezası üç aya kadar hapistir.

Madde 448 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim bir kimseyi kasden öldürürse on sekiz seneden yirmi bir seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 449 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Öldürmek fiili:

- 1 - Karı, koca, kardeş, babalık, analık ve evlâdlık, kayınbaba ve kaynana ve damad ve gelinler haklarında eşlenirse,
- 2- Vazifesini yaptığı sırada veya vazifesini yapmasından dolayı Devlet memurlarından biri aleyhine icra olunursa,
- 3 - Zehirlenmek suretile yapılırsa,

Fail yirmi iki seneden yirmi dört seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 450 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Öldürmek fiili,

- 1 - Usul veya fûruudan biri aleyhine işlenirse,
- 2 - Büyük Millet Meclisi azasından biri aleyhine ika edilirse,
- 3 - Canavarca bir his sevgiyle veya işkence ve tazip ile ika edilirse,
- 4 - Taammüden icra olunursa,
- 5 - Birden ziyade kimseler aleyhine işlenirse,

6 - Yangın, su baskını ve gark gibi yedinci babın birinci faslından beyan olunan vasıtalarla yapılırsa,

7 - Velevki husule gelmiş olmasın diğer bir cürmü hazırlamak veya kolaylaştırmak veya işlemek için ika olunursa,

8 - Başka bir cürmün işlenmesi akabinde o cürümden hasil olacak faideyi elde etmek veya bu gayeye vusul maksadiyle yapılan ihzaratı sağlamak için işlenmiş olursa,

9 - Bir cürmü gizlemek veya delil ve emarelerini ortadan kaldırmak veya kendisinin veyahut başkasının cezadan kurtulmasını temin etmek maksadiyle vukua getirilirse, fail ölüm cezasına mahkûm edilir.

Madde 452 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Katil kastıyla olmiyan darp ve cerh veya bir fiili müessirden telefi nefis husule gelmiş olursa fail 448 inci maddede beyan olunan ahvalde beş seneden ve 449 uncu maddede yazılı ahvalde yedi seneden ve 450 inci maddede muharrer ahvalde on seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapse mahkûm olur.

Eğer telefi nefis failin fiilinden evvel mevcut olupta failce bilinmeyen ahvalin birleşmesi veyahut failin iradesinden hariç ve gayri melhuz esbabın inzıvamı yüzünden vukua gelmiş ise 448 inci maddede beyan olunan ahvalde üç seneden beş seneye ve 449 uncu maddede muharrer ahvalde beş seneden yedi seneye ve 450 inci madde yazılı ahvalde yedi seneden on seneye kadar ağır hapis cezası hüküm olunur.

Madde 455 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Tedbirsizlik veya dikkatsizlik veya meslek ve sanatta acemilik veya nizamat ve evamir ve talimata riayetsizlik ile bir kimsenin ölümüne sebebiyet veren şahıs bir seneden dört seneye kadar hapse ve otuz liradan iki yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer fiil bir kaç kişinin ölümünü mucib olmuş veya bir kişinin ölümüyle beraber bir veya bir kaç kişinde mecruhyetine sebebiyet vermiş ve bu yaralanma 456 ncı maddenin ikinci fıkrasında beyan olunan derecede bulunmuş ise iki seneden sekiz seneye kadar hapis ve iki yüz liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Madde 456 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim katil kastıyla olmaksızın bir kimseye cismen eza verir veya sıhhatini ihlale yahut akli meleklerinde teşevvüş husulüne sebep olursa bir aydan bir seneye kadar hapsolunur.

Fiil, havastan veya azadan birinin devamlı zafını yahut söz söylemekte devamlı müşkülâtı veya çehrede sabit bir eseri yahut yirmi gün ve daha ziyade akli veya bedeni hastalıklardan birini veya bu kadar müddet mutad iştigallerine devam edememesini mucip olmuş veya hayatını tehlikeye maruz kılmış veya gebe bir kadın aleyhine işlenipte vaktinden evvel çocuk doğmasını intaç etmiş ise ceza bir seneden beş seneye kadar haptistir.

Fiil, kat'i veya muhtemel surette iyileşmesi kabul olmayacak derecede akıl veya beden hastalıklarından birini yahut havastan veya el yahut ayaklardan birini veya söylemek kudretinin yahut çocuk yapmak kabiliyetinin ziyamı mucip olmuş veya azadan birinin tatilini yahut çehrenin daimi değişikliğini veya gebe bir kadına karşı ika olunupta çocuğun düşmesini intaç eylemiş ise ceza üç seneden on seneye kadar ağır haptistir.

Fiil, hiç bir hastalığı veya mütadı olan iştigallerden mahrumiyeti mucip olmamış yahut bu haller on günden ziyade uzamamış ise takibat icrası mutazarrırın şikayetine bağlı olmak şartıyla fail hakkında bir aydan üç aya kadar hapis veya yirmi beş liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Bu fiil dört yüz elliyedinci maddede yazılı vasıtalarla işlenirse takibat icrası şikayete bağlı değildir.

Madde 457 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

456 ncı maddede yazılı fiillere 449 uncu maddenin birinci ve üçüncü bendlerinde yazılı hal inzıam eder yahut fiil gizli veya aşıkâr bir silah ile veya aşındırıcı ecza ile işlenmiş olursa asıl ceza altıda birden üçte bire kadar artırılır.

Eğer fiilde 450 nci maddenin beşinci bendinde yazılı hal müstesna olmak üzere diğer bendlerdeki hallerden biri birleşirse bu birleşen fiil hakkında 78 inci madde hükmü cari olmak şartile ceza üçte bir nisbetinde çoğaltılır.

Madde 462 – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıda geçen iki fasılda beyan olunan fiiler zinayi icra halinde meşhuden yakalanan veya zinayı irtikab etmek üzere yahud henüz irtikab edildiğinde zevahire göre şüphe edilemeyecek surette görünen bir koca veya karı yahud kız kardeş veya furudan biri yahud bunların müşterek faili veya her ikisi aleyhinde karı veya koca yahud usulden biri veya erkek yahud kız kardeş tarafından işlenmiş olursa fiilin muayyen olan cezası sekizde bire indirilir ve ağır hapis cezası hapis cezasına tahvil olunur.

Ölüm cezası yerine üç seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir.

Madde 464 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıki maddede yazılı anval müstesna olmak ve ferden irtikap edilmiş cürümler münasebetiyle hükmedilecek daha ağır cezalara halel gelmemek şartıyla bir kavgada bir şahıs ölmüş olur veyahut yaralanmış bulunursa o şahsa karşı kavgâ esnasında el uzatmış olanlardan her biri aşağıki tertip dairesinde cezalandırılır:

1. Adam ölmüş veya ölümü intaç eden bir yara ika edilmiş ise bir seneden beş seneye kadar hapis,
2. Ahvali sairede iki seneye kadar hapistir, şukadar ki bu ceza fail hakkında münferiden cürüm işlemiş olması halinde verilecek cezanın üçte birini tecavüz edemez,
3. Maktul ve mecruha karşı el dokundurmuş olmayıpta yalnız kavgaya dahil olanlar altı aya kadar hapsolunur,
4. Kavganın hudusuna sebebi aslı olanlar hakkında yukarda beyan olunan cezalar üçte bir miktarı artırılır.

Madde 466 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kavgada korkutmak için silah çeken altı aya ve silah boşaltan bir seneye kadar hapsolunur.

Madde 468 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kadının rızası olmaksızın çocuğunu düşürten kimseye yedi seneden on iki seneye kadar hapis cezası verilir.

Rızasile bir kadının çocuğunu düşürten kimseye iki seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir. Çocuğu düşürtmeğe rıza gösteren kadına da aynı ceza verilir.

Aşağıdaki hallerde birinci fıkra hükmü tatbik olunur:

- 1- Eğer kadın on dört yaşından küçükse veya her ne suretle olursa olsun irade veya idrak kabiliyetinden mahrum ise,

2 - Eğer rıza Şiddet veya tehdid veya telkin veyahut iğfal ile elde edilmiş olursa,

Birinci fıkrada yazılı fiil kadının ölümüne sebep olmuş ise ceza on iki seneden yirmi seneye ve bedeni bir zararı mucib olmuş ise on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

İkinci fıkrada yazılı fiil kadının ölümüne sebep olmuş ise beş seneden on iki seneye ve bedeni bir zararı mucib olmuş ise üç seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 480 – (11/12/1944 tarih ve 4683 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim toplu veya dağınık bir kaç kişi ile ihtilat ederek diğer bir Şahıs hakkında bir maddei mahsusa tayin ve isnadiyle halkın hakaret ve husumetine maruz kılacak yahut namus ve haysiyetine dokunacak bir fiil isnat ederse üç aydan otuz aya kadar hapse ve elli liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasına mahkm olur.

Eğer bu cürüm umuma neşir veya teşhir olunmuş yazı veya resim veya sair neşir vasıtalarıyla irtikap olunmuş ise failin göreceği ceza altı aydan üç seneye kadar hapis ve 200 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Madde 482 – (11/12/1944 tarih ve 4683 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim toplu veya dağınık bir kaç kişi ile ihtilat ederek her ne suretle olursa olsun bir kimsenin namus veya Őohret veya vakar ve haysiyetine taarruz eyler ise üç aya kadar hapis ve yüz liraya kadar ağır para cezasıyla mahkm olur.

Eğer bu fiil, kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda, yahut kendisine hitaben yazılıp gönderilmiş bir mektup, telgraf, resim veya herhangi bir yazı veya telefon ile işlenirse failin göreceği ceza dört aya kadar hapis ve 150 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Eğer kendisine tecavüz olunan kimsenin huzuriyle beraber alenen vakı olursa ceza altı aya kadar hapis ve iki yüz elli liraya kadar ağır para cezasıdır.

Eğer fiil 480 inci maddenin ikinci fıkrasında beyan olunan vasıtalardan biriyle işlenirse failin göreceği ceza üç aydan bir seneye kadar hapis ve 100 liradan 250 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Madde 486 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir dava esnasında iki taraf veya vekilleri canibinden dava hakkında mahkemeye verilen evrak ve iradolunan mdafaatın muhtevi olduğu elfazı tahkiriyyiden dolayı takibat icra olunmaz. Şu kadar ki mahkeme kanunen muayyen olan inzibati tedbirlerden maada bu lafızları havi bulunan evrakın tamamen veya kısmen ortadan kaldırılmasını emir ve mtecevazn aleyhin talebiyle kendisine tazminat itasına hükmedebilir.

Madde 491 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, diğerinin taşınabilir malını rızası olmaksızın bulunduğu yerden faydalanmak için alırsa üç aydan bir seneye kadar hapsolunur.

Hırsızlık:

1 - Resmı dairelerde ve evrak mahzenlerinde bulunan Devlete ait mal ve evrak veya umumi müesseselerde muhafaza olunan yahut diğer mahallerde bulunup menafii umuma ait olan eşya hakkında vuku bulursa,

2. Adet muktazası olarak yahut tahsis ve istimalleri itibarıyla umumun tekafülü altında bulunan eşya hakkında işlenirse,

3 - Hırsızla malı çalınan arasında hizmet veya bir iş yapmak veya bir yerde muvakkat olsun birlikte oturmak yahut karşılıklı nezaket icaplarından ileri gelen itimadı suiistimal neticesi olarak hırsızın siyanetine terk ve tevdi olunmuş eşya hakkında işlenirse,

4 - Gündüzün bir bina içinde veya duvarla çevrilen müştemilatına girilerek işlenirse,

5 - Yankesicilik suretiyle yapılırsa,

6 - Mandıra, ağıl gibi hayvanata mahsus yerlerde bulunan yahut lüzumuna göre açık yerlerde ve kırlarda bırakılan ve haklarında 493 üncü maddenin 5 inci fıkrasının tatbiki mümkün olmıyan hayvanları bu yerden almak suretiyle işlenirse, cezası altı aydan iki seneye kadar haptistir.

Bu maddede ayrı ayrı gösterilen hallerden ikisi birlikte işlenen hırsızlık cezasının aşağı haddi bir sene haptistir.

Madde 492 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hırsızlık:

1 - Geceleyin bir bina içinde yahut süknaya mahsus bir yerde veya müştemilatında işlenirse,

2 - Kanunen veya Hükümetin emriyle resmen mühür altına alınmış şeyler hakkında işlenirse,

3 - Çalınan şey umumi bir felaket ve musibetin tesir ve neticesini gidermek veya hafifletmek maksadiyle hazırlanmış eşya hakkında olur yahut umumi musibet veya heyecandan yahut mal sahibinin uğradığı hususi bir felaketten mütevellit kolaylıktan istifade suretiyle yapılırsa,

4 - Mezarlıkların veya mahfuz mezarların muhafaza veya tezyini için konulmuş yahut cesetle gömülmüş eşya hakkında işlenirse,

5 - İbadet olunan yerde mabede ait eşya hakkında işlenirse,

6 - Karada ve denizde her nevi nakil vasıtaları içinde seyahat eden yolcuların eşya ve parası hakkında yahut umuma mahsus nakliye vasıtalarını işletmekte bulunan idarelerin dairelerinde veya istasyon ve iskelelerinde veya mabetlerin içinde yapılırsa,

7 - Ormanlarda kesilmiş odunları ve istif edilmiş kereste ve ağaçları ve sair yerlerde koparılmış veya biçilmiş ve lüzumuna göre açık bırakılmış olan mahsulleri ve tarlalarda bırakılmış ziraat aletleri hakkında işlenirse,

Suçlu bir seneden üç seneye kadar hapsolunur.

Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut yukarıda yazılı hallerden ikisi birlikte işlenirse cezanın yukarı haddi verilir.

Madde 493 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hırsızlık:

1 - Hırsız, hırsızlığı işlemek veya çalınmış malı başka yere kaldırmak için duvar, kapı, pencere, demir parmaklık, kasa ve sandık gibi şahısları ve malları muhafaza için sağlam maddelerle ve muhkem surette yapılmış şeyleri yıkar, devirir, kırar, deler veya mahveder yahut suni vasıtalarla veya şahsi çevikliği sayesinde bertaraf edilebilen maniaları kaldırarak hane ve sair yerlere girer ve aşarsa,

2 - Cürmü işlemek veya çalınmış eşyayı başka yere kaldırmak için taklit anahtar yahut sair aletler kullanarak bir kilidi açar veya sahibinin terk veya kaybettiği anahtarı elde ederek onunla yahut haksız yere elinde bulundurduğu asıl anahtarla açarsa,

- 3 – Kıyafet değiştirerek işlenirse,
 4 – Salahiyeti olmaksızın resmi sıfat takınarak yapılırsa,
 5 – Mesk n bir hanenin doğrudan doğruya müştemilatından olan veya duvarla çevrilmiş bulunan yerlerindeki hayvan hakkında işlenirse,

cezası  c seneden beş seneye kadar hapidir.

Bu maddede ayrı ayrı gösterilen hallerden ikisi birlikte olarak işlenir yahut bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılırsa cezanın yukarı haddi hükmolunur.

Madde 495 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, menkul bir malın zilyedini veya cürüm mahallinde bulunan bir başkasını cebir ve şiddet kullanarak veya şahsen veya malen büyük bir tehlikeye düşüreceği beyaniyle tehdit ederek o malı teslimine yahut o malın kendi tarafından, zaptına karşı suk t etmeğe mecbur kılarırsa  c seneden on seneye kadar ağır hapis cezasına mahk m olur.

Bir malın nehbi esnasında veya akabinde fiili icra ve itmam etmek veya malı kaçırmak yahut kendisini veya şerikini cezadan kurtarmak için mal sahibine veya vaka mahalline gelen başkasına karşı cebir ve şiddet veya tehdit icra eden kimse hakkında dahi aynı ceza hükmolunur.

Madde 496 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, bir kimseyi cebir ve şiddet kullanarak veya şahsen veya malen büyük bir tehlikeye düşüreceği beyaniyle tehdit ederek o kimsenin yahut başkasının zararına hukukça hükmü haiz bir senedi vermeğe veya imza etmeğe yahut koparıp mahveylemeğe mecbur kılarırsa  c seneden on seneye kadar ağır hapse mahk m olur.

Madde 497 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukardaki maddelerde beyan olunan cürümler, geceleyin veya silah ile tehdit ederek veya yol kesmek suretiyle veya içlerinden velev birisi görünür surette silahlı bulunan ikiden ziyade kimseler yahut kıyafetini tebdil etmiş olan şahışlar tarafından irtikap olunursa ağır hapis cezası yedi seneden on beş seneye kadardır.

Madde 498 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse her ne suretle olursa olsun hayat veya ırz veya mal hakkında büyük bir zararlı korkutarak yahut hükümet tarafından verilmiş gibi emir göstererek başkasını para veya eşya veya hukukça hükmü haiz bir senet göndermeğe veya bir mahalle koymağa veya bunların kendi eline geçmesini temin etmeğe mecbur kılarırsa beş seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahk m olur.

Madde 499 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, para veya eşya veya hukukça hükmü haiz bir senet almak için bir kimseyi hapis eder yahut dağa veya تنها bir mahalle kaldırırırsa maksadına nail olamamış olsa bile on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla mücazat olunur.

Madde 500 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim 64 ve 65 inci maddelerde beyan olunan ahvalin maadasında evvelce hükümete haber vermeksizin adam kaldırmak c r m nden maksut olan şeyi elde etmek için şifahi veya tahriri muhabere nakledirse bir seneden beş seneye kadar hapis cezasına mahk m olur.

Madde 513 – (1/3/1926 tarih ve 765 Sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, birinin mutasarrıf olduğu emlak ve araziye tamamen veya kısmen zabt ve tasarruf etmek veya bunlardan intifa eylemek için o arazi ve emlakın hudutlarını değiştirir veya bozarsa bir aydan iki seneye kadar hapsolunur ve otuz liradar iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Hakkı olmayan bir menfaat elde etmek için umumi ve hususi suların mecrasını değiştiren kimse hakkında dahi aynı ceza hükmolunur.

Madde 544 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim iş işlemeğe salih olduğu halde dilencilik ederken tutulursa bir haftadan bir aya kadar idarei hususiye ve belediye işlerinde boğaz tokluğuna çalıştırılır.

Tekerrürü halinde çalışma müddeti on beş günden iki aya kadardır.

Madde 545 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, on beş yaşından aşağı çocukları toplayıp dilencilik ettirir veya velayet ve vesayeti altında bulunan yahut kendisinin muhafaza ve nezaretine tevdi olunan on beş yaşından aşağı bir küçüğün dilenmesine veya bir kimsenin o küçüğü dilencilikte kullanmasına müsaade ederse üç aya kadar hafif hapse ve doksan liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Madde 548 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, umumi bir mahalde yahut umuma açık yerlerde yalan uydurarak başkasını zarara sokacak veya halkın huzurunu bozacak suretlerle saffetinden istifadeye kalkarsa bir aya kadar hafif hapse mahkûm olur.

Madde 566 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim dikkatsizlik veya tecrübesizlik neticesi olsa bile her ne suretle olursa olsun şahıslara bir zarar veya eşyaya mühim bir ziyan vukuu tehlikesini tevhit ederse yirmi liraya kadar hafif cezayı nakdiye veya yirmi güne kadar hafif hapse mahkûm olur.

Eğer fiil, aynı zamanda sanayii nefiseye ve ticaret ve sanayie müteallik kavanın ve nizamata muhalefet cürmünü teşkil etmiş olur ve kanunen ona mahsus başka ahkam tayin edilmemiş bulunursa ceza yedi günden otuz güne kadar hafif hapis ve bir aya kadar meslek ve sanatın tatilidir.

Madde 567 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, umuma mahsus veya umuma açık yerlerde kumar oynatır veya oynatmak için yer gösterir ise bir aya ve tekerrürü halinde iki aya kadar hafif hapse ve her iki halde başkaca elli liradan aşağı olmamak üzere hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Kumar oynanan yerde bulunup kumar oynamağa yarıyan veya kumar oynamağa tahsis olunan mevat ve alat ile ortada bulunan eşya ve para zapt ve müsadere olunur.

Fail:

1 - Bu fiilleri itiyat edinmiş bulunduğu,

2 - Birinci fıkrada beyan olunan kabahatin irtikabında kumar oynayanlara karşı banko tutan olduğu, takdirde ağır hapis cezası iki aya kadar ve tekerrürü halinde iki aydan aşağı olmamak üzere hükmolunur ve bu son halde bir aya kadar meslek ve sanatın tatili cezası da ilave edilir.

Madde 568 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, yukarki maddede beyan olunan kabahate iştirak etmeksizin umumi veya umuma açık mahalde kumar oynarsa elli liraya kadar hafif cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 571 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, umumi veya umumun girebileceği yerlerde halkın rahatını bozacak veya rezalet çıkartacak surette ve aşık bir halde sarhoş olarak yakalanırsa on beş güne kadar hafif hapse veya on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 572 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarki maddede gösterilen surette sarhoş olup ta başkasına tecavüz ve umumun istirahatını selb edenler iki aya kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.

Serhoşluğu itiyat derecesine vardiyanlar doksan günden aşağı olmamak üzere hafif hapse mahküm olur.

İki defa mahküm olduktan sonra aynı fiili tekrar işleyenler o fiili itiyat etmiş sayılır.

15 – 7/3/1954 tarih ve 6329 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 161)

Madde 161, son fıkra – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu maddede yazılı fiiller sulh zamanında işlenmiş olursa faileri hakkında tertib edilecek cezanın yarısından dörtte üçe kadar indirilmek suretile hükmolunur.

16 – 18/5/1955 tarih ve 6569 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 46)

Madde 46 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Fiili işlediği zaman şuurunun veya hareketinin serbestisini tamamen kaldıracak surette akıl malûliyetine müptela olan kimseye ceza verilemez. Ancak, bu şahsın muhafaza ve tedavi altına alınmasına hükmolunur.

Muhafaza ve tedavi altında bulundurmak, müddetle mukayyet değildir. Şu kadar ki, muhafaza ve tedavisine hükmolunan şahıs, muhafaza ve tedavinin icra kılındığı müessesenin mesul hekimliğince salâhın tıbben tebeyyün ettiğine ve malûliyeti sebebiyle yeniden suç işlemesi ihtimali bulunmadığına dair verilen rapor üzerine hükmü veren mahkemece serbest bırakılır.

17 – 15/2/1956 tarih ve 6661 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 13)

Madde 13 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır hapis cezası müebbet veya muvakkattır.

Müebbet, ölünceye kadar devam eder. Muvakkat, bir seneden yirmi dört seneye kadardır. Bu ceza aşağıda yazılı şekilde üç devrede çektirilir:

A) Mahküm birinci devrede cezasının onda birine müsavi bir müddet geceli gündüzlü yalnız olarak bir hücrede bırakılır. Ancak bu müddet iki aydan aşağı, bir seneden yukarı olamaz.

Mahkûmiyetin bütün devrelerinde mahküm, Ceza ve Tevkif Evleri Nizamnamesi mucibince inzibati olmak üzere her defasında bir ayı geçmemek kaydıyla aynı suretle hücreye konulabilir.

Ceza evi disiplinini bozan hareketlerinden dolayı iki sene içinde ikiden fazla hücre hapsi cezası almış olanlar Cumhuriyet Müddeiumumisinin tasvibi ile birinci devre şartlarına tabi tutulurlar.

B) Mahküm ikinci devrede çalışma teşkilatı mevcut olan ceza evlerinde çalışmaya mecbur tutulur ve durumuna ve suçunun mahiyetine göre ayrı gruplar halinde bulundurulur.

Bu devre, mahküm mevkuf kalmış ise bu müddetle hücrede kaldığı müddet çıkarıldıktan sonra geriye kalan müddetin yarısını teşkil eder.

Bu Kanunun 125 ila 133,135 ila 142,146 ila 150,152,156,157,163,202,203,205 ila 210,212 ila 217,220,221 inci ile 495 ila 500 üncü maddeleri ve katil ve hırsızlık suçlarının mükerrirleri ile alelittlak müebbet ağır hapis cezalarıyla mahküm edilmiş olanlar ve bakiye cezaları bir seneden az bulunanlar, yaş ve bedeni kabiliyetleri itibariyle üçüncü devre şartlarına intibak edemeyecekleri tesbit edilenler üçüncü devreye geçemezler.

C) Üçüncü devre geri kalan müddettir. Bu devrede bulunan mahkûmlar iş esası üzerine kurulmuş olan ceza evlerinde çalıştırılırlar. Mahkûmun ikinci devreden üçüncü devreye geçebilmesi için iyi hal göstermesi şarttır. İyi halin nasıl tesbit edileceği Ceza ve Tevkif Evleri Nizamnamesinde gösterilir.

Üçüncü devreye geçmek hakkını kazanan mahkûmlardan Adalet Vekaleti yol, inşaat, maden, orman ve deniz avcılığı ekipleri teşkil edebilir.

Müebbet ağır hapis otuz altı sene üzerinden hesap edilerek muvakkat ağır hapisin tabi olduğu şartlar altında geçer.

18 – 29/6/1956 tarih ve 6763 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 201,349)

Madde 201, fıkra bir – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, cebrü şiddet veya tehdit ile veya her ne suretle olursa olsun sanat veya ticaret serbestisini tahdit veya men ederse bir aydan iki seneye kadar hapis ve otuz liradan yüz elli liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Madde 349, fıkra iki – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Poliçeler ve ciro suretiyle nakli kabil olan yahut hamiline ait olmak üzere yazılan ticaret senetleri resmi varaka hükmündedir.

19 – 31/5/1957 tarih ve 6988 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 13, 16 ve 17)

Madde 13 – (15/2/1956 tarih ve 6661 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır hapis cezası muvakkat veya müebbettir. Müebbet, ölüncüye kadar devam eder. Muvakkat, kanunda tasrih edilmeyen yerlerde bir seneden 24 seneye kadar devam eder. Bu cezalar aşağıda yazılı şekilde üç devrede çektirilir:

A) Mahküm birinci devrede cezasının onda birine müsavi bir müddet geceli gündüzlü yalnız olarak bir hücrede bırakılır. Ancak bu müddet iki aydan, aşağı, bir seneden yukarı olamaz.

Mahkûmiyetin bütün devrelerinde mahkûm, Ceza ve Tevkifevleri Nizamnamesi mucibince inzibati olmak üzere her defasında bir ayı geçmemek kaydıyla aynı suretle hücreye konulabilir.

Cezaevi disiplinini bozan hareketlerinden dolayı iki sene içinde ikiden fazla hücre hapsi cezası almış olanlar Cumhuriyet Müddeiumumisinin tasvibi ile birinci devre şartlarına tabi tutulurlar.

B) Mahküm ikinci devrede çalışma teşkilatı mevcut olan cezaevlerinde çalışmaya mecbur tutulur ve durumuna ve suçunun mahiyetine göre ayrı gruplar halinde bulundurulur.

Bu devre, mahküm mevkuf kalmış ise bu müddetle hücrede kaldığı müddet çıkarıldıktan sonra geriye kalan müddetin yarısını teşkil eder.

Bu Kanununun 125 ila 133, 135 ila 142, 146 ila 150, 152,156, 157, 163, 202, 203, 205 ila 210, 212 ila 217, 220,221 inci ile 495 ila 500 üncü maddeleri ve katil ve hırsızlık suçlarının mükerrirleri ile alehittlak müebbet ağır hapis cezalarıyla mahküm edilmiş olanlar ve bakiye cezaları bir seneden az bulunanlar, yaş ve bedeni kabiliyetleri itibariyle üçüncü devre şartlarına intibak edemeyecekleri tesbit edilenler üçüncü devreye geçemezler.

C) Üçüncü devre geri kalan müddettir. Bu devrede bulunan mahkûmlar iş esası üzerine kurulmuş olan cezaevlerinde çalıştırılırlar. Mahkûmun ikinci devreden üçüncü devreye geçebilmesi için iyi hal göstermesi şarttır. İyi halin nasıl tesbit edileceği Ceza ve Tevkifevleri Nizamnamesinde gösterilir.

Üçüncü devreye geçmek hakkını kazanan mahkûmlardan Adliye Vekaleti yol, inşaat, maden, orman ve deniz avcılığı ekipleri teşkil edebilir.

Müebbet ağır hapis 36 sene üzerinden hesap edilerek muvakkat ağır hapsin tabi olduğu şartlar altında geçer.

Madde 16 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

13 üncü maddede yazılı üçüncü devrenin ağır hapistede dörtte üçünü ve hapistede üçte ikisini iyi hal ile geçirenler meşrutatan tahliyelerini isteyebilirler.

İkinci devreden bedeni kabiliyetleri itibariyle üçüncü devreye geçemiyenler ve üçüncü devreden yine bu sebeple ikinci devreye iade edilenler ikinci devredeki mahkûmiyet müddetlerinin hitamında bakiye cezalarının ağır hapistede dörtte üçünü ve hapistede üçte ikisini iyi hal ile geçirdikleri takdirde meşrutatan tahliye hükümlerinden faydalanabilirler.

Madde 17 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Meşrutatan tahliyeden sonra eğer mahküm bir cürümden dolayı şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya mahküm olur veya mecbur olduğu şartları ifa etmezse meşrutatan tahliye kararı geri alınır. Bu takdirde meşrutatan tahliye halinde geçen zaman mahkûmun ceza müddetine mahsup edilmeyerek bakiye cezası aynen çektilir ve birdaha meşrutatan tahliye edilmez. Meşrutatan tahliye kararının geri alınmasını icabettiren sebeplerin vukuundan evvel mahkûmun ceza müddeti sona ermiş olursa mezkûr ceza infaz edilmiş sayılır. Eğer asli cezaya emniyeti umumiye idaresinin nezaretinde bulunmak cezası da ilave olunmuş ise meşrutatan tahliye halinde geçen zaman bu ceza müddetine mahsup edilir.

20 – 6/7/1960 tarih ve 15 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 56)

Madde 56 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hüküm zamanında 65 yaşını doldurmuş olanlar hakkında idam cezası yerine 30 sene ağır hapis ve müebbet ağır hapis cezası yerine 24 sene ağır hapis cezası hükmolunur.

Sair hallerde cezanın altında biri indirilir.

21 – 29/11/1960 tarih ve 144 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri :
(Madde numaraları: 481)

Madde 481 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddede beyan olunan cürmün faili beraet etmek için isnat ettiği fiilin sıhhatini veya şayi ve mütevatir olduğunu isbat etmek isterse bu iddiası kabul olunmaz.

Fakat:

1 - Tecavüz olunan şahıs bir memur bulunup ta 266,267 ve 268 inci maddelerde beyan olunan ahval müstesna olmak üzere isnad olunan fiil icrayı memuriyetine taallük eylediği,

2 - Isnad olunan fiilden dolayı tecavüz olunan şahıs hakkında takibat icrasına başlanmış olduğu,

3 - Müşteki ikame ettiği davadan dolayı icra kılınan muhakemeyi kendisine isnad olunan fiilin sıhhat ve ademi sıhhatine dahi teşmil etmeği sarih surette bizzat talep eylediği,

Takdirde hakikat maddenin ispatı iddiası aynı mahkemece kabul ve tetkik olunur.

Şu halde mütecevizin isnat eylediği fiil sabit olur yahut bundan dolayı aleyhine isnad olunan şahıs mahküm edilirse isnadeden şahıs hakkında dava ve ceza sakıt olur.

Şu kadar ki bu madde müstesniyatının tatbiki için tecavüzün aşağıdaki maddede beyan olunan cürmü teşkil etmemesi şarttır:

22 – 5/1/1961 tarih ve 235 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri:
(Madde numaraları: 158,159,174,228,243,245,273 ve 278)

Madde 158 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Reisicumhura karşı muvacehesinde hakaret edenler veya reisicumhur aleyhine tecavüzkarane neşriyatta bulunanlar üç seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konulur.

Reisicumhur aleyhine gıyabında lisanen tecavüzatta bulunanlar bir seneden üç seneye kadar hapis olunur.

Ek fıkralar – (25/7/1931 tarih ve 1884 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Tecavüz Reisicumhurun ismi sarahaten zikredilmiyerek ima veya telmih suretiyle vakı olsa bile mahiyeti itibariyle bu tecavüzün Reisicumhurun şahsına matufiyetinde tereddüt edilmeyecek derecede karineler varsa tecavüz sarahaten vuku bulmuş addolunur.

Riyaseticumhur makamına ve Reisicumhurun şahsına karşı edep ve hürmete münafi hareket ve neşriyatta bulunanlar altı aydan üç seneye kadar hapsolunurlar.

Madde 159 – (20/9/1946 tarih ve 4956 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Türklüğü, Cumhuriyeti, Büyük Millet Meclisini, Hükümetin manevi şahsiyetini, Bakanlıkları, Devletin askeri veya emniyet veya muhafaza kuvvetlerini veya adliyenin manevi şahsiyetini alenen tahkir ve tezyif edenler veya Büyük Millet Meclisinin meşruiyeti hakkında suizannı davet edecek şekilde alenen mütecevizane fiil ve hareketlerde bulunanlar bir seneden altı seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Birinci fıkrada beyan olunan cürümlerin irtikabında hakaret veya tecavüze uğrayanın adı sarahaten zikredilmemiş veya hakaret veya tecavüz üstü kapalı geçirilmiş olsa bile mahiyetinde ve birinci fıkrada yazılı olanlardan birine matuf olduğunda tereddüt edilmeyecek derecede karineler varsa hem tecavüze uğrayanın adı zikredilmiş hem de tahkir, tezyif veya tecavüz tasrih kılınmış gibi muamele olunur.

Türkiye Cumhuriyeti Kanunlarına veya Büyük Millet Meclisi kararlarına alenen sövenler 15 günden altı aya kadar hapis ve 30 liradan 100 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Türklüğü tahkir ve tezyif yabancı memlekette bir Türk tarafından işlenirse verilecek ceza üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Madde 174 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim şiddet veya tehdit göstererek veya nümayiş veya gürültü yaparak birini tamamen veya kısmen siyasi haklarını kullanmaktan men ederse kanunun başka ceza vermediği hallerde bir aydan otuz aya kadar hapis ve on beş liradan elli liraya kadar ağır ceza nakdi ile cezalandırılır.

Eğer fail, devlet memurlarından olupta memuriyeti nüfuzunu suiistimal suretiyle bu cürmü işlemiş bulunursa bir seneden beş seneye kadar hapis olunur. Ayrıca bir seneden üç seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezasına da uğrar.

Madde 228 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet memurlarından her kim bir şahıs veya memur hakkında memuriyetine ait vazifeyi suiistimal ile kanun ve nizamın tayin ettiği ahvalden başka suretle keyfî bir muamele yapar veya yapılmasını emreder veya ettirirse üç aydan bir seneye kadar hapse mahkûm olur ve bunda hususi bir maksadı mevcut olduğu anlaşılırsa cezası üçte bire kadar artırılır.

Memuriyetinin icrasında lüzumsuz yere sert muamelelerle bir şahsın kanun hükmüne veya Hükümetin emirlerine itaat etmemesine sebep olan memur dahi aynı ceza ile cezalandırılır.

Madde 243 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mahkemeler ve meclisler reis ve azalarından ve sair hükümet memurlarından biri maznun bulunan kimselere cürümlerini söylemek için işkence ederse beş seneye kadar ağır hapis ve müebbeden veya muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezalarıyla mahkûm olur.

Bunu maiyet memurları mafevkında bulunan amirlerinin emir ve teşvikiyle yapmış olsa dahi cezadan kurtulamaz.

Amirler cürümde fer'an zimethal sayılır.

İşkence olunan kimse bundan müteessiren ölürse fail 452 nci madde ile cezalandırılır. Ve eğer işkence bir uzvun katı veya amelden sukutunu veya diğer dâimi bir malûliyet veya mayubiyeti mucip olursa faili 456 ncı madde mucibince cezalandırılır.

Madde 245 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kuvveî cebriye imaline memur olanlar ve bilûmum zabıta ve ihzar memurları memuriyetlerini icrada ve mafevkında bulunan amirin emrini infazda kanun ve nizamın tayin ettiği ahvalden başka surette bir kimse hakkında sui muameleye veya cismen eza verecek hale cür'et eder yahut ol kimseyi darp ve cerh eyleyise bir aydan üç seneye kadar hapis ve muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezalarıyla cezalandırılır. Eğer işlediği cürüm bu fiillerin fevkinde ise o cürümlere terettüp eden cezaya üçte bir miktarı zammolunur.

Madde 273, fıkra iki, üç ve dört – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İcra Vekilleri Heyeti azalarından biri aleyhinde sıfat veya hizmetlerinden dolayı işlenen suçlarda takibat yapılması şikayete bağlı değildir.

Ancak Cumhuriyet Müddeiumumisi takibata başlamazdan evvel mağdurun yazılı muvafakatını alır.

Hüküm kesinleşinceye kadar muvafakatin geri alınması halinde hukuku amme davası sukut eder.

Madde 278 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim olursa olsun resmi meclisler azasından yahut devlet memurlarından biri nezdinde hatırı sayıldığını yahut onlarla münasebeti bulunduğunu iddia ederek haklarında vukubulacak tavassuta medarı teşvik yahut mükafat olmak üzere yahut aza veya memurun himayesine mukabil onlara verilmek yahut onlara verilmesi lazımgelen hediye veya mükafata sarf olunmak bahanesiyle kendi yahut başka bir kimse hesabına akçe veya sair menfaat alır veya kabul eder veya bunların verilmesine vait alır ise üç aydan iki seneye kadar hapis cezasına ve otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer fail, devlet memurlarından ise her halde işbu cezalara muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezası dahi ilave olunur.

23 – 20/11/1962 tarih ve 121 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 161)

Madde 161 – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Harb esnasında ammenin telaş ve heyecanını mucib olacak veya halkın maneviyatını kırarak veya düşman karşısında memleketin mukavemetini azaltacak şekilde asılsız, mubalagalı veya maksadı mahsusa müstenid havadis veya haberler yayan veya nakleden veya milli menfaatlara zarar vererek her hangi bir faaliyette bulunan kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Eğer fiil:

1 - Propaganda ile veya askerlere tevcih olunarak işlenmişse,

2 - Suçlu tarafından bir yabancı ile anlaşma neticesi yapılmışsa verilecek ceza on beş seneden eksik olmamak üzere ağır hapistir.

Eğer fiil, düşmanla anlaşma neticesi işlenmiş ise cezası müebbed ağır hapistir.

Harb zamanında düşman karşısında milletin mukavemetini tehlikeye maruz kılacak şekilde kambioların tedavül kıymetini düşürmeğe veya resmi veya hususi kıymetli evrakın piyasası üzerinde bir tesir yapmağa matuf hareketlerde bulunan kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ve üç bin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasile cezalandırılır.

Eğer fiil suçlu tarafından bir yabancı ile anlaşma neticesi yapılmışsa ağır hapis cezası on seneden ve düşmanla anlaşma neticesi işlenmişse on beş seneden aşağı olamaz.

Fıkra altı, yedi ve sekiz – (7/3/1954 tarih ve 6329 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sulh zamanında ammenin telaş ve heyecanını mucip olacak şekilde asılsız, mubalagalı veya maksadı mahsusa müstenit havadis veya haber yayan veya nakle-

den veya milli menfaatlere zarar verecek her hangi bir faaliyette bulunan kimse (6) aydan (2) seneye kadar hapis ve (500) liradan (5.000) liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Eğer fiil, suçlu tarafından bir yabancı ile anlaşma neticesi işlenmişse hapis cezası (1) seneden, ağır para cezası (1.000) liradan aşağı hükümlenemez.

Yukarıki fıkralarda yazılı cürümlerin takibi izne bağlı olmayıp bu nevi cürümlere müteallik davalar umumi mahkemelerde görülür.

24 – 1/4/1965 tarih ve 557 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 471)

Madde 471, fıkra iki – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Çocuk yapmağa mani fiil ve hareketlerin işlenmesini teşvik eden veya bu fiil ve hareketlerin işlenmesi için propoganda yapan kimse bir seneye kadar hapis veya bin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Eğer fiil kazanç temini gayesiyle işlenmiş ise her iki ceza birlikte hükümlenir.

25 – 13/7/1965 tarih ve 647 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 18, 89)

Madde 18 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sürgün cezası gerek cürmün işlendiği ve gerek cürümden zarar gören şahıs ile mahkûmun ikamet ettiği kazalardan en aşağı 500 kilometre uzakta bulunan ve nüfusu 10 binden az ve polis teşkilatı olan ve mahkeme ilamında yazılı bulunan kaza merkezlerinde mahkûmun ikamete mecbur tutulmasından ibarettir. Bu cezanın müddeti bir seneden beş seneye kadardır.

Ceza mevkiinin tabii ahvali mahkûmun hayatı için katı bir tehlike teşkil ederse veya emniyet ve asayişe yahut mahkûmun sanat ve meslekinin icrasına taallük eden mahzur ve maniler bulunursa Cumhuriyet Müddeiumumisi veya mahkûmun talebiyle sürgün cezasının infaz olduğu yerdeki, hükmü veren mahkeme derecesinde bulunan mahkeme kararı ile sürgün yeri tebdil olunabilir. Bu derece mahkeme olmıyan yerlerde bu kararlar, o kaza dairesinde bulunan aynı derecedeki mahkeme tarafından verilir.

Madde 89 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Adliye mahkemelerince para cezasından başka bir ceza ile mahkûm olmıyan kimse işlediği bir suçtan dolayı ağır veya hafif para cezaları veya muvakkat sürgün yahut altı ay ve daha az hapis ve hafif hapis cezalarından biriyle mahkûm olur ve geçmişteki haliyle ahlaki temayüllerine göre cezanın tecili ileride cürüm işlemekten çekinmesine sebep olacağı hakkında mahkemece kanaat edilirse bu cezanın teciline hükümlenir. Bu halde tecilin sebebi hükümde yazılır.

26 - 28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 201,236,261,264,266,296,304,391,492,495,496, 497,498,499,500,526 ve 537)

Madde 201 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

(29/6/1956 tarih ve 6763 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim cebir ve şiddet veyahut tehdit ile sanat veya ticaret serbestisini her ne suretle olursa olsun tahdit veya men ederse bir aydan iki seneye kadar hapis ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Her kim cebrü şiddet veya tehdit ile gerek ameleyi ve gerek ticaret ve sanat sahiplerini veya mütaahhitleri yevmiyeleri azaltıp çoğaltmaya veyahut evvelce kabul edilen şartlardan başka şartlar altında mukaveleler kabulüne icbar etmek maksadiyle bir işin tatiline veya nihayet bulmasına sebebiyet verir veya tatilin devamına amil olursa altı aydan beş seneye kadar hapis ile cezalandırılır.

Madde 236 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet memurlarından üç veya daha ziyade kimse evvelce aralarında vakı olan karar ve ittifaka binaen usul ve nizam hilafına memuriyetlerini terk ederlerse her biri otuz liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye ve muvakkaten memuriyetten mahrumiyete mahkûm olurlar.

Bu hareketlerinden devletçe bir zarar hasıl olmuş ise zararın derecesine göre bunlardan her biri üç aydan beş seneye kadar hapis olunur.

Madde 261 – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanun ve nizamla aykırı olarak mekteb veya dersane açanlar açılan mekteb veya dersane kapatılmakla beraber elli liradan beş yüz liraya ve ruhsatsız öğretmenlik edenlerle bunları istihdam eyleyenler 30 liradan 100 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Mükerrirler hakkında para cezası ile beraber bir aydan üç aya kadar hapis cezası hükmolunur.

Madde 264 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim ait olduğu merciden ruhsat almaksızın dinamit veya bomba veya buna benzer yıkıcı ve öldürücü alet veya barut ve sair ateşli ecza veya memnu silah veya bunlara mahsus fişek yapar veya bunları yabancı memleketten Türkiye'ye sokar veya sokmaya vasıta olur veya memleket içinde bir yerden diğer bir yere götürür veya yollar veya götürmeye bilerek tavassut ederse bir seneden üç seneye kadar haps olunur ve kendisinden 500 liradan 5.000 liraya kadar ağır para cezası alınır.

Ruhsatsız bu gibi şeyleri taşıyanlar veya bulunduranlar veya satanlar veya satılığa çıkaranlar veya alanlar altı aydan bir seneye kadar hapis ve 200 liradan 1.000 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

Şu kadar ki, 265 inci maddenin 2,3 numaralı bentlerinde yazılı memnu silahları ruhsatsız olarak bulunduranlar (100) liradan (500) liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

Hatıra teşkil eden veya antika olan memnu silahlar için istenilen ruhsatın verilmesi mecburidir. Bu ruhsat silahın sahibine bırakılmasına müsaadeyi tazammun edip üstte taşınmasına cevaz vermez.

Madde 266 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse resmi sıfatı haiz olan bir memurun huzurunda ve ifa ettiği vazifeden dolayı şeref veya şöhretine veya vakar ve haysiyetine kavlen veya fiilen taarruz ve hakarete bulunursa aşağıda gösterilen suretlerle cezalandırılır:

1. Hakaret ve taarruz asker veya jandarma efradından veya iki veya üçüncü bentlerde mezkûr memurlardan gayri memurinden biri aleyhinde ise bir aydan altı aya kadar hapis ve 150 liradan 250 liraya kadar ağır para cezası ile mahkûm edilir.

2. Hakaret ve taarruz asker veya jandarma zabitanından veya polis komiserlerinden veya amirlerinden yahut umumi meclis veya belediye meclisi azalarından biri aleyhinde ise iki aydan iki seneye kadar hapis ve 250 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

3. Hakaret ve taarruz Büyük Millet Meclisi azaları ile temsil sıfatını veya emir ve idare yetkisini haiz rüesadan veya hakim ve Cumhuriyet Müddeiumumileriyle bunların yardımcıları veya sorgu hakimlerinden biri aleyhinde vakı olursa üç aydan otuz aya kadar hapis ve 500 liradan 750 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer birinci fıkradaki hakaret fiili madde mahsusaya tayin ve isnadiyle vakı olursa:

Bir numaralı bentteki halde dört aydan üç seneye kadar hapis ve 300 liradan 3.000 liraya kadar ağır para cezasına;

İki numaralı bentteki halde beş aydan üç seneye kadar hapis ve 400 liradan 3.000 liraya kadar ağır para cezasına;

Üç numaralı bentteki halde altı aydan üç seneye kadar hapis ve 500 liradan 3.000 liraya kadar ağır para cezasına;

hükmolunur.

Madde 296 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim hapis cezasından aşağı olmıyan cezayı müstelzim bir cürüm işlendikten sonra bu cürümün icrasından faille evvelce ittifak etmiş ve cürümü neticelendirmekte yardımcı dokunmuş olmaksızın bir kimsenin o cürümden istifadesini temine veya Hükümetçe icra olunacak tahkikatı yanlış yola sevk etmeğe yahut Hükümetin araştırmalarına veya hükmün icrasına karşı faili gizlemeğe yardım eder veya her kim bu cezaları istilzam eden bir cürümün eser ve delillerini yok eder yahut bunları bir suretle değiştirir ve bozarsa beş seneye kadar hapis cezasına mahküm olur. Şu kadar ki bu ceza müddeti asıl cürüm için kanunda tayin edilen cezanın dörtte birini geçemez. Sair fiillerden dolayı tertip olunacak ceza yüz liraya kadar ağır para cezasıdır.

Bu fiili usul ve furuunun ve karı veya kocasının ve kardeşinin lehinde olarak işleyen kimseye ceza verilmez.

Madde 304 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sürgün cezasına mahküm olan kimse 18 inci maddeye göre ikamete mecbur tutulduğu yerden kaçarsa on beş günden üç aya kadar hapsolunur.

Madde 391 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Telgraf ve telefon makinelerine ve alat ve edevat ve tellerine zarar veren ve elektrik ceryanlarının dağılmasına sebep olan veya herne suretle olursa olsun telgraf ve telefon muhaberatını inkıtaa uğratan kimse bir aydan beş seneye kadar hapse mahküm olunur,

Madde 492, son fıkra – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut suçun işlenmesinde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse cezanın yukarı haddi verilir.

Madde 495, fıkra bir – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, menkul bir malın zilyedini veya cürüm mahallinde bulunan bir başkasını cebir ve şiddet kullanarak veya şahsan veya malen büyük bir tehlikeye düşüreceği beyaniyle tehdit ederek o malı teslimine yahut o malın kendi tarafından zaptına karşı süküt etmeye mecbur kalırsa beş seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahküm olur.

Madde 496 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, bir kimseyi cebir ve şiddet kullanarak veya şahsan veya malen büyük bir tehlikeye düşüreceği beyaniyle tehdit ederek o kimsenin yahut başkasının zararına hukukça hükmü haiz bir senedi vermeye veya imza etmeye yahut koparıp mahvetmeye mecbur kılsa beş seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 497, fıkra bir – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukardaki maddelerde beyan olunan cürümler, geceleyin veya silah ile tehdit ederek işlenirse 10 seneden 15 seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 498 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse her ne suretle olursa olsun hayat veya ırz veya mal hakkında büyük bir zararla korkutularak yahut Hükümet tarafından verilmiş gibi emir göstererek başkasını para veya eşya veya hukukça hükmü haiz bir senet göndermeye veya bir mahalle koymaya veya bunların kendi eline geçmesini temin etmeye mecbur kılsa sekiz seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 499 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, para veya eşya veya hukukça hükmü haiz bir senet almak için bir kimseyi hapseder yahut dağa veya تنها bir mahalle kaldırırsa, maksadına nail olmamış ise on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır. Maksadına nail olmuş ise cezanın yukarı haddi hükmolunur.

Madde 500 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim 64 ve 65 nci maddelerde beyan olunan ahvalin maadasında evvelce Hükümete haber vermeksizin adam kaldırmak cürmünden maksut olan şeyi elde etmek için şifahi veya tahriri muhabere naklederse iki seneden beş seneye kadar hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 526 – (16/6/1950 tarih ve 5665 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Salahiyetli makamlar tarafından adli muameleler dolayısıyla yahut amme emniyeti veya amme intizamı veya umumi hıfzıssıhha mülahazasıyla kanun ve nizamlara aykırı oluyarak verilen bir emre itaat etmeyen veya bu yolda alınmış bir tedbire riayet eylemeyen kimse, fiil ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde, bir aya kadar hafif hapis veya 150 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Şapka iktisası hakkında 671 sayılı kanunla Türk harflerinin kabul ve tatbikına dair 1353 sayılı kanunun koyduğu memnuiyet veya mecburiyetlere muhalif hareket edenler 3 aya kadar hafif hapis veya 30 liradan 600 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 537 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim resmi daireler tarafından duvarlara yapıştırılmış olan matbu evrak ve resim ve el yazılı kağıtları duvardan çıkarır yahut yırtar veya sair suretle işe yaramayacak hale koyarsa otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur ve eğer bunu talik ettiren resmi daireyi istihfaf zımında yapmış ise cezayı nakdiye bir aya kadar hafif hapis cezası da ilave olunur.

27 – 19/12/1972 tarih ve E. 1971/55, K. 1972/60 sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı ile iptal edilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 266)

Madde 266, fıkra altı ve yedi – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hakaret ve taarruz, memurun sıfat veya hizmetinden dolayı, umuma neşir veya teşhir olunmuş yazı veya resim veya sair neşir vasıtaları ile işlenmiş olursa, fiilin mahiyetine göre, yukarı fıkra ve bentlerde yazılı ceza üçte bir nispetinde artırılarak hükmolunur.

Sıfat veya hizmetinden dolayı vaki hakaret ve taarruz memurun gıyabında alenen işlenmiş olursa, fiilin mahiyetine göre, yukarı fıkra ve bendlerdeki cezaların yarısı hükmolunur. Bu fıkradaki suçun tekevvünü için 153 üncü maddedeki aleniyet şarttır.

28 – 7/6/1979 tarih ve 2245 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 179, 188, 235, 253, 254, 258, 264, 313, 314, 315, 384, 516 ve 517)

Madde 179 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse diğer kimseyi gayri meşru surette şahsi hürriyetinden mahrum ederse beş seneye kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer mücrim bu fiili işlemek için yahut işlediği zamanda tehdit veya fena muamele eder veya hile ve hud'a kullanır yahut bu fiili intikam veya temettü kasdiyle yahut dini veya milli bir maksada binaen işler yahut o şahsı askerlikte kullanmak üzere ecnebi bir memlekete teslim ederse dıçar olacağı ceza üç seneden sekiz seneye kadar ağır hapis ve yirmi beş liradan yüz yirmi beş liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

Madde 188 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse bir şeyi işlemek veya işlemesine müsaade etmek yahut o şeyi işlememeye mecbur etmek için diğer bir şahsa cebri şiddet gösterir veya onu tehdit ederse bir seneye kadar hapis ve 30 liradan 50 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Eğer o kimse tasavvur ettiği maksadı istihsal etmiş ise hapis cezası bir aydan on sekiz aya ve ağır para cezası 20 liradan 100 liraya kadardır.

Eğer bu cebri şiddet veya tehdit hususları silah ile yahut kendini tanınmıyacak bir hale koyarak yahut bir kaç kişi tarafından birlikte yahut imzasız bir mektup yahut hususi işaretlerle yahut mevcut veya mefruz bazı gizli cemiyetlerin husule getirdikleri tehdit kuvvetinden istifade ile işlenmiş ise iki seneden beş seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Eğer bununla arzu olunan maksad istihsal olunmuş ise beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir ve ayrıca beş sene emniyeti umumiye nezareti altına konulabilir.

Ek fıkralar – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse, gayrimeşru olarak, kamu hizmetlerinin görülmesine mahsus binalar veya müstemilatına girilmesine veya orada kalınmasına cebir ve şiddet göstererek veya tehdit ederek veya eşya üzerinde zor kullanarak engel olursa, altı aydan iki seneye kadar hapis cezasına mahkûm olur.

Bir kimse, gayrimeşru olarak, her nevi ve derecedeki eğitim ve öğretim müesseselerine veya öğrencilerin toplu halde ikamet ettikleri yurt veya benzeri yerler veya bunların müstemilatına girilmesine veya orada kalınmasına cebir ve şiddet

göstererek veya tehdit ederek veya eşya üzerinde zor kullanarak engel olursa yukarıdaki fıkrada gösterilen ceza ile cezalandırılır.

Eğer yukarıdaki iki fıkrada gösterilen fiil; silahla veya kendini tanınmıyacak bir hale koyarak yahut birkaç kişi tarafından birlikte veya mevcut veya mefruz bazı gizli cemiyetlerin husule getirdikleri tehdit kuvvetinden istifade ile işlenmiş ise, iki seneden beş seneye kadar hapis cezası hükmolunur ayrıca beş sene emniyeti umumiye nezareti altına konulabilir.

Madde 235 – (3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memurlardan biri vazifesini yaptığı sırada memuriyetine müteallik olarak re'sen takibat icrasını müstelzim bir suçta vakıf olup da ait olduğu daireye haber vermekte ihmal ve terahi ederse beş liradan yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır ve bu cezaya vukuf kesbedilen suçun ehemmiyetine göre ayrıca üç aydan bir seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezası da ilave olunabilir.

Eğer fail, adli zabıta memurlarından biri ise verilecek para cezası yirmi beş liradan aşağı olamaz ve herhalde memuriyetten mahrumiyet cezası da hükmolunur.

Madde 253, fıkra bir – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim bir rütbe veya memuriyetin veya bir meslekin resmi elbisesini salahiyeti olmaksızın alenen giyer ve haiz olmadığı nişan ve madalyaları talik ederse bir seneye kadar hapse ve 250 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur ve eğer böyle bir elbise giymek suretile elbisenin delalet ettiği meslek ve memuriyete müteferri mevaddı icra ederse üç aydan aşağı olmamak üzere hapis olunur.

Madde 254, fıkra iki – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Eğer fiil silahla işlenmiş ise iki seneden beş seneye kadar hapis ve eğer iki kişiden ziyade silahlı kimseler tarafından ittifak edilerek işlenir veya silahsız ve ittifaksız olsa bile on ve daha ziyade toplanmış kimseler tarafından yapılırsa verilecek ceza beş seneden aşağı olamaz.

Madde 258, fıkra iki – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Eğer fiil, silahla işlenmiş ise hapis cezası iki seneden üç seneye kadardır.

Madde 264 – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim ait olduğu merciden ruhsat almaksızın dinamit veya bomba veya buna benzer yıkıcı veya öldürücü alet veya barut ve sair ateşli ecza yapar veya bunları yabancı memleketten Türkiye'ye sokar veya sokmaya vasıta olur veya memleket içinde bir yerden diğer bir yere götürür veya yollar veya götürmeye bilerek tavassut ederse, üç seneden beş seneye kadar hapsolunur ve kendisinden bin liradan on bin liraya kadar ağır para cezası alınır.

Birinci fıkrada fiilleri ika etmek maksadiyle teşekkül vücuda getirenlerle idare edenler veya teşekküle mensup olanlar tarafından sözü geçen fıkrada yazılı suçlar işlenirse, failer hakkında yedi seneden onbeş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

İkinci fıkradaki hal dışında, iki veya daha fazla kimselerin toplu olarak birinci fıkrada yazılı suçları işlemeleri halinde beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

Birinci fıkrada yazılı fiilleri ika etmek maksadiyle iki veya daha fazla kimselerin evvelden anlaşılıp birleşmeleri teşekkül sayılır.

Ruhsatsız bu gibi şeyleri taşıyanlar veya bulunduranlar veya satanlar veya satılığa çıkaranlar veya alanlar bir seneden iki seneye kadar hapis, beş yüz liradan iki bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Birinci fıkrada yazılı şeyleri, meskün bir mahalde veya civarında yahut umumun gelip geçeceği bir yerde ateşliyenler veya patlatanlar yahut bırakanlar, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde iki seneden aşağı olmamak üzere hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Madde 313 – (3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Beş kişi veya daha ziyade kimse adliye veya ammenin itimadı veya selameti veya adabı umumiye ve nizamı aile veya şahıs veya mal aleyhinde cürüm işlemek için bir cemiyet teşkil ettikleri takdirde bunlardan herbirisi yalnız cemiyet teşkilinden dolayı beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer bu cemiyet efradı dağlarda ve kırlarda veya umumi yollarda dolaşır, yahut içlerinden iki veya daha ziyadesi silah taşır veya emin bir mahalde silah saklarsa ceza üç seneden on seneye kadar ağır hapistir.

Eğer cemiyetin muharrik veya reisleri varsa bunlar hakkında birinci fıkrada gösterilen halde üç seneden sekiz seneye ve ikinci fıkrada gösterilen halde beş seneden on iki seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur. Bu maddede tayin olunan cezalara herhalde emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezası da ilave edilir.

Madde 314 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse yukardaki madde veçhile teşekkül eden cemiyetler efradına veya onlardan bazısına bilerek ve bilihtiyar barınacak yer gösterir veya erzak veya esliha ve cephaneye tedarik veya sair suretle yardım eyleser bir seneye kadar hapse mahkûm olur.

Bu suretle usul ve fûruundan olan akrabasından ve karı ve koca ve kardeş ve kız kardeşinden birine barınacak yer gösteren veya erzak tedarik eden şahıs hakkında bu cezanın yarısından üçte ikisine kadarı azaltılır.

Madde 315 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cemiyet efradının veya bazısının cemiyet devam ettiği sırada veya cemiyetin icabatından olarak yapmış oldukları cürümden dolayı 78 inci maddenin tatbikından hasıl olacak ceza altıda birden üçte bire kadar fazlalaştırılır.

Madde 384 – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunla yeniden düzenlenen hükmüdür.)

I - Cebir ve şiddet veya tehdit göstererek veya nüfuz ve müessir kuvvet sarf ederek yahut hile ile kara nakil vasıtasını hareket ettirmiyen veya hareket halinde bulunanları durduran veya gitmekte olduğu yerden başka yere sevkettiren kimse altı aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Fiil silahla veya birkaç kişi tarafından birlikte işlendiği takdirde ceza yarı nispetinde artırılarak hükmolunur.

II - Cebir ve şiddet veya tehdit göstererek veya nüfuz ve müessir kuvvet sarf ederek yahut hile ile deniz nakil vasıtasını hareket ettirmiyen veya hareket halinde bulunanları durduran veya gitmekte olduğu yerden başka bir yere sevk ettiren kimse altı aydan iki seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Fiil silahla veya birkaç kişi tarafından birlikte işlendiği takdirde ceza yarı nispetinde artırılarak hükmolunur.

III - Her kim bir uçağı kaçırır veya kaçırmaya teşebbüs ederse üç seneden beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Kaçırılan veya kaçırılmaya teşebbüs edilen uçak umumun istifadesine arzedilmiş ise fail dört seneden altı seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Kaçırma veya kaçırmaya teşebbüs fiili cebir ve şiddet veya tehdit veya hile ile işlenirse fail birinci fıkrada yazılı olan halde dört seneden altı seneye, ikinci fıkrada yazılı olan halde beş seneden yedi seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 516 – (29/6/1938 tarih ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse her ne suretle olursa olsun aharın menkul veya gayrimenkul malını tahrib veya imha eder veya bozar yahud bunlara zarar verirse mutazarrır olan tarafın şikayeti üzerine bir seneye kadar hapis ve yirmi liradan elli liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Eğer cürüm:

1. Vazifei memuresinden dolayı öğ almak kasdile bir memur aleyhinde,
2 - Şahıslara karşı şiddet kullananlar veya 493 üncü maddenin birinci ve ikinci fıkralarında beyan olunan vasıtalardan biri ile,

3 - Ammeye aid veya amme hizmetine veya bir mezhebin ayin ve ibadetine mahsus binalar yahud 378 inci maddede gösterilen envaa dahil askeri binalar ve debboy ve tersaneler ve harb gemileri yahud abideler veya heykeller veyahud mezarlık ve müştemilatı,

4 - Setler yahud musibetlere karşı ammenin muhafazası maksadile inşa olunan müdafaa vasıtaları ve sair inşaat yahud bir amme hizmetine mahsus aletler ve işaretler,

5 - Kanal veya sulamağa mahsus nehir ve cetvel ve ark ve bu kabilden sair inşaat,

6 - Dikilmiş bağ çubukları ve meyveli ağaç ve fidanlar ile seyir ve meydan yerlerindeki ağaçlar,

Üzerinde işlenirse failin göreceği ceza üç aydan iki seneye kadar hapis ve 250 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Bu fiiller hakkında şikayetname itasına hacet kalmaksızın dava takib olunur.

Madde 517 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddede beyan olunan cürüm hükümete karşı şiddet veya mukavemet maksadiyle yahut on ve daha ziyade kimselerin birleşmesiyle vukubulduğu takdirde cürme iştirak edenlerin cümlesi birinci kısımda beyan olunan ahvalde iki aydan iki seneye kadar hapis cezasıyla yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye ve ikinci kısımda beyan olunan ahvalde altı aydan dört seneye kadar hapis cezasıyla iki yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olurlar ve hukuku amme davası resen ikame olunur.

29 – 12/6/1979 tarih ve 2248 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları. 19, 24, 26, 30, 230,240, 493, 526 ve 536)

Madde 19, fıkra bir – (10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır para cezası (10) liradan (25.000) liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir. Nispi para cezalarının yukarı haddi yoktur.

Madde 24, fıkra bir – (10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif para cezası, üç liradan bin liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir.

Madde 26, fıkra bir – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda musarrah cezanın azami haddi bir ay hapis veya hafif hapsi veyahut otuz lira ağır ve hafif cezayı nakdiyi geçmediği takdirde esbabı muhaffefe mevcut olur ve fail evvelce bir cürümden veya bir aydan fazla hafif hapsi müstelzim bir kabahattan dolayı mahküm olmamış bulunursa mahkeme verdiği cezanın yerine mahkûma tevbihi adli yapılmasına karar verebilir.

Madde 30, fıkra iki – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Muvakkat cezalar için bir günün ve para cezalarında on kuruşun küsuru hesaba katılmaz.

Madde 230 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her ne vesile ile olursa olsun memuriyet vazifesini yapmakta ihmal ve terahi eden veya amirinin kanuna göre verdiği emirleri makbul bir sebep olmaksızın yapmayan memur bir aydan altı aya kadar hapis ve yüz liradan 500 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Bu ihmal ve terahiden veya amirin kanuni emirlerini yapmamış olmaktan Devletçe bir mazarrat husule gelmiş ise derecesine göre üç aydan üç seneye kadar hapis cezası ile birlikte muvakkaten veya müebbeden memuriyetten mahrumiyet cezası da hükmolunur.

Her iki surette memurun terahisinden veya verilen emri yapmamasından şahıslarca herhangi bir zarar hasıl olmuş ise o da başkaca ödettirilir.

Madde 240 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda yazılı hallerden başka her ne suretle olursa olsun vazifesini suistimal eden memur derecesine göre altı aydan üç seneye kadar hapsolunur. Cezayı tahfif edecek sebeplerin vücudu halinde üç aydan bir seneye kadar hapis ve her iki halde 200 liradan 1.000 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır ve herhalde memuriyetten müebbeden veya muvakkaten mahrum edilir.

Madde 493, fıkra bir son cümle – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cezası üç seneden sekiz seneye kadar ağır hapistir.

Madde 526, fıkra bir – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Salahiyetli makamlar tarafından adli muameleler dolayısıyla yahut amme emniyeti veya amme intizamı veya umumi hıfzıssıhha mülahazasıyla kanun ve nizamlara aykırı olmayarak verilen bir emre itaat etmiyen veya bu yolda alınmış bir tedbire riayet eylemiyen kimse, fiil ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde, bir aydan üç aya kadar hafif hapis veya ikiyüz elli liradan beşyüz liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 536 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse salahiyettar makamdan izin almaksızın yahut ilan yapıştırmağa izin verilmiş olan mahallerin maadasına, matbu evrak ve resim yahut el yazılı evrak talik eder veya ettirirse on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

30 - 7/1/1981 tarih ve 2370 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 119, 236, 271, 298, 299, 301, 302, 303, 304, 305, 311, 312, 403, 449, 450, 536 ve 537)

Madde 119 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda hilafı yazılı olmadıkça en çoğu 50 liradan ibaret hafif para cezası tayin kılınmış olan kabahat failleri, duruşmadan evvel kabahat için muayyen para cezasının en yüksek haddini teşkil eden miktarı ile muhakeme masraflarını merciine ödiyerek hukuku amme davasını ortadan kaldırtabilirler.

Madde 236 – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memur veya işçi niteliğini taşımayan kamu hizmeti görevlilerinden, üç veya daha fazla kimse aldıkları karar gereğince, kanun hükümlerine aykırı olarak, memuriyetlerini terk eder veya vazifelerine gelmezlerse veya vazifelerine gelip de görevlerini, geçici de olsa, kısmen veya tamamen yapmazlar yahut yavaşlatırlarsa, herbiri hakkında iki aydan altı aya kadar hapis ve beşyüz liradan üç bin liraya kadar ağır para cezası ile birlikte muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezası da hükmolunur.

Başkaları tarafından alınan karara uyarak yukarıdaki fıkrada yazılı fiileri işliyen memur veya işçi niteliğini taşımayan kamu hizmeti görevlilerine de aynı ceza hükmolunur.

Madde 271, fıkra bir – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim resmi sıfatı haiz olan bir memura vazifesini icra ederken veya icra ettiği vazifeden dolayı cismen eza verecek veya hastalığını mucip olacak müessir bir fiil işlerse 456 ncı maddeye göre verilecek cezalar aşağıda gösterilen suretlerle artırılır:

Madde 298 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse bir suçtan dolayı kanun dairesinde tevkif olunduktan sonra kaçarsa bir aydan altı aya kadar hapsolunur.

Bu suç şahıslara karşı şiddet veya tehdit kullanarak veyahut kapı veya pencere kırarak veya duvar delerek veya kaçmağa mani olacak vasıtaları bozarak işlenmiş olursa ceza üç aydan on sekiz aya kadar hapidir.

Eğer tehdit veya şiddet kullanma silah ile veya birden ziyade kimseler tarafından bir arada yapılmış olursa ceza iki seneden beş seneye kadar ağır hapidir.

Madde 299 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse bir suçtan dolayı kanun dairesinde hapsedildikten sonra kaçarsa aşağıda yazılı şekillerde ceza görür:

1 - Müebbed ağır hapis mahkümü ise ayrıca on üçüncü maddeye göre geçirmesi lazım gelen hücre müddeti hesaba katılmaksızın cezasının bir senesi geceli gündüzlü bir hücrede yalnız başına bırakılmak suretiyle çektirilir.

2 - Muvakkat şahsi hürriyeti bağlayıcı bir ceza mahkümü ise geri kalan müddetlerine bu müddetlerin altıda birden üçte birine müsavi bir müddet zammedilir. Ancak zammedilecek bu müddetler iki aydan eksik ve iki seneden fazla olamaz.

Bu suç, şahıslara karşı şiddet veya tehdit kullanarak veyahut kapı ve pencere kırarak veya duvar delerek veya kaçmaya mani olacak vasıtaları bozarak işlenmiş olursa birinci bendde yazılı hücre müddeti bir sene altı ay, ikinci bendde yazılı nisbet üçte birden yarıya kadar olarak tatbik olunur. Ancak zammedilecek bu müddetler altı aydan eksik, dört seneden fazla olamaz.

Eğer tehdit veya şiddet kullanma silah ile veya birden ziyade kimseler tarafından bir arada yapılmış olursa birinci bendde yazılı hücre müddeti iki sene, ikinci bendde yazılı nisbet yarıdan üçte ikiye kadar olarak tatbik olunur. Ancak zammedilecek bu müddetler üç seneden eksik, altı seneden fazla olamaz.

Bu maddede yazılı hükümler ceza evi dışında çalıştırılan mahkûmlar hakkında da tatbik olunur.

Madde 301 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim bir mevkuf veya mahkûmun tevkifhane veya hapishaneden kaçmasını hazırlar veya kolaylaştırırsa kaçan kimsenin işlemiş olduğu suçun şiddetine ve ikmal etmekte bulunduğu cezanın nevi ve müddetine nazaran bir aydan otuz aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Eğer mahkûmun çektiği ceza müebbed ağır hapis ise kaçmasını hazırlayan ve kolaylaştıran kimsenin cezası yirmi aydan dört seneye kadardır.

Eğer mahkûmun cezası ölüm cezası ise, kaçmasını hazırlayan veya kolaylaştıran kimseye otuz aydan beş seneye kadar hapis cezası verilir.

Eğer mahkûmun kaçmasını hazırlamak ve kolaylaştırmak için fail 299 uncu maddede mezkûr vasıtalardan bir kısmını kullanır ve bu yüzden mahkûm kaçmış olursa ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Eğer kaçamamış ise, ceza üçte bire indirilir.

Eğer maznun mevkuf veya mahkûmun usul ve fûruundan ve karı kocadan ve kardeş ve kızkardeşlerinden biri ise, göreceği ceza üçte bir miktarı azaltılır.

Madde 302 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir mevkuf veya mahkûmun muhafazasına veya nakline memur olan kimse ne suretle olursa olsun onun kaçmasını hazırlar veya kolaylaştırırsa bir seneden beş seneye kadar hapsedilir.

Eğer mahkûmun görmekte olduğu ceza idam veya müebbed ağır hapis ise failin göreceği ceza beş seneye kadar ağır haptistir ve beş sene müddetle amme hizmetlerinden memnuiyet cezası dahi hükmolunur.

Eğer kaçmasını hazırlamak ve kolaylaştırmak için fail, kaçağın şiddet kullanmasında veyahut kapı ve pencere kırmasında ve duvar delmesinde kaçakla birleşir veya silah ve sair böyle bir işe lazım olan şeyleri verir veya bunların tedarikini men etmezse mevkuf veya mahkûmun kaçmış olması halinde memur, yedi seneye kadar ağır hapis ve müebbeden amme hizmetlerinden memnuiyet cezası ile cezalandırılır ve kaçamadığı takdirde memura beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 303 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Firar maddesi memurun kayıtsızlık veya tedbirsizliğinden neş'et etmiş ise memur hakkında üç aydan iki seneye kadar hapis cezası tertip olunur. Ve kaçağın görmekte olduğu ceza idam ve müebbed ağır hapis olduğu takdirde hapis cezası bir seneden üç seneye uzar bu iki suratte üç seneye kadar hıdematı ammeden memnuiyet cezası da verilir.

Madde 304, bent (I) – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

I - Önceden aralarında bir anlaşma olsun veya olmasın üç ve daha ziyade mahkûm veya mevkuf her ne sebeple olursa olsun cezaevi idaresine karşı ayaklanırsa, bir seneden üç seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Cebir ve şiddet göstererek veya tehdit ederek veya nüfuz ve müessir kuvvet sarf ederek ceza evinin idaresine kısmen veya tamamen mani olunması hali bu maddenin tatbikinde ayaklanma sayılır.

Kullanılmış olmasa bile, ayaklanmaya silahla katılan mahkûm veya mevkufun üç seneden beş seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıki fıkralarda yazılı hallerde ayrıca bir tahribat meydana getirilmişse, tayin olunan ceza, tahribatın derecesine göre üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Madde 305 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir mevkuf veya mahkûmun muhafazasına veya nakline memur bulunan kimse mevkuf veya mahkûmun mevkufiyet halinde bulunduğu veyahut cezasını çekmekte olduğu mahalden velev muvakkaten olsun kanun ve nizamın tecviz ettiği ahvalin haricinde uzaklaşmasına müsaade ederse bir aydan bir seneye kadar hapsedilir.

Bu müsaade neticesi olarak mevkuf veya mahkûm kaçmış olursa memura verilecek hapis cezası altı aydan dört seneye kadar uzar ve her halde üç seneye kadar hıdematı ammeden memnuiyet cezasına da müstahak olur.

Madde 311, fıkra bir ve iki – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir suçun işlenmesini aleni olarak tahrik eden kimse aşağıda yazılı şekillerde cezalandırılır:

1. Eğer tahrik ettiği cürmün cezası muvakkat ağır hapsin üstünde bir ceza ise üç seneden beş seneye kadar ağır hapis;
2. Muvakkat ağır hapis veya hapis cezasını müstelzim ise fiilin nevine göre üç seneye kadar hapis;
3. Sair hallerde 500 liraya kadar ağır para cezası.

Tahrik, gazete veya mecmua ile veya sair tab aletleriyle veya elle yazılıp çoğaltılarak yayımlanan ve dağıtılan yazılar ile ve umumi yerlerde levha ve ilan asmak suretiyle olursa yukardaki bentler uyarınca suçlu hakkında tayin olunacak ağır hapis ve hapis cezaları bir misli artırılır. Para cezası hükmolunacak hallerde bu ceza suçun nevine göre 25 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası olmak üzere tayin olunur.

Madde 312 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunun cürüm saydığı bir fiili açıkça öven veya iyi gördüğünü söyleyen veya halkı kanuna itaatsizliğe veyahut cemiyetin muhtelif sınıflarını umumun emniyeti için tehlikeli bir tarzda kin ve adavete tahrik eyliyen kimse üç aydan bir seneye kadar hapis ve 50 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Yukarki fıkrada yazılı suçları neşir yolu ile işliyenlere verilecek ceza bir misli artırılır.

Madde 403, bent (2 ve 4) – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

2. Yukarki bentte gösterilen uyuşturucu madde eroin, kokain, morfin veya esrar ise faile müebbet ağır hapis cezası verilir.

4. Eğer geçen bentteki fiil eroin, kokain, morfin veya esrara taallük ederse ağır hapis cezası on seneden ve ağır para cezası 1.000 liradan ve sürgün cezası üç seneden eksik olamaz.

Madde 449 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Adam öldürmek fiili:

1. Karı, koca, kardeş, babalık, analık, evlatlık, üvey ana, üvey baba, üvey evlat, kayınbaba, kaynana damat ve gelinler hakkında işlenirse;

2. Vazifesini yaptığı sırada veya vazifesini yapmasından dolayı Devlet memurlarından biri aleyhine icra olunursa;

3. Zehirlemek suretiyle yapılırsa;
fail müebbet ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 450 bent (2) – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

2. Büyük Millet Meclisi azalarından biri aleyhine ika edilirse;

Madde 536, fıkra üç – (12/6/1979 tarih ve 2248 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki fıkralarda gösterilen eylemlerin derneklerin veya benzeri kuruluşların mensupları tarafından veya onların iştirakiyle yapıldığı sabit olduğu takdirde suçu işleyen veya suça bu suretle katılan dernek ve kuruluş mensuplarına sözü edilen fıkralardaki cezalar iki katı olarak hükmedilir. Şu kadar ki hafif hapis cezası iki yılı aşamaz.

Madde 537 – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, kamu hizmeti gören daire veya kurumlar veya her nevi ve derecedeki eğitim ve öğretim müesseseleri yetkilileri tarafından duvarlara yapıştırılmış veya mahsus yerlerine konulmuş basılı veya basılı olmayan evrak, resim veya el yazısı kağıt veya levhaları buldukları yerlerden çıkarır yahut yırtar veya tahrip eder veya bunları her ne suretle olursa olsun okunmayacak veya muhtevalarının başka şekilde anlaşılmasına sebebiyet verecek şekillere veya işe yaramayacak hale sokarsa bir aydan üç aya kadar hafif hapis ve yüz liradan beşyüz liraya kadar hafif para cezasına mahkûm edilir. Ayrıca, bu fiillerin işlenmesi dolayısıyla sebebiyet verilen zararların tazminine de hükümlenir.

Kanunda yazılı olan daha ağır cezayı gerektiren hükümler saklı kalmak üzere, kamu hizmetine tahsis edilmiş binaların veya mabetlerin veya her nevi ve derecedeki eğitim ve öğretim müesseselerinin veya öğrencilerin toplu halde ikamet ettikleri yurt veya benzeri yerlerin veya bunların müştemilatının herhangi bir yerine basılı veya basılmamış, elle yapılmış veya yazılmış her türlü yazı veya resimleri veya bunları havi kağıt, pano, pankart, bant veya benzerlerini, yetkili memur ve mercilerin, evvelden verilmiş yazılı müsaadesi olmadan, asanlar veya koyanlar yahut bunlardan suç konusu teşkil edenlerin asılmasına veya konulmasına müsaade edenler hakkında da yukarıki fıkra yazılı cezalar uygulanır.

Yukarıki fıkra gösterilen bina ve müştemilatın herhangi bir yerini her ne suretle olursa olsun, boyayanlar veya bu yerlere yazı veya resim yapanlar hakkında da birinci fıkra yazılı ceza uygulanır.

İki ve üçüncü fıkralarda gösterilen fiillerin eserlerini derhal ortadan kaldırmayan ve bunların yok edilmesi için gerekli işlemlere girişmeyen yetkililer hakkında bu kanununun 230 uncu maddesinde yazılı cezalar uygulanır.

31 – 21/1/1983 tarih ve 2787 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 19,24,26,54,55,58,65,141,142,163,168,350, 351,352,353,354,355,356 ve 463)

Madde 19, fıkra bir – (2/6/1979 tarih ve 2248 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır para cezası 1.000 liradan 100.000 liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir. Nispi para cezasının yukarı sınırı yoktur.

Madde 24, fıkra bir – (12/6/1979 tarih ve 2248 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif para cezası 500liradan 10.000 liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir.

Madde 26, fıkra bir – (12/6/1979 tarih ve 2248 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunda gösterilen cezanın yukarı sınırı bir ay hapis veya hafif hapis ya da bin lira ağır veya hafif para cezasını geçmediği takdirde, hafifletici neden bulunur ve fail önceden bir cürümden veya bir aydan fazla hafif hapis gerektiren bir kabahatten dolayı mahkûm olmamış bulunursa mahkeme, verdiği cezanın yerine hüküm giyen kişiye adli tevbih yapılmasına karar verebilir.

Madde 54, fıkra iki – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Eğer çocuk işlediği fiilin bir suç olduğunu fark ve temyiz ile hareket etmiş ise suçunun cezası aşağıda yazılı şekillerde indirilir:

1. İdam cezası yerine onbeş seneden eksik olmamak üzere muvakkat ağır hapis;
2. Müebbet ağır hapis yerine on seneden on beş seneye kadar ağır hapis; cezası hükmolunur.
3. Sair cezalar yarıya indirilir.

Madde 55, fıkra bir bent (3) – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

3. Diğer cezaların üçte bire kadarı indirilir.

Madde 58,son fıkra – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sağır-dilsiz on sekiz yaşını bitirip de yirmi bir yaşını bitirmemiş ise 55 inci ve 21 yaşını bitirmiş ise 56 ncı maddeler hükümleri tatbik olunur.

Madde 65,fıkra bir bent (III) – (2/6/1941 tarih ve 4055 sayılı Kanunun hükmüdür.)

III - Suç işlenmeden evvel veya işlendiği sırada müzaheret ve muavenetle icrasını kolaylaştırarak,suçta iştirak eden şahıs,işlenmiş fiile mahsus olan ceza ölüm cezası veya müebbet ağır haptisten ibaret olduğu takdirde on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır ve sair hallerde kanunen muayyen olan cezanın yarısı indirilir.

Madde 141,bent (4 ve 5) – (3/12/1951 tarih ve 5844 sayılı Kanunun hükmüdür.)

4. Anayasanın tanıdığı kamu haklarını ırk mülâhazası ile kısmen veya tamamen kaldırmayı hedef tutan veya milli duyguları yoketmeye veya zayıflatmaya matuf bulunan cemiyetleri kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veyahut bu hususlarda yol gösterenler bir yıldan üç yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılırlar.

5. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda yazılı cemiyetlere girenlere beş yıldan on iki yıla kadar ağır hapis ve dördüncü fıkrada yazılı cemiyetlere girenlere altı aydan iki yıla kadar hapis cezası verilir.

Madde 142,bent (3 ve 4) – (3/12/1951 tarih ve 5844 sayılı Kanunun hükmüdür.)

3. Anayasanın tanıdığı kamu haklarını ırk mülâhazasıyla kısmen veya tamamen kaldırmayı hedef tutan veya milli duyguları yoketmek veya zayıflatmak için her ne suretle olursa olsun propaganda yapan kimse bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

4. Yukarıki fıkralarda yazılı fiilleri övenler,birinci ve ikinci fıkralarda yazılı hallerde beş yıla kadar ağır hapis ve üçüncü fıkrada yazılı halde altı aydan iki yıla kadar hapis cezaları ile cezalandırılırlar.

Madde 163 – (10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Layikliğe aykırı olarak,Devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını,kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesis,teşkil,tanzim veya sevk ve idare eden kimse iki yıldan yedi yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Böyle cemiyetlere girenler veya girmek için başkalarına yol gösterenler altı aydan aşağı olmamak üzere hapis cezasıyla cezalandırılırlar.

Dağılmaları emredilmiş olan yukarda yazılı cemiyetleri,sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare edenler hakkında verilecek cezalar üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Layikliğe aykırı olarak, Devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını, kısmen de olsa dini esas ve inancalara uydurmak amacıyla veya siyasi menfaat veya şahsi nüfuz temin ve tesis eylemek maksadiyle dini veya dini hissiyatı veya dince mukaddes tanılan şeyleri alet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapan veya telkinde bulunan kimse bir yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yukarki fıkarda yazılı fiil yayın vasıtalarıyla işlendiği takdirde verilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Yayım yeri veya yayım vasıtası veya yayım konusu bakımından az zarar umulan hallerde faile altı aydan iki yıla kadar hapis cezası verilir.

Madde 168 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim 125,131,146,147,149 ve 156 ncı maddelerde yazılı cürümleri işlemek için silahlı cemiyet ve çete teşkil eder yahut böyle bir cemiyet ve çetede amirliği ve kumandayı ve hususi bir vazifeyi haiz olursa on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Cemiyet ve çetenin sair efradı beş seneden on seneye kadar ağır hapisle cezalandırılır.

Madde 350, son cümle – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir aydan sekiz aya kadar hapis cezasına mahkûm olurlar.

Madde 351 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse hüviyet cüzdanı,nüfus tezkeresi,ruhsatname veya pasaport almak maksadiyle bu evraka kendi isim ve şöhret veya sıfatını sahte olarak dercettirir veyahut şahadet etmek suretiyle bu yolda evrak almak fiilinde başkasının cürüm ortağı olursa altı aya kadar hapis ve kırk beş liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 352 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir memur memuriyetini icra halinde geçen maddelerde beyan olunan cürümlerden birini işler veya her ne suretle olursa olsun bu cürümleri işlemekte başkasıyla birleşirse altı aydan üç seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 353 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Zabitanın teftişine tabi defter tutmağa veya kendi sanat ve meslekinin muamelatına dair zabıtaya malûmat vermeğe mecbur olanlardan bu defterlerde sahtekarlık eden ve yanlış malûmat veren veya sahte tarih koyan üç aya kadar hapis cezasına ve kırk liraya kadar ağır cezayı nakti itasına mahkûm olur.

Madde 354 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hekim ve eczacı veya sıhhiye memuru Hükümetçe emniyet ve itimat olunacak bir vesikayı hatıra binaen hakikate muhalif olarak verirse on beş günden üç aya kadar hapis ve yüz liradan bin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Böyle hakikate muhalif olarak tanzim olunmuş vesikayı kullanan kimse hakkında dahi aynı ceza tertip olunur. Eğer bu gibi hakikate muhalif vesikaya mebni deli olmıyan bir kimse asabi ve akıl hastalıkları müesseselerine kabul ve orada ikamete mecbur edilir veya başkaca fahiş bir zarar husule gelirse failin göreceği ceza altı aydan üç seneye kadar hapistir.

Eğer birinci fıkrada yazılı fiil, failin kendisine yahut başkasına verilmiş veya vait ve temin olunmuş para ve sair menfaat mukabilinde irtikap olunmuş ise göreceği ceza üç aydan iki seneye kadar hapistir.

Eğer vesikadan ikinci fıkrada yazılı olan fahiş zarar zuhura gelmiş ise ceza bir seneden beş seneye kadardır. Her halde bu cezalarla beraber ilk fıkradaki para cezası iki kat olarak hükmolunur.

Para veren veya vait yahut menfaat temin veya vadeden kimse hakkında dahi üç aydan bir seneye kadar hapis cezası hükmolunur ve verilip alınan para vesair eşya da müsadere olunur.

Madde 355 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir memur veyahut vesika itasına selahiyeti olan diğer bir kimse bu vesikalari verdiği kimseler hakkında teveccüh yahut hususi ve umumi emniyet celbine veya hizmete ve memuriyet ve kanunun temin ettiği müsaade ve menfaatlar kazanmağa yahut bazı hizmet ve memuriyetlerden kurtulmağa medar olacak surette hüsnü hareketine ve fakrüzaruretine ve sair hallere dair yalan olarak şahadet eylerse iki aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdi hükmolunur.

Madde 356 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse yukardaki iki maddede yazılı sıfat ve selahiyeti haiz olmadığı halde ilmühaber ve vesikalari taklit eder yahut bunların sahih olanların tahrif eyler ve bir kimse bu yolda tanzim olunmuş ilmühaber ve vesikalari kullanırsa altı aya kadar hapis olunur.

Madde 463 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

448,449,450,456,457 nci maddelerde beyan olunan fiilleri bir kaç kişi birlikte yapmış olupta failin kim olduğu belli olamazsa bunlardan her birisi hakkında fiil için tayin edilmiş olan ceza üçte birden yarıya kadar indirilerek hüküm olunur. İdam ve müebbet ağır hapis cezalarını istilzam eden fiillerde on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası tayin olunur. Şukadar ki bu kaide fiili doğrudan doğruya beraber işlemiş olanlar hakkında tatbik olunmaz.

32 – 24/5/1983 tarih ve 2827 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 468,469,470,471 ve 472)

Madde 468 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kadının rızası olmaksızın çocuğunu düşürten kimseye yedi seneden 12 seneye kadar hapis cezası verilir.

Rızası ile bir kadının çocuğunu düşürten kimseye iki seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir. Çocuğu düşürmeye rıza gösteren kadına da aynı ceza verilir.

Aşağıdaki hallerde birinci fıkraya hükmü tatbik olunur:

1. Eğer kadın 14 yaşından küçükse veya her ne suretle olursa olsun irade veya idrak kabiliyetinden mahrum ise;
2. Eğer rıza şiddet veya tehdit veya telkin veyahut iffal ile elde edilmiş olursa.

Birinci fıkrada yazılı fiil kadının ölümüne sebep olmuş ise ceza on beş seneden yirmi seneye ve bedeni bir zararı mucip olmuş ise on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

İkinci fıkrada yazılı fiil kadının ölümüne sebep olmuş ise beş seneden on iki seneye ve bedeni bir zararı mucip olmuş ise üç seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 469, fıkra bir – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İstiyerek çocuğunu düşüren bir kadına bir seneden dört seneye kadar hapis cezası verilir.

Madde 470 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Gebe sanılan bir kadına çocuk düşürmek için vasıtalar tedarik eden veya bu kadın üzerinde bu maksadla bazı fiillerde bulunan kimsenin fiili kadının ölümüne veya bedeni bir zarara sebep olmuş ise fail 452 ve 456 ncı maddeler hükümlerine göre cezalandırılır.

Fiil kadının rızasile işlenmiş ise verilecek cezanın üçte biri indirilir.

Madde 471 – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Rıza ve muvafakatle bir erkek veya kadın üzerinde bazı fiiller yaparak onların çocuk yapmak kabiliyetini yok eden ve bu suretle rıza göstererek kendi üzerinde böyle bir fiil ve hareketi yaptıran kimse altı aydan iki seneye kadar hapis ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır.

(1/4/1965 tarih ve 557 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Birinci fıkrada yazılı fiil ve hareketlerinin işlenmesini teşvik eden veya bu fiil ve hareketlerin işlenmesi için propağanda yapan kimse bir seneye kadar hapis veya bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır. Eğer fiil kazanç gayesiyle işlenmiş ise her iki ceza birlikte hükmolunur.

Madde 472, fıkra iki – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

468 inci maddenin birinci, ikinci, üçüncü, beşinci ve altıncı fıkralarile 469 uncu maddenin ikinci fıkrası ve 470 inci maddede ve 471 inci maddenin birinci ve ikinci fıkralarında yazılı cürümlerin faili tababet ve şubabı mensubu ise verilecek ceza üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

33 – 22/9/1983 tarih ve 2891 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 363,394,395,396,397,398,399,400,401 ve 402)

Madde 363 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse ticaret ettiği sırada müşterisine bir şey yerine aynı şey olmak üzere diğer bir şey yahut menşe ve evsafi ve miktarı beyan veyahut mukavele olunan surete mugayir olarak bir şey ita ederse altı aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı naktiye mahküm olur.

Eğer tağyir, kıymetli eşyaya taalluk ederse failin düşar olacağı ceza on sekiz aya kadar hapis ve otuz liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı naktidir.

Madde 394 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Halkın içeceği sulara ve alelittlak yiyeceği ve içeceği şeylere zehir katarak ve sair suretle bozarak umumun sıhhatini tehlikeye düşüren kimse üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezasıyla mücazat olunur.

Madde 395 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Halka dağıtılmağa veya parasız verilmeğe mahsus bilümun yenilecek ve içilecek şeyleri veya ilaçları - bunları yiyen veya içenin sıhhatini hafif veya ağır surette ihlal etmesine badi olacak veçhile - tağşiş veya taklit veya tağyir eden veya bu gibi şeyleri satan ve veren veya mağşuş ve sıhhata müzir olduğunu bildiği halde satılmak üzere mağaza veya dükkanında bulunduran ve gıdaları ve ilaçları bu suretle tağşişa ve taklit ve tağyire yarayan maddeleri bu hususlarda kullanılacağını bilerek satan veya tedarikine delalet eden kimseler üç aydan beş seneye kadar hapse ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur ve bu gibi maddelerin kaffesi müsadere ve imha olunur.

Madde 396 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim taklit veya tağyir veyahut tağşiş edilmemiş olduğu halde haddi zatında umumun sıhhati için tehlikeli olan yenilecek ve içilecek ve sair şeyleri müşteriye tehlikeyi haber vermeksizin satarsa altı aya kadar hapis ve on beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile mücazat olunur.

Madde 397 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Tıbbi mevaddi satmağa mezun olup ta bunları nevi ve kemmiyet itibariyle hekim reçetelerinin münderacatına mugayir olarak yapan kimse bir aydan altı aya kadar hapis ve on beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile mücazat olunur.

Madde 398 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sıhhat için mazarratı olmayıp ancak tabii olmayan bir maddeyi gıdaiyeyi tabii diye satılığa çıkaran kimse bir aydan altı aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile mücazat olunur.

Madde 399 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde yazılı fiillerden biri hataen veya kayıtsızlık veya meslek ve sanatta tecrübesizlik veya nizam ve emir ve tarifata riayetsizlik neticesi olarak yapılmış ise faili 394 üncü maddede beyan olunan fiillerden dolayı bir aydan bir seneye kadar hapis ve yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ve 395 inci maddede beyan olunan fiillerden dolayı bir aydan üç aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ve 396 ve 397 nci maddelerde yazılı fiillerden dolayı iki aya kadar hapis ve elli beş liraya kadar ağır cezayı nakdi ile mücazat olunur.

Madde 400 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

395,396,398 inci maddelerde beyan olunan fiillerden birinin mürttekibi hekim ve eczacı veya ammenin sıhhatını muhafaza için icrası resmi mezuniyet istihsaline bağlı bulunan bir meslek ve sanat sahibi olupta bu fiili meslek ve sanatını suistimal suretiyle yapmış ise 395 inci maddede yazılı fiillerden dolayı beş seneye kadar ağır hapis ve elli liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ve 396 ncı maddede yazılı fiillerden dolayı altı aydan iki seneye kadar hapis ve yirmi beş liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ve 398 inci maddede yazılı fiillerden dolayı iki aydan bir seneye kadar hapis ve on beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi tertip olunur.

Madde 401 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse yalan havadis neşir ve işaasiyle yahut sair hile kullanmakla et, ekmek, odun, kömür gibi ammeye elzem olan erzak ve eşyanın nedretine veya fiyatının artmasına sebep olursa bir seneden beş seneye kadar hapse ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 402 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde yazılı cürümlerden birine mahkûmiyet; tertip olunacak ağır hapis veya hapis cezası müddetine müsavi olarak failin cürme vasıta kıldığı meslek ve sanatın tatilini dahi mucip olur.

34 – 9/1/1986 tarih ve 3255 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 175,176,177 ve 178)

Madde 175 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim devletçe tanınmış olan dinlerden birini tahkir maksadiyle dini işlerin yahut ibadet ve ayinin icrasını men veya ihlal ederse bir aydan altı aya kadar hapis olunur ve 30 liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Eğer bu fiilin işlenmesi zamanında cebir ve şiddet ve tehdit veya tahkir vaki olmuş ise fail üç aydan üç seneye kadar hapis ile cezalandırılır.

Din ve mezheplerden birini tezyif ve tahkir yolunda neşriyatta bulunanlar bir aydan altı aya kadar hapis ile cezalandırılır.

Madde 176 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse devletçe tanınmış olan dinlerden birini tahkir maksadiyle mabetlerde bulunan eşyayı yıkar veya bozar yahut diğer bir suretle zarar verir yahut ruhani memurlar hakkında şiddet istimai yahut onlara karşı hakaret eder ve dil ile tecavüz eylerse üç aydan üç seneye kadar hapis yahut elli liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Ruhani memurların vazifelerini icra esnasında veya vazifelerini icradan dolayı bir cürüm irtikap olunduğu takdirde bu cürmün kanunen muayyen olan cezası altıda bir miktarı artırılır.

Madde 177 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse ibadethanelere konulmuş olan abide ve sair bu gibi eserleri veya kabristanlardaki mahkûkatı bozar veya mezarları tahrip ederse bir aydan iki seneye kadar hapis olunur. Bunlardan birini telvis ederse iki aya kadar hapis ve otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 178 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse bir ölünün naş ve kemikleri hakkında hakaret yapar yahut tahkir maksadiyle veya sair gayrimeşru bir maksada mebni tamamen veya kısmen birinin naşını yahut kemiklerini alırsa iki aydan iki seneye kadar haps olunur ve otuz liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

Bunlar haricinde olarak bir kimse bir ölünün naşını tamamen veya kısmen alır veya resmen ruhsat almaksızın bir naşı mezardan çıkarır yahut kemiklerini alırsa bir aydan iki aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır para cezası alınır.

Eğer bu cürüm kabristana veya ölü gömülmeğe mahsus sair mahallere memul olan yahut kendilerine naş ve kemikler tevdi olunan kimseler tarafından irtikap olunursa birinci surette ceza üç aydan üç seneye kadar hapis ve on beş liradan elli liraya kadar ağır para cezası ve ikinci surette bir aydan üç aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır para cezası alınır.

34/A – 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri.(Madde numaraları: 16, 17, 28, 32, 101 112, 173,307,330.)

Madde 16 fıkra üç– (31/5/1957 tarihli ve 6988 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Meşrutan tahliye edilmiş olan mahkûmlar hakkında, meşrutan tahliye müddetinin hitamına kadar, bu kanunun 28 inci maddesinin 3 üncü ve 4 üncü fıkraları ahkamı tatbik olunur.

Madde 17 son fıkra- (31/5/1957 tarihli ve 6988 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Eğer asli cezaya Emniyeti Umumiye İdaresinin nezareti altında bulunmak cezası da ilave olunursa meşrutan tahliye halinde geçen zaman bu ceza müddetine mahsubedilir.

Madde 28 – (1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanun hangi ahvalde mahkemece verilen cezaya ferî olarak emniyeti umumiye idaresinin nezareti mahsusası altında bulundurulmak cezasını ilave etmek iktiza edeceğini tayin eder.

Kanunda yazılı ahvalin maadasında bu nezaret bir seneden eksik ve üç seneden fazla olamaz.

Nezaret altında bulunan mahkûm 42 nci maddede tayin edilen gündün itibaren on beş gün zarfında hangi mahalde ikamet etmek istediğini salahiyyetkar makama bildirmeğe mecburdur.

Bundan başka kanuna tevfikeyen kendisine verilecek tenbih ve ihtarlar dairesinde hareketle mükelleftir. Aynı makam mahkûmun nezarete tabi olduğu müddet zarfında muayyen bazı yerlerde ikametini men edebilir.

Ağır hapis cezasına mahkûmiyet halinde mahkeme mahkûmun ceza ferî olarak bu nezaret altında bulunmasına karar verebilir. Bu halde mahkûma tahmil olunacak mecburiyetlerin müddet ve mahiyeti tahdiden tayin olunur.

Madde 32 – (1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

59 uncu maddede tayin olunan ahvalde idama bedel 24 sene ağır hapis cezasına mahkûmiyet mahkûmun on sene müddetle emniyeti umumiye idaresinin nezareti mahsusası altında bulundurulmasını müstelzimidir.

Madde 101 – (1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Müebbet veya on seneden fazla muvakkat ağır hapis cezaları hususi af ile azaltıldığı veya ortadan kaldırıldığı surette buna dair olan kanun veya kararnamede buna muhalif sarahat olmadıkça mahkûm üç sene müddetle emniyeti umumiye nezareti altına alınır.

Madde 112 son fıkra-(1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Cezanın müruru zaman ile ortadan kalkmasından sonra Emniyeti Umumiye Nezareti altında bulunmak cezasının da hükmü kalmaz.

Madde 173 son fıkra – (29/6/1938 tarihli ve 3531 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Birinci babda yazılı cürümler için hükmolunacak ağır hapis cezalarına, tertib edilen ceza müddetinin üçte birinden aşağı ve o müddeti geçmemek üzere tayin olunacak bir mıntakada ikametle emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezası da ilave olunur.

Madde 307 fıkra bir bent 2 - (1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mahkûmun mahkûm bulunduğu ceza emniyeti umumiye nezareti altında bulunmaktan ibaret ise bir aydan bir seneye kadar hapis cezasına müstahak olur ve mevkufiyet ve mahbusiyet müddetinde emniyeti umumiye nezareti altında bulunmak cezasının cereyan müddeti tatil olunur.

Madde 330 – (8/6/1933 tarihli ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıki maddelerde yazılı fiillerden dolayı bir sene ve daha ziyade müddetle hükmolunacak hapis cezasına bu müddete muadil olmak üzere emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezası da ilave olunur.

35 – 6/3/1986 tarih ve 3266 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numaraları 426,427 ve 428)

Madde 426 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Müstehcen ve hayasızca yazılmış her nevi kitap, gazete, risale, mecmua, varaka, makale ve ilanları veya bu kabil resimleri, tasvirleri, fotoğrafları, sinema şeritlerini yahut diğer eşyayı teşhir veya bu kabil asar ve mevzuatı tiyatro veya sinemalarda vesair umumi mahallerde temsil veya gerek bunları gerek bu kabil gramafon pilaklarını bilerek tevzi veya fûruht edenler ve ettirenler yahut ticaret veya tevzi yahut teşhir kastiyle tersim, tasvir, hak, imal ve tabı veya teksir ve gramafon Pilaklarını imla eden veya ettirenler yahut ithal ve ihraç ve Türkiye dahilinde bir mahalden diğer mahalle nakil eden ve ettirenler ve bunlar üzerinde her ne suretle olursa olsun muamelede bulunanlar veya bunların ticaretini kolaylaştırmak kastiyle bu fiilleri icra edenler veya bu kabil evrak ve eşyanın gerek bilvasıta gerek bila vasıta ne suretle tedarik edilebileceğini her hangi şekilde olursa olsun ilan eden veya bildiren ve umumi mahallerde bu kabil hitabeleri iradedenler bir aydan iki seneye kadar hapis olunur ve on beş liradan beş yüz liraya kadar ağır cazayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 427 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Neşir veya tevzi edilmek üzere müstehcen ve hayasızca kitap, makale, varaka ve ilan yazanlar ile bu kabil makale, yazı ve resimleri ihtiva eden gazete ve mecmua müdürü mesulleri hakkında da baladaki madde hükümleri tatbik olunur.

Geçen madde ile işbu maddede mezkûr evrak ve eşya müsadere ve imha olunur.

Madde 428 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Müstehcen ve hayasızca yapılmış şarkıları alenen taganni edenler ve bu kabil gramofon plaklarını çalanlar ve umumi adaba münafî veya bir şahıs veya bir heyetin namus ve haysiyetini muhilibeyanat ve asvat ile gazete, risale ve sair evrak satanlar bir aydan altı aya kadar haps olunur ve kendilerinden otuz liradan elli liraya kadar ağır cazayı nakdi alınır.

36 – 11/3/1986 tarih ve 3267 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numarası :304)

Madde 304, bent (III) – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

III - Haklarında bu madde hükmü uygulananlardan muvakkat hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm edilmiş olanlar cezalarının beşte dördünü, müebbet ağır hapse mahkûm edilmiş olanlar cezalarının otuz senesini iyi halle geçirmedikçe meşruten tahliyeden istifade edemezler

37 – 4/11/1986 tarih ve E. 1986/11, K, 1986/26 Sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı ile iptal edilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numaraları: 175 ve 176)

Madde 175 – (9/1/1986 tarih ve 3255 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim semavi dinlerden birine ait dini işlerin yahut ibadet ve ayinin yapılmasını men veya ihlal ederse altı aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer bu fiilin işlenmesi sırasında cebir, şiddet, tehdit veya hakaret vaki olmuş ise, fail bir yıldan iki yıla kadar hapis ve onbin liradan ellibin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Her kim Allah'a veya semavi dinlerden veya bu dinlerin peygamberlerinden veya mukaddes kitaplarından veya mezheplerinden birine hakaret ederse; bir kimseyi dini inançlarından veya mensup olduğu dinin emirlerini yerine getirmesinden veya yasaklarından kaçınmasından dolayı kınar, tezyif veya tahkir eder yahut alaya alırsa altı aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Üçüncü fıkrada yazılı suçlar basın, yayın yolu ile işlenirse, ceza bir misli artırılarak hükmolunur.

Birinci fıkrada yazılı suçların basın ve yayın yolu ile teşvik ve tahrik edilmesi halinde aynı ceza uygulanır.

Madde 176 – (9/1/1986 tarih ve 3255 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim semavi dinlerden birini tahkir maksadı ile bu dinlerce kutsal sayılan mabedleri, mezarları, buna benzer yerleri veya bu yerlerdeki eşyayı yıkar, bozar veya diğer bir suretle zarar verirse bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yirmibin liradan yüzbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Semavi din görevlilerinin görevleri esnasında veya görevlerini yapmalarından dolayı kendilerine karşı bir cürüm işlendiği takdirde bu cürümün kanunen belli olan cezası altıda bir oranında artırılarak hükmolunur.

37/A – 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri. (Madde numaraları: 42,525.)

Madde 42 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Emniyeti umumuiye idaresinin nezareti altına alınmak cezası, asıl cezanın ikmal veya kısmen veya külliye af bulunduğu tarihten başlar. Bu ceza hal ve vaziyet ve mahkumun etvar ve hareketi müsait olduğu takdirde bulunduğu mahal mahkemesi tarafından müddet ve keyfiyetçe refi ve tahdit olunabilir.

Hüküm ilamında cezanın icrası sureti tasrih olunmamış ise bunun sureti icrasını tayin ve tahdit için mahkemeye müracaat olunabilir.

Madde 525 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu Babın birinci ve ikinci fasıllarında gösterilen cürümler için tayin olunan cezaların müddetlerine muadil bir müddet emniyeti umumuiye nezareti altında bulundurulmak cezası da ilave olunur.

38 – 15/4/1987 tarih ve 3354 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 4)

Madde 4 fıkra bir – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı kanunun hükmüdür.)

Bir Türk veya yabancı, yabancı memleketlerde Türkiye Devletinin emniyetine karşı bir cürüm irtikap eder veya Türk Ceza Kanununun altıncı babının birinci faslındaki 316,317,318,319,

320,323 ve 324 üncü maddelerde ve ikinci faslındaki 332 ve 333 üncü maddelerde yazılı suçları işlerse hakkında resen takibat yapılarak bu maddelerde yazılı cezalarla cezalandırılır.

39 – 11/5/1988 tarih ve 3445 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri.
(Madde numaraları: 192,426,480,481,482,)

Madde 192 – (9/7/1953 tarih ve 6123 Sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimsenin namusunu veya şeref ve haysiyetini ihlal edecek veya itibarını kırarak veya şöhret veya servetine zarar verebilecek bir hususu neşir vasıtasıyla ifşa etmek veya ifşa mahiyetinde olmaksızın bu yolda isnatlarda bulunmak tehdidiyle kendisinden para alanlar veya başka türlü menfaat istihsal edenler veyahut para almaya veya menfaat istihsaline teşebbüs edenler bir seneden üç seneye kadar hapis ve 500 liradan 2.000 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Madde 426 fıkra iki – (6/3/1986 tarih ve 3266 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu fiillerin 5680 sayılı Basın Kanununun 3 üncü maddesinde belirtilen mevkuteler vasıtasıyla işlenmesi halinde sahiplerine; mevkute bir aydan az süreli ise bir önceki ay ortalama tirajının (basılan miktarı) aylık veya bir aydan fazla süreli ise bir önceki tirajının (basılan miktarının) katma değer vergisi dahil toplam satış bedelinin 5 ila 15 katı tutarında ağır para cezası hükmolunur. (...) (1) Bu mevkutelerin sorumlu müdürlerine, sahiplerine verilen cezanın yarısı uygulanır.

Madde 480 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim toplu veya dağınk ikiden ziyade kimse ile ihtilat ederek diğer bir şahıs hakkında bir madde mahsusa tayin ve isnadı suretiyle halkın hakaret ve husumetine maruz kılacak yahut namus ve haysiyetine dokunacak bir fiil isnat ederse üç aydan üç seneye kadar hapse ve 200 liradan 2000 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Bu fiil kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda yahut kendisine hitaben yazılıp gönderilmiş bir mektup, telgraf, resim veya her hangi bir yazı veya telefonla işlenirse failin göreceği ceza dört aydan üç seneye kadar hapis ve 250 liradan 2 500 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Kendisine tecavüz olunan kimsenin huzuru ile beraber alenen vakı olursa ceza beş aydan üç seneye kadar hapis ve 300 liradan 3 000 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Bu cürüm umuma neşir ve teşhir olunmuş yazı veya resim veya sair neşir vasıtasıyla irtikap olunmuş ise failin göreceği ceza altı aydan üç seneye kadar hapis ve 1 000 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezasıdır.

(1) "Ancak, bu cezalar en yüksek tirajlı günlük mevkutenin bir önceki ay ortalama günlük tirajının katma değer vergisi dahil satış tutarının yarısından az olamaz." şeklindeki hüküm, Anayasa Mahkemesinin 11/2/1987 tarih ve E. 1986/12, K. 1987/4 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

Madde 481 fıkra sekiz ve dokuz – (29/11/1960 tarih ve 144 sayılı Kanunun hükmüdür.)

İsnat ispat olunmadığı takdirde faile Türk Ceza Kanununun 480 inci maddesinde yazılı cezalar, yarısı kadar artırılarak hükmolunur.

Ayrıca mevkute sahibi veya mevkute olmadığı takdirde naşiri hakkında 10 bin liradan 25 bin liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Madde 482 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim toplu veya dağınık ikiden ziyade kimse ile ihtilat ederek her ne suretle olursa olsun bir kimsenin namus veya şöhret veya vakar ve haysiyetine taarruz eylerse üç aya kadar hapis ve 50 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıyla mahküm olunur.

Bu fiil, kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda yahut kendisine hitap edilen veya hitap edildiği anlaşılan telgraf, telefon, mektup, resim veya her hangi bir yazı vasıtasıyla işlenirse failin göreceği ceza on beş günden dört aya kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Kendisine tecavüz olunan kimsenin huzuriyle beraber alenen vakı olursa ceza bir aydan altı aya kadar hapis ve 250 liradan 1000 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Fiil, 480 inci maddenin 4 üncü fıkrasında beyan olunan vasıtalardan biri ile işlenirse failin göreceği ceza üç aydan bir seneye kadar hapis ve 500 liradan 1000 liraya kadar ağır para cezasıdır.

40 – 7/12/1988 tarih ve 3506 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri. (Madde numaraları: 17,19,24,119,189, 265,304,549 ve 765 sayılı Kanuna işlenemeyen 10/6/1949 tarih ve 5435 sayılı Kanunun hükümleri)

Madde 17 fıkra bir – (31/5/1957 tarihli ve 6988 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mahküm meşrutan tahliye müddeti içerisinde kasdi bir cürümden dolayı şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya mahküm olur veya mecbur olduğu şartları ifa etmezse meşrutan tahliye kararı geri alınır. Bu takdirde meşrutan tahliye halinde geçen zaman mahkûmun ceza müddetine mahsubedilmiyerek bakiye cezası aynen çektirilir ve bir daha meşrutan tahliye edilemez.

Madde 19 fıkra bir – (21/1/1983 tarihli ve 2787 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ağır para cezası üçbin liradan üçyüzbin liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir. Nispi para cezasının yukarı sınırı yoktur.

Madde 19 fıkra iki ila dokuz – (10/6/1949 tarihli ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu ceza hükmünü bildiren ilam kesinleşince Cumhuriyet Savcılığına verilir.

Cumhuriyet Savcısı bir ay içinde para cezasını ödemesi için hükümlüye usulü dairesinde bir ödeme emri tebliğ eder.

Hükümlü, tebliğ olunacak ödeme emri üzerine belli süre içinde para cezasını ödemezse Cumhuriyet Savcısının yazılı emriyle bir gün üç liraya sayılmak üzere hapsedilir. Kesirler nazara alınmaz. Ancak üç liradan aşağı hükümlenen para cezaları bir gün hapse çevrilir.

Para cezasının hapse çevrileceği mahkeme ilamında yazılı olmasa bile yukardaki hüküm Cumhuriyet Savcılığınca uygulanır.

Bir aylık süre içinde para cezasının üçte birini ödiyen hükümlünün isteği üzerine geri kalan para cezasının birer aylık iki taksitte ödenmesine müsaade olunur. İkinci taksit vaktinde ödenmezse üçüncü taksit müsaadesi hükümsüz kalır.

Hükümlü, m ahpus kaldığı her gün için ilk fıkra uyarınca üç lira indirildikten sonra geri kalan parayı öderse haptisten çıkarılır.

Para cezası yerine çektirilen hapis cezası üç yılı geçemez.

Kendi isteği üzerine hükümlü, para cezasından çevrilen hapis yerine Devlet, iller veya belediyelerce tayin olunacak bayındırlık işlerinde çalıştırılabilir. Bu suretle iki günlük hizmet bir gün hapis yerine geçer.

Çektirilen hapis süresi para cezasını tamamiyle karşılamamış olursa geri kalan paranın tahsili için ilam Cumhuriyet Savcılığınca mahallin en büyük malmemuruna verilir ve malmemurluğunca, hapis ile tazyik hükmü ayrık olmak üzere Tahsili Emval Kanunundaki usule göre hükümlünün malına müracaat olunarak infaz edilir.

Madde 24 fıkra bir – (21/1/1983 tarihli ve 2787 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif para cezası binbeşyüz liradan otuzbin liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir.

Madde 24 fıkra iki – (10/6/1949 tarihli ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hapis yerine hafif hapis yazılmak şartıyla 19 uncu maddenin birinciden başka diğer fıkraları hükümleri bu ceza hakkında da uygulanır.

Madde 119 fıkra bir ve iki – (7/1/1981 tarihli ve 2370 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yalnız para cezasını gerektiren bir suçun veya kanun maddesinde öngörülen hafif hapis cezasının yukarı haddi bir ayı aşmayan kabahat faili:

1. Para cezası maktu ise bu miktarı, aşağı ve yukarı hadleri gösterilmiş ise aşağı haddini;

2. Hafif hapis cezasının aşağı haddinin her gün için 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci bendinde belirtilen aşağı had üzerinden karşılayan miktarını;

3. Hafif hapis cezasıyla birlikte hafif para cezası da öngörölmüş ise, hüriyeti bağlayıcı ceza için yukarıdaki şekilde saptanacak miktar ile hafif para cezasının aşağı haddini;

Soruşturma giderleriyle birlikte, Cumhuriyet Savcılığınca kendisine yapılacak tebliğden itibaren 10 gün içinde merciine ödediği takdirde hakkında kamu davası açılmaz.

Suçla ilgili kanun maddesinde yukarı haddi bir ayı aşmayan hafif hapis veya hafif para cezasından yalnız birisinin uygulanabileceği hallerde yukarıdaki fıkralara göre ödenmesi gereken miktar, para cezası esas alınarak saptanır.

Madde 189 – (10/6/1949 tarihli ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ceza tayininde kanunun şiddet sebebi sayarak bildirdiği silah tabirinden maksat:

1. Ateşli silahlar;
2. Patlayıcı maddeler;
3. Tecavüz ve müdafaada kullanılan her türlü kesici, delici veya bereleyici aletler;
4. Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı eczalar veya diğer her türlü zehirler ve boğucu, kör edici gazlardır.

Madde 265 – (10/6/1949 tarihli ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanuna göre memnu silahtan maksat:

1. Ordu tarafından kullanılmış veya kullanılmakta olan veya düşmandan iğtinam olunan veya bütün askeri şahıslara veya zabita kuvvetlerine tahsis edilen eski veya yeni sistem her cins veya modelde makinesiz veya ağır veya hafif makineli harb tüfekleri veya diğer nevi harb aletleri, kasatura, süngü, kılıç ve mızraklar,

2. Çapı, cinsi ve modeli her ne olursa olsun fişek yatağı dahil olduğu halde namlusu 15 santimetreden uzun olan tabancalar,

3. Sapı sayılmamak üzere uzunluğu (25) santimi geçen tek veya çift yüzlü ve sivri uçlu her türlü kesici aletlerdir.

Bir meslek veya sanatın icrasına mahsus veya ev levazımından olup ta bu maksat ile bulundurulan veya taşınan veya kullanılan bıçak ve sair aletler memnu silahtan sayılmaz.

Madde 304 – fıkra (III)-(11/3/1986 tarihli ve 3267 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Haklarında bu madde hükmü uygulananlardan Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından ölüm cezalarının yerine getirilmemesine karar verilenler 36 yıllarını, müebbet ağır hapse mahküm edilmiş olanlar 26 yıllarını, diğer şahsi hüriyeti bağlayıcı cezaya mahküm edilmiş bulunanlar cezalarının 3/4'ünü iyi halle geçirmediğçe şartla salıverilmeden istifade edemezler.

Madde 549 – (10/6/1949 tarihli ve 5435 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Merciinden ruhsat almaksızın kanuna göre memnu olmıyan silahları şehir ve kasaba içinde taşıyanlar 15 günden 3 aya kadar hafif hapis veya (30) liradan (500) liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılırlar.

10/6/1949 TARİHLİ VE 5435 SAYILI KANUNUN MÜSTAKİL HÜKÜMLERİ:**Madde 2 – (21/1/1983 tarihli ve 2790 sayılı Kanunun hükmüdür.)**

Vergi ve resimlerin belli süreleri içinde ödenmemesinden dolayı tahsili lazım gelen vergi ve resim cezaları ile tazminat kabilinden olup, müteyayit nispete tabi bulunan para cezaları hariç olmak üzere, Büyük Millet Meclisinin ilk kurulduğu tarihten önce yürürlüğe girmiş bulunan bütün kanun ve tüzüklerde yazılı olup da daha sonraki tarihlerde Büyük Millet Meclisince, miktarına dokunulmamış olan para cezaları yüzelli misline, Büyük Millet Meclisi tarafından kabul olunup da 31/12/1939 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlarda yazılı para cezaları doksan misline, 1/1/1940 tarihinden 31/12/1945 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlarda yazılı para cezaları altmış misline, 1/1/1946 tarihinden 31/12/1959 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlarda yazılı para cezaları otuz misline, 1/1/1960 tarihinden 31/12/1970 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlarda yazılı para cezaları onbeş misline, 1/1/1971 tarihinden 31/12/1977 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlarda yazılı para cezaları dokuz misline ve 1/1/1978 tarihinden 31/12/1980 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlarda yazılı para cezaları üç misline çıkarılmıştır.

Para cezasının diğer bir ceza ile birlikte tertiplenmiş olması, yukarıdaki esaslar dairesinde cezanın artırılmasına engel olmaz.

Yukarıdaki fıkralar uyarınca artırılarak hükmedilecek para cezaları, kabahatlerde binbeşyüz ve cürümlerde üçbin liradan aşağı olamaz.

Bu suretle hükmedilecek para cezaları Türk Ceza Kanununun 19 ve 24 üncü maddelerinde gösterilen cezanın yukarı haddini aşamaz.

Madde 3 – (1/5/1985 tarihli ve 3192 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Para cezalarındaki artış suçun nev'ine, görev ve yetki tayinine taallük eden hükümlere dokunmaz.

Geçici Madde 1 – Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş olan suçlardan dolayı hükmedilmiş veya hükmedilecek olan para cezalarının hapis veya hafif hapse çevrilmesinde bir lira için bir gün hesap olunur.

Ancak para cezalarının tahsil ve infazına ait diğer hususlarda bu kanun hükümleri uygulanır.

Geçici Madde 2 – Bu kanun yürürlüğe girdiği tarihte memnu silahı bulunanlardan bir yıl içinde mahallin en büyük mülkiye amirine müracaatla ruhsat almayanlar veya kendilerine ruhsat verilmeyenler veya ruhsatı haiz kimselere devretmeyenler süre sonunda bu silahları pulsuz bir makbuz karşılığında o yerin askerlik şubesine emanet olarak teslim mecburdurlar.

Askerlik şubesine teslim edilmiş olan silahlar teslim tarihinden üç yıl içinde sahipleri tarafından ruhsat alınmadığı veya ruhsatı haiz kimselere devredilmediği takdirde Hazineye maledilirler.

Her ilin mülkiye amirleri kendi illeri içindeki şehirli ve köylü halka bu madde hükümlerini mahalli mütat vasıtalarla en geç üç ay içinde duyurmaya mecburdurlar.

41 - 6/6/1990 tarih ve 3653 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri. (Madde numaraları: 13)

Madde 13 son fıkra – (31/5/1957 tarih ve 6988 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Müebbet ağır hapis cezası 36 sene üzerinden hesab edilerek muvakkat ağır hapsin tabi olduğu şartlar altında geçer.

42 - 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri.
(Madde numaraları: 20,70,77,82,122,202, 203,204,206,207,209,210,
211,212,213,214,215,216,217,218,219,220,221,222,223,224,225,226,227,285,286,349,406,438,499,503,504)

Madde 20, fıkra üç – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Muvakkaten hidematı ammeden memnuiyet cezası mahkûmun üç aydan beş seneye kadar yukarıda beyan olunan hukuk ve hizmet ve memuriyet ve sıfat ve rütbe ve nişandan ve bunları ihraz ehliyetinden mahrumiyetidir.

Madde 70 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Birden ziyade müebbet ağır hapse mahkûmiyet halinde idam cezası verilir.

Madde 77, bent (5) – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

5) İçtima neticesinde tatbik olunacak muvakkat fer'i cezalar amme hizmetlerinden memnuiyet cezasında 15, muayyen bir meslek ve sanatın icrasının tatilinde 6 seneyi geçemez.

Madde 82, fıkra üç – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Sonraki cürümden dolayı da mahkûma müebbet ağır hapis cezası tayin olunmuşsa verilecek ceza ölüm cezasıdır.

Madde 122, fıkra bir – (11/6/1936 - 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddede yazılı ceza şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya merbut olduğu halde buna mahkûm olan ve işlemiş olduğu cürümden dolayı nedamet etmekte olduğunu ihsas edecek surette iyi hali görülen kimse asıl cezasını çektiği veya ceza af ile ortadan kıldığı tarihten itibaren beş ve müruru zaman ile düşmüş olduğu surette düştüğü tarihten itibaren yedi sene geçtikten sonra memnu hakları-
nın iadesini talep edebilir.

Madde 202 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kendisine tevdi olunan veya vazife dolayısıyla muhafaza, murakabe veya mesuliyeti altında bulunan para veya para hükmündeki evrak ve senetleri veya sair malları zimmetine geçiren veya mal edinen memura beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezası verilir ve hasıl olan zarar kendisine ödettirilir.

Zarar hafif ise ceza bir sene ağır haptisten başlar.

Eğer vakı olan zarar muhakeme edilmezden evvel fail tarafından tamamiyle ödenmiş olursa ceza yarısına kadar indirilir ve eğer hüküm verilmezden evvel tamamiyle ödenirse cezanın üçte bir miktarı indirilir.

Madde 203 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıdaki maddede gösterilen fiil varidat ve masarîfin terkimine veya murakabesine mahsus olan kayıtları, defterleri ve hesapları bililtizam intizamsız olarak tutmak veya tağyir veya tahrif etmek veya ortadan kaldırmak veya bu hesaplara ait sahih olmıyan bilanço ve başka evrak, defterler veya vesikalar göstermek yahut para bulunan gurup, torba veya paketlerin içindekileri hakikat hilafında irae etmek, hasılı ait olduğu daireleri aldatacak ve fiilin zahire çıkmamasını temin edecek her türlü hile ve hud'a yapmak suretiyle vakı olmuş ise faili on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır. Bu fiilden dolayı hasıl olan zarar kendisine ödettirilmekle beraber ayrıca bir misli kadar da ağır para cezası alınır. Zarar, muhakeme edilmezden evvel tamamiyle ödenirse ceza yarısına indirilir.

Madde 204 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devlet emvalinin murakabesi veya teftişi ile mükellef olup da vazifelerini yapmayı ihmal ederek zimmetin vukuuna veya artmasına sebep olanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve 500 liradan 5.000 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılmakla beraber zarrın ödenmesinden dahi hep birlikte mesul olurlar.

Madde 206 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir memur, memuriyeti sebebiyle kullandığı işçilerin tayin olunan işleme veya nakliye ücretlerini veya eşya bedelini tamamiyle vermez veya eksik verir yahut işçileri angarya olarak bedava işletirse bu yüzden elde ettiği kazancın bir katı, ücret ve bedel olarak sahiplerine verilmek ve diğeri ağır cezayı nakdi olmak üzere iki kat olarak kendisinden alındıktan başka muvakkaten ağır hapis cezasıyla de cezalandırılır.

Madde 207 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir daire amiri, kadrosundan muayyen olan memurları eksik kullanıp maaş veya ücretlerini tam alır yahut mevcut memurları asıl hizmetlerinden bütün bütün ayırıp kendi şahsi işlerinde kullanır veya kendi şahsi işlerinde kullandığı kimseyi kadroda bulunan bir işte gösterip maaş aldırır üç seneden az olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır ve zarar kendisine ödetilmekle beraber bir misli ağır para cezası da hükmolunur.

Madde 209 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memurlardan her kim memuriyet sıfatını veya memuriyetine ait vazifeyi suistimal suretiyle kendisine veya başkasına bigayrihakkın para itasına veya sair menfaatler temin veya vadine bir kimseyi icbar ederse beş seneden az olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Fail, hakim veya Cumhuriyet Müddeiumumisi veya bunların yardımcıları ile sorgu hakimi ise ağır hapis cezası yedi seneden az olamaz.

Eğer bigayrihakkın ita veya vadolunan para veya menfaatin miktar veya kıymeti az ise cezanın üçte biri indirilir.

Madde 210 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Memurlardan her kim memuriyet sıfatını veya memuriyetine ait vazifeyi suistimal suretiyle kendisine veya başkasına bigayrihakkın para itasına veya sair menfaatler temin veya vadine bir kimseyi ikna ederse üç seneden beş seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Fail, hakim veya Cumhuriyet Müddeiumumisi veya bunların yardımcıları ile sorgu hakimi ise ağır hapis cezası beş seneden aşağı olamaz.

Eğer memur kanunen alınmaması lazımgelen bir şeyi diğerrinin hatasından bilistifade almış bulunursa bir seneden üç seneye kadar hapsolunur.

Eğer bigayrihakkın vaat ita veya temin olunan para veya menfaat miktar veya kıymetçe az ise cezanın üçte biri indirilir.

Madde 211 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Maaşlı veya maaşsız, daimi veya muvakkat, mansup veya müntehap yeminli, yeminsiz olarak uhdesine Hükümete veya nahiye ve köylere ve belediyelere ait bir işle tavzif ve tevkil edilen ve Hükümet ve nahiyelerin doğrudan doğruya nezareti altındaki daire ve müesseselerin işlerini görmekle mükellef bulunanların ve efradı nistan olupta hakem, ehlihibre, mümeyyiz, tercüman, sendik, muhammin, tasfiye memuru gibi resmi bir vazife ile mükellef bulunan kimselerin ve katibi adil ve avukat ve dava vekillerinin kanunen ve nizamen yapmağa mecbur ol-

duğu şeyi yapmak veya yapmamak için aldıkları ve başkalarına aldıkları para ve hediye namıyla aldıkları eşya ve her ne suretle olursa olsun temin ettikleri sair menfaatler rüşvet olduğu gibi bu maksada mebni az veya çok bahaya alıp sattıkları ve ihale eyledikleri mal ve mülklerin hakiki kıymetiyle verilip alınan bedel arasındaki fahiş fark dahi rüşvettir.

Madde 212 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanun ve nizam hükümlerine göre yapmaya mecbur olduğu şeyi yapmak veya yapmamaya mecbur olduğu şeyi yapmamak için rüşvet alan veya bir vait veya taahhüt kabul eden kimse üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Şu kadar ki neticede memurun mensup olduğu dairenin alakalı bulunduğu mukavele veya taahhütlere girişilmiş veya memuriyet, maaş, nişan veya sair rütbe veya mansıplar tevcih edilmiş yahut kanun ve nizama muhalefet vukubulmuş ise ağır hapis cezası dört seneden aşağı olamaz.

Madde 213 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanun ve nizam hükümlerine göre yapmaya mecbur olduğu şeyi yapmamak veyahut yapmamaya mecbur olduğu şeyi yapmak için rüşvet alan veya bir vait veya taahhüt kabul eden kimse dört seneden on seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Şu kadar ki, mürtesinin bu hareketi neticesinde memuriyet, maaş, nişan veya sair rütbe veya mansıplar tevcih edildiği veyahut hakkı ihlal eden veya zarar veren bir hal vücuda gelmiş bulunduğu takdirde ağır hapis cezası beş seneden aşağı olamaz.

Madde 214 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hakimler, Cumhuriyet Müddeiumumileri ile bunların yardımcıları veya sorgu hakimleri tarafından velev kanuni vazifelerini ihlal etmeyecek bir anlaşma zımında muhik ve meşru bir iş için rüşvet alınması beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezasını istilzam eder. Kanun hilafı muamele icrası için vakı olacak irtişalarından dolayı cezanın en azı altı sene ağır haptir.

Madde 215 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Rüşvet alarak meni muhakeme, beraet yolunda talepte bulunan veya karar veren Cumhuriyet Müddeiumumileri veya yardımcıları veya bu şekilde karar veya hüküm veren hakimler veya hakim yardımcıları veya sorgu hakimleri yedi seneden az olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Madde 216 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Nefsine veya gayre menfaat temini veya garaz ve husumet veya nefsanî heves ve ihtiraslarının tatmini maksadiyle masum ve suçsuz kimseyi velev cerh ve tadil ve nakzı kabil bir hüküm ile müstehak olmadığı mücazata kasten mahküm eden yahut bu maksada müsteniden maznuna isnat olunan fiilin vasıf ve nev'ini tebdil ve tagyir veya cezasını bililtizam yanlış olarak takdir ve tayin etmek suretiyle bir mücrimin kanuni vaziyetini veya cezasını teşdit eyleyen hükkamın ve o yolda iddia ve mütalaalar serdiyle mahkemenin hükmüne tesir icra eden müddeiumumilerin mahkum olacakları ağır hapis cezası beş seneden aşağı olamaz.

Madde 217 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hakimin bu yolda ittihaz ettiği hüküm, beş seneden ziyade ağır hapis veya hapis mahkumiyetini ihtiva ettiği veya bundan az mahkumiyeti mutazammın olmakla beraber cerh ve tadil ve ıslah ve nakzı kabil olmadığı takdirde cürmün müstelzim olduğu ağır hapis cezası yedi seneden az olmamak üzere hüküm olunur. Mezkür hüküm idam cezasını mutazammın olup infaz edilmiş ise hakim hakkında dahi idam cezası verilir.

Mağdur hakkındaki idam cezası bir sebeple infaz olunmadığı veya af olunduğu takdirde hakim on beş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis veya hapis cezasına mahkûm olur. Sair hallerde ceza dörtte bir derecesine indirilir.

Madde 218 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Rüşvet mukavelesi diğer bir cürmün irtikabını temine matuf olupta irtişa maddesi zımında bir cürüm dahi husule gelmiş bulunursa cürümlerin içtimaı hakkındaki ahkam tatbik olunur.

Madde 219 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mahkemelerle adliye dairelerinde veya sair resmi dairelerde kanunen mahsus bir vazife ile tavgiz yahut hasım iki taraf canibinden tahkim kılınan kimselerin ve avukat ve dava vekillerinin ve katibi adillerin ve 211 inci maddede gösterilenlerin rüşvet filleri kat'i hükme tesir etmiş ise aynıyle hakimlerin irtişasına mahsus ceza ile derecat üzerine cezalandırılır.

Eğer tesir etmemiş ise cezaları üçte bir derecesinde indirilir.

Madde 220 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarda sayılan kimselerden birine kanun hükmünce yapmaya memur olduğu şeyi yapmamak yahut yapmamaya mecbur olduğu şeyi yapmak için rüşvet, vait veya teklif veya ita eden kimsenin bu hareketi kanun ve nizama vukubulan muhalefetin derecesine ve istenilen şeyin kısmen veya tamamen yapılmış olup olmamasına göre bir seneden üç seneye kadar hapis ve 500 liradan 5.000 liraya kadar ağır para cezasını istilzam eder.

Madde 221 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Raşinin itma ve ifsat ettiği kimse hakim ve müstantik ve müddeiumumi ve muavinleri olduğu veya mahkemeler ve daireler tarafından mahsus bir vazife ile tavgiz veyahut iki taraftan tahkim kılınan kimselerle noter ve avukat ve dava vekili bulunduğu takdirde kanun ve nizama vukubulan muhalefetin derecesine göre raşî bir seneden üç seneye kadar hapsolunur.

Şu kadar ki bu muhalefet neticesinde velev cerh ve tadili ve ıslahı kabil bir karar ile bir şahsın meni muhakemesi veya beraeti veya masumun mahkûmiyeti veya başka bir cürmün işlenmesi kabilinden haller husule gelmiş bulunursa, raşinin cezası mürteşî için kanunen muayyen olan cezanın yarısından üçte ikisine kadar tayin olunur.

Madde 222 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Meşru ve hakka makrun bir maslahatın tevsiyesi zımında rüşvet ita veya başka menfaatler temin eden raşiden vermiş olduğu meblağ veya temin eylemiş olduğu menfaatlerin beş misli ağır para cezası alınır.

Madde 223 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Raşinin bir memur veya hakimi ifsada ve meşru olmayan metalibi istihsale matuf olan teşebbüsü bu teklifin kabulünden evvel veya sonra memur veya hakim in istinkafi yahut ihtiyariyle vaz geçmesi yüzünden fiile çıkarılmadığı takdirde hakkında geçen maddelerde muayyen cezaların yarısından üçte ikisine kadar indirilir.

Madde 224 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kendisine rüşvet arz ve teklif olunan kimse gerek o rüşveti almazdan evvel ve gerek aldıktan sonra başka taraftan duyulmaksızın velev kısmen olsun maslahatın tervicinden evvel nihayet bir ay zarfında merciine haber verir ve aldığı para ve saireyi aynen verirse mesul olmaz. Bunun gibi haksız talebinin istihsalinden evvel rücu eden ve keyfiyeti merciine ihbar eyleyen raşî dahi mesul olmaz ve vermiş olduğu para ve saire mürteşiden geri alınarak kendisine teslim olunur.

Madde 225 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Vazifesini ihlal eden veya ihlale tasaddi eyliyen mürteşiye hükmolunacak asıl cezadan maada aldığı paranın veya taahhüt olunan menfaatlerin miktar veya değerinin beş misli kendisinden ağır para cezası olarak alınır.

Muhik olmıyan bir menfaate hizmet emeliyle rüşvet veren kimselerin mahküm olacakları cezalardan başka vermiş oldukları rüşvetin müsaderesine de hükmolunur.

Madde 226 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Raiş olan şahıs raşi ve mürteşiden hangisinin vasıtası ise onun fer'an zimethali sayılır.

Madde 227 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Vazifesine dahil olmıyan bir hususun ifasına veya terkine muktedir ve bin nefis tervici merama kaadir olmadığı halde olduğundan bahisle menfaat temin eyliyen şahıs bir seneden aşağı olmamak üzere hapsolunur ve kendisinden 500 liradan 2.000 liraya kadar ağır para cezası dahi alınır.

Bu kanunun 202,203,205,206,207,208,209,210,212,213,214,215,216,217 ve 227 nci maddeleriyle mahküm olanlara aynı zamanda memuriyetten müebbeden mahrumiyet cezası da hükmolunur.

Madde 285 fıkra beş, altı – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Eğer mahkûmiyet ölüm cezasını müstelzim olmuş ve infaz edilmişse müfteriye aynı ceza verilir.

Henüz infaz edilmemiş ise müebbed ağır hapis cezası hükmolunur.

Madde 286 fıkra üç – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Eğer bu yalan şahadet cürmü müebbet cezayı intaç etmiş ise failin göreceği ceza on beş seneden az olamaz ve eğer şahadet idam cezası hükmünü istilzam etmiş ise bu hükmün icra olunmuş olup olmamasına göre fail hakkında idam veya müebbet ağır hapis cezası verilir.

Madde 349 fıkra iki – (29/6/1956 tarih ve 6763 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Emre veya hamile yazılı olarak tanzim edilen kambiyo senetleriyle emtiayı temsil eden evrak, resmi varaka hükmündedir.

Madde 406 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

1 - 403 üncü maddede yazılı fiilleri işliyenler tabip, veteriner, kimyager, eczacı, diş tabibi, dişçi, ecza ticarethanesi sahibi mesul müdürü, sivil ve askeri sağlık memurları, ebe, hemşire veya hastabakıcı iseler o maddedeki müebbet ağır hapis cezası idam cezasına çevrilir ve muvakkat ağır hapis, ağır para cezası ve sürgün cezaları üçte birden yarıya kadar artırılır. Faile aynı zamanda müebbeden memuriyet veya meslekten mahrumiyet cezası dahi hükmolunur.

2 - 403 üncü maddede ve 404 üncü maddenin 1 inci bendinde yazılı cürümler her nevi nakil vasıtalarında veya umuma açık yerlerde bunların sahip ve müstahdemleri veya memuriyet vazife ve nüfuzunu suiistimal suretiyle memur ve müstahdemler tarafından işlenirse o madde ve bentteki müebbet ağır hapis cezası idam cezasına çevrilir ve muvakkat ağır hapis, ağır para cezası ve sürgün cezaları bir misli artırılarak hükmolunur ve faile müebbeden memuriyetten mahrumiyet veya meslek ve sanatın icrasının tatili cezası dahi hükmolunur (1).

(1) Sürgün cezası, 13/7/1965 tarih ve 647 sayılı Kanunun geçici 2. maddesiyle kaldırılmıştır.

Madde 438 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Irza geçmek ve kaçırarak fiilleri fuşu kendine meslek edinen bir kadın hakkında irtikap olunmuş ise ait olduğu maddelerde yazılı cezaların üçte ikisine kadar indirilir.

Madde 499 fıkra iki – (28/9/1971 tarih ve 1490 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim birinci fıkrada gösterilen fiili, siyasi veya sosyal maksatlarla veya resmi makamları bir işi yapmaya veya yapmamaya icbar için işlerse, maksadına nail olmamış ise müebbet ağır hapis cezasıyla cezalandırılır. Maksadına nail olmuş ise hakkında idam cezası hükmolunur.

Madde 503 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Her kim, bir kimseyi hulüs ve saffetinden bilistifade kandırarak mahiyete sanialar veya hileler yaparak hataya düşürüp o kimsenin veya aharın zararına kendisine veya başkasına haksızbir menfaat temin ederse üç aydan üç seneye kadar hapis ve elli liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Eğer bu cürüm:

1 - Meslek ve vazifeleri icabatını icra sırasında avukatlar ve dava vekilleri ve alelümum vekiller ile müessesat müdürleri tarafından,

2 - Resmi bir dairenin yahut menafii ammeye hadim bir müessesesi hayriyenin zararına olarak,

3 - Bir kimseyi askerlikten kurtarmak bahanesiyle,

İşlenmiş olursa ceza bir seneden beş seneye kadar haptir.

Madde 504 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bir kimse müsibetlere karşı akdedilmiş bir sigorta bedelini kendisi almak veya başkasına aldirmek maksadiyle veya sair gayri meşru bir menfaat elde etmek gazeziyle her ne suretle olursa olsun kendisine ait malı tahrip veya imha eder yahut bozarsa bir seneye kadar hapis cezasına mahküm olur.

Eğer bu fiil ile maksadını elde etmiş olursa hakkında bundan evvelki madde hükmü tatbik olunur.

43 – 12/4/1991 tarih ve 3713 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri. (Madde numaraları: 140, 141, 142, 163)

Madde 140 – (20/9/1946 tarih ve 4956 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Devletin hariçteki itibar veya nüfuzunu kırarak şekilde Devletin dahili vaziyeti hakkında yabancı bir memlekette asılsız, mübalağalı veya maksadı mahsusa müstenit havadis veya haberler neşreden veya milli menfaatlere zarar verecek herhangi bir faaliyette bulunan vatandaş beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konulur.

Madde 141 – (3/12/1951 tarih ve 5844 sayılı Kanunun hükmüdür.)

1. Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan her hangi birini devirmeye matuf cemiyetleri her ne suret ve nam altında olursa olsun kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veya bu hususlarda yol gösterenler sekiz yıldan on beş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Bu kabil cemiyetlerin bir kaçını veya hepsini sevk ve idare edenler hakkında müebbet ağır hapis cezası hükmolunur.

(1)

(1) Bu paragraftaki "ölüm cezası" tabiri 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile "müebbet ağır hapis cezası" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

2. Devlet siyasi ve hukuki nizamlarını topyekün yoketmek gayesini güden cemiyetleri her ne suret ve nam altında olursa olsun kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veya bu hususlarda yol gösterenler sekiz yıldan on beş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılırlar.

3. Amacı Cumhuriyetçiliğe aykırı olan veya demokrasi prensiplerine aykırı olarak Devletin tek bir fert veya bir zümre tarafından idare edilmesini hedef tutan cemiyetleri kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veya bu hususlarda yol gösterenler sekiz yıldan on beş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılırlar.

4. **(Değişik: 21/1/1983-2787/8 md.)** Anayasanın tanıdığı kamu haklarını ırk mülahazası ile kısmen veya tamamen kaldırmayı hedef tutan veya milli duyguları yok etmeye veya zayıflatmaya matuf bulunan cemiyetleri kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veyahut bu hususlarda yol gösterenler sekiz yıldan onbeş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılırlar.

5. **(Değişik:21/1/1983-2787/8 md.)** Yukarıdaki fıkralarda yazılı cemiyetlere girenlere beş yıldan oniki yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

6. Yukarıki fıkralarda yazılı fiilleri Devlet daireleri, belediyeler veya sermayesi kısmen veya tamamen Devlete ait olan iktisadi teşekküller, sendikalar, işçi teşekkülleri, okullar, yüksek tahsil müesseseleri içinde veya bunların memur, müstahdem ve mensupları arasında işliyenler hakkında verilecek ağır hapis ve hapis cezaları üçte bir nispetinde artırılır.

7. Bu maddede yazılı suçları işliyenlerden biri suçu ve diğer failleri son tahkikat açılıncaya kadar yetkili makamlara ihbar ettiği ve bu ihbarın doğruluğu anlaşıldığı takdirde hal ve şartlara ve hadisenin hususiyetlerine göre ölüm cezası yerine on yıldan aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ve ağır hapis ve hapis cezaları da dörtte bire kadar indirilerek hükümlenabilir.

8. Bu maddede yazılı olan cemiyet iki veya daha ziyade kimselerin aynı amaç etrafında birleşmeleriyle vücut bulur.

Madde 142 – (3/12/1951 tarih ve 5844 sayılı Kanunun hükmüdür.)

1. Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmek veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmak yahut memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan her hangi birini devirmek veya Devlet siyasi ve hukuki nizamlarını topyekün yoketmek için her ne suretle olursa olsun propaganda yapan kimse beş yıldan on yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

2. Cumhuriyetçiliğe aykırı veya demokrasi prensiplerine aykırı olarak Devletin tek bir fert veyahut bir zümre tarafından idare edilmesi için her ne suretle olursa olsun propaganda yapan kimse aynı ceza ile cezalandırılır.

3. **(Değişik: 21/1/1983-2787/9 md.)** Anayasanın tanıdığı kamu haklarını ırk mülahazasıyla kısmen veya tamamen kaldırmayı hedef tutan veya milli duyguları yok etmek veya zayıflatmak için her ne suretle olursa olsun propaganda yapan kimse beş yıldan on yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

4. **(Değişik: 21/1/1983-2787/9 md.)** Yukarıdaki fıkralarda yazılı fiilleri övenler iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılırlar.

5. Yukarıki fıkralarda yazılı fiilleri 141 inci maddenin 6 ncı fıkrasında yazılı kimseler arasında veya aynı fıkroda tasrih edilen yerler içinde işliyenlere verilecek ceza üçte bir nispetinde artırılır.

6. Yukarıki fıkralarda yazılı fiiller neşir vasıtası ile işlendiği takdirde verilecek ceza yarı nispetinde artırılır.

7. Bu maddede yazılı suçları işleyenlerden biri suçu ve diğer failleri son tahkikat açılıncaya kadar yetkili makamlara ihbar ettiği ve bu ihbarın doğruluğu anlaşıldığı takdirde hal ve şartlara ve hadisenin hususiyetlerine göre ağır hapis ve hapis cezaları dörtte bire kadar indirilerek hükmolunabilir.

Madde 163 – (21/1/1983 tarih ve 2787 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Laikliğe aykırı olarak, Devletin sosyal veya ekonomik veya siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse sekiz yıldan onbeş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Böyle cemiyetlere girenler veya girmek için başkalarına yol gösterenlere beş yıldan oniki yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Laikliğe aykırı olarak, Devletin sosyal veya ekonomik veya siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla veya siyasi amaçla veya siyasi menfaat temin ve tesis eylemek maksadıyla dini veya dini hissiyatı veya dince mukaddes tanınan şeyleri alet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapan veya telkinde bulunan kimse beş yıldan on yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Şahsi nüfuz veya menfaat temin etmek maksadıyla dini veya dini hissiyatı veya dince mukaddes tanınan şeyleri veya dini kitapları alet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapan veya telkinde bulunan kimse iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı fiilleri Devlet daireleri, belediyeler veya sermayesi kısmen veya tamamen Devlete ait olan iktisadi teşekküller, sendikalar, işçi teşekkülleri, okullar, yükseköğrenim müesseseleri içinde veya bunların memur, müstahdem veya mensupları arasında işleyenler hakkında verilecek ağır hapis cezası üçte bir nispetinde artırılır.

Üçüncü ve dördüncü fıkralarda yazılı fiiller, yayın vasıtaları ile işlendiği takdirde verilecek ceza yarı nispetinde artırılır.

44 – 6/6/1991 tarih ve 3756 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri. (Madde numaraları: 4, 172, 173, 313, 314, 315, 403, 404, 405, 406, 453, 493, 494, 524.)

Madde 4 fıkra bir – (15/4/1987 tarih ve 3354 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

Bir Türk veya yabancı, yabancı memleketlerde Türkiye Devletinin emniyetine karşı cürüm işler veya bu Kanunun 316, 317, 318, 319, 320, 323, 324, 332, 333, 403 ve 404 üncü maddelerinde yazılı suçları işlerse, hakkında re'sen takibat yapılarak bu maddelerdeki cezalarla cezalandırılır.

Madde 172 fıkra iki – (11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

Kanunun birinci babında yazılı cürümlerin icrası zamanında cürüm faili başka bir cürüm daha işlemiş olduğu surette 78 inci maddenin tatbikından hasıl olacak ceza altıda bir miktar artırılır.

Madde 313 – (7/6/1979 tarih ve 2245 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

Her ne surette olursa olsun cürüm işlemek için teşekkül meydana getirenlerden her biri yalnız teşekkülü meydana getirmekten dolayı iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu teşekkül halk arasında korku, endişe veya panik yaratmak ya da siyasi veya sosyal bir görüşten kaynaklanan amaçla ya da ammenin selameti aleyhine cürümlerle kasten adam öldürmek veya yağma ve yol kesmek ve adam kaldırmak cürümlerini işlemek için meydana getirilmişse verilecek ceza beş yıldan sekiz yıla kadar ağır haptir.

Teşekkül mensupları dağlarda ve kırlarda veya genel yollarda veya meskün yerlerde içlerinden iki veya dahaziyadesi silahlı olarak dolaşır veya buluşma yerlerinde ya da emin bir yerde silah saklarsa birinci fıkradaki halde üç yıldan altı yıla ikinci fıkradaki halde yedi yıldan on yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Teşekkülün yöneticileri hakkında yukarıdaki fıkralar uyarınca hükmedilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Bu maddeye göre tayin olunan ceza sürelerine eşit bir süre ile genel güvenlik gözetimi altında bulundurmaya da karar verilir.

Bu maddede yazılı teşekkül, iki veya daha fazla kimsenin birlikte cürüm işlemek amacı etrafında birleşmesiyle oluşur.

Bu kanun ve diğer kanunlarda yer alan özel hükümler saklıdır.

Madde 314 fıkra bir – (7/6/1979 tarih ve 2245 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

Yukarıdaki madde uyarınca meydana getirilen teşekküllerin mensuplarına bilerek ve isteyerek barınacak yer gösteren veya erzak yahut silah ve cephaneye tedarik veya başka yollardan yardım edenlere, başka bir suç oluşursa bile ayrıca bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası hükmolünür. Bu yardım dernek, siyasi parti, işçi ve meslek kuruluşlarına veya bunların yan kuruluşlarına ait bina, lokal, büro veya eklentilerinde ya da öğrenim kurumlarında veya öğrenci yurtlarında veya bunların eklentilerinde yapılırsa yukarıdaki cezanın iki katı hükmedilir.

Madde 315 – (7/6/1979 tarih ve 2245 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

313 üncü maddede sözü edilen teşekkül mensuplarının teşekkülün devamı süresince veya meydana geliş amaçları gereği olarak işledikleri cürümlerden dolayı 78 inci maddenin uygulanmasından hasıl olacak ceza üçte birinden yarıya kadar artırılır.

Madde 403 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

1. Uyuşturucu maddeleri ruhsatsız veya ruhsata aykırı olarak imal, ithal veya ihraç veyahut bu fiillere teşebbüs edenler on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile birlikte istihsal mntakaları dışında ve polis teşkilatı bulunan kaza merkezlerinden birinde infaz edilmek ve bu müddet içinde emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmak üzere üç seneden beş seneye kadar sürgün ve uyuşturucu maddenin her gram veya küsuru için 10 lira ağır para cezası ile cezalandırılırlar. Şu kadar ki hükmedilecek para cezası 1000 liradan aşağı olamaz.

2. (Değişik: 7/1/1981 - 2370/14 md.) Yukarıdaki bentte gösterilen uyuşturucu madde, eroin, kokain, morfin, baz morfin veya esrar ise faile müebbet ağır hapis cezası verilir.

3. Uyuşturucu maddeler (...) ⁽¹⁾ ruhsatsız veya ruhsata aykırı olarak satanlar veya satışa arzedenler veya satınalanlar veya yanında yahut başka bir yerde bulunduranlar veya bu maddeleri parasız devredenler veya bu suretle devralanlar veya sevk veya nakledenler veya bunların alınıp satılmasına veya devrine veya her ne suretle olursa olsun tedarikine vasıta olanlar, beş seneden az olmamak üzere ağır hapis cezasıyla birlikte istihsal mıntakaları dışında ve polis teşkilatı bulunan kaza merkezlerinden birinde infaz edilmek ve bu müddet içinde emniyeti umumiye nezareti altında bulundurmamak üzere iki seneden beş seneye kadar sürgün ve uyuşturucu maddenin her gram veya küsüru için 10 lira ağır para cezasıyla cezalandırılır. Şu kadar ki hükmedilecek para cezası 500 liradan aşağı olamaz.

4. **(Değişik: 7/1/1981 - 2370/14 md.)** Eğer geçen bentteki fiil, eroin, kokain, morfin, baz morfin veya esrara taalluk ederse ağır hapis cezası on seneden ve ağır para cezası onbin liradan eksik olamaz.

5. Yukarki bentlerde yazılı cürümleri işlemek maksadiyle teşekkül vücuda getirenlerle bu teşekkülleri idare edenlere veya bunlara dahil olanlara beş seneden az olmamak üzere ağır hapis cezası verilir.

İki ve daha ziyade kimselerin bu cürümleri işlemek için anlaşmaları teşekkül sayılır.

Cürmün; teşekkül vücuda getirenlerle idare edenler veya bu teşekküle dahil bulunanlar tarafından işlenmesi halinde birinci, üçüncü ve dördüncü bentlerde yazılı cezalar bir misli artırılarak hükmolunur. İkinci bentteki halde faillere müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽²⁾

6. Birinci, üçüncü ve dördüncü bentlerde yazılı cürümleri bu cürümler meslek, sanat veya maişet vasıtası haline getirenlerle aralarında anlaşma ve irtibat olmaksızın iki veya daha ziyade kimseler tarafından toplu olarak işlenirse hükmolunacak cezalar yarı nispetinde artırılır. İkinci bentte gösterilen halde müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽²⁾

7. 18 yaşını bitirmeyen küçükleri veya ceza ehliyetini haiz bulunmayanları birinci, üçüncü ve dördüncü bentlerde yazılı cürümleri işlemekte kullanan kimseler hakkında asıl fail için tertip olunacak ceza altında bir nispette artırılır ve ikinci bentteki halde müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽²⁾

(Son fıkra iptal: Ana. Mah. 3/6/1988 tarih ve E.: 1987/28, K.: 1988/16 sayılı kararıyla) ⁽³⁾

(1) Bu aradaki "memleket içinde" ibaresi 15/4/1987 tarih ve 3354 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile madde metninden çıkarılmıştır.

(2) Bu bendlerdeki "idam cezası" tabiri 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile "müebbet ağır hapis cezası" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(3) Maddenin (4) sayılı bendinde yazılı para cezası, metni değiştiren 2370 sayılı Kanunun yürürlük tarihi bakımından ve diğer bentlerde yazılı para cezaları da nisbi (mütezayit nispete tabi) olmaları nedeniyle misil artırmasına tabi değildir.

Madde 404 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanununun Hükümüdür.)

1. Mahsus bir yerde tedariki ile veya başka surette bir veya daha ziyade kimseleri celbederek uyuşturucu maddelerin kullanılmasını kolaylaştıranlarla bu maddeleri 18 yaşını bitirmiyen küçüklere veya görülür şekilde aklen malül olanlara veya müptelalarına verenler hakkında 403 üncü maddenin 3 ve 4 üncü bentlerinde yazılı cezalar altında bir nispetinde artırılarak hükümlenir.

2. Uyuşturucu maddeleri kullananlarla bu maksatla yanında bulunduranlar üç seneden beş seneye kadar hapis ve 100 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilirler.

Mükerrirler hakkında hapis ve para cezasından maada istihsal mıntakaları dışında ve polis teşkilatı bulunan kaza merkezlerinden birinde infaz edilmek ve bu müddet içinde emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmak ve bir seneden aşağı olmamak üzere sürgün cezası da verilir.

Uyuşturucu maddeleri kullanan kimsenin alışkanlığı iptila derecesinde ise salahı tibben tebeyyün edinceye kadar hastanede muhafaza ve tedavisine hükümlenir. Hastane bulunmayan yerlerde ise bu kabil kimseler hastane bulunan yerlere sevk edilirler.

Alışkanlığı iptila derecesine vardığı tibben tesbit edilenlerin hastanede muhafaza ve tedavilerine salahiyetli mahkemece tahkikatın her safhasında karar verilebilir.

Uyuşturucu maddeler alışkanlığını iptila derecesine vardiyanlar hakkında altı aydan bir seneye kadar emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmak cezası da hükümlenir.

3. 403 üncü madde ile bu maddede yazılı cürümlerden birine iştirak etmiş olan kimse resmi makamlar tarafından haber alınmadan evvel keyfiyeti ve cürüm ortaklarını ve uyuşturucu maddeleri sakladığı veya imal eylediği yerleri mercilerine haber vererek bunların yakalanmalarını ve elde edilmelerini kolaylaştırırsa fiiline terettüp eden cezadan muaf tutulur.

Bu cürümler haber alındıktan sonra cürümün meydana çıkmasına veya şeriklerinin yakalanmasına hizmet ve yardım eden kimseler hakkında idam cezası on beş ve müebbet ağır hapis cezası on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse çevrilebilir ve diğer cezalar yarıya indirilebilir ⁽¹⁾

Madde 405 – (8/6/1991 tarih ve 2275 sayılı Kanununun Hükümüdür.)

403 üncü maddeye yazılı şeyleri sahte reçete ile alanlar bir seneden eksik olmamak üzere hapsolünür ve yüz liradan bin liraya kadar ağır para cezası alınır (1).

Madde 406 – (21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanununun Hükümüdür.)

1. 403 üncü maddede yazılı fiilleri işleyenler tabip, veteriner, kimyager, eczacı, diş tabibi, dişçi, ecza ticarethanesi sahibi, mesul müdürü, sivil ve askeri sağlık memurları, ebe, hemşire veya hastabakıcı iseler o maddedeki müebbet ağır hapis cezası altı aydan az, üç yıldan fazla olmamak üzere hükmedilecek miktarı geceli gündüzlü bir hücrede tecrit edilmek suretiyle infaz edilir ve muvakkat ağır hapis ve ağır para cezaları üçte birden yarıya kadar artırılır. Faile aynı zamanda müebbeten memuriyet ve meslekten mahrumiyet cezası da hükümlenir.

2. 403 üncü maddede veya 404 üncü maddenin birinci bendinde yazılı cürümler, her nev'i nakil vasıtalarında veya umuma açık yerlerde, bunların sahip ve müstahdemleri veya memuriyet vazife nüfuzunun suiistimali suretiyle memur ve müstahdemler tarafından işlenir-

(1) Sürgün cezası, 13/7/1965 tarih ve 647 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesiyle kaldırılmıştır.

se, o madde ve bentteki müebbet ağır hapis cezası, altı aydan az, üç yıldan fazla olmamak üzere hükmedilecek miktarı geceli gündüzlü bir hücrede tecrid edilmek suretiyle infaz edilir ve muvakkat ağır hapis ve ağır para cezaları bir misli artırılarak hükmolunur ve faile müebbetten memuriyetten mahrumiyet ve meslek ve sanatın icrasının tatili cezası da verilir.

Madde 453 – (8/6/1933 tarih ve 2275 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

Kasten katil cürmü failin veya karısının yahut anasının veya kızının ve torununun yahut kız evlatlığının veya kız kardeşinin haysiyet ve namusunu kurtarmak için yeni doğmuş çocuk aleyhine işlenmiş ise fail beş seneden on seneye kadar ağır hapisle cezalandırılır.

Madde 493 fıkra üç – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut suçun işlenmesinde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse cezanın yukarı haddi verilir.

Madde 494 – (2/6/1941 tarih ve 4055 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

Hasadı veya bozumu yapılmış veya mahsulü toplanmış olmakla beraber henüz tamamıyla kaldırılmamış olan tarladaki başakları veya bağ kütüklerinde yahut ağaçlarda kalmış mahsulleri toplayan kimse sahibinin şikayeti üzerine bir aya kadar hapis veya 50 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilir.

Madde 524 fıkra bir cümle bir – (3/2/1937 tarih ve 3112 sayılı Kanunun Hükmüdür.)

Bu babın birinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fasıllarında ve 516 ncı maddenin birinci fıkrasıyla 518,519 ve 521 inci maddelerde beyan olunan cürümler:

45 – 19/9/1991 tarih ve E. 1991/2, K. 1991/30 sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı ile iptal edilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 481)

Madde 481 fıkra sekiz – (11/5/1988 tarih ve 3445 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ayrıca mevkute sahibi veya mevkute olmadığı takdirde yayınlanan hakkında yirmimilyon liradan yüz milyona kadar ağır para cezası verilir.

46 – 17/10/1996 tarih ve 4199 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri. (Madde numarası: Ek Madde 2)

Ek Madde 2, fıkra iki - (6/6/1991 tarih ve 3756 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Ancak, trafik para cezaları 1 inci fıkraya göre hesap edilerek bulunacak olan birim katsayısının yarısı ile çarpılması suretiyle belirlenir.

47 – 13/11/1996 tarih ve 4209 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri. (Madde numaraları: 536, 537.)

Madde 536 fıkra altı – (12/6/1979 tarih ve 2248 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralardaki suçlardan dolayı hükmolunacak cezalar ertelenemez ve bunların yerine 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun 4 üncü maddesinde belirtilen ceza ve tedbirler uygulanamaz.

Madde 537 fıkra altı – (7/1/1981 tarih ve 2370 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu maddenin birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarına göre hükmolunacak cezalar ertelenemez ve bunların yerine 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun 4 üncü maddesinde belirtilen ceza ve tedbirler uygulanamaz.

48 – 23/9/1996 tarih ve E.1996/15, K.1996/34 sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı ile iptal edilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 441.)

Madde 441 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Karısı ile birlikte ikamet etmekte olduğu evde yahut herkesce bilinecek surette başka yerde karı koca gibi geçinmek için başkası ile evli olmıyan bir kadını tutmakta olan koca hakkında altı aydan üç seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Erkeğin evli olduğunu bilerek bu fiilde şerik olan kadın hakkında da aynı ceza verilir.

49 – 23/6/1998 tarih ve E.1998/3, K. 1998/28 sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı ile iptal edilen hükümler. (Madde 440)

Madde 440 – (9/7/1953 tarih ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Zina eden karı hakkında altı aydan üç seneye kadar hapis cezası tertip olunur.

Karının evli olduğunu bilerek bu fiilde ortak olan kimse hakkında da aynı ceza hükmolünür.

50 – 28/7/1999 tarih ve 4421 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri.

(Madde numaraları: 19,24 Ek Madde 1, Ek Madde 2.)

Madde 19 – (7/12/1988 tarih ve 3506 sayılı Kanun hükmüdür.)

Ağır para cezası, yirmibin liradan yüz milyon liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet hazinesine ödenmesinden ibarettir. Nisbi para cezasının yukarı sınırı yoktur.

Madde 24 – (7/12/1988 tarih ve 3506 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hafif para cezası, beş bin liradan onmilyon liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir.

(Ek madde 1 fıkrada bir bent (a) ve (b)-(7/12/1988 tarih ve 3506 sayılı Kanunun hükmüdür.)

a) Türkiye Büyük Millet Meclisinin ilk kurulduğu tarihten önce yürürlüğe girmiş bulunan bütün kanun ve tüzüklerde yazılı olup da daha sonraki tarihlerde Türkiye Büyük Millet Meclisince miktarına dokunulmamış olan para cezaları üç yüz misline,

b) Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabul olunup da;

1.31.12.1939 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları yüzseksen misline,

2.1.1.1940 tarihinden 31.12.1945 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları yüz yirmi misline,

3.1.1.1946 tarihinden 31.12.1959 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları altmış misline,

4.1.1.1960 tarihinden 31.12.1970 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları

otuz misline,

5.1.1.1971 tarihinden 31.12.1977 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları onsekiz misline,

6.1.1.1978 tarihinden 31.12.1980 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları altı misline,

7.1.1.1981 tarihinden 31.12.1987 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları üç misline,

çıkarılmıştır.

Ek Madde 2 – (7/12/1988 tarih ve 3506 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Ek 1 inci madde kapsamına giren para cezaları; 1988 yılı Bütçe Kanununda 84 olarak belirlenen memur maaş katsayısının artırılması halinde Bütçe Kanununda her 75 puan artış, bir birim olarak kabul edilerek, Ek 1 inci maddeye göre tespit edilen ceza miktarlarının, bulunacak birim sayısıyla çarpılması suretiyle belirlenir. ⁽¹⁾⁽²⁾

(Ek: 6/6/1991-3756/25 md.)

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra kabul edilecek kanunlardaki para cezaları için de, müteakip yıllar, Bütçe Kanununda belirlenen katsayı miktarlarında artırma yapıldığı takdirde birim sayısının tespitinde başlangıç olarak, o kanunun yürürlüğe girdiği tarihteki Bütçe Kanununda geçerli olan devlet memurları aylıkları katsayısı esas alınır. ⁽¹⁾

(1) 765 sayılı Türk Ceza Kanununa 3506 sayılı Kanunla eklenen ek maddeler ile bu maddelerde değişiklik yapan diğer Kanunlardaki para cezalarının hesaplanmasına ilişkin hükümlerin, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun suç saydığı fiilleri işleyenler hakkında uygulanmayacağı 17/10/1996 tarih ve 4199 sayılı Kanunun 47 nci maddesi ile hüküm altına alınmıştır.

(2) Bu fıkrafta geçen "30" rakamı, 6/12/1989 tarih ve 3591 sayılı Kanunla "75" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

51 – 26/8/1999 tarih ve 4449 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olan hükümlerin metinleri. (Madde numaraları: 243,354)

Madde 243 – (5/1/1961 tarih ve 235 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Mahkemeler ve meclisler reis ve azalarından ve sair hükümet memurlarından biri maznun bulunan kimselerin cürümlerini söyletmek için işkence eder yahut zalimane veya gayriinsani veya haysiyet kırıcı muamelelere baş vurursa beş seneye kadar ağır hapis ve müebbeden veya muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezası ile mahkûm olur.

Madde 354 – (21/1/1983 tarih ve 2787 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Hekim veya eczacı veya sıhhiye memuru Hükümetçe emniyet ve itimat olunacak bir vesikayı hatıra binaen hakikate muhalif olarak verirse üç aydan sekiz aya kadar hapis ve beşbin liradan otuzbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Böyle hakikate muhalif olarak tanzim olunmuş vesikayı kullanan kimse hakkında dahi aynı ceza tertip olunur. Eğer bu gibi hakikate muhalif vesikaya dayanılarak sinir ve akıl hastalıkları müesseselerine kabul ve orada ikamete mecbur edilmesi gerekmeyen bir kimse bu müesseselere kabul ve orada ikamete mecbur edilir veya başkaca fahiş bir zarar husule gelirse failin göreceği ceza bir yıldan üç yıla kadar hapistir.

Eğer birinci fıkrada yazılı fiil, failin kendisine yahut başkasına verilmiş veya vaat ve temin olunmuş para vesair menfaat mukabilinde irtikap olunmuş ise göreceği ceza iki yıldan dört yıla kadar hapistir.

Eğer vesikadan ikinci fıkrada yazılı olan fahiş zarar husule gelmiş ise ceza üç yıldan beş yıla kadardır. Her halde bu cezalarla beraber ilk fıkradaki para cezası iki kat olarak hükmolunur.

Para veren veya vadeden yahut menfaat temin veya vadeden kimse hakkında dahi altı aydan iki yıla kadar hapis cezası hükmolunur ve verilip alınan para vesair eşya da müsadere olunur.

52 – 13/7/1999 tarih ve E. 1999/24, K. 1999/30 sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı ile iptal edilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 442, 443, 444)

Madde 442 – (9/7/1953 - 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarki maddelerde yazılı cürümlerin işlendiği sırada karı ve koca birbirinden nikah baki olduğu halde hakimim hükmü ile ayrılmış veya biri diğerini terketmiş ise her birinin cezası üç aydan bir seneye kadar hapistir.

Madde 443 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Geçen maddelerde yazılı olan cürümlerden dolayı takibat icrası karı kocadan biri tarafından şahsi dava ikamesine bağlıdır. Bu keyfiyet cürümde şerik olanlar içinde şarttır.

Madde 444 – (1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Davadan vazgeçmek, hükümden sonra dahi makbuldür. Bu halde hükmün icrasından ve cezanın neticelerinden sarfınazar olunur. Karı kocadan birinin ölümü davayı iskat eder.

53 – 6/2/2002 tarih ve 4744 sayılı Kanun ile değiştirilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 312)

Madde 312 – (7/1/1981 tarihli ve 2370 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Kanunun cürüm saydığı bir fiili açıkça öven veya iyi gördüğünü söyleyen veya halkı kanuna itaatsizliğe tahrik eden kimse altı aydan iki yıla kadar hapis ve ikibin liradan onbin liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Halkı; sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik eden kimse bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üçbin liradan onikibin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Bu tahrik umumun emniyeti için tehlikeli olabilecek bir şekilde yapıldığı takdirde faile verilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı suçları 311 inci maddenin ikinci fıkrasında sayılan vasıtalarla işleyenlere verilecek cezalar bir misli artırılır.

54 – 2/1/2003 tarih ve 4782 sayılı Kanun ile değiştirilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 4)

Madde 4 fıkra iki- (8/6/1933 tarihli ve 2275 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Bunlar hakkında yabancı memleketlerde evvelce hüküm verilmiş olsa bile suç ecnebi paraları taklidin maadasına taallük ettiği takdirde Adliye Vekilinin talebi üzerine Türkiye’de tekrar muhakeme olunur.

55- 26/5/1998 tarihli ve E.1997/32, K.1998/25 sayılı Anayasa Mahkemesi Kararı ile iptal edilen hüküm: (Madde numarası: 258)

Madde 258 fıkra üç- (9/7/1953 tarihli ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür)

Eğer fiil, kendisini veya akrabasını hapis veya tevkiften kurtarmak maksadiyle vâkı olmuşsa birinci fıkradaki hal için iki aydan altı aya, ikinci fıkrada yazılı hal için dört aydan bir seneye kadar hapis cezası verilir.

56 –15/7/2003 tarih ve 4928 sayılı Kanun ile değiştirilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 462)

Madde 462 – (9/7/1953 tarihli ve 6123 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarda geçen iki fasılda beyan olunan fiiller, zinayı icra halinde veya gayrimeşru cinsi münasebette bulunduğu esnada meşhuden yakalanan veya zina yapmak veya gayrimeşru cinsi münasebette bulunmak üzere yahut henüz zina yapmış veya gayrimeşru cinsi münasebette bulunmuş olduğunda zevahire göre şüphe edilmeyecek surette görünen bir koca veya karı yahut kız kardeş veya fürudan biri yahut bunların müşterek faili veya her ikisi aleyhine karı veya koca yahut usulden biri veya erkek veya kız kardeş tarafından işlenmiş olursa fiilin muayyen olan cezası sekizde bire indirilir ve ağır hapis cezası hapis cezasına tahvil olunur.

Müebbet ağır hapis cezası yerine dört seneden sekiz seneye ve idam cezası yerine de beş seneden on seneye kadar hapis cezası verilir.

57 –30/7/2003 tarih ve 4963 sayılı Kanun ile değiştirilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 159)

Madde 159 fıkra son- (3/8/2002 tarihli ve 4771 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Birinci fıkrada sayılan organları veya kurumları tahkir ve tezyif kastı bulunmaksızın, sadece eleştirmek maksadıyla yapılan yazılı, sözlü veya görüntülü düşünce açıklamaları cezaı gerektirmez.

58 –14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanun ile değiştirilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası:11,12,13 ,70

)

Madde 11 fıkra bir bent (1)- (1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun hükmüdür.)

(1) İdam,

Madde 12 - (9/7/1953 tarihli ve 6123sayılı Kanunun hükmüdür.)

İdam cezası, buna mahküm olan kimsenin asılması suretiyle hayatının izalesidir.

İdam cezası, mahkûmun mensup olduğu din ve mezhebin hususi günlerinde icra olunmaz. Mahkûmlar birkaç kişi olursa birbirinin karşısında asılmazlar. Gebe kadınlar doğurmadıkça, akıl hastalığına duçar olanlar iyileşmedikçe idam cezası infaz olunmaz.

İdam cezası hükmolunan kimse hakkında mahkûmiyet ilamı Temyiz Mahkemesince tasdik ve Türkiye Büyük Millet Meclisince tasvip edildikten sonra icra mahallinde, mahkeme heyetinden bir zat ile Cumhuriyet Müddeiumumisi, tabip ve zabıt katibi ve hapishaneler idaresi memurlarından biri hazır oldukları halde mahkûmun huzurunda hüküm okunması suretiyle infaz olunur.

Mahkûmun mensup olduğu dinin ruhani sıfatını haiz bir zat ile mahkûmun müdafii dahi cezanın infazında hazır bulunabilirler.

İdam cezasına mahkûm olan, ana veya baba kaatili ise icra mahalline yalınayak, başı açık ve siyah bir gömlek giydirilerek götürülür ve hüküm bu suretle infaz olunur.

Asılan kimsenin cenazesi merasim yapılmadan gömülme üzere mirasçılara verilir. Mirasçıları olmadığı veya kabul etmediği takdirde belediye tarafından gömdürülür.

İdam cezasının infazı sureti hakkında bir zabıt varakası tutulur. Zabıt varakası orada memur olarak bulunan zatlar tarafından imza edilir. ⁽¹⁾

Madde 13 fıkra bir- (31/5/1957 tarihli ve 6988 sayılı Kanunun hükmüdür.) Ağır hapis cezası müebbet veya muvakkattir.

Madde 13 fıkra iki cümle bir -(31/5/1957 tarihli ve 6988 sayılı Kanunun hükmüdür.) Müebbet, ölünceye kadar devam eder.

Madde 70 – (21/11/1990 tarihli ve 3679 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Birden çok müebbet ağır hapse mahkûmiyet halinde, altı aydan az ve üç yıldan fazla olmamak üzere hükmedilecek miktarı geceli gündüzlü bir hücrede tecrit edilmek suretiyle, müebbet ağır hapis cezası infaz olunur.

59 –14/7/2004 tarihli ve 5219 sayılı Kanun ile değiştirilmiş hükümlerin metinleri: (Madde numarası: 432)

Madde 432 – (11/6/1936 tarihli ve 3038 sayılı Kanunun hükmüdür.)

Yukarıki maddelerde yazılı cürümlerden birinin faili, kaçırdığı veya alıkoyduğu kimseyi hiç bir şehvî harekette bulunmaksızın kendiliğinden, kaçırıldığı eve veya ailesinin evine iade eder veyahut ailesi tarafından alınması mümkün olan emniyetli diğer bir yere getirip serbest bırakırsa 429 uncu maddede yazılı halde bir aydan bir seneye kadar, (...) ⁽²⁾, 431 inci maddede yazılı halde bir seneden beş seneye kadar hapis cezasile cezalandırılır.

(1) Bu maddede hükme bağlanmış bulunan idam cezası ve yerine getirilmesiyle ilgili hususlar 13/7/1965 tarihli ve 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun 2. maddesi ile yeniden düzenlenmiştir. Bkz. Anılan kanunun 2 ve Geçici 4 maddesi.

2) Anayasa Mahkemesinin 26/11/2002 tarihli ve E.:2001/79, K.:2002/194 sayılı Kararı ile burada yer alan "430 uncu maddede yazılı halde altı aydan üç seneye kadar" bölümünün, Kararın Resmi Gazete'de yayımı tarihi olan 12/4/2003 tarihinden başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmek üzere iptaline karar verilmiştir.

60 – 4/11/2004 tarihli ve 5252 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılan Kanunun tüm metni.

BİRİNCİ KİTAP

Esaslar

BİRİNCİ BAB

Ceza Kanununun tatbiki

Madde 1 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Kanunun sarıh olarak suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilmez. Kanunda yazılı cezalardan başka bir ceza ile de kimse cezalandırılmaz.

Suçlar; cürüm veya kabahattir

Madde 2 – İşlendiği zamanın kanununa göre cürüm veya kabahat sayılmayan fiilden dolayı kimseye ceza verilemez. İşlendikten sonra yapılan kanuna göre cürüm veya kabahat sayılmayan bir fiilden dolayı kimse cezalandırılmaz. Eğer böyle bir ceza hüküm olunmuşsa icrası ve kanuni neticeleri kendiliğinden kalkar.

Bir cürüm veya kabahatin işlendiği zamanın kanunu ile sonradan neşir olunan kanunun hükümleri birbirinden farklı ise failin lehinde olan kanun tatbik ve infaz olunur.

Madde 3 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Türkiyede suç işleyen kimse, Türk kanunlarına göre cezalandırılır ve bundan dolayı bir Türk hakkında yabancı memlekette hüküm verilmiş olsa bile Türkiye'de muhakeme olunur.

Böyle bir fiilden dolayı Türkiye dışında hakkında hüküm verilmiş olan yabancı dahi Adliye Vekilinin talebi üzerine Türkiye'de muhakeme edilir.

Madde 4 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

(Değişik birinci fıkra: 6/6/1991 - 3756 /1 md.) Bir Türk veya yabancı, yabancı memleketlerde Türkiye Devletinin şahsiyetine karşı bir cürümü veya bu Kanunun 211 inci maddesinin üçüncü fıkrası ile 213, 316, 317, 318, 319, 320, 323, 324, 332 ve 333 üncü maddelerinde yazılı suçları işlerse, hakkında resen takibat yapılarak bu maddelerdeki cezalarla cezalandırılır.⁽²⁾

(Değişik ikinci fıkra: 2/1/2003-4782/1 md.) Bunlar hakkında yabancı bir ülkede daha önce hüküm verilmiş olsa bile, Adalet Bakanının talebi üzerine Türkiye'de yeniden yargılama yapılır. Ancak, fiil yabancı paraların taklidine veya 211 inci maddenin üçüncü fıkrası ile 213 üncü maddenin uygulanmasına ilişkin olduğu takdirde yabancı ülkede daha önce hüküm verilmiş ise Türkiye'de kovuşturma yapılmaz.

Yabancı memleketlerde Türkiye namına memuriyet veya vazife deruhde etmiş olupta bu memuriyet veya vazifeden dolayı bir cürüm işleyen kimse hakkında Türkiye'de takibat yapılır.

Madde 5 – (Değişik : 3/2/1937 - 3112/1 md.)

Bir Türk dördüncü maddede yazılı cürümlerden başka, Türk kanunlarına göre aşağı haddi üç seneden eksik olmayan şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezayı müstelzim cürmü yabancı memlekette işlediği ve kendisi Türkiye'de bulunduğu takdirde Türk kanunlarına göre cezalandırılır.

Eğer cürmün aşağı haddi üç seneden az şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezayı müstelzim ise takibat icrası zarar gören şahsın veya yabancı Hükümetin şikayetine bağlıdır.

Mağdur yabancı ise bu fiilin, işlediği mahal kanunlarında da cezayı müstelzim olması şarttır.

Madde 6 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir yabancı dördüncü maddede yazılı cürümlerden başka, Türk kanunlarına göre aşağı haddi bir seneden eksik olmayan şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezayı müstelzim cürmü yabancı memlekette Türkiye'nin veya bir Türk'ün zararına işlediği ve kendisi Türkiye'de bulunduğu takdirde Türk kanunları mucibince ceza görür.

(1) a - Bu kanunda, 26/4/1926 tarih ve 825 sayılı Kanun ekindeki doğru - yanlış cetveli ile yapılan düzeltmeler metne işlenmiştir.

b - 8/6/1933 tarihli ve 2275 sayılı Kanunun 2. maddesi gereğince Türk Ceza Kanunundaki şikayet ve şikayetname ve şahsi iddia tabirleri, (yazı ile şikayet) olarak değiştirilmiştir

c - 4/4/1929 tarihli ve 1412 sayılı CMUK nun 424. maddesi gereğince, anılan kanunda kullanılan istilah ve tabirler, ceza kanununda kullanılan eski istilah ve tabirler yerine geçmiştir.

(2) Bu fıkrada yer alan, "211 inci maddesinin üçüncü fıkrası ile 213" ibareleri; 2/1/2003 tarihli ve 4782 sayılı Kanun ile eklenmiştir.

Ancak bu babda takibat icrası Adliye Vekilinin talebine veya zarar gören şahsın şikayetine bağlıdır. Eğer cürüm bir yabancıнын zararına işlenmiş ise fail, Adliye Vekilinin talebi üzerine, aşağıdaki şartlar dairesinde cezalandırılır:

1 - Türk kanunlarına göre şahsi hürriyeti bağlayıcı ve aşağı haddi üç seneden eksik olmıyan cezayı müstelzim bir fiil olmak,

2 - İadei mücrimin muahedesi bulunmamak veyahut iade keyfiyeti cürmün irtikab edildiği mahallin veya failin tebaasından bulunduğu Devletin Hükümeti tarafından kabul edilmemiş bulunmak,

Bir Türk veya yabancı, Türk Ceza Kanununun 8 inci babının 3 üncü faslındaki cürümleri yabancı memlekette işlerse resen takibat yapılarak o fasılda yazılı maddelerdeki cezalarla cezalandırılır.

Madde 7 – Bir ecnebi, ecnebi memleketinde bir Türk veya Türkiye Cumhuriyeti aleyhinde bir cürüm işleyipte ecnebi mahkemesince mahküm olduğu veya ceza herhangi bir sebeple sukut ettiği veya beraet eylediği surette dava Türkiye mahkemelerince tekrar tetkik ve rüyet olunur.

Eğer hüküm olunan ceza Türk Ceza Kanununda o fiil için muayyen olan cezadan dün ise noksanı ikmal ettirilir. Sukut ve beraet sebepleri Türk Kanunlarına muvafık değil ise ceza yeniden hüküm olunur.

Bu bapta takibat icrası Adliye Vekaletinin talebine bağlıdır.

Madde 8 – Bundan evvelki maddelerde beyan olunan ahvalde ecnebi mahkemeden verilen ve Türk kanunlarına muvafık bulunan hüküm Türk kanununca gerek asli ve gerek fer'i olarak hidematı ammeden memnuiyeti veya sair güne iskati ehliyeti mucip bir cezayı mutazammın olduğu takdirde müdeiumuminin talebi üzerine ecnebi memlekette hüküm olunan mahrumiyet ve iskati ehliyet cezaları netayicinin Türkiye'de dahi cari olacağına mahkeme karar verebilir.

Müdeiumuminin talebi üzerine mahkemece bir muamele yapılmazdan evvel mahküm dahi ecnebi mahkemesinden verilen hükmün Türkiye mahkemesince yeniden tetkikini talep etmek hakkını haizdir.

Madde 9 – Bir cürümden dolayı bir Türkün ecnebi devletlere iadesi talebi devletçe kabul olunamaz.

Siyasi veya ona murtabit cürümlerden dolayı bir ecnebinin ecnebi devletlere iadesi talebi devletçe kabul edilemez.

Ecnebi devletçe vukubulan iade talebi üzerine istenilen kimsenin Türkiye'de bulunduğu mahal mahkemei asliyesince tabiiyeti ve cürmünün mahiyeti hakkında bir karar verilmesi lazımdır.

Türk tebaasından olduğu yahut cürmünün siyasi ve askeri veyahut bunlara murtabit cürümlerden bulunduğu mahkemece sabit olanların iadesi talebi kabul olunamaz.

Ecnebi olduğuna ve cürmünün adi ceraimden olduğuna karar verilen kimsenin iadesi talebi hükümetçe kabul olunabilir.

İadesi talep ve kabul olunan kimse hakkında mahalli müstantikliğince tevkif müzekkeresi verilebilir.

Madde 10 – Bu kanundaki hükümler, hususi ceza kanunlarının buna muhalif olmayan mevaddı hakkında da tatbik olunur.

Madde 10/a – (Ek : 6/6/1991 - 3756/2 md.)

Bir Türk vatandaşı veya yabancı, yabancı ülkede bir suç işleyip de bu bab hükümlerine göre Türkiye'de yargılandığı takdirde; Türkiye zararına işlenmiş suçlar dışında, suçun işlendiği ülke kanunu ile Türk Kanunundan hangisi uygulamada sanığın lehine sonuç verecek ise, o kanun göz önünde bulundurulmak ve yabancı kanunda tanımlanan suç, Türk kanunlarına göre verilmesi gereken ceza veya Türk kanununda bulunup yabancı ülke kanunundaki cezaya en yakın olan ceza tespit edilerek uygulama yapılır. Ancak, suçun işlendiği ülke kanunu, Türkiye'nin kamu düzenine veya milletlerarası yükümlerine aykırı ise bu ülke kanununa itibar edilmez.

İKİNCİ BAP
Cezalar

Madde 11 – Cürümlere mahsus cezalar şunlardır:

1 – (**Mülga:14/7/2004 – 5218/1 md.**)

2 - Ağır hapis,

3 - Hapis,

4 - Sürgün,

5 - Ağır cezayı nakdi,

6 - Hidematı ammeden memnuiyet.

Kabahatler için mevzu cezalar şunlardır:

1 - Hafif hapis,

2 - Hafif cezayı nakdi,

3 - Muayyen bir meslek ve sanatın tatili icrası.

Bu kanunda şahsi hürriyeti tahdit eden cezalar tabirinden ağır hapis, hapis, sürgün ve hafif hapis cezaları murad olunur.⁽¹⁾

Madde 12 – (**Mülga:14/7/2004 – 5218/1 md.**)

Madde 13 – (Değişik: 31/5/1957 - 6988/1 md.)

(Değişik birinci fıkra: 14/7/2004 - 5218/1 md.)Ağır hapis cezası, ağırlaştırılmış müebbet, veya muvakkattir.

(Değişik birinci cümle: 14/7/2004 - 5218/1 md.)Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası ve müebbet ağır hapis cezası hükümlünün hayatı boyunca devam eder.Muvakkat ağır hapis, kanunda tasrih edilmeyen yerlerde 1 seneden 24 seneye kadardır.

Bu ceza aşağıda yazılı şekiller dahilinde 3 devrede çektirilir:

A) Mahküm birinci devrede, cezasının onda birine müsavi bir müddet geceli, gündüzlü yalnız olarak bir hücrede bırakılır.

Ancak bu müddet (1) aydan aşağı (8) aydan yukarı olamaz.

B) Mahküm ikinci devrede, durumuna ve suçunun mahiyetine göre ayrı gruplar halinde bulundurulur. Bu devre, mahkum mevkuf kalmışsa, bu müddetle hücrede kaldığı müddet çıkarıldıktan sonra geriye kalan müddetin yarısını teşkil eder.

Alelittlak müebbet ağır hapis cezasıyla mahküm edilmiş olanlar veya bakiye cezaları bir seneden az bulunanlar, yaş veya bedeni kabiliyetleri itibariyle üçüncü devre şartlarına intibak edemeyecekleri tesbit edilenler üçüncü devreye geçemezler.

C) Üçüncü devre geri kalan müddettir. Bu devrede bulunan mahküm iş esası üzerine kurulmuş olan ceza evlerinde çalıştırılır.

Mahkümün ikinci devreden üçüncü devreye geçebilmesi için iyi hal göstermesi şarttır. İyi halin nasıl tesbit edileceği Ceza ve Tevfik Evleri Nizamnamesinde gösterilir.

Üçüncü devreye geçmek hakkını kazanan mahkümlardan, Adliye Vekaleti, ziraat, deniz avcılığı; yol, inşaat, maden ve orman gibi iş sahalarında çalışma ekipleri teşkil edebilir.

Mahkümiyetin bütün devrelerinde mahküm ceza evi disiplinini bozan hareketlerinden dolayı Ceza ve Tevfik Evleri Nizamnamesi mucibince inzibati olmak üzere her defasında bir ayı geçmemek kaydıyla aynı suretle hücreye konulabilir.

(1) Bu maddede sözü edilen sürgün cezası 13/7/1965 tarihli ve 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun geçici 2. maddesi ile kaldırılmıştır.

Ceza evi disiplinini bozan hareketlerinden dolayı iki sene içinde üçten fazla hücre hapsi cezası almış olanlar C. Müddeiumumisinin tasvibi ile birinci devre şartlarına tabi tutulurlar.

Mahküm ikinci ve üçüncü devrede çalışmaya mecbur tutulur.

(Mülga son fıkra: 6/6/1990 - 3653/3 md.)

Madde 14 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Mevkuflardan çalışmak isteyenler ceza ve tevfik evi dahilinde çalıştırılabilirler.

Madde 15 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Hapis cezası yedi günden yirmi seneye kadardır. Kanunda açıklanmayan yerlerde yukarı haddi beş senedir.

Bu ceza para cezasından çevrilmiş olsa bile 13 üncü maddenin birinci devreye ait hükümleri müstesna olmak üzere diğer hükümlerinin tesbit ettiği şartlar dahilinde çektirilir.

Madde 16 – (Değişik: 31/5/1957 - 6988/1 md.)

Bu kanunun 13 üncü maddesinde yazılı üçüncü devrenin ağır hapiste yarısını, hapis veya hafif hapiste üçte birini iyi halle geçirenler meşrutana tahliye talebinde bulunmak hakkını kazanırlar. İstifade müddeti asıl cezanın dörtte birinden aşağı olamaz.

İkinci devreden yaş ve bedeni kabiliyetleri itibariyle üçüncü devreye geçemiyenler yahut yine bu sebeplerle üçüncü devreden ikinci devreye iade edilenler ikinci devredeki mahkûmiyetlerinin hitamında bakıye cezalarının ağır hapiste yarısını, hapis veya hafif hapiste üçte birini iyi halle geçirdikleri takdirde meşrutana tahliye hükümlerinden istifade edebilirler.

(Mülga üçüncü fıkra: 15/4/1987-3352/1 md.)⁽¹⁾

Meşrutana tahliye, mahkûmun iktidarı nispetinde şahsi hakları tazmin etmesi şartına da talik edilebilir.⁽²⁾

Madde 17 – (Değişik: 31/5/1957 - 6988/1 md.)

(Değişik birinci fıkra: 7/12/1988 - 3506/1 md.) Şartla salıverilmiş olan hükümlü, geri kalan süre içinde işlediği kasıtlı bir cürümden dolayı şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya mahkûm olur veya mecbur olduğu şartları yerine getirmeye se, şartla salıverilme kararı geri alınır. Bu takdirde suçun işlendiği tarihten sonraki kısım hükümlünün ceza süresine mahsup edilmeyerek aynen çektirilir ve şartla salıverilmeye esas teşkil eden hükmün infazı ile ilgili olarak bir daha şartla salıverilmeden yararlanamaz.

(Ek:6/6/1991-3756/3 md.) Birinci fıkra hükmüne göre aynen çektirilecek süre; ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasına hükümlüler için kırk yıl, müebbet ağır hapis cezasına mahkûm olanlar için otuzaltı yıl üzerinden hesap edilir.⁽³⁾ Meşrutana tahliye kararının geri alınmasını icabettiren sebeplerin vukuundan evvel mahkûmun ceza müddeti sona ermiş olursa mezkûr ceza icra edilmiş sayılır.

(1) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Sözkonusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

(1) Bu maddede hükme bağlanmış bulunan meşrutana tahliyeye ilişkin hususlar, 13/7/1965 tarihli ve 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun "Şartla Salıverilme" başlıklı 19. maddesinde yeniden düzenlenmiştir.

(3) Bu fıkrada yer alan "Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından ölüm cezalarının yerine getirilmemesine karar verilenler için" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasına hükümlüler için" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(Mülga son fıkra:15/4/1987-3352/1 md.)⁽¹⁾

Madde 18 – (Mülga: 13/7/1965 - 647/Geç. 2 md.)

Madde 19 – (Değişik:28/7/1999 - 4421/1 md.)

Ağır para cezası, altmışmilyon liradan onbeşmilyar liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir. Nispi para cezasının yukarı sınırı yoktur.

Madde 20 – Hidematı ammeden memnuiyet cezası müebbet veya muvakkattir.

Müebbeden Hidamatı ammeden memnuiyet:

- 1 - Devairi intihabiyede müntehip veya müntehap olmaktan ve sair bilcümle hukuku siyasiyeden,
- 2 - Büyük Millet Meclisi azalığından ve intihaba tabi olan veya devlet ve vilayet ve Belediye ve köy tarafından veya bunların tefiş ve murakabesi altında bulunan müessesat canibinden tevcih kılınan bilcümle memuriyet ve hizmetlerden,
- 3 - Devletçe veya salahiyettar ilmi encümenlerce tevcih olunan rütbe ve unvan ve nişan ve madalyalardan,
- 4 - Bundan evvelki bentlerde beyan edilen nişan, rütbe, unvan, sıfat, hizmet ve memuriyetlerden birinin bahşettiği maaşlı veya fahri her türlü hukuktan,
- 5 - Mahküm olan kimsenin kanunu medeni hükmünce kendi füruu üzerinde haiz olduğu velayet hakkı müstesna olmak üzere velayet ve vesayete müteallik bir hizmette bulunmaktan,
- 6 - Bundan evvelki bentlerde beyan edilen her türlü hakları, unvanları, rütbeleri, nişanları, sıfatları, hizmet ve memuriyetleri ihraz ehliyetinden,

Mahrumiyet hususlarıdır.

(Değişik: 21/11/1990 - 3679/1 md.) Geçici olarak kamu hizmetlerinden yasaklanma cezası, hükümlünün, üç aydan üç yıla kadar yukarıda gösterilen siyasi haklar, hizmet, memuriyet, sıfat, rütbe ve nişandan ve bunları ceza süresi içinde yeniden elde etmek ehliyetinden mahrumiyetidir.

Hidematı ammeden memnuiyet cezasının bu hizmetlerden bazılarına hasr edildiği hallerle muayyen bir meslek veya sanatın icrasına şamil olduğu halleri kanun tayin eder.

Madde 21 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Hafif hapis cezası bir günden iki seneye kadardır. Bu ceza para cezasından çevrilmiş olsa bile 13 üncü maddenin birinci devreye ait hükümleri müstesna olmak üzere diğer hükümlerinin tesbit ettiği şartlar dahilinde çektirilir.

MahkümİYETLERİ bir aydan fazla ve mükerrir olmıyan kadın ve küçüklerin cezalarının oturdukları yerde çektirilmesine mahkeme karar verebilir. Bu karara mahküm tarafından riayet olunmadığı takdirde ceza tamamen ve adiyen infaz olunur.

Madde 22 – Kanunun tayin ettiği ahvalde hafif hapis cezası bazı imalathanelerde veya nafia ve belediye işlerinde kullanılmak suretiyle icra ettirilebilir. Eğer mahkum cezanın icrası için hazır bulunmaz veya hizmetten kaçınırsa hafif hapis cezası alelülul mevki mahsusunda ikmal ettirilir.

(1) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

Madde 23 – Kadınların mahküm oldukları ağır hapis ve hapis ve hafif hapis cezaları kendilerine mahsus müesseselerde çektirilir. Kanun kadınların şahsi hürriyetlerini tahdit eden cezaların bir ıslahhane veya tevkifhanede icrasını iktiza ettiren ahvali tayin eder.

Madde 24 – (Değişik: 28/7/1999 - 4421/2 md.)

Hafif para cezası, onbeşmilyon liradan birmilyarbeşyüzümilyon liraya kadar tayin olunacak bir paranın Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir.

Madde 25 – Muayyen bir meslek ve sanatın tatili icrası üç günden iki seneye kadardır.

Madde 26 – (Değişik birinci fıkra: 21/1/1983 – 2787/3 md.)

Kanunda gösterilen cezanın yukarı sınırı bir ay hapis veya hafif hapis ya da üçbin lira ağır veya hafif para cezasını geçmediği takdirde, hafifletici sebep bulunur ve fail önceden bir cürümden veya bir aydan fazla hafif hapsi gerektiren bir kabahatten dolayı mahküm olmamış bulunursa, mahkeme, verdiği cezanın yerine hüküm giyen kişiye adli tevbih yapılmasına karar verebilir.

Tevbihi adli mahkümün ahvali mahsusasına ve cürmün işlenmesindeki şekil ve suret ve hususiyete göre yapılan bir tekdirdir ki ihlal olunan madde kanuniyenin ahlaki ciheti ve irtikap olunan fiilin neticeleri izah olunmak suretiyle hakim tarafından mahkeme huzurunda mahkûma alenen tevcih edilir.

Eğer mahküm tevbih için mahkemeye davet olunduğu halde icabet etmez veya tevbihi hürmetle telakki eylemez ise işlediği cürüm için mahkemenin tayin ettiği ceza tamamiyle icra olunur.

Madde 27 – Bundan evvelki maddede beyan olunan halde mahküm, tevbih tarihinden itibaren cürümler için iki ve kabahatler için bir seneyi geçmemek üzere mahkemece tayin edilecek müddet zarfında bir cürüm veya kabahat işlese bu cürüm ve kabahatin müstelzim olacağı cezaya halel gelmemek şartıyla cezayı nakdi namıyla muayyen bir para itasını taahhüt etmeğe ve mahkemece lüzum görülürse bu taahhüdünü muteber kefil ile temin eylemeğe mecburdur.

Gösterilecek kefillerin iktidarları derecesini tayin etmek mahkemeye aittir.

Eğer mahküm böyle bir taahhüdü kabul etmez veya muteber kefil göstermez ise hüküm olunan ceza icra olunur.

Madde 28– (Mülga: 15/4/1987-3352/1 md.)⁽¹⁾

Madde 29 – (Değişik:3/2/1937 - 3112/1 md.)

Kanunda sarahaten yazılmış olmadıkça cezalar ne artırılabilir, ne eksiltilebilir ve ne de değiştirilebilir.

Kanunun muayyen bir nisbet dairesinde cezayı artırıp eksiltmeyi emrettiği yerlerde mevcut olan teşdit veya tahfif edici sebepler nazara alınmaksızın o fiil hakkında ne ceza tayin edilecekse tezyit ve tenkis keyfiyeti o ceza üzerinden icra olunur.

Eğer bir çok esbap içtima etmiş olursa artırıp eksiltme hususu, ondan evvelki artırma ve eksiltme neticesi olan ceza miktarı üzerinden cereyan eder.

(1) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

Eğer içtima eden sebeplerden bazıları artırmayı ve bazıları eksiltmeyi müstelzim olursa ilk önce artırmakla işe başlanır.

Bütün hallerde mücrimin yaşı, akli haleti, esbabı muhaffifei takdiriye ve tekerrür hususları bu sıra takip olunmak şartı ile en sonra nazara alınır.

Ceza artırılır veya eksiltilirken kanunun sureti mahsusada tayin ettiği ahval müstesna olmak üzere her nevi ceza için muayyen olan hudut tecavüz edilemez.

Hafif hapis, ağır veya hafif para cezalarının tertibi iktiza eden hallerde kanuni sebeplerden dolayı bu cezaların, 19, 21 ve 24 üncü maddelerde yazılı aşağı hadlerinden daha az bir miktarının verilmesi icap ettiği takdirde bunların yerine, taahhüt almağa hacet kalmaksızın, adli tevbih yapılır.

(Ek: 21/11/1990 - 3679/2 md.) Hakim, iki sınır arasında temel cezayı, suçun işleniş biçimi, suçun işlenmesinde kullanılan araç, suç konusunun önem ve değeri, suçun işlendiği zaman ve yer, fiilin diğer özellikleri, zararın veya tehlikenin ağırlığı, kastın veya taksirin yoğunluğu, suç sebepleri ve saikleri, failin amacı, geçmişi, şahsi ve sosyal durumu, fiilden sonraki davranışı gibi hususları gözönünde bulundurmak suretiyle takdirini kullanarak belirler. Cezanın asgari haddenden tayini halinde dahi takdirin sebepleri kararda mutlaka gösterilir.

Madde 30 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Muvakkat cezalar, gün, ay ve sene hesabına tatbik olunur. Bir gün, 24 saat, bir ay 30 gündür. Sene, resmi takvime göre hesap edilir.

(Değişik: 12/6/1979 - 2248/17 md.) Muvakkat cezalar için bir günün ve para cezalarında bir liranın küsuru hesaba katılmaz.⁽¹⁾

ÜÇÜNCÜ BAP

Ceza mahkûmiyetlerinin neticeleri ve tarzı icraları

Madde 31 – Beş seneden fazla ağır hapse mahkûmiyet müebbeden ve üç seneden beş seneye kadar ağır hapse mahkûmiyet hükmolunan cezaya müsavi bir müddetle, hidematı ammeden memnuiyeti müstelzimidir.

Madde 32 – (Mülga: 15/4/1987-3352/1 md.)⁽²⁾

Madde 33 – Beş seneden ziyade ağır hapis cezasına mahkûm olanlar ceza müddetleri zarfında mahcuriyeti kanuniye halinde bulundurulur. Ve emvalinin idaresinde mahcurlar hakkındaki kanunu medeni ahkamı tatbik olunur.

Beş seneden ziyade ağır hapse mahkûm olan şahsın ceza müddeti zarfında babalık hakkından ve kocalık sıfatının bahşettiği kanuni haklardan mahrumiyetinde hüküm verilebilir.

Madde 34 – Bir cürüm ile katiyen mahkûmiyet; kanunen siyasi bir hizmete intihap olunabilmek kabiliyetini selbettiği veya memuryetten mahrumiyeti müstelzim olduğu takdirde azalık ve memuriyetin zevalinide mucip olur.

(1) Bu fıkrada geçen ikinci "bir" kelimesi, 5/2/2003 tarihli ve 4806 sayılı Kanunla "bin" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

Madde 35 – Kanunun tayin ettiği ahvalden maada resmi sıfatı veya icrası ait olduğu daireden verilecek ruhsatname ve şahadetname gibi vesikaya muhtaç olan bir meslek ve sanatı suistimal suretiyle işlenen cürüm ve kabahatlere müteallik hükümler mahkûmun mahkûm olduğu müddete veya cezayı nakdinin ademi tediyesinden dolayı ne miktar hapis cezası verilmek lazımgelirse o miktara muadil olacak ve yirminci ve yirmi beşinci maddelerde muayyen müddetlerin azami hadlerini geçmeyecek bir müddetle muvakkaten hidematı ammeden memnuiyetini veya meslek ve sanatının tatilini dahi istilzam eder.

Sair meslek ve sanatlar hakkında tatili icabettiren ahvali kanun tayin eder.

Madde 36 – (Değişik : 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Mahkûmiyet halinde cürüm veya kabahatte kullanılan veya kullanılmak üzere hazırlanan veya fiilin irtikabından husule gelen eşya fiilde methali olmıyan kimselere ait olmamak şartıyla mahkemece zabıt ve müsadere olunur.

Kullanılması, yapılması, taşınması, bulundurulması ve satılması cürüm veya kabahat teşkil eden eşya bir ceza mahkûmiyeti olmasa ve faile ait bulunmasa bile mutlaka zabıt ve müsadere olunur.

Taşınması memnu olmıyan silahların ruhsatsız taşınması halinde de zabıt ve müsaderesine hükümlenir.

Madde 37 – (Değişik : 11/6/1936 -3038/1 md.)

Ceza ile mahkûmiyet suçtan mutazzarır ve mağdur olanların mallarının istirdadını ve duçar oldukları zararların tazminini dava edebilmelerine hâlel getirmez.

Madde 38 – Emvalin istirdadından ve uğranılan zararların tazmininden başka bir şahsın veya bir ailenin şeref ve haysiyetini ihlal eden her nevi cürüm ve kabahatlerde bir güne maddi zarar vukua gelmese bile mahkeme mağdurun talebine mebni manevi zarar mukabili olarak muayyen tazminat itasında hüküm edilebilir.

Madde 39 – Mahkûm muhakeme masraflarını çeker.

Bir cürüm veya kabahatten dolayı mahkûm olan şahıslar malların istirdadından ve uğranılan zararların tazmininden ve manevi zarar mukabili olarak takdir olunan tazminattan ve muhakeme masraflarının ödenmesinden birbirlerine kefil olarak mesuldürler.

Muhtelif cürüm ve kabahatlerden dolayı bir ilam ile mahkûm olan bir kaç kişinin birbirine kefil olarak mesuliyetleri yalnız müştereken mahkûmiyeti intaç eden fiile aittir.

Madde 40 – Hüküm katiyet kesbetmeden evvel vukubulan mevkufiyet ceza mahkûmiyetlerinden indirilir.

Eğer mahkûm hakkında sürgün cezası hükümlenmiş ise bir günlük mevkufiyet üç günlük sürgüne mukabil sayılır. ⁽¹⁾

Eğer cezayı nakdi tertip olunmuş ise tenzil, 19 uncu maddede gösterilen hesaba göre yapılır.

Madde 41 – Hidematı ammeden memnuiyet veya muayyen bir meslek ve sanatın tatili cezası, gıyaben verilen kararlara müteallik ahkamı kanuniye müstesna olmak üzere, hükmün katileşdiği tarihten başlar.

Eğer hidematı ammeden memnuiyet veya bir meslek ve sanatın tatili ve sair ehliyetsizlik cezası şahsi hürriyeti tahdit eden diğer bir cezaya bağlı olur veya bir ceza mahkûmiyetinin neticesi bulunursa asıl cezanın icrası müddetince devam etmekle beraber hüküm ilamında veya kanunda tayin edilen müddet ancak cezanın ikmal edildiği veya sakit olduğu günden başlar.

Madde 42 – (Mülga: 15/4/1987 - 3352/1 md.) ⁽²⁾

Madde 43 – Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis veya müebbet ağır hapis cezalarını mutazammın olan hüküm ilamının hulasası hükmün sadır olduğu ve cürmün işlendiği ve mahkûmüalehyin en son ikamet ettiği mahalle veya kariyenin münasip mahallerine asılarak ilan olunur. ⁽³⁾

DÖRDÜNCÜ BAP

Cezaya ehliyet ve bunu kaldıran veya hafifleten sebepler

Madde 44 – Kanunu bilmemek mazeret sayılmaz.

Madde 45 – Cürümde kasdin bulunmaması cezayı kaldırır. Failin bir şeyi yapmasının veya yapmamasının neticesi olan bir fiilden dolayı kanunun o fiile ceza tertip ettiği ahval müstesnadır.

Kabahatlerde kasit sabit olmasa bile herkes kendi fiil veya ihmalden mesuldür.

(Ek: 8/1/2003 - 4785/1 md.) Failin öngördüğü neticeyi istememesine rağmen neticenin meydana gelmesi halinde bilinçli taksir vardır; bu halde ceza üçte bir oranında artırılır.

Madde 46 – (Değişik: 18/5/1955 - 6569/1 md.)

Fiili işlediği zaman şuurunun veya hareketinin serbestisini tamamen kaldıracak surette akıl hastalığına duçar olan kimseye ceza verilemez.

Ancak bu şahsın muhafaza ve tedavi altına alınmasına hazırlık tahkikatında Sulh Hakimi, ilk tahkikatta Sorgu Hakimi ve son tahkikatta vazifeli mahkeme tarafından karar verilir.

Muhafaza ve tedavi altında bulundurma müddeti şifaya kadar devam eder. Yalnız maznuna isnadolunan suç, ağır hapis cezasını müstelzim ise bu müddet bir seneden az olamaz.

Muhafaza ve tedavi altına alınan şahıs; muhafaza ve tedavinin icra kılındığı müessesesinin sıhhi heyetince, şifası tebeyyün ettiğine dair verilecek rapor üzerine aynı kazai mercice serbest bırakılır.

Bu husustaki rapor ve kararda, hastalığın ve isnadolunan suçun mahiyeti gözönünde tutularak, içtimai emniyet bakımından şahsın tıbbi kontrole ve muayeneye tabi tutulup tutulmayacağı, tutulacaksa müddet ve fasılası da gösterilir.

Tıbbi kontrol ve muayene; Cumhuriyet Müddeiumumilerince, kararda gösterilen müddet ve fasılalarda bu şahısların buldukları mahalde yoksa en yakın salahiyyetli mütehasısı olan hastane sıhhi heyetlerine sevk edilmeleri suretiyle temin olunur.

Bu tıbbi kontrol ve muayenede nüks arazi gösterenler hakim veya mahkeme kararıyla yine muhafaza ve tedavi altına alınıp aynı muamelelere tabi tutulurlar.

(1) Sürgün cezası, 13/7/1965 tarihli ve 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun geçici 2. maddesiyle kaldırılmıştır.

(2) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

(3) Bu maddede yer alan "İdam" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 47 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Fiili işlediği zaman şuurunun veya hareketinin serbestisini ehemmiyetli derecede azaltacak surette akli malüliyete müptela olan kimseye verilecek ceza aşağıda yazılı şekilde indirilir:

1. Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası yerine 15 seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis; ⁽¹⁾
2. Müebbet ağır hapis yerine 10 seneden 15 seneye kadar ağır hapis;
3. Amme hizmetlerinden müebbet memnuiyet yerine muvakkat memnuiyet; cezaları hükmolunur. Diğer cezalar üçte birden yarıya kadar indirilir.

Madde 48 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Suçu işlediği esnada arızı bir sebepten dolayı 46 ve 47 nci maddelerde münderiç akli malüliyet halinde bulunan kimseler hakkında o maddelerdeki ahkam tatbik olunur.

İhtiyari sarhoşlukla ve ihtiyarı ile kullanılan uyuşturucu madde tesiriyle işlenen fiiller bu madde hükmünden hariçtir.

Madde 49 – 1 - Kanunun bir hükmünü veya salahiyettar bir merciden verilip infazı vazifeten zaruri olan bir emri icra suretiyle,

2 - Gerek kendisinin gerek başkasının nefesine veya ırzına vukubulan haksız bir taarruzu filihal defî zaruretinin bais olduğu mecburiyetle,

3 - Gerek nefsini ve gerek başkasını vukuuna bilerek mahal vermediği ve başka türlü tahaffüz imkanında olmadığı ağır ve muhakkak bir tehlikeden muhafaza etmek zaruretinin bais olduğu mecburiyetle, işlenen fiillerden dolayı faile ceza verilemez.

Bir numaralı bentte gösterilen halde merciinden sadır olan emir hilafî kanun olduğu takdirde neticesinden hasıl olan cürme müterettip ceza emri veren amire hükmolunur.

(1) Bu bentte yer alan "İdam" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 50 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

49 uncu maddede yazılı fillerden birini icra ederken kanunun veya salahiyettar makamın veya zaruretin tayin ettiği hududu tecavüz edenler cürüm ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasını müstelzim ise sekiz seneden aşağı olmamak üzere hapis ve müebbet ağır hapis cezasını müstelzim olduğu takdirde altı seneden on beş seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Sair hallerde asıl suçta müretteb ceza altında birinden eksik ve yarısından ziyade olmamak üzere indirilir ve ağır hapis hapse tahvil olunur ve amme hizmetlerinden müebbet memnuiyet cezası yerine muvakkat memnuiyet cezası verilir. ⁽¹⁾

Madde 51 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Bir kimse haksız bir tahrikin husule getirdiği gazap veya şedit bir elemin tesiri altında bir suç işler ve bu suç ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasını müstelzim bulunursa müebbet ağır hapis cezasına ve müebbet ağır hapis cezasını müstelzim bulunursa yirmi dört sene ağır hapis cezasına mahkûm olur. Sair hallerde işlenen suçun cezasının dörtte biri indirilir. ⁽¹⁾

Tahrik ağır ve şiddetli olursa ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası yerine yirmi dört sene ve müebbet ağır hapis cezası yerine on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası verilir. ⁽¹⁾

Sair cezaların yarısından üçte ikisine kadarı indirilir.

Madde 52 – Bir kimse bir hata veya sair bir arıza yüzünden cürmü kast ettiği şahıstan başka bir şahsın zararına işlemiş olursa cürümden zarar gören kimsenin sıfatından neşet eden ve cezayı şiddetlendiren esbap faile tahmil olunmaz. Belki cürüm kast olunan şahsa karşı işlenmiş gibi telakki olunarak fail, cürmün tazammun edebileceği esbabı muhaffefeden istifade eder.

Madde 53 – Fiili işlediği zamanda on bir yaşını bitirmemiş olanlar hakkında takibat yapılamaz ve ceza verilemez.

Ancak fiil kanunen bir seneden ziyade hapis cezasını veya daha ağır cezayı müstelzim bir cürüm olduğu takdirde müdeiumuminin talebi üzerine mahkeme reisi çocuğun, istirdadı kabil tedabirden olmak ve on sekiz yaşını geçmiyecek müddetle mukayyet bulunmak üzere terbiye ve ıslah için devlet idare veya murakabesinde bulunan bir müesseseye konmasını veyahut-takayyüt ve nezaretinde teseyyüp ve ihmâl ile bir cürüm işlemesine meydan verilerse kendilerinden iki yüz liraya kadar cezayı nakdi alınacağı ihtariyle-ana baba veya vasiye teslimini emreder.

Madde 54 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Fiili işlediği zaman on bir yaşını bitirmiş olup da on beş yaşını doldurmamış olanlar, farik ve mümeyyiz olmadıkları surette haklarında hiçbir ceza tertip olunamaz. Ancak işlenilen fiil bir seneden fazla hapis veya daha ağır bir cezayı müstelzim cürümlerden ise bundan evvelki madde ahkamı tatbik olunur.

(Değişik: 21/1/1983 - 2787/4 md.) Eğer çocuk işlediği fiilin bir suç olduğunu fark ve temyiz ile hareket etmiş ise suçunun cezası aşağıda yazılı şekillerde indirilir:

1. Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası yerine onbeş yıldan, müebbet ağır hapis cezası yerine on yıldan aşağı olmamak üzere hapis cezası verilir. ⁽²⁾

2. Diğer cezalar yarıya indirilir. Ağır hapis cezaları hapse çevrilir. Ancak, bu bendin tatbiki suretiyle hükmolunacak cezalar her fiil için yedi yıldan fazla olamaz.

Amme hizmetlerinden memnuiyet ve (...) ⁽³⁾ cezaları tatbik olunmaz.

(1) Bu fıkralarda yer alan "ölüm" ibareleri, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu bentte yer alan "Ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(3) Bu arada yer alan "emniyeti umumiye nezareti altına alınmak" ibaresi, 15/4/1987 tarihli ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle metninden çıkarılmıştır.

Şahsi hürriyeti bağlayıcı cezalar, para cezasından çevrilmiş olsa dahi eğer suçlu cezanın çektirilmesine başlandığı zaman on sekiz yaşını bitirmemiş ise ceza bir ıslahhanede çektirilir.

Bu mahkûmiyetler tekerrüre esas olamaz.

Madde 55 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Fiili işlediği zaman on beş yaşını bitirmiş olup da on sekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında aşağıda yazılı şekillerde ceza tayin olunur:

1. Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası yerine yirmi seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası; ⁽¹⁾

2. Müebbet ağır hapis yerine on beş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

3. **(Değişik: 21/1/1983 - 2787/5 md.)** Diğer cezaların üçte bire kadarı indirilir. Ancak, bu bendin tatbiki suretiyle hükmolunacak cezalar her fiil için ondört yıldan fazla olamaz.

4. Amme hizmetlerinden memnuiyet ve (...) ⁽²⁾ cezaları tatbik edilmez.

Cezanın çektirilmesine başlandığı zaman on sekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında hürriyeti bağlayıcı cezalar para cezasından çevrilmiş olsa dahi, onlara mahsus ceza evlerinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında çektirilir. Bunlar on sekiz yaşını geçtikleri zaman eğer mahkûm oldukları ceza müddeti üç seneden ve geri kalan müddeti iki seneden fazla ise büyük mahkûmların buldukları ceza evlerine naklolunurlar. Ancak bunlardan, geçirdikleri müddet içindeki hal ve durumlarına göre münasip görülenler hususi ceza evinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında alıkonulabilirler.

Hükmün infazına başlandığı tarihte on sekiz yaşını bitirmiş ve mahkûm oldukları ceza müddeti üç seneden az bulunmuş olup da geçmişteki hallerine nazaran hususi ceza evinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında bulundurulmaları daha uygun görülenlerin cezaları bu evlerde çektirilir.

Madde 56 – (Mülga: 6/7/1960 - 15/2 md.) ⁽³⁾

Madde 57 – Fiili işlediği zaman henüz on beş yaşını bitirmeyen sağır-dilsizler hakkında takibat yapılmaz. Bunlar hakkında yirmi dört yaşına kadar kalmak üzere 53 üncü maddenin ikinci fıkrası hükmü tatbik olunabilir.

Madde 58 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Fiili işlediği zaman on beş yaşını bitirmiş olup da yaptığı işin neticesini fark ve temyiz ile hareket ettiği anlaşılmiyan sağır, dilsizlere ceza verilmaz.

Ancak fiil cürüm olduğu ve bir seneden fazla hapis cezasını veya daha ağır bir cezayı müstelzim bulunduğu takdirde yirmi dört yaşını henüz ikmal etmiyen sağır - dilsiz hakkında yirmi dört yaşına kadar kalmak üzere 53 üncü maddenin ikinci fıkrası hükümleri tatbik edilebilir.

(1) Bu bentte yer alan "İdam" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu arada yer alan "emniyeti umumiye nezareti altına alınmak" ibaresi, 15/4/1987 tarihli ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle metninden çıkarılmıştır.

(3) Hernekadar Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 8/10/1962 tarihli ve E. 1962/43, K. 1962/40 sayılı kararı ile 58. maddenin son fıkrası hükmü ile yapılan atf sebebiyle 56. maddenin cezalarda yapılacak indirimler yönünden yürürlükte bulunduğu kabul edilmiş ise de 21/1/1983 tarih ve 2787 sayılı kanunla 58. maddede yapılan değişiklik sonucunda sözü edilen atf metinden çıkarılmış ve 56. maddeye paralel yeni bir hükümle sağır ve dilsizlere uygulanacak cezalar doğrudan doğruya 58. madde içerisinde düzenlenmiştir. Böylece Ceza Genel Kurulu Kararının 22/1/1982 tarihinden itibaren uygulama yeri kalmamış ve 56. madde tamamıyla yürürlükten kalkmıştır.

Eğer fail yirmi dört yaşını bitirmiş ise mahkeme, hakkında 46 ncı maddede gösterildiği surette muamele yapılmak üzere kendisinin salahiyyetli makama teslimini emredebilir.

Eğer sağır-dilsizin suçu işlemekte fark ve temyiz ile hareket ettiği anlaşılır ve işlediği zaman on sekiz yaşını bitirmemiş bulunursa birinci fıkrası müstesna olmak üzere 54 üncü madde hükümleri tatbik olunur.

(Değişik: 21/1/1983 - 2787/6 md.) Sağır-dilsiz onsekiz yaşını bitirip de yirmibir yaşını bitirmemiş ise 55 inci madde hükümleri tatbik olunur.

(Ek: 21/1/1983 - 2787/6 md.) Sağır-dilsiz yirmibir yaşını bitirmiş ise, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası yerine otuz yıl, müebbet ağır hapis cezası yerine yirmidört yıl ağır hapis cezası hükmolunur. Sair hallerde cezanın altıda biri indirilir.⁽¹⁾

Madde 59 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Kanuni tahfif sebeplerinden ayrı olarak mahkemece her ne zaman fail lehine cezayı hafifletecek takdiri sebepler kabul edilirse ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası yerine müebbet ağır hapis ve müebbet ağır hapis yerine 30 sene ağır hapis cezası hükmolunur.⁽²⁾

Diğer cezalar altıda birden fazla olmamak üzere indirilir.

Madde 60 – Başkalarının nüfuz ve idare ve nezareti altında bulunanların işledikleri kabahatlerde eğer fiil, nüfuzlarının cari olduğu daire dahilinde riayet ettirmekle nizamem mükellef oldukları ahkama karşı işlenmiş kabahatlerden olduğu ve bunların kendi dikkat ve basiretleriyle meni mümkün bulunduğu takdirde ceza failden maada nüfus ve idare ve nezareti haiz olan metbular hakkında dahi tatbik olunur.

Eğer kabahat fail üzerinde nüfuz ve idare ve nezareti olanların emriyle, bunların kanunen riayet ettirmeğe mecbur oldukları ahkam ihlal edilerek, yapılmış olursa ceza emri veren metbudan maada salahiyyettar merciin bir emri mahsusunu veya bir ihtarını ısga etmiyerek kabahati irtikap eden tabi hakkındada tatbik olunur.

BEŞİNCİ BAP

Cürme teşebbüs

Madde 61 – (Değişik: 3/2/1937 - 3112/1 md.)

Bir kimse işlemeği kasdeylediği bir cürmü vesaiti mahsusa ile icraya başlayıp da ihtiyarında olmiyan esbabı maniadan dolayı o cürmün husulüne muktazi fiilleri ikmal edememiş ise kanunda yazılı olmiyan yerlerde fiil, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasını müstelzim olduğu takdirde müteşebbis hakkında on beş seneden 20 seneye ve müebbet ağır hapis cezasını müstelzim olduğu takdirde on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur. Sair hallerde o cürüm için kanunen muayyen olan ceza, yarısından üçte ikisine kadar indirilir.⁽¹⁾

Müteşebbis, cürmün ef'ali icrayesinden ihtiyariyle vazgeçtiği, fakat tamam olan kısım esasen bir suç teşkil ettiği halde ancak o kısma mahsus ceza ile cezalandırılır.

Madde 62 – (Değişik: 3/2/1937 - 3112/1 md.)

Bir kimse işlemeği kasdettiği cürmün icrasına taallük eden bütün fiilleri bitirmiş, fakat ihtiyarında olmiyan bir sebepten dolayı o cürüm meydana gelmemiş ise

(1) Bu fıkralarda yer alan "ölüm" ibareleri,14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu fıkrada yer alan "ıdam" ibaresi,14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

kanunda yazılı olmıyan yerlerde fiil ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasını müstelzim olduğu takdirde müteşebbis hakkında yirmi seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis ve müebbet ağır hapis cezasını müstelzim olduğu takdirde on beş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur. Sair hallerde o cürüm için kanunen muayyen olan ceza altıda birinden üçte birine kadar indirilir.⁽¹⁾

Madde 63 – (Mülga: 3/2/1937 - 3112/3 md.)

ALTINCI BAP
Cürüm ve kabahatte iştirak

Madde 64 – (Değişik: 3/2/1937 - 3112/1 md.)

Bir kaç kişi bir cürüm veya kabahatin icrasına iştirak ettikleri takdirde fiili irtikap edenlerden veya doğrudan doğruya beraber işlemiş olanlardan her biri o fiile mahsus ceza ile cezalandırılır.

Başkalarını cürüm ve kabahat işlemeğe azmettirenlere dahi aynı ceza hükmolunur. Ancak fiili icra edenin onu işlemekte şahsi bir menfaati olduğu sabit olursa azmettiren şahsın cezası, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis yerine yirmi dört sene ve müebbet ağır hapis yerine yirmi sene ağır hapidir. Sair cezaların altıda biri indirilir.⁽¹⁾

Madde 65 – (Değişik: 2/6/1941 - 4055/1 md.)

I - Suç işlemeğe teşvik veya suçu irtikap kararını takviye ederek yahut fiil işlendikten sonra muzaheret ve muavenette bulunacağını vadeyleyerek,

II - Suçun ne suretle işleneceğine mütaallik talimat vererek yahut fiilin işlenmesine yarıyacak iş veya vasıtaları tedarik ederek,

III - (Değişik: 21/1/1983 - 2787/7 md.) Suç işlenmeden evvel veya işlendiği sırada müzaheret ve muavenetle icrasını kolaylaştırarak suça iştirak eden şahıs, işlenmiş fiile mahsus olan ceza ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası ise yirmi yıldan, müebbet ağır hapis cezası ise onaltı yıldan aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır. Sair hallerde kanunen muayyen olan cezanın yarısı indirilir.⁽¹⁾

Bu maddede yazılı fiillerden birini işleyen kimsenin iştiraki inzımam etmeksizin fiilin irtikabı mümkün olamayacağı sabit olan hallerde o kimse yukarıda gösterilen tenzilattan istifade edemez.

Madde 66 – Bir cürüm veya kabahati beraber işleyenlerden veya icrasını kolaylaştırmağa yardım edenlerden biri hakkında teşdidi cezayı mucip olan şahsa merbut daimi veya arzi ahval ve evsaf, cürüm veya kabahate iştirak eyledikleri zamanda ona vakıf olan faille dahi sirayet eder. Ancak haklarında terettüp eden cezanın altıda biri indirilebilir ve ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ile müebbet ağır hapis cezasına bedel yirmi seneden yirmi dört seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.⁽²⁾

Madde 67 – Fiilin cezasını teşdit eden maddi esbabı dahi cürüm veya kabahatin vasfını tebdil edecek şekilde olsabile fiil işlendiği zamanda ona vakıf olan şeriklere saridir.

YEDİNCİ BAP
Suç ve cezaların içtimalı

Madde 68 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Bir kimse mütaaddit suçlardan dolayı Hüküm veya Ceza Kararnamesiyle mahküm edilirse cezalar bu bap hükümlerine göre içtimalı ettirilir.

(1) 62 nci maddede, 64 üncü maddenin ikinci fıkrasında ve 65 inci maddenin (III) numaralı fıkrasında yer alan "ölüm" ibareleri,14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu maddede yer alan "idam" ibaresi,14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 69 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Bir Hüküm veya Ceza Kararnamesinden sonra aynı kimsenin bu mahkûmiyetten önce veya sonra işlediği bir suçtan dolayı mahküm edilmesi halinde cezaların içtimalı hükümleri tatbik olunur.

Madde 70 – (Değişik: 14/7/2004 - 5218/1 md.)

Birden çok ağırlaştırılmış müebbet ağır hapse mahkûmiyet halinde, bir yıldan az ve altı yıldan fazla; ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ile müebbet ağır hapis cezasına mahkûmiyet halinde, dokuz aydan az ve beş yıldan fazla; birden çok müebbet ağır hapse mahkûmiyet halinde ise altı aydan az ve üç yıldan fazla olmamak üzere, hükmedilecek miktarı geceli gündüzlü bir hücrede tecrit edilmek üzere, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis veya müebbet ağır hapis cezaları infaz olunur.

Madde 71 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Aynı neviden şahsi hürriyeti bağliyan muvakkat cezalara mahkûmiyet halinde bu cezaların mecmuu tatbik olunur. 24 seneden aşağı olmamak üzere en az iki ağır hapis cezasına mahkûmiyet halinde müebbet ağır hapis cezası tatbik olunur.

Madde 72 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Aynı neviden para cezalarına mahkûmiyet halinde bu cezaların mecmuu tatbik olunur.

Madde 73 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

(Ek birinci fıkrası: 14/7/2004 - 5218/1 md.) Cezalardan biri ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ve diğeri şahsî hürriyeti bağlayıcı muvakkat bir ceza ise, ilave edilecek cezanın nev'i ve miktarına göre yirmi günden az ve altı seneden fazla olmamak üzere geceli gündüzlü bir hücrede tecrit edilmek suretiyle ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası tatbik olunur.

Cezalardan biri müebbet ağır hapis ve diğeri şahsî hürriyeti bağlayıcı muvakkat bir ceza ise, ilave edilecek cezanın nev'i ve miktarına göre on günden az ve üç seneden fazla olmamak üzere geceli gündüzlü bir hücrede tecrit edilmek suretiyle müebbet ağır hapis cezası tatbik olunur.

Madde 74 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Başka neviden hürriyeti bağlayıcı muvakkat cezalara mahkûmiyet halinde bu cezaların hepsi ayrı ayrı tamamen tatbik olunur.

İnfazda ağır hapis, hapis, hafif hapis ve sürgün sırası takip edilir. ⁽¹⁾

Madde 75 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Başka neviden para cezalarına mahkûmiyet halinde bu cezaların hepsi ayrı ayrı tamamen tatbik olunur.

Para cezaları sair cezalarla birleştiği takdirde de hepsi ayrı ayrı ve tamamen tatbik olunur.

Madde 76 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Fer'i cezalar ve mahkûmiyetin bütün diğeri cezaai neticeleri her ceza hakkın da ayrı ayrı tayin ve tatbik olunur.

Madde 77 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

1) Aynı neviden şahsî hürriyeti bağlayıcı muvakkat cezaların birleştirilmesi halinde tatbik edilecek ceza ağır hapis 36, hapis 25, sürgünde 15, hafif hapis 10 seneyi geçemez.

2) Başka neviden şahsî hürriyeti bağlayıcı muvakkat cezaların mecmuu otuz seneyi geçemez. Bu haddi aşan ceza miktarı sırası ile sürgün, hafif hapis, hapis ve ağır hapisten tenzil edilir.

3) Ağır para cezası ile hafif para cezası birleştiği takdirde çevrilecek cezanın nev'i haptir.

(1) Sürgün cezası, 13/7/1965 tarihli ve 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun geçici 2 nci maddesiyle kaldırılmıştır.

4) Birleştirilen para cezalarının şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya çevrilmesi halinde bu ceza müddeti beş seneyi geçemez.

5) **(Değişik: 21/11/1990 - 3679/4 md.)** İctima neticesinde uygulanacak süreli fer'i cezalar, kamu hizmetlerinden yasaklanma cezasında on, muayyen bir meslek ve sanatın icrasının tatilinde dört yılı geçemez.

6) Yukarıki fıkralarda yazılı yukarı hadlere baliğ olan cezalara kati surette mahkumiyetten sonra işlenen suçlardan dolayı verilecek cezalar aynen tatbik olunur.

Madde 78 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir kimse bir suçu işlemek veya vuku bulmuş bir suçu gizlemek için diğer bir suç işlediği veyahut o suç vesilesile kanunda suç teşkil eden diğer bir fiil daha irtikab eylediği takdirde mezkür fiiller kanunen o suçu tertib eden anasırdan veya suçun esbabı müşeddedesinden sayılmazsa o kimse hakkında evvelki maddelerin müstemil olduğu hükümlere göre ceza tertib olunur.

Madde 79 – İşlediği bir fiil ile kanunun muhtelif ahkâmını ihlal eden kimse o ahkamdan en şedit cezayı tazammun eden maddeye göre cezalandırılır.

Madde 80 – (Değişik: 2/6/1941 - 4055/1 md.)

Bir suç işlemek kararının icrası cümlesinden olarak kanunun aynı hükmünün bir kaç defa ihlal edilmesi, muhtelif zamanlarda vakı olsa bile bir suç sayılır. Fakat bundan dolayı terettüp edecek ceza altıda birden yarıya kadar artırılır.

SEKİZİNCİ BAP

Cürümde tekerrür

Madde 81 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir kimse beş seneden ziyade müddetle bir mahkumiyete uğradıktan sonra cezasını çektiği veya ceza düştüğü tarihten itibaren on sene ve diğer cezalarda beş sene içinde başka bir suç daha işlerse yeni suça verilecek ceza altıda bire kadar artırılır.

Yeni suç evvelki mahkumiyete sebep olan suç cinsinden ise hükmedilecek ceza altıda birden üçte bire kadar artırılır.

İkinci suç için tayin edilecek cezaya tekerrürden dolayı zammı lazımgelen miktar, hiç bir suretle evvelki suç için hükmedilmiş olan cezaların en ağırından ziyade olarak tayin olunamaz.

Evvelki veya sonraki suçlardan biri para cezası veya sürgün ve diğeri başka bir ceza olduğu takdirde tekerrürden dolayı yapılacak zam miktarının tayininde 19 uncu veya 40 ıncı maddelerde yazılı nisbet kaideleri tatbik olunur

Madde 82 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Müebbed ağır hapis cezasına mahkûm olan kimse diğer bir veya bir kaç cürüm işlediği takdirde mahkûmun geceli gündüzlü bir hücrede yalnız bırakılması müddeti eğer sonraki cürmü veya cürümleri muvakkat ağır hapis cezasını müstelzim ise bu cezanın veya bu cezalar mecmununun sekizde birine, hapis cezasını müstelzim ise onda birine müsavi bir müddet uzatılır.

Ancak ilave edilecek hücre müddeti ağır hapislerde üç seneden, hapiste iki seneden fazla olamaz

(Değişik: 21/11/1990 - 3679/5 md.) Sonraki cürümden dolayı da mahkûma müebbet ağır hapis cezası tayin olunmuşsa ilave edilecek hücre müddeti altı aydan az, üç yıldan fazla olamaz.

(Ek fıkra: 14/7/2004 - 5218/1 md.)Yukarıdaki fıkralarda belirtilen hükümler, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasına mahkûmiyet durumunda iki kat olarak uygulanır.

Madde 83 – (Mülga: 11/6/1936 - 3038/2 md.)

Madde 84 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Tekerrür halinde hükmedilecek ağır para cezasının 19 uncu maddeye göre hapse çevrilmesi halinde hapis müddeti beş seneyi geçemez.

Madde 85 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

İşlediği suçlardan dolayı her defasında üç aydan fazla olmak üzere iki defa veya daha fazla şahsi hürriyeti bağlayıcı cezalarla mahkûm olan kimse 81 inci maddede yazılı müddetler içinde, yine şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezanın verilmesini icab ettiren aynı cinsten bir suç işler ve göreceği cezanın müddeti otuz aydan aşağı olursa mezkûr ceza müddeti yarı ve sair hallerde ağır hapis ve hapiste otuz seneyi geçmemek üzere üçte biri nisbetinde artırılır.

Madde 86 – Aynı madde kanuniyeye tetabuk eden veya kanunun bir faslında münderiç bulunan cürümlerden başka:

- 1 - Devletin emniyeti aleyhine işlenen cürümler,
- 2 - Resmi memurlar tarafından memuriyetlerine ait vazifelerin ihlali veya memuriyetin suistimali suretiyle işlenen cürümler,
- 3 - Siyasi veya dini hürriyetlere müteallik cürümlerle dini memurların vazifeleri esnasında yaptıkları suistimalat,
- 4 - İcra ettikleri vazifeden dolayı hükkam ile memurlar ve devlet idaresi ve ammenin nizamı aleyhine irtikap olunan cürümler,
- 5 - Cürüm tasnii ve iftira ve yalan şahadet ve yalan yere yemin ve avukatlarla dava vekillerinin vazifelerini suistimal cürümleri,
- 6 - Ammenin selameti aleyhinde işlenen cürümler,
- 7 - Sekizinci bapta münderiç cürümler,
- 8 - Şahıslar aleyhindeki cürümlere mahsus babın birinci ve ikinci fasıllarında münderiç cürümler,
- 9 - Hırsızlık, yağma ve garet ve ifşayı sır tehdidiyle temini menfaat ve dolandırıcılık ve emniyeti suistimal ve eşyayı cürmiyeyi satın almak ve saklamak ve hileli iflas maddelerinde ve üçüncü babın dokuzuncu faslının son maddesiyle onuncu faslının 276 ncı maddesinde ve on birinci faslında ve altıncı babın birinci faslının ilk beş maddesinde ve beşinci faslında ve yedinci babın üçüncü faslının ilk beş maddesiyle son maddesinde muharrer bilcümle cürümler,

Bir cinsten addolunur.

Madde 87 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Geçen maddelerin tatbikatında:

- 1) Kabahat fiilinden dolayı sadır olan hükümler bir cürüm vukuunda ve cürme mütaallik hükümler kabahat vukuunda;
- 2) Tedbirsizlik ve dikkatsizlik ve meslek ve sanatın icrası hususunda tecrübesizlik ve emirlerle nizamlara riayetsizlik neticesi olarak işlenen cürümler diğer cürümler mukabilinde ve sair cürümler bunlar mukabilinde;
- 3) Sırf askeri cürümler hakkında sadır olan hükümler;
- 4) Bu kanunun 6 ncı babının birinci faslında 316,317,318,319,320,324 ve 331 inci maddeleriyle ikinci faslında 332 ve 333 üncü ve 7 nci babın 3 üncü faslında 403 ve 404 üncü maddelerde yazılı hususlardan dolayı verilen hükümler müstesna olmak üzere yabancı memleket mahkemelerinden verilen hükümler; tekerrüre esas olamaz.

Madde 88 – Tekerrür hükümlerinin tatbikında diğer bir cezadan kalbolunmuş olan ceza asıl ceza addolunur.

MÜSTAKİL FASIL

Cezaların tecili

Madde 89 – (Mülga: 13/7/1965 - 647/Geç. Md. 4) ⁽¹⁾

Madde 90 – On sekiz yaşını doldurmamış çocuklar ile yetmişine varmış ihtiyarların mahkûm oldukları hapis cezası bir seneden fazla olmadığı halde dahievvelki madde hükmü tatbik olunur.

Madde 91 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Seksen dokuzuncu madde hükmü, mahkeme kararında hilafı tasrih edilmedikçe fer'i cezalar hakkında da tatbik olunur.

Madde 92 – Tazminat kabilinden olan cezayı nakdi ve zabt ve müsaderesi kanunen mecburi olan eşya ile muhakeme masrafları tecil olunmaz.

Madde 93 – Cezaların tecili kararının infazı hukuku şahsiyenin mahkûm tarafından rızasıyla ifasına veya teminine talik olunabilir.

Madde 94 – (Değişik: 3/2/1937 - 3112/1 md.)

Cezası tecil edilen mahkûm hazır ise mahkemenin reisi cezanın tecil edildiğini tefhim ettikten sonra yeniden bir suç işlediği takdirde 95 inci madde hükmü dairesinde tecil olunan ceza çektirilmekle beraber sonraki cürüm cezasının dahi şartlarına muvafık olduğu takdirde, tekrürden dolayı artırılacağını kendisine ihtar eder.

Madde 95 – (Değişik: 2/6/1941 - 4055/1 md.)

I - Kabahat ile mahkûm olan kimse hüküm tarihinden itibaren bir sene içinde bir cürümden veya evvelki hükmün verildiği mahaldeki Asliye mahkemesinin kazası dairesinde diğer bir kabahatten dolayı aynı cinsten veya daha ağır bir cezaya,

II - Cürüm ile mahkûm olan kimse hüküm tarihinden itibaren beş sene içinde işlediği diğer bir cürümden dolayı evvelce verilen ceza cinsinden bir cezaya yahut hapis veya ağır hapis cezasına mahkûm olmazsa, cezası tecil edilmiş olan mahkûmiyeti esasen vakı olmamış sayılır. Aksi takdirde her iki ceza ayrı ayrı tenfiz olunur.

DOKUZUNCU BAP

Dava ve cezanın sukutu

Madde 96 – Maznunun vefatı hukuku amme davasını ortadan kaldırır.

Mahkûmun vefatı ceza mahkûmiyetini ve hatta henüz icra edilmemiş olan ağır ve hafif cezayı nakdi hükümlerini bütün neticeleriyle beraber ortadan kaldırır. Ancak eşya zabt ve müsaderesi ve muhakeme masrafları için sadır olup mahkûmun vefatından evvel katiyet kesbeden hükümler tenfiz olunur.

Madde 97 – Umumi af, hukuku amme davasını ve hükmolunan cezaları bütün neticeleri ile birlikte ortadan kaldırır.

Madde 98 – Hususi af, havi olduğu sarahate göre cezayı ortadan kaldırır veya azaltır veya değiştirir ve daha ağır bir cezadan mübeddel olan cezaya kanunen ilave edilmemiş bulunmak şartıyla mahkûmun kanuni mahcuriyetini de ref eder. Ancak kanun veya kararnamesinde hilafı yazılı olmadıkça fer'i ve mütemmim cezalara tesir etmez. Hususi affi tazammun eden kanun veya kararnamede sarahat bulunan ahval müstesnadır.

(1) Bu maddede hükme bağlanmış bulunan cezaların teciline ilişkin hususlar, 13/7/1965 tarihli ve 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun 6 ncı maddesinde yeniden düzenlenmiştir.

Madde 99 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Takibat yapılabilmesi dava veya şikayete bağlı suçlarda suçtan zarar gören kimsenin vazgeçmesi hukuku amme davasını düşürür. Ancak kanunda hilafı yazılı olmadıkça cezanın infazına mani olmaz.

Maznunlardan biri hakkındaki dava veya şikayetten vazgeçme diğerlerine de sirayet eder.

Kanunda yazılı haller müstesna olmak üzere, vazgeçme onu kabul etmiyen maznuna tesir etmez.

Madde 100 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Umumi ve hususi aflar ve suçtan zarar görenin davadan veya şikayetten vazgeçmesi ne zaptolunan eşyanın ne de malsandığına tediye olunan ağır ve hafif para cezalarının istirdadını icab etmez.

Madde 101 – (Mülga: 15/4/1987 - 3352/1 md.)⁽¹⁾**Madde 102 – (Değişik: 29/6/1938 - 3531/1 md.)**

Kanunda başka türlü yazılmış olan ahvalin maadasında hukuku amme davası:

1 – Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ve müebbet ağır hapis cezalarını müstelzim cürümlerde yirmi sene,⁽²⁾

2 - Yirmi seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis cezasını müstelzim cürümlerde on beş sene,

3 - Beş seneden ziyade ve yirmi seneden az ağır hapis veya beş seneden ziyade hapis yahud hidematı ammeden müebbeden mahrumiyet cezalarından birini müstelzim cürümlerde on sene,

4 - Beş seneden ziyade olmamak üzere ağır hapis veya hapis yahud sürgün veya hidematı ammeden muvakkaten mahrumiyet cezalarını ve ağır para cezasını müstelzim cürümlerde beş sene,

5 - Bir aydan ziyade hafif hapis veya otuz liradan ziyade hafif para cezasını müstelzim fiillerde iki sene,

6 - Bundan evvelki bendlerde beyan olunan miktardan aşağı cezaları müstelzim kabahatlerde altı ay geçmesile ortadan kalkar.

Bu kanunun ikinci kitabının birinci babında yazılı ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis veya müebbet yahud muvakkat ağır hapis cezalarını müstelzim cürümlerin yurt dışında işlenmesi halinde dava müruru zamanı yoktur.⁽²⁾

Madde 103 – Müruru zamanın başlangıcı tamamıyla icra olunmuş cürüm ve kabahatler hakkında fiilin vukuu gününden ve teşebbüs olunan veya icra ve ikmal olunamayan cürümler hakkında son fiilin işlendiği tarihten ve mütemadi ve müteselsil cürümler hakkında dahi temadi ve teselsülün bittiği günden itibaren olunur.

Madde 104 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Hukuku amme davasının müruru zamanı, mahkûmiyet hükmü yakalama, tevkif, celb veya ihzar müzekkereleri, adli makamlar huzurunda maznunun sorguya çekilmesi, maznun hakkında son tahkikatın açılmasına dair olan karar veya C. müddeiumumisi tarafından mahkemeye yazılan iddianame ile kesilir.

Bu halde müruru zaman, kesilme gününden itibaren yeniden işlemeğe başlar. Eğer müruru zamanı kesen muameleler müteaddid ise müruru zaman bunların en sonuncusundan itibaren tekrar işlemeğe başlar. Ancak bu sebepler müruru zaman

(1) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

(2) 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle, 102 nci maddenin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan "Ölüm" ibaresi, "Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" ; ikinci fıkrasında yer alan "ölüm" ibaresi, "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

müddetini 102 nci maddede ayrı ayrı muayyen olan müddetlerin yarısının ilavesile balığ olacağı müddetten fazla uzatamaz.

Madde 105 – (Değişik: 29/6/1938 - 3531/1 md.)

Kanunun bir seneden aşağı müruru zaman tayin ettiği hallerde her türlü usulmuamele müruru zamanı keser.

Ancak 103 üncü maddeye göre müruru zaman işlemeğe başladığı günden itibaren bir seneden aşağı müruru zamana tabi kabahat nevinden suçlarda bir sene içinde mahkûmiyet kararı verilmemiş olursa hukuku amme davası müruru zamana uğrar.

Madde 106 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir suçtan dolayı yapılan ve müruru zamanı kesen muameleler o suçlarda her ne suretle olursa olsun iştiraki olup da aleyhlerinde takibat veya tahkikat yapılmamış olan kimseler hakkında dahi müruru zamanı keser.

Madde 107 – Hukuku amme davasının ikamesi mezuniyet veya karar alınmasına yahut diğer bir mercide halli lazım gelen bir meselenin neticesine bağlı bulunduğu takdirde mezuniyet ve kararın alınmasına yahut meselenin halline kadar müruru zaman durur.

Madde 108 – Takibi ancak şahsi dava ikamesine bağlı olan fiil hakkında salahiyettar kimse altı ay zarfında dava etmediği takdirde takibat yapılamaz.

Müruru zaman haddini geçmemek şartıyla bu müddet davaya hakkı olan kimsenin fiilden ve failin kim olduğundan haberdar bulunduğu günden başlar.

Dāvaya hakkı olan bir kaç kimseden birisi altı aylık müddeti geçirirse bundan dolayı diğerlerinin hukuku sakıt olmaz.

Madde 109 – Aynı fiilden dolayı her ne suretle olursa olsun tekrar muhakemesi görülmek lazımgelen mahkûmünaleyhin ahiren vakı olan mahkûmiyeti evvelki mahkûmiyetinden daha hafif bir cezayı mutazammın ise müruru zaman müddeti sonraki hüküm ile tertip olunacak cezaya göre hesap olunur.

Madde 110 – Hukuku amme davasının düşmesi emval istirdadı ve uğranılan zararın tazmini için ikame olunan hakki şahsi davasına hâlel vermez.

Madde 111 – Hukuku amme davasının düşmesi cürümden zarar gören şahsın davadan vazgeçmiş olmasından ileri gelmiş ve vazgeçtiği sırada davacı hukuku şahsiyesini ayrıca muhafaza eylememiş ise artık hukuk mahkemesinde dahi dava edemez.

Madde 112 – Bu maddede yazılı cezalar aşağıdaki müddetlerin müruriyle ortadan kalkar:

- 1 - Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ve müebbet ağır hapis cezaları otuz sene, ⁽¹⁾
- 2 - Yirmi sene ve daha fazla müddetle ağır hapis cezası yirmi dört sene,
- 3 - Beş seneden ziyade ağır hapis veyahut hapis veya müebbet sürgün cezası yirmi sene,
- 4 - Beş seneye kadar ağır hapis veyahut hapis veya muvakkat sürgün veya muvakkaten hidematı ammeden memnuiyet cezalarıyla ağır cezayı nakdi hükümleri on sene,
- 5 - Bir aydan ziyade hafif hapis veyahut bir meslek ve sanatın tatili icrası yahut otuz liradan ziyade hafif cezayı nakdi hükümleri dört sene,
- 6 - Bundan evvelki bentte beyan olunan miktardan aşağı ceza hükümleri on sekiz ay geçmesiyle ortadan kalkar.

(1) Bu maddede yer alan "İdam" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Nevileri başka başka cezaları havi hükümler, en ağır ceza için konulan müddetin geçmesiyle ortadan kalkar.

(Mülga fıkra: 15/4/1987-3352/1 md.)⁽¹⁾

Madde 113 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)

Hükümlerde müruru zaman hükmün kat'ileştiği veya infazın her hangi bir suretle inkıtaa uğradığı günden itibaren işlemeğe başlar.

Madde 114 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)

İlamın infazına müteallik mahkûma salahiyetli merci tarafından kanun dairesinde tebliğ olunan her türlü muamele müruru zamanı keser. Bundan başka şahsi hürriyeti bağlayıcı cezalarda ilamın infazı için mahkûmun yakalanması dahi müruru zamanı keser.

Bir suçtan dolayı mahkûm olan kimse müruru zaman cereyan ettiği sırada mahkûm olduğu suç cinsinden diğer bir suç daha işlediği takdirde müruru zaman yine kesilmiş olur.

Madde 115 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)

Amme hizmetlerinden muvakkat memnuiyet yahut diğer bir ıskatı ehliyet cezası veya bir meslek ve sanatın tatili icrası sair cezalara zam ve ilave edildiği veyahut bir hüküm neticesi olduğu takdirde ıskatı ehliyet ve tatili meslek ve sanat cezaları, onlar için muayyen olan müddetin iki misline muadil bir müddet geçmedikçe sakıt olmazlar ve işbu müruru zaman aslı mücazatın sakıt olduğu tarihten itibaren cereyana başlar.

Madde 116 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Gerek hukuku amme davasının ve gerek ceza hükümlerinin müruru zamanı 30 uncu madde mucibince hesap olunur.

Madde 117 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)

Gerek dava ve gerek ceza müruru zamanı resen tatbik olunur ve bundan ne maznun ve ne de mahkûm vazgeçemezler.

Madde 118 – (Değişik: 29/6/1938-3531/1 md.)

Bu kanunun ikinci kitabının birinci babında yazılı ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis veya müebbet yahud muvakkat ağır hapis cezalarını müstelzim cürümlerin yurd dışında işlenmesi halinde ceza müruru zamanı yoktur. ⁽²⁾

Madde 119 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/1 md.)

(Değişik: 7/12/1988 - 3506/3 md.) Yalnız para cezasını gerektiren veya kanun maddesinde öngörülen hürriyeti bağlayıcı cezasının yukarı haddi üç ayı aşmayan suçun faili;

1. Para cezası maktu ise bu miktarı, aşağı ve yukarı hadleri gösterilmiş ise aşağı haddini,

2. Hürriyeti bağlayıcı cezanın aşağı haddinin, her gün için 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde belirtilen aşağı hadler üzerinden karşılayan miktarını,

3. Hürriyeti bağlayıcı ceza ile birlikte para cezası da öngörülmüş ise, hürriyeti bağlayıcı ceza için yukarıdaki şekilde belirlenecek miktar ile para cezasının aşağı haddini,

Soruşturma giderleri ile birlikte, Cumhuriyet savcılığınca yapılacak tebliğden itibaren on gün içinde merciine ödediği takdirde hakkında kamu davası açılmaz.

(1) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Sözkonusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

(2) Bu maddede yer alan "ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(Değişik : 7/12/1988 - 3506/3 md.) Suçla ilgili kanun maddesinde, yukarı haddi üç ayı aşmayan hürriyeti bağlayıcı ceza veya para cezasından yalnız birisinin uygulanmasının öngörüldüğü hallerde, yukarıdaki fıkralara göre ödenmesi gereken miktar para cezası esas alınarak belirlenir.

Cumhuriyet savcılığınca yapılacak tebligatta, ödenecek miktar, ödeme süresi ve belli edilen miktarın bu süre içinde ödenmesi halinde kamu davasının açılmayacağı ve ödemediği takdirde açılacak kamu davası üzerine suçu sabit görüldüğü takdirde mahkemeye tayin edilecek cezanın yarı nisbetinde artırılarak hükmolunacağı sanığa bildirilir.

Yukarıdaki fıkra uyarınca yapılan tebligata rağmen belli edilen miktarın süresinde ödenmemesi halinde kamu davası açılır ve suç sabit olduğu takdirde tayin edilecek ceza, aşağı ve yukarı haddi gösterilen hallerde yukarı haddi geçmemek üzere yarı nisbetinde artırılarak hükmolunur.

Özel kanun hükümleri gereğince işin doğrudan doğruya mahkemeye intikal etmiş olması halinde sanık sorgusundan önce hakim tarafından verilecek on günlük mehil içinde bu madde hükümlerine göre tespit edilecek miktardaki parayı yargılama giderleriyle birlikte merciiine ödediği takdirde kamu davası ortadan kaldırılır. Verilen mehil içerisinde belirlenen paranın ödenmemesi halinde yukarıdaki fıkra hükümleri uygulanır.

Yukarıdaki fıkra kapsamına giren bir suçtan ötürü doğrudan doğruya mahkemeye intikal eden işin ceza karnamesiyle sonuçlandırılmış olması halinde itiraz üzerine duruşma yapılır ve bu halde de anılan fıkra hükümleri uygulanır.

Bu madde gereğince kamu davasının açılmaması veya ortadan kaldırılması kişisel hakkın istenmesine, malın geri alınmasına ve zorlama ilişkin hükümleri etkilemez.

Kanun maddesinde ayrıca bir meslek veya sanatın tatili cezasının bulunması bu madde hükmünün uygulanmasına engel olmaz.

Nispi para cezasını gerektiren suçlar hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.

Madde 120 – Ceza hükümlerinin sukutu hukuku şahsiye ve istirdadı emval ve tazminat ve masarifi muhakemeye müteallik hükümlere hanel vermez. Ancak umumi aftan neşet eden sukut masarifi muhakemenin tahsili hakkında hazinenin mütalebe hakkını dahi iskat eder.

ONUNCU BAP

Memnu hakların iadesi

Madde 121 – Müebbeden hidematı ammeden memnuiyet ve ceza mahkûmiyetinden mütevellit diğer nevi ademi ehliyet cezaları memnu hakların iadesi tarihiyle izale olunabilir.

Madde 122 – (Değişik : 11/6/1936 - 3038/1 md.)

(Değişik birinci fıkra : 21/11/1990 - 3679/6 md.) Yukarıdaki maddede yazılı ceza, şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya bağlı olduğu halde, buna mahkûm olan ve işlemiş olduğu cürümden dolayı pişmanlık duyduğunu ihsas edecek surette iyi hali görülen kimse, asıl cezasını çektiği veya ceza af ile ortadan kalktığı tarihten itibaren üç ve zamanaşımı ile düşmüş olduğu surette düştüğü tarihten itibaren beş yıl geçtikten sonra memnu haklarının iadesini talep edebilir.

Eğer bu mahrumiyet ve iskati ehliyet cezaları diğer bir cezaya ilaveten tertib olunmamış ise memnu hakların iadesi ancak hüküm ilamının kat'ileştiği tarihten itibaren beş sene sonra istenebilir.

Madde 123 – Mükerrirler cezanın tamamen infazından veya af yahut müruru zaman ile sukutundan itibaren bundan evvelki maddede beyan olunan müddetlerin iki katı geçmedikçe memnu haklarının iadesi istidasında bulunamazlar.

Madde 124 – Memnu haklar, Usulü Muhakematı Cezaiye Kanununun tayin ettiği suretlerle iade olunur. Memnu hakların iadesine alakadarın talebi üzerine usulü dairesinde karar verilmesi mahkemeye aittir.

İKİNCİ KİTAP

Cürümler

BİRİNCİ BAP

Devletin şahsiyetine karşı cürümler

BİRİNCİ FASIL

Devletin arsuulusal şahsiyetine karşı cürümler

Madde 125 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)⁽¹⁾

Devlet topraklarının tamamını veya bir kısmını yabancı bir Devletin hakimiyeti altına koymağa veya Devletin istiklalini tenkise veya birliğini bozmağa veya Devletin hakimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını Devlet idaresinden ayırmağa matuf bir fiil işleyen kimse ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Madde 126 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)

Devlet aleyhine silah kullanan veya Türkiye ile harp halinde bulunan bir devletin ordusunda hizmet kabul eden vatandaş müebbet ağır hapis cezasile cezalandırılır. Yabancı devlet kuvvetlerine kumanda eden veya bunları sevk ve idareye müteallik bir vazife deruhde eden vatandaş hakkında ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası verilir.⁽¹⁾

Harp esnasında düşman Devlet toprağında bulunup da bu devlet kanunlarının tahmil ettiği bir mecburiyeti ifa zaruretile mezkür fiili işleyen kimseye ceza verilmez.

Bu bab hükümlerine göre herhangi bir sebeple Türk vatandaşlığı sıfatını kaybeden kimse dahi vatandaş hükmünde sayılır.

Türkiye Devleti tarafından Devlet olarak tanınmış olmasa bile haklarında muharib muamelesi yapılan siyasi kümeler dahi Türkiye Devleti ile harp halinde bulunan Devlet gibi telakki edilir.

Madde 127 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)

Yabancı Devletin Türkiye Devleti aleyhine harp açması veya hasmane hareketlerde bulunması için yabancı ile anlaşan veya bu maksada matuf fiiller işleyen kimse on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Harp vuku bulursa ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası hükmolunur. Hasmane hareket vukua gelirse müebbet ağır hapis cezası verilir.⁽¹⁾

Türkiye Devletini bitaraflık ilanına veya bitaraflığın muhafazasına veyahut harp ilanına mecbur kılmak veya mecbur kılmağa matuf muameleler yapmak için yabancı ile anlaşan kimse beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Bu anlaşma matbuatla propaganda yapmak için vaki olmuş ise hükmolunacak ceza üçte bire kadar artırılır.

(1)125 inci maddede,126 ncı maddenin birinci fıkrasında ve 127 nci maddenin ikinci fıkrasında yer alan "ölüm" ibareleri, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Milli menfaatler aleyhine hareketlerde bulunmak maksadile yabancıdan velevki bilvasıta olsun kendisi veya başkaları için para veya herhangi bir menfaat veya vaid kabul eden vatandaş eğer fiil daha ağır bir cürüm teşkil etmiyorsa üç seneden onseneye kadar ağır hapis ve beş yüz liradan iki bin liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır.

Aynı ceza para veren veya sair menfaat temin veya vadeden yabancı hakkında da tatbik olunur.

Aşağıdaki hallerde ceza üçte birden aşağı olmamak üzere artırılır.

1 - Fiil harp esnasında işlenmiş ise,

2 - Para veya menfaat matbuat vasıtasile propaganda yapmak için verilmiş veya vadedilmiş ise.

Madde 128 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Türkiye Devletini harp tehlikesine maruz kılacak şekilde Hükümetin tasvibi olmaksızın yabancı bir Devlet aleyhine asker toplıyan veya diğer hasmane hareketlerde bulunan kimse beş seneden on iki seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır. Eğer harp vukua gelirse müebbet ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Hasmane hareketler, yalnız yabancı bir Hükümet ile münasebeti bozacak veya Türkiye Devletini veya Türk vatandaşlarını mukabele bilmisle maruz kılacak mahiyette ise verilecek ceza iki seneden sekiz seneye kadar ağır haptistir.

Siyasî münasebet münkati olur veya mukabele bilmisil vukua gelirse verilecek ceza üç seneden on seneye kadar ağır haptistir.

Madde 129 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Harp zamanında Türkiye Devleti zararına, düşmanın askeri hareketlerini kolaylaştırmak veya Türkiye Devletinin askeri hareketlerine zarar vermek maksadile yabancı ile anlaşan veyahut bu maksadlara matuf fiiller işliyen kimse on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır. Maksadı hasıl olursa ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası verilir.⁽¹⁾

Harp zamanında düşman Devlete işe maddeleri veya Türkiye Devletinin zararına kullanılabilecek sair şeyler veren kimse bunları bilvasıta vermiş olsa bile beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Harp zamanında düşman Devlet lehine yapılan istikrazlara ve her ne suretle olursa olsun tediyelere iştirak eden veya buna müteallik muameleleri kolaylaştıran kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Harp zamanında ve ikinci fıkrada yazılı haller haricinde nerede bulunursa bulunsun düşman Devlet tebaasile veyahut düşman Devlet topraklarında oturan diğer kimseler ile bilvasıta olsa dahi, ticaret yapan yurddaş veya Türkiye’de bulunan yabancı iki seneden on seneye kadar ağır hapis ve bin liradan aşağı olmamak üzere eşya değerinin beş misline müsavi ağır para cezasile cezalandırılır.

İkinci ve üçüncü fıkrada hükümleri fiili hariçte işliyen yabancılar hakkında tatbik olunmaz.

Madde 130 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Harp zamanında Devletin silahlı kuvvetlerinin veya ahalinin ihtiyaçları için Devlet veya diğer bir amme müessesesile veya amme hizmetlerini ifa veya amme ihtiyaçlarını temin eden bir müessese ile iş yapmak veya eşya vermek üzere iltizam ettiği taahhüdlere kısmen veya tamamen ifa etmiyen kimse üç seneden on iki se-

(1) Bu fıkrada yer alan "ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

neye kadar ağır hapis cezasile beraber bin liradan aşağı olmamak üzere taahhüdü veçhile yapacağı iş veya vereceği eşya değerinin üç misline müsavi ağır para cezasile cezalandırılır.

Taahhüdün kısmen veya tamamen ifa edilmemesi taksirden ileri gelmiş ise ceza yarıya kadar indirilir.

Aynı hükümler, taahhüdün ifa edilmemesine sebebiyet veren ikinci veya daha sonraki derecedeki müteahhidlerle mutavassıtlar ve müteahhidlerin mümessilleri hakkında da tatbik olunur.

Harp zamanında yukarıki fıkralarda yazılı taahhüdlerin icrasında hile yapan kimseler on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile beraber iki bin liradan aşağı olmamak üzere taahhüdü veçhile yapacağı iş veya vereceği eşya değerinin beş misline müsavi ağır para cezasile cezalandırılır.

Madde 131 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Askerî olan veya Devletin müsellaah kuvvetlerinin hizmetine tahsis edilmiş bulunan gemileri, hava vasıtalarını, nakil vasıtalarını, yolları, müesseseleri, depoları ve diğer askerî tesisatı-bunlar henüz ikmal edilmemiş olsalar bile-kısmen veya tamamen velev muvakkat bir zaman için olsun tahrib eden veya kullanılmıyacak bir hale getiren kimse sekiz seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Aşağıdaki hallerde ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası verilir: ⁽¹⁾

1 - Fiil, Türkiye ile harp halinde bulunan bir Devletin menfaati için işlenmiş olursa,

2 - Fiil Devletin harp hazırlıklarını veya harp kudret ve kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koymuş ise.

Fiil bunları elinde bulunduran veya muhafazası veyahut nezareti ile mükellef olan kimsenin kusuru neticesi vukua gelmiş veya sadece kolaylaşmış olursa o kimse hakkında bir seneden beş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

Madde 132 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Devletin emniyetine veya dahili, yahut beynelmilel siyasi menfaatlerine taallük eden evrak veya vesikaları tamamen veya kısmen yok eden, tahrib eden veya üzerlerinde sahtelik yapan veyahut muvakkaten de olsa bunları tahsis olundukları yerden başka bir yerde kullanan, hile ile alan veya çalan kimse sekiz seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Gizli kalması Devletin emniyeti ve yukarıda yazılı menfaatleri icabından olan malûmatı istihsal eden kimse üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır. Bu bab hükümlerine nazaran Devletin menfaatleri namına gizli kalması lazım gelen malûmat arasında, dahili veya beynelmilel siyasi sebeplerle neşrolunmıyan Hükümet muamelelerinin ihtiva ettiği malûmat da dahildir.

Salâhiyetli makamların neşir veya işasını menettiği malûmatı istihsal eden kimse iki seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Yukarıki fıkralarda yazılı filler Devletin harp hazırlıklarını veya harp kudret veya kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koymuşsa müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽²⁾

Madde 133 – (Değişik: 29/6/1938-3531/1 md.)

Devletin emniyeti veya dahili veya beynelmilel siyasi menfaatleri icabından olarak gizli kalması lazım gelen malûmatı siyasi veya askeri casusluk maksadile istihsal eden kimse 15 seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

(1) Bu fıkroda yer alan "ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu fıkradaki "ölüm cezası" tabiri 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile "müebbet ağır hapis cezası" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Aşağıdaki hallerde ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası verilir: ⁽¹⁾

1- Fiil, Türkiye ile harb halinde bulunan bir devletin menfaati namına işlenmişse,

2 - Fiil, devletin harb hazırlıklarını veya harb kudret veya kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koymuşsa.

Salâhiyetli makamların neşir veya inşasını menettikleri malûmatı siyasi veya askeri casusluk maksadile istihsal eden kimse 10 seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıki fıkrada yazılı fiil, Türkiye ile harb halinde bulunan bir devletin menfaatine işlenmişse müebbet ağır hapis cezası hükmolunur.

Yukarıki iki fıkrada yazılı fiil, Devletin harb hazırlıklarını veya harb kudret veya kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koymuşsa ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽¹⁾

Yabancı bir devletin emniyeti veya dahili veya beynelmilel siyasi menfaatleri icabından olarak gizli kalması lazım gelen malûmatı diğer bir ecnebi devlet lehine siyasi veya askeri casusluk maksadile istihsal eden kimse beş seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Madde 134 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

132 ve 133 üncü maddelerde yazılı cürümlerin icrası, evrak veya vesikaları elinde bulunduran veya malûmata malik olan kimsenin taksiri neticesi mümkün kılınmış veya sadece kolaylaştırılmış olursa bu şahıs hakkında bir seneden beş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

Fiil; Devletin harp hazırlıklarını veya harp kudret ve kabiliyetini yahut askeri hareketlerini tehlikeye koymuş ise üç seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Bu cürümlerin icrası Devletin askeri menfaati icabından olarak girilmesi menedilmiş olan yerlerin veya toprak, su veya hava mıntakalarının muhafazası ve nezaretile mükellef olan kimsenin taksiri neticesi mümkün kılınmış veya sadece kolaylaştırılmış ise aynı ceza hükmolunur.

Madde 135 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Her kim :

1 - Devletin askeri menfaati icabı olarak girilmesi menedilmiş olan yerlere veya toprak, su veya hava mıntakalarına gizlice veya iffal ile girerse,

2 - 132 nci maddenin iki, üç, dört ve beşinci fıkralarında yazılı malûmatı tedarik etmiye yarıyan ve elde bulundurulması için makbul sebep gösterilemeyen vesikalarla veya diğer her hangi bir şey ile yakalanırsa,

Bir seneden beş seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Yukarıki bendlerde yazılı fiillerden biri harp zamanında işlenirse verilecek ceza üç seneden on seneye kadar ağır haptir.

Madde 136 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

132 nci maddenin iki, üç, dört ve beşinci fıkralarında yazılı gizli kalması lazım gelen malûmatı ifşa eden kimseler beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Fiil harp zamanında işlenmiş veya Devletin harp hazırlıkları veya harp kudret ve kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koymuş ise ağır hapis cezası on seneden aşağı olamaz.

(1) Bu fıkralarda yer alan "ölüm" ibareleri, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Suçlu, siyasi veya askeri casusluk maksadile hareket etmiş ise bu maddenin birinci fıkrasında yazılı halde müebbet ağır hapis ve ikinci fıkrasındaki halde ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasına mahkûm edilir. ⁽¹⁾

Bu cezalar bu maddede yazılı olan malûmatı istihsal eden kimseler hakkında da tatbik olunur

Eğer fiil suçlunun taksiri neticesi vukubulmuş ise birinci fıkrada yazılı halde altı aydan iki seneye ve ikinci fıkradaki hallerden birinin mevcudiyeti takdirinde üç seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 137 – (Değişik : 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Salahiyetli makamların neşir ve inşasını menettikleri malûmatı ifşa eden kimse üç seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Fiil harp zamanında işlenir veyahut Devletin harp hazırlıklarını veya harp kudret ve kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koyarsa verilecek ağır hapis cezası onseneden aşağı olamaz.

Suçlu, siyasi veya askeri casusluk maksadile hareket etmiş ise bu maddenin birinci fıkrasında yazılı halde on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm edilir.

İkinci fıkrada yazılı hallerde ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽¹⁾

Bu cezalar bu maddede yazılı olan malûmatı istihsal etmiş olanlar hakkında da tatbik olunur.

Eğer fiil suçlunun taksiri neticesi vuku bulmuş ise birinci fıkrada yazılı halde altı aydan iki seneye ve ikinci fıkradaki hallerden birinin mevcudiyeti takdirinde üç seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 138 – (Değişik : 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Vazifesi veya hizmeti dolayısıyla öğrendiği ve Devletin emniyeti icabı olarak gizli kalması lazımgelen fenni keşif veya ihtiraları yahut sınai yenilikleri, kendisinin veya başkasının menfaatine olarak kullanan memur veya amme hizmetini ifa ile mükellef olan kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ve bin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasile cezalandırılır.

Eğer fiil Türkiye ile harp halinde bulunan bir Devletin menfaati için işlenir veya Devletin harp hazırlıklarını veya harp kudret ve kabiliyetini veya askeri hareketlerini tehlikeye koyarsa suçlu müebbet ağır hapis cezasile cezalandırılır. ⁽²⁾

Türkiye Devleti tarafından yabancı bir memlekette Devlet işlerini görmeye memur edilen kimse, kendisine verilen vazifeyi sadakatle ifa etmezse bu fiilden milli menfate zarar gelebildiği takdirde beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır.

129 uncu madde ile ondan sonraki maddelerde ve 153 ve 161 inci maddelerde yazılı cürümler harp için Türkiye Devletile aralarında ittifak veya iştirak olan bir Devletin zararına işlendiği takdirde dahi tatbik olunur.

Bundan evvelki fıkrada yazılı cürümlerin işleneceğini haber alıp da zamanında Devlet memurlarına haber vermeği ihmal edenler, cürüm teşebbüs derecesinde kalsa bile, altı aydan az olmamak üzere hapsolünür.

Madde 139 – (Değişik : 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Harp zamanında Devletin selameti namına neşrolunan emir ve kararlara kasden muhalif harekette bulunanlar bir seneden altı seneye kadar ağır hapse mahkûm olurlar.

Madde 140 – (Değişik: 20/9/1946-4956/1 md.; Mülga: 12/4/1991 - 33/23 md.)

Madde 141 – (Değişik: 3/12/1951-5844/1 md.; Mülga: 12/4/1991 - 33/23 md.)

Madde 142 – (Değişik: 3/12/1951-5844/1 md.; Mülga: 12/4/1991 - 33/23 md.)

Madde 143 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)

Hükümetin müsaadesi olmaksızın beynelmilel mahiyeti haiz olan veya kökü memleket dışında bulunan cemiyetleri veya müesseseleri veya bunların şubelerini memleket dahilinde tesis eden, teşkil eden, tanzim eden veya sevku idare eden kimse on beş günden altı aya kadar hapis ve beş yüz liradan iki bin liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır.

Müsaade, sahte veya noksan beyanat ile alınmış ise faili bir seneden beş seneye kadar hapis ve bin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasile cezalandırılır.

(1) Bu fıkralarda yer alan "ölüm" ibareleri, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci madde siyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu fıkradaki "ölüm cezası" tabiri 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile "müebbet ağır hapis cezası" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Müsaade alınmaksızın teşkil edilmiş olan böyle bir cemiyete veya müesseseye veya bunların şubelerine memleket dahilinde iştirak eden kimse yüz liradan bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Memleket dışındaki cemiyet ve müesseselere Hükümetin müsaadesi olmaksızın iştirak eden memleket dahilinde mukim vatandaşa da aynı ceza verilir.

Madde 144 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Türkiye ile harp halinde bulunan bir Devletten akademik derece veya şerefler, unvan veya nişanlar ve sair fahri rütbelere; mezkûr derece, şeref, unvan ve nişanlara ve rütbelere aid maaş veya sair menfaatler kabul eden vatandaş bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 145 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Türk bayrağını veya Devletin diğer bir hakimiyet alametini tahkir kasdile bulunduğu yerden sökü� kaldıran veya yırtan, bozan, yahut diğer her hangi bir suretle tezlil eden kimse, bir seneden 3 seneye kadar hapsedilir.

Ceza Kanununun tatbikatında Türk bayrağından maksad Devletin resmi bayrağına milli renkleri taşıyan her hangi bir bayraktır.

Bayraktan başka her hangi bir şey üzerinde bulunan milli renkleri tahkir kasdile bulunduğu yerden sökü� kaldıran veya yırtan, bozan yahut diğer her hangi bir suretle tezlil eden kimse hakkında da aynı ceza verilir.

Bu maddede yazılı cürüm yabancı bir memlekette bir Türk tarafından işlenirse, ceza üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

İKİNCİ FASIL

Devlet kuvvetleri aleyhinde cürümler

Madde 146 – Türkiye Cumhuriyeti Teşkilatı Esasiye Kanununun tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya ve bu kanun ile teşekkül etmiş olan Büyük Millet Meclisini iskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs edenler, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasına mahkûm olur. ⁽¹⁾

65 inci maddede gösterilen şekil ve suretlerle gerek yalnızca gerek bir kaç kişi ile birlikte kavli veya tahriri veya fiili fesat çıkararak veya meydan ve sokaklarda ve nasın toplandığı mahallerde nutuk irat veyahut yafıt talik veya neşriyat icra ederek bu cürümleri işlemeğe teşvik edenler hakkında, yapılan fesat teşebbüs derecesinde kalsa dahi ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası hükmolunur. ⁽¹⁾

(Ek: 6/7/1960 - 15/1 md.) Birinci fıkrada yazılı suçta ikinci fıkrada gösterilenden gayri surette iştirak eden fer'i şerikler hakkında beş seneden onbeş seneye kadar ağır hapis ve amme hizmetlerinden müebbeden memnuiyet cezası hükmolunur. ⁽²⁾

Madde 147 – Türkiye Cumhuriyeti İcra Vekilleri Heyetini cebren iskata veya vazife görmekten cebren menedenlerle bunları teşvik eyleyenlere ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası hükmolunur. ⁽¹⁾

Madde 148 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Her kim bir yabancıyı hizmetinde veya onun lehinde çalışmak üzere Hükümetin tasvibi olmaksızın memleket dahilinde yurddaşlardan asker yazar veya bunları silahlandırır üç seneden altı seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Asker yazılanlar veya silahlandırılanlar arasında, hizmet halinde olan askerler veya henüz askeri mükellefiyete tabi bulunan kimseler varsa ceza üçte birden aşağı olmamak üzere artırılır.

Madde 149 – (Değişik: 29/6/1938 - 3531/1 md.)

Her kim Hükümet aleyhine halkı silah veya uyuşturucu yahud boğucu veya yakıcı gazlar veya patlayıcı maddeler kullanmak suretile isyana veya Türkiye ahalisini birbiri aleyhine silahlandırarak mukateleye teşvik eylerse yirmi seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Eğer bu teşvik neticesi olarak isyan veya kıtal zuhur etmişse buna sebebiyet veren veya asilere kumanda eden kimseler hakkında ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽¹⁾

(1) 146 ncı maddenin birinci , ikinci fıkralarında ve 147 nci maddesinde yer alan "idam" ibareleri ile 149 uncu maddesinde yer alan "ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu fıkra hükmünün, 6/7/1960 tarih ve 15 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş olan ve Türk Ceza Kanununun 125, 133, 141, 142, 146, 149, 150 ve 163 üncü maddelerinde yazılı bulunan vatana ihanet suçlarında da uygulanacağı, yukarıda sözü edilen 15 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde hükme bağlanmıştır.

Bu cürümlere yalnız iştirak etmiş olanlar altı seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılırlar.

Birinci fıkrada yazılı silahlar ve diğer maddeler yalnız bir yere depo edilmiş olsa dahi isyan silahlı sayılır.

Madde 150 – Bir fesat heyetine maksadını icra için silah, cephane, bıçak, bomba veya buna mumasil sair yıkıcı, yakıcı veya öldürücü alatu yapan veya icat eden veya nakil eden veya hazırlayan veya ecnebi memleketlerden Türkiye'ye sokan yahut gizleyen veya taşıyan kimseler muvakkaten ağır hapse konulur.

Madde 151 – (Değişik: 29/6/1938 - 3531/1 md.)

Bundan evvelki maddelerde yazılı cürümlerden birine muttali olan her ferd, bunu derhal Hükümete haber vermeğe mecburdur. Bu mecburiyeti makbul bir mazerete müstenid olmaksızın yapmayanlar, fesad fiile çıkarsa bir seneden ve fiile çıkmazsa altı aydan aşağı olmamak üzere hapsolunur.

Fesatçıları bilerek muayyen mevkilerin gayri yerlerden sokan ve memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledenler muvakkat ağır hapis cezasile cezalandırılırlar.

Madde 152 – Bir kimse, devlet tarafından memuriyeti yahut devletçe makbul olacak bir sebep olmadıkça bir asker kıtasının veya donanmanın veya harp gemisinin veyahut bir kale veya bir müstahkem mevkiin yahut bir liman veya bir şehrin kumandasını alırsa veya memur olduğu askeri kumandanlığı terk etmesi için devlet tarafından vakı olan emirlere kezalik makbul sebep olmadıkça itaat etmiyerek başında tutarsa müebbet ağır hapis cezasına mahküm olur.⁽¹⁾

Madde 153 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Askerleri kanunlara karşı itaatsizliğe veya yeminlerini bozmağa veya askeri inzıbat vazifelerini veya askerlik sanatlarına dahil diğer vazifelerini ihlale teşvik eden veya kanunlara, yeminlerine, inzıbat veya sair askeri vazifelere muhalif hareketleri medhü istihsan yolunda asker önünde sözler sarfeden kimse, fiil daha ağır bir cürüm teşkil etmediği takdirde yalnız bundan dolayı bir seneden üç seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Fiil alenen işlenmiş ise, verilecek ceza iki seneden beş seneye kadar ağır haptistir.

Fiil, harp zamanında işlenmiş ise, ceza üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Fiil :

1 - Matbuat vasıtasile veya her hangi bir propaganda vasıtasile;

2 - Umumi veya umuma açık bir mahalde ve birden ziyade kimseler huzurunda;

3 - Toplanılan mahal veya içtimaa iştirak edenlerin adedi veya toplantının mevzuu ve gayesi itibarile hususi mahiyeti haiz olmıyan bir içtimada işlenmiş olursa Ceza Kanununun tatbikında aleni olarak işlenmiş sayılır.

Zabıta kuvvetlerine karşı bu fiilleri işleyenler hakkında da aynı hükümler tatbik olunur.

Madde 154 – (Değişik: 29/6/1938 - 3531/1 md.)

Geçen maddelerde yazılı olan cürümleri işlemeğe halkı teşvik etmek üzere basılmış veya basılmamış evrak ve risaleleri fesad kasdile veya münderecatını bilerek neşretmek üzere iken ele geçirilen kimse bir seneden üç seneye kadar hapsolunur.

(1) Bu maddedeki "ölüm cezası" tabiri 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile "müebbet ağır hapis cezası" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 155 – Geçen maddelerde yazılı olan ahval haricinde kanunlara karşı gelmeğe halkı teşvik ile memleketin emniyetine tehlike iras edecek surette makale neşir edenler veya halkı askerlik hizmetinden soğutmak yolunda neşriyatta veya telkinatta bulunanlar yahut umumi bir içtimada veya nasın toplandığı yerlerde bu suretle nutuk irat edenler iki aydan iki seneye kadar hapis olunur ve bunlardan yirmi beş liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 156 – Reisicumhur hakkında suikastte bulunanlarla buna teşebbüs edenler fiilleri teşebbüsü tam derecesinde ise ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasıyla, nakıs ise müebbet ağır hapis ile, cezalandırılır. ⁽¹⁾

Madde 157 – Bir kimse yukarıki maddede yazılı halden başka suretle reisicumhura karşı fiili tecavüzde bulunacak olursa işbu tecavüzün kanunen muayyen olan cezası daha şedit olmadığı takdirde beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse konulur.

Madde 158 – (Değişik: 5/1/1961 - 235/2 md.)

Reisicumhura muvacehesinde hakaret ve sövme fiillerini işleyenler üç seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Hakaret ve sövme Reisicumhurun gıyabında vakı olmuş ise faili, bir seneden üç seneye kadar hapis olunur. Reisicumhurun ismi sarahaten zikredilmiyerek ima veya telmih suretiyle vakı olsa bile mahiyeti itibariyle Reisicumhura matufiyetinde tereddüt edilmeyecek derecede karineler varsa tecavüz sarahaten vukubulmuş addolunur.

Suçun, neşir vasıtalarından biri ile işlenmesi halinde ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Madde 159 – (Değişik: 5/1/1961 - 235/2 md.)

Türklüğü, Cumhuriyeti, Büyük Millet Meclisini, Hükümetin manevi şahsiyetini, Bakanlıkları, Devletin askeri veya emniyet muhafaza kuvvetlerini veya Adliyenin manevi şahsiyetini alenen tahrir ve tezyif edenler altı aydan üç seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar. ⁽²⁾

Birinci fıkrada beyan olunan cürümlerin irtikabında muhatap sarahaten zikredilmemiş olsa bile onlara matufiyetinde tereddüt edilmeyecek derecede karineler varsa tecavüz sarahaten vukubulmuş addolunur.

Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına veya Büyük Millet Meclisi Kararlarına alenen sövenler 15 günden 6 aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır. ⁽³⁾

Türklüğü tahkir yabancı memlekette bir Türk tarafından işlenirse verilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

(Ek fıkra: 3/8/2002-47/ 2md.; Değişik: 30/7/2003-4963/1 md.) Tahkir, tezyif ve sövme kastı bulunmaksızın, sadece eleştirmek maksadıyla yapılan düşünce açıklamaları cezayı gerektirmez.

Madde 160 – (Değişik: 20/9/1946 - 4956/1 md.)

157 nci maddede yazılı suçu işleyenlerle Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına ve Büyük Millet Meclisi kararlarına alenen sövenler hakkında takibat yapmak salahiyeti doğrudan doğruya Cumhuriyet savcılarına aittir.

158 inci maddede yazılı hal ile 159 uncu maddenin birinci fıkrasında beyan olunan hususlar hakkında takibat yapılması Adalet Bakanlığının iznine bağlıdır.

(1) Bu maddede yer alan "idam" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu fıkrada yer alan "bir seneden altı seneye kadar ağır hapis" ibaresi, 6/2/2002 tarihli ve 4744 sayılı Kanunla "bir seneden üç seneye kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş, daha sonra 30/7/2003 tarihli ve 4963 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "bir seneden" ibaresi, "altı aydan" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(3) Bu fıkrada yer alan "15 günden 6 aya kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para" ibaresi, 6/2/2002 tarihli ve 4744 sayılı Kanunla "15 günden 6 aya kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 161 – (Değişik: 20/11/1962 - 121/1 md.)

Harb esnasında ammenin telaş ve heyecanını mucip olacak veya halkın maneviyatını kırarak veya düşman karşısında memleketin mukavemetini azaltacak şekilde asılsız mübalağalı veya maksadı mahsusa müstenit havadis yayan veya nakleden veya milli menfaatlere zarar verecek herhangi bir faaliyette bulunan kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer fiil :

1. Propaganda ile veya askerlere tevcih olunarak işlenmişse,

2. Suçlu tarafından bir yabancı ile anlaşma neticesi yapılmışsa verilecek ceza 15 seneden eksik olmamak üzere ağır haptir.

Eğer fiil, düşmanla anlaşma neticesi işlenmiş ise cezası müebbet ağır haptir.

Harb zamanında düşman karşısında milletin mukavemetini tehlikeye maruz kılacak şekilde kambioların tedavül kıymetini düşürmeye veya resmi veya hususi kıymetli evrakin piyasası üzerinde bir tesir yapmaya matuf hareketlerde bulunan kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ve üç bin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Eğer fiil suçlu tarafından bir yabancı ile anlaşma neticesi yapılmışsa ağır hapis cezası on seneden ve düşmanla anlaşma neticesi işlenmişse onbeş seneden aşağı olamaz.

Madde 162 – Kanunun cürüm saydığı neşriyatı nakil etmek başlı başına bir cürüm olup, faili aynı cezaya tabidir. Nakil olunan bu gibi neşriyatın muhteviyatı tasdik olunmadığına veya ihtiyatla nakil edildiğine yahut mesuliyeti başka bir kimsenin tamamıyla deruhte eylediğine dair bir kayıt ilavesi naklini mesuliyetten varestede kılamaz.

Madde 163 – (Değişik: 21/1/1983 - 2787/10 md.; Mülga: 12/4/1991-3713/23 md.)

ÜÇÜNCÜ FASIL

Ecnebi devletlerle bunların reis ve elçileri aleyhinde cürümler

Madde 164 – Her kim ecnebi devletlerden birinin reisi aleyhine bir cürüm ika edecek olursa kanunda o cürme mahsus olan ceza altıda birden üçte bire kadar artırılır.

Takibat icrası kendine taarruz olunan kimsenin şikayetnamesine bağlı işlerde ecnebi hükümet tarafından müracaat vukubulmadıkça takibat yapılamaz.

Madde 165 – Her kim resmen çekilmiş olan dost devletler sancağını veya armasını hakaret kastiyle kaldırır veya koparır veya bozar yahut sair suretlerle tezlil ederse üç aydan bir seneye kadar hapis olunur. Takibat icrası alakadar hükümetin müracaatına bağlıdır.

Madde 166 – Türkiye Cumhuriyeti nezdine memur olan süfera aleyhine memur oldukları vazifeden dolayı her kim bir cürüm işlerse Türkiye Cumhuriyeti memurları aleyhine ifa ettikleri vazifeden dolayı işlenen cürüm hakkında kanunun gösterdiği ceza ile cezalandırılır.

Cürüm, tahkir nevinden ise takibat icrası kendine tecavüz olunan kimsenin şikayetine bağlıdır.

Madde 167 – İşbu fasılda yazılı hükümlerin tatbiki, buna benzer işlerde kendine tecavüz olunan şahsın mensup olduğu devlet kanununca da aynı esasın kabul edilmiş olmasına bağlıdır.

DÖRDÜNCÜ FASIL

*Geçen fasıllar arasında müşterek hükümler***Madde 168 – (Değişik: 21/1/1983 - 2787/11 md.)**

Her kim, 125, 131, 146, 147, 149 ve 156 ncı maddelerde yazılı cürümleri işlemek için silahlı cemiyet ve çete teşkil eder yahut böyle bir cemiyet ve çetede amirliği ve kumandayı ve hususi bir vazifeyi haiz olursa onbeş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Cemiyet ve çetenin sair efradı on yıldan onbeş yıla kadar ağır hapisle cezalandırılır.

Madde 169 – 64 ve 65 inci maddelerde beyan olunan hal haricinde her kim, böyle bir cemiyete ve çeteye hal ve sıfatlarını bilerek barınacak yer gösterir veya yardım eder yahut erzak veya esliha ve cephaneye tedarik (...) ⁽¹⁾ederse üç seneden beş seneye kadar ağır hapis ile cezalandırılır.

Madde 170 – Hükümet tarafından ihtar vukuundan evvel veya vukuunu müteakip cemiyeti ve çeteyi dağıtanlar veya bunun teşekkülünden gaye olan cürmün işlenmesini men edenler keza cemiyet ve çetenin teşekkülüne iştirak etmemiş veya bunlar üzerinde bir kumandayı haiz olmamış olmakla beraber hükümet memurlarının veya zabıta kuvvetlerinin ihtarından evvel veya onu müteakip cemiyet ve çeteden mukavemet göstermeksizin çekilerek silahlarını terk ve teslim edenler veya taharriyata başlandıktan sonra töhmette şeriki olanları tevkif ettirmek esbabını istihsal edenler hakkında ceza verilmez.

Madde 1 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

125, 131, 133, 146, 147, 149 ve 156 ncı maddelerde yazılı cürümlerden birini veya bazılarını hususi vasıtalarla işlemek üzere bir kaç kişi aralarında gizlice ittifak ederlerse bunlardan her biri aşağıda yazılı cezaları görür.

1 - Yukarıdaki fıkrada yazılı ittifak 125, 131, 133 ve 156 ncı maddelerde yazılı cürümlerin yapılmasına dair ise sekiz seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

2 - Bu ittifak 146 ve 147 nci maddelerde gösterilen cürümlerin icrasına müteallik ise dört seneden on iki seneye ve 149 uncu maddede gösterilen cürümlerin icrasına aid ise üç seneden yedi seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Cürmün icrasına ve kanuni takibata başlanmazdan evvel bu ittifaktan çekilenler ceza görmezler.

Madde 172 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

64 ve 65 inci maddelerde yazılı haller haricinde her kim meydanlarda ve toplanma mahallerinde alenen ahaliyi 125, 131, 146, 147, 149 ve 156 ncı maddelerdeki cürümlerden birini işlemeğe tahrik ederse yalnız bu hareketinden dolayı, eğer tahrik ettiği fiil 125, 131 ve 156 ncı maddelerdeki fiillerden ise üç seneden beş seneye kadar ve 146, 147 ve 149 uncu maddelerdeki fiillerden ise iki seneden dört seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur ve her iki takdirde elli liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası alınır.

(Mülga son fıkra : 6/6/1991 - 3756/26 md.)

Madde 173 – (Değişik: 29/6/1938 - 3531/1 md.)

(1) Bu arada yer alan “eder veya her ne suretle olursa olsun hareketlerini teshil” ibaresi, 30/7/2003 tarihli ve 4963 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle metinden çıkarılmıştır.

127 nci maddenin 3 ve 4 üncü fıkralar ile 138 inci maddenin 4 üncü fıkrasında ve 128, (...) ⁽¹⁾, 143 ve 161 inci maddelerde yazılı cürümler hakkında takibat yapılması Adliye Vekaletinden izin verilmesine bağlıdır.

Ceza Kanununa göre harb zamanı tabirinde harb ilan edilmeksizin fiili muhasama dahil olduğu gibi eğer harb vukua gelmişse seferberlik zamanı da dahildir.

(Mülga fıkra: 15/4/1987 - 3352/1 md.) ⁽²⁾

İKİNCİ BAP

Hürriyet aleyhinde işlenen cürümler

BİRİNCİ FASIL

Siyasi hürriyet aleyhinde cürümler

Madde 174 – (Değişik: 5/1/1961 - 235/2 md.)

Her kim şiddet veya tehdit göstererek veya nümayiş veya gürültü yaparak birini tamamen veya kısmen siyasi haklarını kullanmaktan men ederse kanunun başka ceza vermediği hallerde yedi aydan otuz aya kadar hapis ve beş yüz liradan beş bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer fail, Devlet memurlarından olup da memuriyeti nüfuzunu suistimal suretiyle bu cürmü işlemiş bulunursa bir seneden beş seneye kadar hapsolünür. Ayrıca bir seneden üç seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezasına da uğrar.

(1) Bu fıkrada yeralan "140" rakamı, 6/6/1991 tarih ve 3756 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi ile metinden çıkarılmıştır.

(2) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

İKİNCİ FASIL

*Din hürriyeti aleyhinde cürümler***Madde 175 – (Değişik: 20/5/1987 - 3369/1 md.)**

Dinlerden birine ait dini işleri veya ibadet ve ayinin yapılmasını men ve ihlal eden kimseye altı aydan bir yıla kadar hapis ve beş bin liradan yirmibeş bin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Filinin işlenmesi sırasında cebir, şiddet, tehdit veya hakaret vaki olmuş ise, faile bir yıldan iki yıla kadar hapis ve on bin liradan elli bin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Allah'a veya dinlerden veya bu dinlerin peygamberlerinden veya kutsal kitaplarından veya mezheplerinden birine hakaret eden veya bir kimseyi dini inançlarından veya mensup olduğu dinin emirlerini yerine getirmesinden veya yasaklarından kaçınmasından dolayı kınayan veya tezyif veya tahkir eden veya alaya alan kimseye altı aydan bir yıla kadar hapis ve beş bin liradan yirmibeş bin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Üçüncü fıkrada yazılı suçlar, basın ve yayın yoluyla işlenirse ceza bir misli artırılarak hükmolunur.

Birinci fıkrada yazılı suçların basın ve yayın yoluyla teşvik ve tahrik edilmesi halinde aynı ceza uygulanır.

Madde 176 – (Değişik: 20/5/1987 - 3369/2 md.)

Dinlerden birini tahkir maksadı ile bu dinlerce kutsal sayılan mabetleri, mezarları, buna benzer yerleri veya bu yerlerdeki eşyayı yıkan, bozan veya diğer bir suretle zarar veren kimse bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yirmi bin liradan yüz bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Din görevlilerinin görevleri esnasında veya görevlerini yapmalarından dolayı kendilerine karşı bir cürüm işlendiği takdirde bu cürümün kanunen belli olan cezası altıda bir oranında artırılarak hükmolunur.

Madde 177 – (Değişik: 9/1/1986 - 3255/3 md.)

Her kim ibadethanelerde, bunların müstemilatında veya külliyelerinde mevcut tezyinat, demirbaş ve mütemmim cüzleri veya benzeri eserleri yahut kabristanlardaki mahkukatı bozar, mezarları tahrip ederse bir yıldan üç yıla kadar hapis ve onbin liradan elli bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Bunlardan birini her ne suretle, olursa olsun kirletenler üç aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Madde 178 – (Değişik: 9/1/1986 - 3255/4 md.)

Bir kimse, bir ölünün naaş ve kemikleri hakkında hakaret yapar veya tahkir maksadıyla veya meşru olmayan diğer bir maksatla birinin naaşını yahut kemiklerini alırsa, üç aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Bunların dışında, her kim bir ölünün naaşını tamamen veya kısmen alır veya ruhsat almaksızın bir naaşı mezardan çıkarır yahut kemiklerini alırsa, iki aydan altı aya kadar hapis ve beşbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer bu cürüm kabristanda veya ölü gömülmeye veya muhafazasına mahsus diğer yerlerde görevli olan yahut kendilerine naaş ve kemikler tevdi olunan kimseler tarafından işlenirse, yukarıda yazılı cezalar bir misli artırılarak hükmolunur.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Şahıs hürriyeti aleyhinde cürümler

Madde 179 – (Değişik: 7/6/1979 - 2245/1 md.)

Bir kimse diğer bir kimseyi gayrimeşru surette kişi hürriyetinden mahrum ederse bir yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin liradan az olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Eğer suçlu bu fiili işlemek için yahut işlediği zamanda tehdit veya kötü muamele eder veya hile kullanır yahut bu fiili oç alma kastıyla veya dini veya milli bir maksatla yahut 499 uncu maddedeki haller dışında maddi çıkar sağlama kastıyla veya siyasi veya ideolojik veya sosyal görüş ayrılıklarından kaynaklanan herhangi bir amaçla işler yahut mağduru askerlikte kullanılmak üzere yabancı bir ülkeye teslim ederse verilecek ceza üç yıldan sekiz yıla kadar ağır hapis ve onbin liradan az olmamak üzere ağır para cezasıdır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı fiillerin silahla veya birden çok kişi tarafından birlikte işlenmesi halinde ceza üçte birden yarıya kadar arttırılır.

Madde 180 – Evvelki maddede yazılı cürüm failin usul ve furuundan yahut karı kocadan biri tarafından diğeri aleyhine yahut Büyük Millet Meclisi azasından biri yahut memuriyeti işlerinden dolayı bir memur aleyhine irtikabolunur yahut bu fiil sebebiyle mağdurun şahsına veya sıhhatine yahut malına bir zarar gelirse cezası beş seneden on beş seneye kadar ağır hapis ve kırk liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

Eğer fail, hakkında takibat icra olunmazdan evvel tasavvur ettiği maksada nail olmaksızın ve hürriyetinden mahrum edilen şahsa bir guna zararı dokunmaksızın onu kendiliğinden serbest bırakırsa göreceği ceza altıda birinden yarısına kadar indirilir.

Madde 181 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir memur, memuriyetine aid vazifeyi suistimal ederek veyahut kanunen icab eden usul ve şartlara riayet etmiyerek bir kimseyi şahsi hürriyetinden mahrum ederse bir seneden üç seneye kadar hapis cezası verilir.

Eğer bu fiile 179 uncu maddenin ikinci fıkrasile 180 inci maddenin birinci fıkrasında yazılı hallerden biri inzıمام etmiş ise ceza üç seneden beş seneye kadar hapistir.

180 inci maddenin son fıkrasında yazılı halde ceza altıda birden yarıya kadar indirilir.

Madde 182 – Her kim şehvet hissi veya evlenmek niyeti olmaksızın henüz on beş yaşına girmeyen küçük bir çocuğu kendi rızasıyla ana ve baba veya vasisi veyahut muvakkaten olsun kendisine bakmakta ve muhafaza etmekte olan kimseler yanından kaçırrır yahut çocuğun muvafakatiyle bigayrihak yanında tutarsa bir seneye kadar hapis cezasına mahküm olur.

Eğer bu fiil, kaçırılan veya alıkonulan çocuğun rızası olmaksızın işlenmiş yahut çocuk henüz on iki yaşını ikmal etmemiş bulunursa yerine göre evvelki maddelerde yazılı hükümler tatbik olunur.

Madde 183 – Kanunda yazılı hallerin haricinde bir kimsenin üzerini aramak için emir veren yahut bizzat arayan memur altı aya kadar hapis olunur.

Madde 184 – Bir hapishane veya tevkifhane memuru salahiyeti olan merciinden verilmiş hüküm ilamı veya tevkif müzekkeresi almaksızın bir kimseyi hapishane veya tevkifhaneye kabul eder veya bir mevkuf ve mahbusun tahliyesi zımında ait olduğu daireden sadır olan hüküm ve karara itaat etmezse altı aydan üç seneye kadar hapis olunur.

Madde 185 – Bir kimsenin kanunsuz hapis olunduğunu haber alan salahiyettar bir memur o kimsenin tahliyesi için icap eden muameleyi bizzat yapmağı veya icraya salahiyeti olan mercie bildirmeyi red veya ihmal veya tehir ederse bir aydan bir seneye kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 186 – Mevkuf veya mahkûmun muhafazasına veya nakline memur olan yahut vazifesi iktizasınca o kimse üzerine nüfuz icrasına muktedir bulunan şahıs onun hakkında keyfi muamele yapar veya kanunun ve nizamın cevaz vermediği surette şiddet istimal ederse bir aydan iki seneye kadar hapis olunur.

Madde 187 – Bir memur evvelki maddelerde beyan olunan cürümlerden birini işleyerek hususi bir maksada hizmet etmiş bulunursa cezası altıda bir miktarında çoğaltılır. Şukadar ki 185 inci maddede yazılı ağır cezayı nakdiye üç aydan üç seneye kadar hapis cezası ilave olunur.

Madde 188 – (Değişik: 7/6/1979 - 2245/2 md.)

Bir kimse bir şeyi işlemek veya işlemesine müsaade etmek ya da o şeyi işlememeye mecbur etmek için diğer bir kimseye zor kullanır veya onu tehdit eder veya yetkisi olmadan veya yasalara aykırı olarak birkonuda bilgi vermesini veya inancını veya siyasi veya sosyal görüşünü açıklamasını isterse altı aydan bir yıla kadar hapis ve bin liradan üçbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Bu kimse tasarladığı sonucu elde etmişse hapis cezası bir yıldan iki yıla ve ağır para cezası ikibin liradan beşbin liraya kadardır.

Birinci fıkradaki eylemler silahla yada kendini tanınmayacak bir hale koyarak ya da bir kaç kişi tarafından birlikte ya da imzasız bir mektup ya da özel işaretlerle ya da var olan veya var sayılan gizli bazı örgütlerin oluşturdukları tehdit gücünden yararlanarak işlenmiş ise üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.

Bu suretle istenilen sonuç elde edilmişse beş yıldan sekiz yıla kadar ağır hapis cezası verilir ve ayrıca beş yıl genel güvenlik gözetimi altında bulundurulabilir.

Bir kimse, gayrimeşru olarak kamu hizmetlerinin görülmesine ayrılan yapılara veya eklentilerine girilmesine veya orada kalınmasına kişiler veya eşya üzerinde zor kullanarak veya başkalarını tehdit ederek engel olursa, iki yıldan dört yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bir kimse, gayrimeşru olarak her türlü eğitim ve öğretim kurumlarına veya öğrencilerin toplu olarak oturdukları yurt veya benzeri yerlere veya bunların eklentilerine girilmesine veya orada kalınmasına kişiler veya eşya üzerinde zor kullanarak veya başkalarını tehdit ederek engel olursa yukarıdaki fıkrada gösterilen ceza ile cezalandırılır.

Yukarıki fıkrada gösterilen hal dışında eğitim ve öğretim çalışmalarının kesilmesine veya ara verilmesine haksız eylem ve davranışlarıyla neden olanlara altı aydan iki yıla kadar hapis cezası verilir.

Yukarıdaki iki fıkrada gösterilen eylemler suçun işlendiği eğitim veya öğretim kurumlarının öğrencisi olmayan veya suçun işlendiği yurt veya benzeri yerlere yetkili makamlarca kabul edilmiş bulunmayan ya da öğrenci olmadığı halde bu gibi yerlerde kalan kişiler tarafından işlenirse verilecek ceza, altıncı fıkradaki halde üç yıldan beş yıla, yedinci fıkradaki halde ise bir yıldan üç yıla kadar haptir.

Yukarıdaki son dört fıkrada gösterilen eylemler; silahla veya kendini tanınmayacak hale koyarak ya da bir kaç kişi tarafından birlikte veya var olan veya var sayılan bazı gizli örgütlerin oluşturdukları tehdit gücünden yararlanarak işlenmiş ise beş yıldan sekiz yıla kadar ağır hapis cezası verilir ve ⁽¹⁾

Madde 189 – (Değişik: 10/6/1949 - 5435/1 md.; mülga: 7/12/1988-3506/10 md.)

Madde 190 – Bir cürüm; toplanmış bir kaç şahıs tarafından işlendiği takdirde bunlardan birisi silahlı ise silahla işlenmiş sayılır.

Madde 191 – Bir kimse kanunda yazılı hallerin haricinde başkasına ağır ve haksız bir zarara uğratacağını bildiren tehdit ederse altı aya kadar hapis olunur.

Eğer tehdit fiili yüz seksen sekizinci maddenin üçüncü fıkrasında gösterilen suretlerden biriyle yapılır ise failin göreceği hapis cezası altı aydan iki seneye kadardır ve ⁽¹⁾

Sair tehdit için alınacak ağır cezayı nakdi otuz liradır. Ancak bu bapta mutazarrır olan şahıs tarafından şikayetname verilmedikçe takibat yapılmaz.

Madde 192 – (Değişik: 11/5/1988 - 3445/1. md.)

Kendisine veya başkasına, para veya diğer bir yarar sağlamak maksadıyla bir gerçek veya tüzelkişiye zarar verebilecek bir hususu neşir yolu ile veya her ne suretle olursa olsun açıklama tehdidinde bulunanlara bir yıldan üç yıla kadar hapis ve ikimilyon liradan onmilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Fail, arzu ettiği para veya diğer bir menfaati elde etmiş ise ceza üçte biri oranında artırılır.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Mesken masuniyeti aleyhinde cürümler

Madde 193 – Bir kimse kendisini oradan çıkartmak hakkını haiz olan birinin rızası hilafında veya hile ile veya gizlice meskenine veya meskeninin müstemilatına girer veya rızasıyla girdikten sonra çıkmazsa sahibinin şikayeti üzerine bir aydan altı aya kadar hapis olunur.

Eğer cürüm geceleyin veya eşhas aleyhinde şiddet istimaliyle veya silah ile veya bir çok kimseler tarafından toplu olarak işlenmiş ise ceza altı aydan üç seneye kadar haptir; müddeiumumilikçe resen takibat yapılır.

(1) 188 inci maddenin son fıkrasında yer alan "ayrıca beş yıl genel güvenlik gözetimi altında bulundurulur." ibaresi ile 191 inci maddenin ikinci fıkrasında yer alan "buna bir sene müddetle emniyeti umumiye nezareti altında bulunmak cezası dahi zam ve ilave olunabilir" ibaresi 15/4/1987 tarihli ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle metinden çıkarılmıştır.

Madde 194 – Bir memur vazifesini suistimal ederek veya kanunda muayyen olan usul ve şartlar haricinde olarak aharın mesken veya müştemilâtına girerse üç aydan üç seneye kadar ve eğer bu işte evin içini araştırmak gibi başka keyfi bir muamele de yapacak olursa altı aydan üç seneye kadar hapis olunur.

Eğer bu fiili hususi bir maksat uğrunda irtikap etmişse ceza müddeti altıda birden üçte bire kadar artırılır.

Efradın ticaretgahları veya idarehaneleri gibi hususi mahaller usulsüz olarak araştırılırsa fail iki aydan iki seneye kadar hapis olunur.

BEŞİNCİ FASIL

Sırrın masuniyeti aleyhinde cürümler

Madde 195 – Bir kimse kendisine gönderilmiş olmıyan bir mektup veya telgrafi veya kapalı bir zarfı kasten açar veya başka bir şahsın, posta ve telgrafla vâkı açık muhabere varakası münderecatını anlamak için usul ve nizam hilâfında eline geçirecek olursa kendisinden otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır. Eğer fail bu evrak muhteviyatını ifşa ve telgraf ve telsiz muhaberat ve telefon mükalematı mahremiyetini ihlal ederek bir zarar husulüne sebep olursa bir aydan üç seneye kadar hapis olunur.

Madde 196 – Bir kimse kendisine gönderilmiş olmıyan posta ve telgraf muhaberesini ortadan kaldırırsa mezkûr muhabere zarflı olupta zarfı açılmamış olsa bile bir seneye kadar hapse ve otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer fiil zararı mucip olmuş ise hapis üç aydan, ağır cezayı nakdi elli liradan az olamaz.

Madde 197 – Bir kimse kendisine gönderilmiş olan bir mektup veya telgrafi gönderenin rızası hilafında neşir ve işaa eder ve bu yüzden bir zarara sebep olursa otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Madde 198 – Bir kimse resmi mevki veya sıfatı veya meslek ve sanatı icabı olarak işasında zarar melhuz olan bir sırta vakıf olup ta meşru bir sebebe müstenit olmaksızın o sırrı ifşa ederse üç aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer zarar vakı olmuş ise cezayı nakdi elli liradan az olamaz.

Madde 199 – Yukarki maddelerde yazılı cürümler hakkında takibat yapılması alakadar olanların şahsi davasına bağlıdır.

Madde 200 – Posta ve telgraf memurlarından bir kimse memuriyet sıfatını suistimal suretiyle bir mektup, bir zarf, bir telgraf veya sair açık bir muhabere evrakını zapteder veya kapalı evrakı açar veya telefon, telgraf mükalemat ve muhaberatı mahremiyetini ihlal ederse üç aydan üç seneye kadar hapis olunur.

Aynı ceza telgraf, posta, telefon dairesinde müstahdem olup bu sıfatı suistimal suretiyle muhabere evrakından birini ortadan kaldıranlar hakkında dahi tatbik olunur. Bu maddede beyan olunan hallerden biri bir zararı mucip olmuşsa fail altı aydan dört seneye kadar hapsedilir ve üç seneye kadar memuriyetinden mahrumiyet cezası birlikte hükmolunur.

ALTINCI FASIL

*İş ve çalışma hürriyeti aleyhindeki cürümler***Madde 201 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/2 md.)**

Her kim cebir ve şiddet yahut tehdit ile sanat veya ticaret serbestisini her ne suretle olursa olsun tahdit veya menederse üç aydan iki seneye kadar hapis cezasına mahkum olur.

Her kim cebir ve şiddet veya tehdit ile gerek işçiyi ve gerek ticaret veya sanat sahiplerini veya işverenleri, yevmiyeleri azaltıp çoğaltmaya yahut evvelce kabul edilen şartlardan başka şartlar altında mukaveleler kabulüne icbar etmek maksadiyle bir işin tatiline veya nihayet bulmasına sebebiyet verir veya tatilin devamına amil olursa sekiz aydan beş seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Her kim yukarıdaki fıkralarda gösterilen maksatların istihsaline matuf olmak üzere, cebir ve şiddet veya tehdit olmaksızın, işyerini her ne suretle olursa olsun kısmen veya tamamen işgal ederse bir aydan bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkralarda gösterilen fiiller silah ile veya kendini tanınmıyacak bir hale koyarak veya birkaç kişi tarafından birlikte işlenirse veya ayrıca bir tahribat meydana getirilmişse yahut mevcut veya mefruz bazı gizli cemiyetlerin husule getirdikleri tehdit kuvvetinden istifade ile işlenmiş ise; ceza iki misli artırılarak hükmolunur. Ancak hükmolunacak ceza beş seneyi geçemez.

Madde 201/a- (Ek: 3/8/2002-47/2 md.) Doğrudan doğruya veya dolaylı olarak maddî menfaat elde etmek maksadiyle, yabancı bir devlet tâbiyetinde bulunan veya vatansız olan veya Türkiye’de sürekli olarak oturmasına yetkili mercilerce izin verilmemiş bulunan kimselerin Türkiye’ye yasal olmayan yollardan girmelerini veya ülkede kalmalarını, bu kişilerin veya Türk vatandaşlarının yasal olmayan yollardan ülke dışına çıkmalarını sağlamaya göçmen kaçakçılığı denilir.

Göçmen kaçakçılığı suçunun faillerine veya böyle bir suçta iştirak etmeksizin, daha önce ülkeye sokulmuş veya girmiş kaçak göçmenleri, maddî menfaat elde etmek maksadiyle, yasal olmayan yollarla ülkeden çıkaranlara, yasal koşullara uymaksızın ülkede kalmalarını olanaklı kılanlara, bu maksatla sahte kimlik veya seyahat belgelerini hazırlayanlara veya temin edenlere ya da bu suçlara teşebbüs edenlere, fiilleri başka bir suç oluştursa bile ayrıca iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis ve bir milyar liradan az olmamak üzere ağır para cezası verilir; suçun işlenmesinde kullanılan taşıtlar ve bu fiil nedeniyle elde edilen maddî menfaatler müsadere edilir.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı olan suçlar, kaçak göçmenlerin yaşamlarını veya vücut bütünlüklerini tehlikeye soktuğu veya insanlık dışı veya onur kırıcı muamele biçimlerine tâbi kılınmalarına neden olduğu hâllerde faillere verilecek cezalar, yarısı oranında; ölüm meydana gelmiş ise bir kat artırılarak hükmolunur.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı suçlar örgütlü olarak işlendiğinde faillere verilecek cezalar bir kat artırılarak hükmolunur.

Madde 201/b- (Ek: 3/8/2002-47/2 md.) Zorla çalıştırmak veya hizmet ettirmek, esarete veya benzeri uygulamalara tâbi kılmak, vücut organlarının verilmesini sağlamak maksadiyle, tehdit, baskı, cebir veya şiddet uygulamak, nüfuzu kötüye kullanmak, kandırmak veya kişiler üzerindeki denetim olanaklarından veya çaresizliklerinden yararlanarak rızalarını elde etmek suretiyle kişileri tedarik eden, kaçırın, bir yerden başka bir yere götüren veya sevk eden, barındıran kimseye beş yıldan on yıla kadar ağır hapis ve bir milyar liradan az olmamak üzere ağır para cezası verilir.

Birinci fıkrada belirtilen amaçlarla girişilen ve suçu oluşturan eylemler var olduğu takdirde, mağdurun rızası yok sayılır.

Onsekiz yaşını doldurmamış çocukların birinci fıkrada belirtilen maksatlarla tedarik edilmeleri, kaçırılmaları, bir yerden diğer bir yere götürülmeleri veya sevk edilmeleri veya barındırılmaları hâllerinde suça ait araç fiillerden hiçbirisine başvurulmuş olmasa da faile birinci fıkrada belirtilen cezalar verilir.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı suçlar örgütlü olarak işlendiği takdirde faillere verilecek cezalar bir kat artırılarak hükümlenir.

ÜÇÜNCÜ BAP

Devlet idaresi aleyhinde işlenen cürümler

BİRİNCİ FASIL

Basit ve nitelikli zimmet ile devlet alım ve satımlarında menfaat sağlama⁽¹⁾

Madde 202 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/7 md.)

Görevi sebebiyle kendisine tevdi olunan veya muhafaza, denetim veya sorumluluğu altında bulunan para veya para yerine geçen evrak veya senetleri veya diğer malları zimmetine geçiren memura altı yıldan oniki yıla kadar ağır hapis ve meydana gelen zararın bir misli kadar ağır para cezası verilir.

Yukarıdaki fıkrada gösterilen cürüm, dairesini aldatacak ve fiilin açığa çıkmamasını sağlayacak her türlü hileli faaliyette bulunmak suretiyle işlenmiş ise faile oniki yıldan aşağı olmamak üzere ağır hapis ve meydana gelen zararın üç misli kadar ağır para cezası verilir.

Zararın, kovuşturma yapılmadan önce tamamiyle ödenmiş olması halinde yukarıdaki fıkralarda yazılı cezaların yarısı, ödeme hükümden önce gerçekleştirilmiş ise üçte biri indirilir.

Meydana gelen zararın ödenmemesi halinde mahkemece ödettilmesine re'sen hükümlenir.

Bu fiiller kamu bankaları aleyhine işlenmiş ise faile verilecek ceza üçte bir oranında artırılır.

Madde 203 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/8 md.)

Denetim görevini ihmal ederek 202 nci maddenin birinci fıkrasında yazılı zimmetin oluşmasını veya artmasını mümkün kılmış olan kimseye üç aydan iki yıla kadar hapis ve beşyüzbin liradan ikimilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Fail, meydana gelen zararın ödenmesinden asıl fail ile birlikte sorumlu tutulur.

(1) Birinci fasıl başlığı "Zimmete para geçirme ve ihtilas" iken, 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 7 nci maddesi ile "Basit ve nitelikli zimmet ile devlet alım ve satımlarında menfaat sağlama" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 204 – (Mülga: 21/11/1990 - 3679/28 md.)

Madde 205 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Bir kimse Türkiye Devleti hesabına olarak almaya veya satmaya yahut yapmaya memur olduğu her nevi eşyanın alım veya satımında veya pahasında veya miktarında veya yapmasında fesat karıştırarak her ne suretle olursa olsun irtikap eyleyse on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır ve zarar kendisine ödettilir.

Madde 206 – (Mülga: 21/11/1990 - 3679/28 md.)

Madde 207 – (Mülga: 21/11/1990 - 3679/28 md.)

Madde 208 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Devlet memurlarından her kim, idaresine ve nezaretine memur oldukları işlerde Devlet için az veya çok eşya veya malzeme alım veya satımında gizli veya aşıkâr, gerek doğrudan doğruya kendisi, gerek başkası vasıtasıyla veya ortaklık suretiyle kendi kazancı için ticaret eder veya imalat yahut inşaatı götürü şekilde deruhde edenlere ortak olursa üç seneden az olmamak üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer bu gibi alış verişte komisyon almır yahut nakid veya meskukat mübadelesinde kazanç sağlanırsa ağır hapis cezası beş seneden az olamaz.

İKİNCİ FASIL

İrtikap

Madde 209 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/9 md.)

Memuriyet sıfatını veya görevini kötüye kullanmak suretiyle kendisine veya başkasına haksız olarak para verilmesine veya sair menfaatler sağlanmasına veya bu yolda vaatte bulunulmasına, bir kimseyi icbar eden memura altı yıldan az olmamak üzere ağır hapis cezası verilir.

Yukarıdaki fıkrada yazılı cürüm, ikna suretiyle işlenirse faile dört yıldan altı yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Memur Kanunen almaması gereken bir şeyi diğerinin hatasından yararlanarak almış bulunursa iki yıldan dört yıla kadar hapis cezası verilir.

Madde 210 – (Mülga: 21/11/1990 - 3679/28 md.)

ÜÇÜNCÜ FASIL

Rüşvet

Madde 211 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/10 md.)

Ceza Kanununun tatbikinde memur sayılanların, kanunen veya nizamden yapmaya veya yapmamaya mecbur oldukları şeyi yapmak veya yapmamak için aldıkları veya başkalarına aldıkları para, hediye ve her ne nam altında olursa olsun sağladıkları diğer menfaatler ile bu maksatla alıp sattıkları veya ihale eyledikleri taşınır ve taşınmaz malların gerçek değeri ile verilip alınan bedel arasındaki fahiş fark rüşvet sayılır.

Bu Kanundaki memur tanımı dışında kalsalar dahi, özel kanunlarında belirli hallerde Devlet memuru sayıldıkları açıklananlar ile bazı yükümlülük ve sorumlulukları bakımından Devlet memurları gibi cezalandırılacakları belirtilenlerin yukarıdaki fıkrada gösterilen şekilde sağladıkları her türlü menfaat de rüşvet sayılır.

(Ek: 2/1/2003-4782/2 md.) Yabancı bir ülkede seçilmiş veya atanmış olan, yasama veya idarî veya adli bir görevi yürüten kamu kurum veya kuruluşlarının memur veya görevlilerine veya aynı ülkede uluslararası nitelikte görevleri yerine getirenlere, uluslararası ticari işlemler nedeniyle, bir işin yapılması veya yapılmaması veya haksız bir menfaatin elde edilmesi veya muhafazası amacıyla, doğrudan veya dolaylı olarak birinci fıkranın öngördüğü menfaatlerin teklif veya vaat edilmesi veya verilmesi de rüşvet sayılır.

Madde 212 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/11 md.)

Kanun ve nizam hükümlerine göre yapmak zorunda olduğu şeyi yapmak veya yapmamak zorunda olduğu şeyi yapmamak için rüşvet alan veya bir vaat veya taahhüt kabul eden kimseye dört yıldan on yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Cürmün, yapılması gereken işin yapılmaması veya yapılmaması gereken işin yapılması için işlenmesi halinde faile beş yıldan oniki yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen hallerde, memurun mensup olduğu dairenin ilgili bulunduğu sözleşme veya taahhütlere girilmiş veya memuriyet, maaş, nişan veya sair rütbe, derece veya kademeler verilmiş veya kanun ve nizama aykırılık veya hakkı ihlal eden bir hal meydana gelmiş ise faile altı yıldan onbeş yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen hallerde faile ayrıca, aldığı para ile sağladığı her türlü menfaat veya vaat veya taahhüt olunan her türlü menfaatlerin miktar veya değerinin beş misli ağır para cezası verilir.

Madde 213 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/12 md.)

211 inci maddede gösterilen kimselere yapmaya mecbur oldukları şeyi yapmamaları veya yapmamaya mecbur oldukları şeyi yapmaları için rüşvet vaat veya teklif eden veya veren kimseye kanun ve nizama aykırılığın derecesine ve istenilen şeyin kısmen veya tamamen yapılmış olup olmamasına göre dört yıldan oniki yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Haklı bir hususun temini için rüşvet veren veya başka yararlar temin eden kimseye, verdiği para veya temin ettiği menfaatin on katı ağır para cezası verilir.

Madde 214 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/13 md.)

Kendisine rüşvet teklif edilen kimse, emir ve idare yetkisine sahip olanlar ile hakim ve savcılardan veya resmi daireler tarafından özel bir vazifeyle görevlendirilenlerden biri veya noter, avukat, dava vekili olduğu takdirde, kanun ve nizama aykırılığın derecesine göre, rüşvet veren hakkında verilecek ceza üçte birden yarısına kadar artırılır.

Madde 215 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/14 md.)

Rüşvet kabul eden kimse, rüşveti almadan önce veya aldıktan sonra ve fakat istenilen hususu kısmen dahi olsa yerine getirmeksizin ve hakkında tahkikata geçilmeden keyfiyeti merciine duyurur ve aldığı para ve diğer şeyleri aynen iade ederse sorumlu olmaz.

Bunun gibi, haksız isteğinin yerine getirilmesinden önce durumu merciine duyuran fail de sorumlu olmaz ve vermiş olduğu para, sair şeyler geri alınarak kendisine verilir.

Madde 216 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/15 md.)

Rüşvete aracılık eden kimse, rüşveti veren ve alandan hangisinin vasıtası ise onun suç ortağı sayılır.

Madde 217 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/16 md.)

Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, rüşvet olarak verilen para, eşya ve diğer şeylerin veya bunlarla edinilen mal ve değerlerin müsaderesine hükmedilir.

Madde 218 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/17 md.)

Görevine girmeyen ve yapılması veya yapılmaması hususunda yetkili olmadığı bir işi yapacağı kanaatini uyandırarak menfaat sağlayan memura bir yıldan beş yıla kadar hapis ve ikimilyon liradan beşmilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Madde 219 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/18 md.)

202 ilâ 218 inci maddelerde yazılı suçların emir ve idare yetkisine sahip olanlar ile hakim ve savcılar tarafından işlenmesi halinde verilecek cezalar yarısı oranında artırılarak hükmolunur.

Mahkemeler ile adalet dairelerinde veya sair resmi dairelerde kendilerine kanuni bir görev verilen veya 211 inci maddede gösterilen kişilerin rüşvet fiilleri, kesin yargı hükmüne tesir etmiş ise failer hakkında birinci fıkra hükmü uygulanır.

202 ilâ 218 inci maddelerde yer alan cürümler dolayısıyla alınan veya verilen rüşvet veya yararın değeri hafif olduğu takdirde verilecek cezanın yarısı, pek hafif olduğu takdirde üçte ikisi indirilir.

Bu Kanunun 202,205,208,209,212,213,214,216,218 ve 219 uncu maddeleriyle mahkûm olanlara aynı zamanda memuriyetten müebbeten mahrumiyet cezası da verilir.

Madde 220- (Mülga: 21/11/1990 - 3679/28 md.; Yeniden düzenleme: 2/1/2003-4782/3 md.)

Bu Fasılda yer alan rüşvet verme suçları, tüzel kişilerin yetkili temsilcileri tarafından işlendiğinde, bunlar cezalandırılmakla beraber tüzel kişi hakkında da suçla elde edilen menfaatin iki katından üç katına kadar ağır para cezasına hükmolunur.

Madde 221 – 227 – (Mülga: 21/11/1990 - 3679/28 md.)

DÖRDÜNCÜ FASIL

Memuriyet ve mevki nüfuzunu suistimal edenler ve memuriyet vazifelerini yapmayanlara ait cezalar

Madde 228 – (Değişik: 5/1/1961 - 235/2 md.)

Devlet memurlarından her kim bir şahıs veya memur hakkında memuriyetine ait vazifeyi suistimal ile kanun ve nizamın tayin ettiği ahvalden başka suretle keyfi bir muamele yapar veya yapılmasını emreder veya ettirirse altı aydan üç seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu muamelede hususi maksat veya siyasi saik veya sebep mevcut ise cezası üçte birden yarıya kadar artırılır.

Memuriyetinin icrasında lüzumsuz yere sert muamelelerle bir şahsın kanun hükmüne veya hükümetin emirlerine itaat etmemesine sebep olan memur dahi aynı ceza ile cezalandırılır.

Madde 229 – Memuriyeti sebebiyle kendisine tevdi kılınan veya itilama müsadif olan vesikalar, kararlar ve emirleri ve sair tebligatı başkasına ifşa veya neşir ve ilan eden yahut her nasıl olursa olsun başkalarının vukuf ve itilamı kolaylaştıran memur, altı aydan iki seneye kadar hapis olunur.

Devletçe neşir ve ilanı matlup olan kararları kabule şayan mazereti olmaksızın tehir eden memur hakkında da aynı ceza tatbik olunur.

Madde 230 – (Değişik: 12/6/1979 - 2248/18 md.)

Hangi nedenle olursa olsun memuriyet görevini yapmaktan savsama ve gecikme gösteren veya üstünün yasaya göre verdiği buyrukları geçerli bir neden olmadan yapmayan memur üç aydan bir yıla kadar hapis ve bin liradan beşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Bu savsama ve gecikmeden veya üstünün yasal buyruklarını yapmamış olmaktan Devletçe bir zarar meydana gelmişse, derecesine göre altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile birlikte süreli veya temelli olarak memuriyetten yoksun kalma cezası da hükmolunur.

Her iki durumda memurun vazifesini geciktirmesinden veya verilen buyruğu yapmamasından, kişiler herhangi bir zarara uğramışsa bu zarar ayrıca ödettilir.

Madde 231 – Yukarıdaki maddede yazılı olan terahi veya emri yapmamak hakimler tarafından vakı olduğu surette bunlar aleyhine iştikâi anilhükkam davasının ikamesi için kanuna göre bulunması lazımgelen şartlar mevcut olduğu halde ihmal veya emri yapmamak fiili vakı farz olunur.

Madde 232 – Görülmekte olan bir davanın tarafeyninden biri hakkında sahabet veya garaz ve menfaata müsteniden hakimlere emir ve tahakküm veya nüfuz veya iltimas eden kimse birinci ve ikinci surette iki seneden ve üçüncü takdirde altı aydan az olmamak üzere hapis olunur. Fail memur ise başkaca müebbeden veya muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezasıyla cezalandırılır.

Bu müdahale üzerine dava haksız şekilde hüküm olunmuş ise ceza üçte biri kadar artırılır.

Madde 233 – Yukarıki maddede yazılan emir ve iltimasa müsteniden hüküm ve karar veren hakimler hakkında dahi hüküm ve kararın suret ve mahiyetine ve mahkûmun hukuku üzerine yaptığı tesirin derecesine göre iki seneden beş seneye kadar hapis ve hakimlik hizmetinden müebbed mahrumiyet cezası tatbik olunur.

Madde 234 – Asker zabitlerinden veya Devletin umumi kuvvetlerine dahil memurlarla zabıta memurlarından biri salahiyyet daireden kendilerine kanuna göre verilmiş olan bir emri, nizama karşı gelerek yapmak istemez ve yapmasını geciktirirse iki seneye kadar hapis olunur.

Madde 235 – (Değişik: 7/6/1979 - 2245/3 md.)

Memurlardan biri görevini yaptığı sırada görevine ilişkin olarak kamu adına kovuşturmayı gerektiren bir suç işlendiğini öğrenip de ilgili daireye bildirmede ihmal ve gecikme gösterirse dört aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır ve bu cezaya, öğrenilen suçun önemine göre ayrıca süreli veya süresiz memuriyetten mahrumiyet cezası da eklenir.

Eğer fail, adli kolluk memurlarından biri ise verilecek ceza bir yıl hapis cezasından aşağı olamaz ve her halde memuriyetten süresiz mahrumiyet cezası da hükmolunur.

Madde 236 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/2 md.)

Memurlardan veya işçi niteliğini taşımayan kamu hizmeti görevlilerinden üç veya daha fazla kimse aldıkları karar gereğince kanun hükümlerine aykırı olarak, memuriyetlerini terk eder veya vazifelerine gelmezlerse veya vazifelerine gelip de görevlerini geçici de olsa kısmen veya tamamen yapmazlar yahut yavaşlatırlarsa her biri hakkında dört aydan bir yıla kadar hapis ve ikibin liradan onbin liraya kadar ağır para cezasıyla birlikte muvakkaten veya müebbeten memuriyetten mahrumiyet cezası da hükmolunur.

Başkaları tarafından alınan karara veya yayınlanan bildirimlere uyarak yukarıdaki fıkrada yazılı fiilleri işleyen memurlara ve işçi niteliğini taşımayan kamu hizmeti görevlilerine de aynı ceza hükmolunur.

Bu maddedeki eylemler dernek veya meslek kuruluşları yöneticilerinin bu yönde aldıkları karar veya yayınladıkları bildirimler üzerine vuku bulmuşsa, bu kararı alan veya bildiri yayımlayanlara bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üçbin liradan onbin liraya kadar ağır para cezası verilir. Fail memur ise müebbeten memuriyetten mahrumiyet cezasına da hükmolunur.

Madde 237 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Kanunun evlenmelerini menettiği kimselerin bu memnuiyetlerini bildikleri halde akidlerini yapan evlenme memurlarile bu suretle evlenenler ve bunları evlenmeye sevkeden veya evlenmelerine rıza gösteren veli veya vasileri üç aydan iki seneye kadar hapsolunurlar.

Kanuni şartlara riayet etmeksizin evlenme kağıdı veren memur, bir aydan üç aya kadar hapsolunur.

Evlenme akdinin kanuna göre yapılmış olduğunu gösteren kağıdı görmeden bir evlenme için dini merasim yapanlar hakkında da bundan evvelki fıkrada yazılı ceza verilir.

Aralarında evlenme akdi olmaksızın evlenmenin dini merasimini yaptıran erkek ve kadınlar iki aydan altı aya kadar hapis cezasile cezalandırılır.

Erkek evli olduğu takdirde verilecek ceza altı aydan üç seneye kadar haptistir. Erkeğin evli olduğunu bilen kadına da aynı ceza verilir.

Muhtarlar aralarında evlenme akdi yok iken evlenmenin dini merasimini yaptıklarına muttali oldukları kimseleri salahiyyetli makama bildirmeğe mecburdurlar. Bu hususta ihmal gösterenler beş liradan yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır ve tekrerrü halinde ayrıca bir aya kadar hapsolunurlar.

Madde 238 – Hakimlerle memurinden her kim memuriyetinin dairesi dahilinde ahalinin zaruri havayicinden olan hububat, erzak ve sair malzemeleri alıp satarak ticaret ederse yüz liradan aşığı olmamak üzere ağır cezayı nakdi ve müebbeden memuriyetten mahrumiyet cezasıyla cezalandırılır.

Madde 239 – Hazar vaktinde seferberliğe müteallik vazifelerin ifasında ihmal ve terahisi sabit olan memurun cezası üçte bir derecesinde artırılır.

Madde 240 – (Değişik: 12/6/1979-2248/19 md.)

Yasada yazılı hallerden başka hangi nedenle olursa olsun görevini kötüye kullanan memur derecesine göre bir yıldan üç yıla kadar haps olunur. Cezayı hafifletici nedenlerin bulunması halinde altı aydan bir yıla kadar hapis ve her iki halde ikibin liradan onbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Ayrıca memuriyetten süreli veya temelli olarak yoksun kılınır.

BEŞİNCİ FASIL

İmamlar, hatipler, vaizlerle ruhani reislerle müteallik cürümler

Madde 241 – İmam, hatip, vaiz, rahip, haham gibi dini reislerden biri vazifesini ifa sırasında alenen hükümet idaresini ve devlet kanunlarını ve hükümet icraatını takbih ve tezyif ederse bir aydan bir seneye kadar hapis ve yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır veya bunlardan biri hüküm olunabilir.

Madde 242 – Yukarıdaki maddede gösterilen kimselerden biri işbu sınıftan bilistifade hükümetin idaresini ve kanun ve nizam ve emirleri ve dairelerden birine ait olan vazife ve salahiyeti takbih ve tezyife veya halkı kanunlara yahut hükümet emirlerini icraya veya memuru memuriyetinin vazifesi icabına karşı itaatsizliğe tahrik ve teşvik edecek olursa üç aydan iki seneye kadar hapse ve ikiyüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye ve müebbeden veya muvakkaten bilfiil o vazifeyi icradan ve onun menfaat ve aidatını almaktan memnuiyetine hüküm olunur. İşbu fiiller alenen yapıldığı takdirde ceza üç seneye kadar hüküm olunabilir.

Kendi sıfatlarından istifade ederek kanunlara veya kanuna göre kazanılmış olan haklara muhalif iş ve sözlerde bulunmağa bir kimseyi icbar ve ikna eden din reis ve memurları hakkında dahi baladaki fıkrada yazılan ceza tertip olunur.

Bunlardan biri dini sıfatından istifade ederek evvelki maddede yazılan fiillerden başka bir cürüm işlerse altıda bir miktarı çoğaltılmak şartıyla o cürüm için kanunda yazılı olan ceza ile mahküm olur.

Şu kadar ki kanun işbu sıfatı esasen nazarı itibara almış ise cezayı çoğaltmağa mahal yoktur.

ALTINCI FASIL

Hükümet memurları tarafından efrada karşı yapılacak sui muameleler

Madde 243 – (Değişik: 5/1/1961 - 235/2 md.)

(Değişik birinci fıkra: 26/8/1999 - 4449/1 md.) Bir kimseye cürümlerini söyletmek, mağdurun, şahsi davacının, davaya katılan kimsenin veya bir tanığın olayları bildirmesini engellemek, şikayet veya ihbarda bulunmasını önlemek için yahut şikayet veya ihbarda bulunması veya tanıklık etmesi sebebiyle veya diğer herhangi bir sebeple işkence eden veya zalimane veya gayriinsani veya haysiyet kırıcı muamelelere başvuran memur veya diğer kamu görevlilerine sekiz yıla kadar ağır hapis ve sürekli veya geçici olarak kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezası verilir.

Fiil neticesinde ölüm vukua gelirse 452 nci, sair hallerde 456 ncı maddeye göre tertip olunacak ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Madde 244 – Bir kimse hakkında sahabet fikrine veya garaza müsteniden kanun hilafında hüküm ve karar verdiği sabit olan hakimler, üç aydan üç seneye kadar hapis ve muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezasına müstahak olur.

Madde 245 – (Değişik: 5/1/1961 - 235/2 md.)

Kuvvei cebriye imaline memur olanlar ve bilümun zabıta ve ihzar memurları memuriyetlerini icrada ve mafevkinde bulunan amirinin emrini infazda kanun ve nizamın tayin ettiği ahvalde başka surette bir kimse hakkında suimamele veya cismen eza verecek hale cüret eder yahut o kimseyi darp ve cerheylerse üç aydan beş seneye kadar hapis ve muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezaları ile cezalandırılır. Eğer işlediği cürüm bu fiillerin fevkinde ise o cürümlere terettüp eden ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.⁽¹⁾

(Ek fıkra: 2/1/2003-4778/1 md.) 243 üncü madde ile bu maddede yazılı suçlardan dolayı verilen cezalar, para cezasına veya tedbirlerden birine çevrilemez ve ertelenemez.

Madde 246 – Hükümet memurları tarafından bir kimsenin emval ve emlâki cebren iştıra ve fuzuli iddia ile haksız yere zaptolunmak veyahut sattırılmak ve menafii âmme için lüzumu sabit olmadıkça ve kanunu mucibince behası peşin verilmedikçe tasarruf hakları iptal olunmak gibi haller vukubulursa o emval ve emlâk aynen ve mevcut olmadığı halde kıymeti nakden sahibine reddettirilip buna mütecasir olan memur cürmünün derecesine göre üç aydan iki seneye kadar hapis ve memuriyetten muvakkaten mahrumiyet cezasıyla cezalandırılır.

Madde 247 – Memurlardan biri veya her nevi varidatı Devleti maktuan deruhte edenler ile adamları kanunen ve nizamen muayyen olan vergi, rüsumat ve sair aidatın miktarından ziyade bir şey alırlarsa memurlar ile mültezimler altı aydan üç seneye kadar ve adamları altı aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Fazla olarak aldıkları para her ne miktar ise reddedildikten sonra aldıkları paranın bir katı dahi ağır cezayı nakdi olarak alınır.

Madde 248 – Bir memur kanunen tayin olunan mücazâtı nakdiyeden maada cerime olarak para ve sair bir şey alır veya kanunen tahsiline memur olduğu mücazâtı nakdiyenin miktarından fazla olarak bir şey ahzeylerse aldığı şey kendisinden geri alınarak sahibine verildikten başka bir katı ağır cezayı nakdi alınır ve altı aydan üç seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 249 – Kanunen ve nizamen tayin olunun ve ahalice bilicap lüzum görülen umumi hizmetlerden başka hükümet memurları ve saireden her kim angarya olarak her nevi işte adam kullanırsa buna mütecasir olan kimseden böyle meccanen kullandığı adamların mahallerince olan ücreti marufeleri alınarak ashabına teslim ve dereci cürmüne göre altı aydan üç seneye kadar sürgün cezası tayin olunur. Memur ise muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezasına müstahak olur.⁽²⁾

Madde 250 – Tebliğ ve ihzar memurları, askerler, jandarmalar ve zabıtlar ve umum memurlar gelip geçtikleri yerlerde ahalinin hanelerine rızaları hilafına konup meccanen yem ve yiyecek alırlar ise aldıkları her ne ise parası ashabına reddettirildikten başka bir aya kadar hapsolunurlar.

Asker ve jandarmanın heyetçe hareketlerinde bu gibi şeylere cesaret ederlerse aldıkları eşyanın parası zabitanından alınarak sahiplerine teslim ettirildikten başka altı aydan üç seneye kadar hapis ile cezalandırılırlar. Eğer bu keyfiyet cebir ve şiddet icrasıyla vukubulursa cezaları üçte bir derecesinde çoğaltılır.

(1) Bu fıkrada yeralan "üç seneye kadar hapis" ibaresi, 26/8/1999 tarih ve 4449 sayılı Kanun ile "beş seneye kadar hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu maddede sözü edilen sürgün cezası 13/7/1965 ve 647 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesiyle kaldırılmıştır.

Madde 251 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Bir memur vazife esnasında bir kimse aleyhine bir cürüm işlerse kanunda yazılı olmayan hallerde o cürme kanunen terettüp eden ceza üçte birden yarısına kadar artırılır.

YEDİNCİ FASIL

Hükümet memuriyetinin ve unvan ve şerefının gasbı

Madde 252 – Her kim mülki ve askeri memuriyetlerden birini hilafı nizam ifa veya ifaya teşebbüs eylerse üç aydan iki seneye kadar hapis ile mücazat olunur.

Aynı ceza memuriyetini terk ve tatil emri kendisine resmen bildirilmiş olduğu halde yine memuriyetinde devam eden memur hakkında üç aydan iki seneye kadar memuriyetten mahrumiyet cezasıyla birlikte hükmolunur.

Mahkeme bu bapta ilam hulasasının-masarif mahkûmdan alınmak şartıyla cürmün vukubulduğu veya mahkûmun ikamet eylediği vilayet ceridelerinden biriyle neşir ve ilanını emredebilir.

Madde 253 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

(Değişik: 7/6/1979 - 2245/4 md.) Her kimse bir rütbe veya memuriyetin veya bir mesleğin resmi elbisesini yetkisi olmaksızın açıktan açığa giyer veya hakkı olmayan nişan veya madalyaları takarsa üç aydan bir yıla kadar hapis ve ikibin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Böyle bir elbise giyerek elbisenin belirlediği meslek ve memuriyetle ilgili işler yapanlara altı aydan iki yıla kadar hapis ve binbeşyüz liradan üçbin liraya kadar ağır para cezası verilir. Bu elbisenin sağlayacağı kolaylık ve olanaklardan yararlanarak bir cürüm işlenirse, yalnız bu eylemden ötürü yukarıdaki cezalar üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Siyasî partinin takib ettiği prensiplerin remzi olan alamet ve işaretleri o partinin şerefini kırarak yerde kullananlarla partiden müsaade olmaksızın kitap, gazete, mecmua veya Matbuat Kanununa göre matbua sayılan diğer şeyler üzerine veya sinema şeridlerine bunların muhteviyatını partiye mal edici manada koyanlar altı aya kadar hapis veya on liradan 200 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar. Bu hususta takibat icrası alakalı siyasi parti Genel Sekreterliğinin şikayetine bağlıdır.

Kızılay Cemiyetine aid alamet ve işaretleri, Kızılay Cemiyetinin rızası olmaksızın her hangi bir matbua veya evrak ve sair eşya üzerine koymak veya resim veya hakketmek veya her ne suretle olursa olsun o alamet ve işaretleri temsil veya teccüm ettirmek suretile kullananlar üç aya kadar hapis veya beş liradan yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar. Bu hususta takibat icrası Kızılay Cemiyeti Umumi Merkezinin şikayetine bağlıdır.

(Ek: 7/2/1949 - 5319/1 md.) Birleşmiş Milletler Dünya Sağlık Kurulunun resmi mühür ve damgası ile dünya yuvarlağı üzerine resmedilmiş iki defne dalı ortasındaki eskülap sembolünden ibaret alametinin ve (Dünya Sağlık Kurulu) adının ve bu adın ilk harflerinden müşekkel kısaltmanın ticaret veya her hangi bir menfaat kastıyla, herhangi bir ticaret ve sanayi müessesesi veya bir kimse tarafından, bu kurulun rızası olmaksızın, kullanılması, herhangi bir matbua veya evrak ve eşya üzerine konması veya temsil ve teccüm ettirilmesi yasaktır. Buna aykırı hareket edenler üç aya kadar hapis veya beş liradan yüz liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

SEKİZİNCİ FASIL

*Hükümete karşı şiddet veya mukavemet ve kanunlara muhalefet***Madde 254 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)**

Resmi meclisler azasından veya Hükümet memurlarından biri hakkında vazifesine mütaallik bir işi yapmaya yahut yapmamaya icbar için şiddet veya tehdit gösteren kimse, bir seneden üç seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(Değişik: 7/6/1979 - 2245/5 md.) Eylem silahla bir kişi tarafından işlenmiş ise iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir. Eylemin iki veya daha çok silahlı kişiler tarafından anlaşarak birlikte veya silahsız ve anlaşma olmasa bile toplanmış beşten çok kişiler tarafından işlenmesi halinde verilecek ceza beş yıldan az olamaz.

(Ek: 28/9/19 - 1490/4 md.) Her kim birinci fıkrada yazılı olan şahıslardan birinin vazife gördüğü yeri her ne suretle olursa olsun kısmen veya tamamen işgal ederek, vazifesine mütaallik bir işin yapılmasına mani olursa altı aydan üç seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Fiil, cebir ve şiddet veya tehditle işlenirse bir seneden üç seneye kadar, silahla veya kendini tanınmıyacak bir hale koyarak yahut birkaç kişi tarafından birlikte işlenirse, iki seneden beş seneye kadar hapis cezasına hükmolunur.

Madde 255 – Yukarıdaki maddede yazılı cezalar adli, siyasi veya idari bir heyetin veya bu heyetler mümessillerinin içtimanı yahut vazife görmelerini men veya ihlal veya müzakerelerinde nüfuz veya tesir icra etmek üzere şiddet kullananlar veya tehdit gösterenler hakkında dahi tatbik olunur.

Madde 256 – Şiddet veya tehdit ile yukarıki maddelerde yazılı olan fiili işlemek üzere teşekkül eden on veya daha ziyade kimselerden mürekkep bir içtimaa dahil olanlar bir aydan iki seneye kadar hapsolunur.

Madde 257 – Yukarıdaki maddede beyan olunan içtima cürmün silah ile işlenmesi için vaki olmuş ise hapis üç aydan üç seneye kadardır. Eğer Hükümetin emir ve ihtarını üzerine dağılırsa içtimaa dahil olanlar hakkında ceza verilemez.

Madde 258 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Bir memura veya ona yardım edenlere memuriyetine ait vazifeleri ifa sırasında cebir ve şiddet veya tehdit ile mukavemet eden kimse altı aydan iki seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(Değişik: 7/6/1979 - 2245/6 md.) Eylem silahla bir kişi tarafından işlenmişse iki yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir. Eylemin iki veya daha çok silahlı kişiler tarafından veya silahsız olsa bile toplanmış beşten çok kişiler tarafından işlenmesi halinde verilecek ceza üç yıldan beş yıla kadar hapis cezasıdır.

Eğer fiil, kendisini veya akrabasını hapis veya tevkiften kurtarmak maksadiyle vaki olmuşsa birinci fıkradaki hal için iki aydan altı aya, ikinci fıkrada yazılı hal için dört aydan bir seneye kadar hapis cezası verilir.

Eğer memur haiz olduğu salahiyet hududunu tecavüz ederek veya keyfi hareketlerle bu muameleye sebebiyet vermiş ise fail hakkında geçen maddelerdeki ceza dörtte bire kadar indirileceği gibi icabına göre ceza büsbütün de kaldırılabilir.

254, 255, 256 ve 257 nci maddelerle yukarıki fıkralarda yazılı fiiller, İcra Vekilleri Heyetinden bir vekil aleyhinde işlenirse tayin edilecek ceza yarı nispette artırılarak hükmolunur.

Madde 259 – Ceza Kanunu itibariyle akrabadan murat, karı koca ile usul ve füru ve kardeş ve kız kardeş ve amuca ve dayı ve hala ve teyzelerle yegenler ve bunlar derecesindeki sıhri akrabadır.

Madde 260 – Kanun ve nizam hükümlerinden birinin icrasına muhalefet için nüfuz ve müessir kuvvet sarfedenler bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 261 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/5 md.)

Kanun ve nizamlara aykırı olarak mektep veya dersane açanlar, açılan mektep veya dersane kapatılmakla beraber altı aydan iki seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Ruhsatsız öğretmenlik edenlerle bunları istihdam eyliyenlere de aynı ceza verilir.

Mükerrirler hakkında verilecek ceza bir sene haptisten aşağı olamaz.

Madde 262 – Camiler etrafındaki mezarlıklarla kiliseler avlu ve derunlarına ve meskûn mahaller civarında bulunan kabristanlara ve ölü defnine mahsus olan mahallerden maada yerlere ruhsatsız ölü defneden veya ettiren kimse bir aydan altı aya kadar hapis veya otuz liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile mahkûm olur.

Madde 263 – Kolera ve sair bulaşık hastalıklardan musab veya vefiyat zuhur eden ev ve sair mahallerin kordon altına alınmasına dair Hükümetçe verilen emirlere ve yapılan icraata fiilen mümanaat edenler hareketlerinin derecesine göre bir aydan bir seneye kadar hapsolünür.

Madde 264 – (Değişik: 7/6/1979 - 2245/7 md.)

Her kim ait olduğu merciden ruhsat almaksızın dinamit veya bomba veya buna benzer yıkıcı veya öldürücü alet veya barut ve benzeri ateşli ecza yapar veya bunları yabancı bir ülkeden Türkiye'ye sokar veya sokmaya aracı olur veya ülke içinde bir yerden diğer bir yere götürür veya yollar veya götürmeye bilerek aracılık ederse, beş yıldan sekiz yıla kadar hapsolünür ve kendisinden onbeşbin liradan altmışbin liraya kadar ağır para cezası alınır.

Birinci fıkradaki eylemleri işlemek amacı ile teşekkül vücuda getirenlerle yönetenler veya teşekküle mensup olanlar tarafından sözü geçen fıkrada yazılı suçlar işlenirse failer hakkında on yıldan onbeş yıla kadar ağır hapis ve ellibin liradan yüzbin liraya kadar ağır para cezası hükümlenür.

İkinci fıkradaki hal dışında, iki veya daha çok kimselerin toplu olarak birinci fıkrada yazılı suçları işlemeleri halinde sekiz yıldan oniki yıla kadar ağır hapis ve yirmibeşbin liradan yetmişbeşbin liraya kadar ağır para cezası hükümlenür.

Birinci fıkrada yazılı eylemleri işlemek amacıyla iki veya daha çok kimselerin önceden anlaşip birleşmeleri teşekkül sayılır.

Ruhsatsız bu gibi şeyleri taşıyanlar veya bulunduranlar veya satanlar veya satmaya çalışanlar veya alanlar üç yıldan beş yıla kadar ağır hapis, onbin liradan yirmibin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Bu şeylerin cins ve miktar itibariyle vahamet göstermesi halinde beş yıldan sekiz yıla kadar ağır hapis ve yirmibeşbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükümlenür. Mahkemece bunların cins ve miktarının önemsiz sayılması ve failin meslek, kişilik ve ahlaki eylemleri yönünden tehlikesiz sayılması halinde hükümlenülecek ceza bir aydan bir yıla kadar hapis ve bin liradan üçbin liraya kadar ağır para cezasıdır.

Birinci fıkrada yazılı şeyleri, meskûn yerde veya çevresinde yada halkın gelip geçtiği bir yerde ateşleyenler veya patlatanlar yahut bırakanlar, eylemleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde beş yıldan aşağı olmamak üzere hapis cezası ve onbin liradan az olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılırlar. Suçun halkın toplu olarak bulunduğu yerlerde veya kamu hizmetlerinin görülmesine ayrılmış binalarda işlenmesi halinde, suç daha ağır bir cezayı gerektirse bile ayrıca bu eylemden dolayı aynı cezaya hükümlenür.

Her kim korku, kaygı veya panik yaratabilecek biçimde her ne amaç ve nedenle olursa olsun, meskûn bir yerde veya çevresinde veya özel veya resmi veya genel yapılara ya da her türlü taşıt araçlarına ya da halkın toplu olarak buldukları diğer yerlere silahla ateş ederse, eylem başka bir suçu oluştursa bile ayrıca iki yıldan aşağı olmamak üzere hapis ve beşbin liradan az olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıdaki iki fıkrada yazılı eylemler, iki veya daha çok kişi tarafından birlikte veya taşıt aracı veya suçun icrasını kolaylaştırıcı başkaca araçlar kullanarak işlenirse cezalar üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Madde 265 – (Değişik: 10/6/1949-5435/1 Md.; Mülga: 7/12/1988-3506/10 md.)

DOKUZUNCU FASIL

Resmi sıfatı haiz olanlar aleyhinde cürümler

Madde 266 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/7 md.)

Bir kimse resmi sıfatı haiz olan bir memurun huzurunda ve ifa ettiği vazifeden dolayı şeref veya şöhretine veya vakar ve haysiyetine kavlen veya fiilen taarruz ve hakarete bulunursa, aşağıda gösterilen suretlerle cezalandırılır:

1. Hakaret ve taarruz asker veya jandarma efradından veya iki veya üçüncü bendlerde mezkûr memurlardan gayri memurinden biri aleyhinde ise iki aydan sekiz aya kadar hapis ve ikiyüz elli liradan beşyüz liraya kadar ağır para cezası ile mahkûm edilir.

2. Hakaret ve taarruz asker veya jandarma subaylarından veya polis komiserlerinden veya amirlerinden yahut il genel meclisi veya belediye meclisi üyelerinden biri aleyhinde ise üç aydan iki seneye kadar hapis ve beşyüz liradan bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

3. Hakaret ve taarruz Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri ile temsil sıfatını veya emir ve idare salahiyetini haiz rüesadan veya hakim ve Cumhuriyet Savcılıyla bunların yardımcıları veya sorgu hakimlerinden biri aleyhinde vaki olursa altı aydan otuz aya kadar hapis ve bin liradan iki bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer birinci fıkradaki hakaret fiili maddeî mahsusa tayin ve isnadiyle vaki olursa:

Bir numaralı benddeki halde beş aydan üç seneye kadar hapis ve beşyüz liradan üç bin liraya kadar ağır para cezasına;

İki numaralı benddeki halde altı aydan üç seneye kadar hapis ve bin liradan üç bin liraya kadar ağır para cezasına;

Üç numaralı bendeki halde yedi aydan üç seneye kadar hapis ve bin beş yüz liradan üç bin liraya kadar ağır para cezasına hükmolunur.

(6 ve 7 nci fıkralar iptal: Ana. Mah.nin 19/12/1972 tarihli ve E. 19/50, K. 1972/60 sayılı Kararı ile.)

(Ek: 7/1/1981 - 2370/3 md.) Bu maddede yazılı taarruz ve hakaret fiilinin resmi sıfat ve memuriyet sona ermiş olsa bile ifa edilen görevden dolayı ve huzurda işlenmesi halinde de yukarıdaki fıkralar ve bentlerdeki cezalara hükmolunur.

Madde 267 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Yukarıki madde de beyan olunan fiiller bir vazifenin ifasından dolayı olmayıp da vazife esnasında vaki olursa tayin olunacak ceza üçte birinden yarısına kadar indirilir.

Madde 268 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Bir kimse kavlen veya fiilen her ne suretle olursa olsun adli, idari, siyasi veya askeri resmi bir heyet huzurunda veya bir hakimin duruşma yaptığı sırada veya duruşmaya mütaallik karar ve hükmün tefhimini mütaakıp şeref ve haysiyetine veya vakarına tecavüz ve hakarete bulunursa altı aydan üç seneye kadar hapis cezasına mahkûm edilir.

Eğer fiil maddei mahsusa tayin ve isnadiyle vaki olursa verilecek hapis cezası sekiz aydan aşağı olamaz.

266 ncı madde ile bu maddede beyan olunan fiiller bu iki maddede gösterilen heyet veya memurlara hitap edilen veya hitap edildiği anlaşılan telgraf, telefon, mektup, resim veya herhangi bir yazı vasıtası ile işlendiği takdirde de aynı ceza verilir.

(Ek Fıkralar: 28/9/19 - 1490/8 md.)

Hakaret ve taarruz birinci fıkrada gösterilen heyetlerin sıfat veya hizmetinden dolayı umuma neşir veya teşhir olunmuş yazı veya resim veya sair neşir vasıtalarıyla işlenmiş olursa, fiilin mahiyetine göre birinci veya ikinci fıkralarda yazılı olan cezalar yarısı nispetinde artırılarak hükmolunur.

Sıfat veya hizmetinden dolayı vaki hakaret ve taarruz, birinci fıkrada gösterilen heyetlerin gıyabında alenen işlenmiş olursa, fiilin mahiyetine göre birinci veya ikinci fıkralarda yazılı olan cezaların yarısı hükmolunur. Bu fıkradaki suçun tekevvünü için 153 üncü maddedeki aleniyet şarttır.

Madde 269 – Geçen maddelerde muharrer taarruz ve hakaretler, cebir ve şiddet ve tehdit ile icra olunmuş ise ceza bir misli artırılır.

Madde 270 – Geçen maddelerde muharrer cürümlerin faili hakaret ve taarruz eylediği şahıslara isnat ettiği e'fal ve evsafın şayi ve mütevatır olduğunu ispata kalkışırsa bu talebi katiyen kabul olunmaz.

Madde 2 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

(Değişik: 7/1/1981 - 2370/4 md.) Her kim resmi sıfatı haiz olan bir memura vazifesini icra ederken veya resmi sıfat ve memuriyeti sona ermiş olsa bile icra ettiği vazifeden dolayı cismen eza verecek veya hastalığını mucip olacak müessir bir fiil işlese 456 ncı maddeye göre verilecek cezalar aşağıda gösterilen suretlerle artırılır.

1. Eğer memur 266 ncı maddenin 1 inci bendinde gösterilen kimselerden ise ceza üçte birden yarıya kadar, 2 nci bendinde gösterilen kimselerden ise bir misli ve 3 üncü bendinde gösterilen kimselerden ise iki misli artırılır.

2. Eğer fiil 268 inci maddede yazılı hal ve zamanlarda işlenmiş olursa fiilin istilzam ettiği cezaya üç misli zammolunur.

Hiçbir halde yapılacak zam altı aydan aşağı olamaz. Bu maddede yazılı hallerde takibat şikayete bağlı değildir.

Madde 272 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Eğer memur memuriyeti hududunu tecavüz ederek veya keyfi hareketleriyle geçen maddelerde beyan olunan fiillerin vukuuna sebebiyet vermişse ceza dörtte bire kadar indirileceği gibi icabına göre büsbütün de kaldırılabilir.

Madde 273 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Kanunun hususi hükümler ile tasrih eylediği ahvalin haricinde her kim Büyük Millet Meclisi azası ile temsil sıfatını ve emir ve idare salahiyetini haiz rüesadan veya diğer Devlet memurlarından biri aleyhine sıfat ve hizmetlerinden dolayı bir cürüm işlerse o cürüm için kanunen muayyen olan ceza altıda birden üçte bire kadar artırılır.

(2., 3. ve 4 üncü fıkralar Mülga: 5/1/1961 - 235/1 md.)

ONUNCU FASIL

Mühür fekki ve Hükümetin muhafazasında bulunan eşyayı çalmak

Madde 274 – Bir kimse kanuna yahut Hükümetin emrine tevfikân bir şeyin muhafazasını yahut aynen mevcudiyetini temin için vazolunan mühür fekkederse üç aydan iki seneye kadar hapis cezasına ve kırk liraya kadar ağır cezayı nakdi itasına mahkum olur.

Eğer bu fiil, mühür vazını emir veya icra etmiş olan memur yahut resmen mühür altına alınan bir şeyi muhafaza etmek yahut yanında bulundurmak vazifesiyle mükellef olan kimse tarafından işlenmiş ise bir seneden dört seneye kadar hapis cezası ve otuz liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdi tayin olunur.

Eğer cürüm, memur veya muhafızın müsamahası ve dikkatsizliği neticesi olarak vukua gelmiş ise bunlar hakkında otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi hükmlenir.

Madde 275 – Bir kimse cürmü teşkil eden ecdam ve eşyayı ve o sıfatı haiz bulunmak itibarıyla Hükümet dairelerinde saklanan evrak ve vesikaları veya mahkemelere ve resmi dairelere tevdi olunan veya bir memurun memuriyeti icabınca yanında bulunan senetleri ve sair mühim evrakı ortadan kaldırır veya bozar ve yok eder yahut tahrif veya tağyir eylerse bir seneden üç seneye kadar hapsolünür.

Eğer bu cürmün faili memuriyeti iktizasınca bu ecdam ve eşyayı yahut evrak ve vesikaları elinde bulundurmak vazifesiyle mükellef bulunan memurun kendisi ise iki seneden beş seneye kadar hapis ve muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezaları ile cezalandırılır ve eğer bundan dolayı vukua gelecek zarar hafif olur ve fail bu ecdam ve eşya ve evrak ile vesika ve senetlerden kendisi için bir güne fayda istihsal etmezden ve hakkında takibata başlanmazdan evvel onları değiştirmeksizin iade ve teslim ederse birinci surette altı aydan iki seneye kadar hapsolünür; ikinci surette bir seneden dört seneye kadar hapis ve muvakkaten memuriyetten mahrumiyet cezaları hükmlenir.

Madde 276 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir kimse muhafaza edilmek üzere kendisine resmen teslim olunan merhun veya mahcuz veya her hangi bir sebeple vaz'iyed edilmiş olan malları kendisinin veya başkasının menfaati için saklar, sahibine veya başkalarına verir veya tebdil veya lazımgelenlere teslimden imtina ederse üç aydan iki seneye kadar hapis ve otuz liradan üç yüz liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer suçlu merhun veya mahcuz veya her hangi bir sebeple vaz'iyed edilmiş olan eşyanın sahibi ise verilecek ceza bir seneye kadar hapis ve on liradan yüz elli liraya kadar ağır para cezasıdır.

Eğer cürüm muhafızın ihmalinden veya tedbirsizliğinden ileri gelmiş ise muhafız hakkında beş liradan yüz liraya kadar ağır para cezası hükmlenir.

Eğer eşyanın kıymeti az ise veya cürmün faili eşyayı veya bedelini takibata başlamazdan evvel geri verirse ceza altıda birden üçte bire kadar indirilir.

Madde 277 – Bu fasılda zikrolunan fiiller, cebir ve şiddet kullanmak veya tehdit suretiyle veya silahlı ve birden ziyade kimseler tarafından işlenirse ceza, üçte biri miktarı artırılır.

ON BİRİNCİ FASIL

Devlet memurlarına intisap iddiasıyla menfaat temin eyliyenler

Madde 278 – (Değişik: 5/1/1961 - 235/2 md.)

Her kim olursa olsun resmi meclisler azasından yahut Devlet memurlarından biri nezdinde hatırı sayıldığını yahut onlarla münasebeti bulunduğunu iddia ederek haklarında vuku bulacak tavassutta medarı teşvik yahut mükafat olmak üzere yahut aza veya memurun himayesine mukabil onlara verilmek veya onlara verilmesi lazım gelen hediye veya mükafata sarf olunmak bahanesiyle kendi yahut başka bir kimse hesabına para veya sair menfaat alır veya kabul eder veya bunların verilmesine vaad alırsa bir seneden beş seneye kadar hapis olunur ve bin liradan az olmamak üzere temin veya vaad olunan menfaatin üç misli ağır para cezası alınır.

Fail milletvekili veya siyasi parti kademelerinde fiili vazife almış olduğu takdirde yukarıdaki cezalar üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur. Ayrıca faile amme hizmetlerinden memnuiyet cezası da verilebilir.

Fail, Devlet memurlarından ise cezasına müebbeten memuriyetten mahrumiyet cezası ilave olunur.

ON İKİNCİ FASIL

Geçen fasullar arasında müşterek hükümler

Madde 279 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Ceza Kanununun tatbikatında :

1 - Devamlı veya muvakkat surette teşrii, idari veya adli bir amme vazifesi gören Devlet veya diğer her türlü amme müesseseleri memur, müstahdemleri;

2 - Devamlı veya muvakkat, ücretsiz veya ücretli, ihtiyari veya mecburi olarak teşrii, idari veya adli bir amme vazifesi gören diğer kimseler memur sayılır.

Ceza Kanununun tatbikatında amme hizmeti görmekte muvazzaf olanlar:

1 - Devamlı veya muvakkat surette bir amme hizmeti gören Devlet veya diğer amme müessesesinin memur ve müstahdemleri;

2 - Devamlı veya muvakkat, ücretli veya ücretsiz ihtiyari veya mecburi surette bir amme hizmeti gören diğer kimselerdir.

Madde 280 – Memuriyet sıfatı kanuna göre cürmü teşkil eden anasırdan veya cürmün esbabı müşeddidesinden addolunduğu yerlerde memurdan bu sıfatın zail olmuş bulunması veya cürmün vukuu esnasında vazifesini ifa halinde bulunmaması bu kaidenin tatbikına mani değildir.

Madde 281 – Bir kimse cürüm işlemek için haiz olduğu memuriyete ait kuvvet ve vasıtaları kullandığı takdirde eğer kanun esasen memuriyet sıfatını nazarı itibara almamış ise irtikap olunan cürüm için tayin olunacak ceza altıda birden üçte bire kadar tezyit olunur.

DÖRDÜNCÜ BAP

Adliye aleyhinde cürümler

BİRİNCİ FASIL

Kanunen ifası lazım gelen bir hizmetten imtina

Madde 282 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Her kim adliye makamları tarafından şahid, ehli-vukuf, veyahut tercüman sıfatıyla davet olunup da asılsız bir sebebi ileri sürmek suretile icabet mecburiyetin-

den vareste tutulmuş veya icabet etmekle beraber şahadet etmekten veya ehli-vukuf veya tercümanlık vazifesini ifadan istinkaf eylemiş bulunursa altı aya kadar hapse veya on liradan yüz liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Fail ehli vukuftan ise mahkûmiyet neticesi olarak hapis müddetine müsavi bir zaman için meslek ve sanatın tatili cezasına dahi mahkûm olur.

İKİNCİ FASIL

Suç tasnii ve resmi mercileri iğfal

Madde 283 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Vuku bulmadığını bildiği bir suçu Adliyeye veya keyfiyeti Adliyeye tevdi mecbur olan bir makama veya kanuni takib yapacak veya yaptırabilecek bir mercie vuku bulmuş gibi ihbar ile yahut vaki olmıyan bir suçun eserlerini takibata mübaşeret olunabilecek derecede uyduran kimse 30 aya kadar hapis cezasına mahkûm olur.

Adliye huzurunda sahte olarak bir suç işlediğini yahut bu suça iştirak eylediğini söyleyen kimse hakkında dahi aynı ceza tertib olunur.

Madde 284 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Başkasının yerine kendini koyarak hapishaneye giren şahıs bir aydan bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

ÜÇÜNCÜ FASIL

İftira

Madde 285 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Her kim Adliyeye veya keyfiyeti Adliyeye tevdi mecbur olan bir makama veya kanuni takib yapacak veya yaptırabilecek bir mercie ihbar veya şikayette bulunarak suçsuz olduğunu bildiği bir kimseye bir suç isnad eder yahut o kimse aleyhinde böyle bir suçun maddi eser ve delillerini uydurursa isnad eylediği suçun nevi ve mahiyetine ve uydurduğu delillerin kuvvetine göre üç aydan üç seneye kadar haps olunur.

Bu isnad kendine iftira olunan kimsenin tevkifi gibi şahsi hürriyeti bağliyan bir halin hudusuna sebep olmuşsa müfteri hakkında bir seneden beş seneye kadar hapis cezası hükmolünür.

Kendine iftira olunan kimse hakkında üç seneden fazla şahsi hürriyeti bağliyan bir ceza ile mahkûmiyeti mutazammın bir hüküm sadır olmuşsa müfteri hakkında on beş seneyi geçmemek üzere aynı ceza hükmolünür.

Eğer mağdurun mahkûmiyeti müebbed ağır hapis ise müfteri on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapisle cezalandırılır.

(Değişik: 21/11/1990 - 3679/19 md.) Eğer mağdurun mahkûmiyeti ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası ise, müfteri müebbet ağır hapis cezası ile cezalandırılır. ⁽¹⁾

(Altıncı fıkra mülga: 21/11/1990 - 3679/28 md.)

Yukarıdaki fıkralarda yazılı olan suç faili mağdur hakkında takibat yapılmadan evvel bu isnadından rücu eder veya uydurduğunu itiraf ederse yukarıda yazılı cezaların altıda biri hükmolünür ve ceza müebbed ağır hapis ise on sene ağır hapse indirilir ve isnaddan rücu veya tasniin itiraf olunması takibata başlandıktan sonra vaki olursa asıl cezanın üçte ikisi indirilir ve müebbed ağır hapis yerine 24 sene ağır hapis cezası tayin olunur. Tasni veya iftira, kabahat e'faline taallük ederse bu madde ile 283 üncü maddede tesbit olunan cezalar yarıya kadar indirilir.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Yalan şahitliği ve yalan yere yemin

Madde 286 – Yemin ettirerek şahit veya ehlihibre istimaına salahiyettar olan bir memur veya heyet huzurunda şahadet ederken yalan söyleyen veya hakikati

(1) Bu fıkroda yer alan "idam" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

inkar yahut isticvap olunduğu hususat hakkında malûmatı az veya çok ketmeyleyen kimse üç aydan üç seneye kadar hapis ile mücazat olunur.

Eğer fiil üç seneden fazla hürriyeti tahdit eden cezayı müstelzim bir cürmün tahkik ve muhakemesi esnasında vaki olmuş ise cezası üç seneden on seneye kadar ağır haptir.

(Değişik: 21/11/1990 - 3679/20 md.) Eğer yalan şahadet, bir kimseye müebbet hapis cezası verilmesi sonucunu doğurmuş ise, faille verilecek ceza onbeş seneden aşağı olamaz ve ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasına mahkûmiyet halinde ise faille müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽¹⁾

Eğer yeminsiz şahadet edilmişse ceza müddeti yarısına kadar indirilir.

Madde 287 – Bir kimse hukuk davalarında müddei yahut müddeaaaleyh sıfatını haiz olduğu halde yalan yere yemin ederse altı aydan üç seneye kadar hapis olunur ve otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır ve muvakkaten hidemati ammeden memnuiyet cezasıyla cezalandırılır. Eğer fail bu dava hakkında bir karar verilmezden evvel yeminden dönerse hapis cezası bir aydan altı aya kadardır.

Madde 288 – Yalan yere yemin veya şahadet eden şahıs:

1 - Hakikatı beyan ettiği takdirde kendisini veya akrabasından birini hürriyet ve namusca behemehal fahiş bir zarara maruz kılması muhtemel olan,

2 - Kendi tarafından beyan olunan zati vasıflara nazaran şahit sıfatiyle celbi iktiza etmiyen yahut o şahsın ceza davasında şahit ve ehli hibre ve mütercim olmaktan istinkafa hakkı olduğu halde mahkemece kendisine bu hakkı ihtar edilmemiş bulunan,

Kimselerden ise yukarıki maddede mezkür olan cezalardan muafırlar.

Eğer bunların yalan şahadeti diğer bir şahsi takibata yahut mahkumiyete maruz kılırsa yukarıdaki maddelerde yazılı cezalar, yarısından üçte ikisine indirilir.

Madde 289 – Bir kimse ceza tahkikat veya muhakematı esnasında şahadet ettikten sonra iş lüzum veya meni muhakeme kararname ile bitmezden veya muhakeme hitam bulmazdan veya yalan şahadet hadisesinden dolayı muhakeme başka güne talik olunmazdan evvel bu şahadetten rücu ile hakikatı söylese 286 ncı maddede beyan olunan fiilden dolayı cezadan muafırlar.

Eğer rücu beyan olunan zamanlardan sonra olur, yahut bir hukuk davasının muhakemesi esnasında vukua gelmiş olan yalan şahadete mütaallik bulunur ise bu şahadetin vukubulduğu dava hakkında mahkmeden karar çıkmazdan evvel zuhura gelmiş olmak şartıyla bu bapta ki ceza üçte birinden yarısına kadar indirilir.

Eğer bu şahadet bir şahsın tevkifini yahut hakkında fahiş bir zararı mucip olmuşsa cürüm failinin göreceği ceza bu maddenin birinci kısmında yazılı hallerde üçte bir ve ikinci kısmında yazılı olan hallerde altıda bir derecesinde azaltılır.

Madde 290 – Geçen maddeler ahkamı, adliye huzuruna davet olunarak hakikata mugayir rey ve malümat veren ehli hibre ile ifadeleri hakikate mugayir surette beyan ve tercüme eden tercümanlar hakkında dahi tatbik olunur.

Ehlihibre hakkında muvakkaten hıdematı ammeden memnuiyet cezası silk ve sanatın tatili cezasını dahi şamil olabilir.

Madde 291 – Bir kimse 286 ncı maddede yazılı olan cürmü işletmek için para vermek veya sair menfaat göstermek veya vait ve teşvik veya tehdit veya hile ve desise ile veya nüfuz kullanmak suretiyle şahit veya ehli hibre yahut tercüman tedarik ederek yalan şahadeti işletmiş ve hilafı vaki rey beyan ve tercümanlık ifa

(1) Bu fıkrada yer alan "ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

ettirmiş ise 286 ncı maddenin birinci fıkrasında muayyen olan hallerde bir aydan bir seneye kadar, ikinci fıkrasındaki hallerde üç seneden beş seneye kadar hapis, üçüncü fıkrasında yazılı hususatta on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır. Yalancı şahit ve o makuleden ehli hibre ve tercüman tedarik eden kimsenin onlara mükafaten verdiği şeyler müsadere olunur.

Bir kimse bu suretlerle şahit veya ehli hibre yahut tercüman tedarikine yalnız teşebbüs etmiş bulunursa geçen fıkralarda yazılı olan cezalar üçte bire indirilir.

Madde 292 – Yukarıki maddede yazılı olan cürmün faili bizzat maznunu aleyh yahut yakın akrabasından biri olduğu halde, diğer bir şahsı takibata veya mahkumiyete maruz kılmamış olmak şartıyla, mezkûr maddede tayin olunan cezalar yarısından üçte ikisine kadar indirilir.

Madde 293 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

289 uncu maddede yazılı olan suret ve zamanlarda yalan şahidler şهادetlerinden ve ehli hibre ve tercümanlar dahi hilafi hakikat olan rey ve tercümelerinden rücu ettikleri takdirde bunları tedarik edenler hakkında 291 inci maddede muayyen cezalar altıda birinden üçte birine kadar indirilir.

BEŞİNCİ FASIL

Avukat ve dava vekillerinin sui istimali

Madde 294 – Avukat veya dava vekili hasım tarafıyla uyuşarak veya sair hile ve desiselere sülük ederek kendisine verilen davaya zarar iras eyler yahut aynı davada hasım tarafına da yardım ederse üç aydan otuz aya kadar hapis ve meslekin tatiline dahi şamil olmak üzere muvakkaten hıdematı ammeden memnuiyet cezalarıyla beraber otuz liradan iki yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Eğer avukat veya dava vekili aynı davada bir tarafa vekalet ettikten sonra o vekaletten çe-kilerek diğer tarafın vekaletini deruhte veya o tarafa yardım ederse altı aya kadar hapsolunur veya otuz liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 295 – Kabul ettiği bir davada şahidin veya ehli hibre veya tercümanın veya müddeiumuminin ve karar verecek hakimın sahabetini istihsal etmek veyahut bunlara mükafat eylemek bahanesiyle müekkilinden para ve sair eşya alan avukat ve dava vekili iki seneden beş se-neye kadar hapse ve iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye ve meslek ve sanata dahi şamil olmak üzere muvakkaten hıdematı ammeden memnuiyet cezasına mahkûm olur.

ALTINCI FASIL

Cürüm işleyenleri saklamak ve cürümün delillerini yok etmek cürümleri

Madde 296 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/9 md.)

Her kim hapis cezasından aşağı olmıyan cezayı müstelzim bir cürüm işledikten sonra bu cürmün icrasında faillerle evvelce itifak etmiş ve cürmü neticelendirmekte yardımcı dokunmuş olmaksızın, bir kimsenin o cürümden istifadesini temine veya Hükümetçe icra olunacak tahkikatı yanlış yola sevk etmeye yahut Hükümetin araştırmalarına veya hükmün icrasına karşı faili gizlemeye yardım eder yahut hakkında yakalama veya tevkif müzekkeresi çıkarılmış olan bir kimsenin saklı bulunduğu yeri bildiği halde yetkili mercilere derhal haber vermezse veya her kim bu cezaları istilzam eden bir cürmün eser ve delillerini yok eder yahut bunları bir suretle değiştirir veya bozarsa, hapis cezasını gerektiren suçlarda altı aydan

iki yıla kadar, ağır hapis cezasını gerektiren suçlarda iki seneden dört seneye, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasını gerektiren suçlarda da üç seneden beş seneye kadar hapis cezasına mahkum olur. Şu kadar ki, bu ceza müddeti asıl cürüm için kanunda tayin edilen cezanın üçte birini geçemez. Sair fiillerden dolayı tertip olunacak ceza beş yüz liradan bin liraya kadar ağır para cezasıdır. ⁽¹⁾

Bu fiili usul veya furuunun, karı veya kocasının yahut kardeşinin lehine olarak işliyen kimseye ceza verilmez.

Madde 297 – Maktulün cesedini saklayan veya saklatan veya Hükümete haber vermeksizin ve keşfolunmaksızın gömen veya gömdüren kimseler üç aydan bir seneye kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezaı nakdı ile cezalandırılır.

YEDİNCİ FASIL

Tevkifhane ve hapisshaneden firar ve firara vesat

Madde 298 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/5 md.)

Bir kimse bir suçtan dolayı kanun dairesinde tutuklandıktan sonra kaçarsa iki aydan altı aya kadar hapsolunur.

Bu suç şahıslara karşı şiddet veya tehdit kullanarak veyahut kapı veya pencere kırarak veya duvar delerek veya kaçmaya mani olacak vasıtaları bozarak işlenmiş olursa ceza bir yıldan üç yıla kadar hapistir.

Yukarıdaki fıkrada belirtilen şekillerdeki kaçma eyleminin birden ziyade kimseler tarafından bir arada işlenmesi ya da tehdit veya şiddet kullanmanın bir kişi tarafından olsa bile silahla yapılması hallerinde ceza dört yıldan sekiz yıla kadar ağır hapistir.

Madde 299 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/6 md.)

Bir kimse bir suçtan dolayı kanun dairesinde hapsedildikten sonra kaçarsa aşağıda yazılı şekillerde ceza görür:

1. Müebbet ağır hapis hükümlüsü ise cezasının bir yılı geceli gündüzlü bir hücrede yalnız başına bırakılmak suretiyle çektirilir.

2. Muvakkat şahsi hürriyeti bağlayıcı bir ceza hükümlüsü ise geri kalan müddetlerine bu müddetlerin altıda birden üçte birine eşit bir müddet zammedilir. Ancak zammedilecek bu müddetler dört aydan eksik ve iki yıldan fazla olamaz.

Bu suç, şahıslara karşı şiddet veya tehdit kullanarak veyahut kapı ve pencere kırarak veya duvar delerek veya kaçmaya mani olacak vasıtaları bozarak işlenmiş olursa birinci bentte yazılı hücre müddeti bir yıl altı ay, ikinci bentte yazılı nispet üçte birden yarıya kadar olarak tatbik olunur. Ancak zammedilecek bu müddetler bir yıldan eksik, dört yıldan fazla olamaz.

Yukarıdaki fıkrada belirtilen şekillerdeki kaçma eyleminin birden ziyade kimseler tarafından bir arada işlenmesi ya da tehdit veya şiddet kullanmanın bir kişi tarafından olsa bile silahla yapılması hallerinde birinci bentte yazılı hücre müddeti iki yıl, ikinci bentte yazılı nisbet yarıdan üçte ikiye kadar olarak tatbik olunur. Ancak zammedilecek bu müddetler beş yıldan eksik, sekiz yıldan fazla olamaz.

Bu maddede yazılı hükümler cezaevi dışında çalıştırılan hükümlüler hakkında da tatbik olunur.

(1) Bu fıkrada yer alan "ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanununun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 300 – Kaçan mevkuf ve mahkum bir güne cebir ve tazyik neticesi olmayarak on beş gün zarfında kendiliğinden gelip teslim olursa geçen maddelerde gösterilen cezaların altında biri hükmolunur.

Madde 301 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/7 md.)

Her kim, bir tutuklu veya hükümlünün her ne suretle olursa olsun kaçmasını hazırlar veya kolaylaştırırsa kaçan kimsenin işlemiş olduğu suçun ağırlığına ve çekmekte bulunduğu cezanın geri kalan miktarı ve nevine göre bir yıldan beş yıla kadar hapsolunur.

Eğer hükümlünün çekmekte olduğu ceza müebbet ağır hapis ise kaçmasını hazırlayan veya kolaylaştıran kimsenin cezası beş yıldan sekiz yıla kadar haptir.

Eğer hükümlünün cezası ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası ise, kaçmasını hazırlayan veya kolaylaştıran kimseye sekiz yıldan oniki yıla kadar ağır hapis cezası verilir. ⁽¹⁾

Birden ziyade tutuklu veya hükümlünün kaçmasını hazırlayan veya kolaylaştıran faile yukarıdaki fıkralara göre tayin edilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Eğer hükümlü veya tutuklunun kaçmasını hazırlamak veya kolaylaştırmak için fail 299 uncu maddede sözü edilen vasıtalardan birini kullanır ve bu yüzden hükümlü veya tutuklu kaçmış olursa ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Eğer kaçmamış ise ceza üçte bire indirilir.

Eğer sanık tutuklu veya hükümlünün usul ve furuundan ve karı kocadan ve kardeş ve kızkardeşlerinden biri ise göreceği ceza üçte bir miktar azaltılır.

Madde 302 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/8 md.)

Bir tutuklu veya hükümlünün muhafazasına veya nakline memur olan kimse, onun her ne suretle olursa olsun kaçmasını hazırlar veya kolaylaştırırsa kaçan kimsenin işlemiş olduğu suçun ağırlığına ve çekmekte bulunduğu cezanın geri kalan miktarı ve nevine göre iki yıldan beş yıla kadar hapsolunur.

Eğer hükümlünün çekmekte olduğu ceza müebbet ağır hapis ise failin göreceği ceza altı yıldan sekiz yıla kadar ağır haptir ve müebbeten kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezası dahi hükmolunur.

Eğer hükümlünün cezası ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası ise failin göreceği ceza dokuz yıldan onbeş yıla kadar ağır haptir ve müebbeten kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezası dahi hükmolunur. ⁽¹⁾

Eğer hükümlü veya tutuklunun kaçmasını hazırlamak ve kolaylaştırmak için fail, kaçığın şiddet kullanmasında veyahut kapı ve pencere kırmasında ve duvar delmesinde kaçakla birleşir veya silah ve sair böyle bir işe lazım olan şeyleri verir veya bunların tedarikini men etmezse yada kaçması hazırlanan veya kolaylaştırılan tutuklu veya hükümlü birden ziyade ise tutuklu veya hükümlünün kaçmış olması halinde memur, birinci fıkradaki halde üç yıldan, ikinci fıkradaki halde yedi yıldan, üçüncü fıkradaki halde on yıldan aşağı olmamak üzere ağır hapis ve müebbeten kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezası ile cezalandırılır ve kaçamadığı takdirde memura sekiz yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 303 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/9 md.)

Fırar maddesi memurun kayıtsızlık veya tedbirsizliğinden neşet etmiş ise memur hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası tertip olunur ve kaçığın

(1) Bu fıkralarda yer alan "ıdam" ibareleri, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

görmekte olduğu ceza ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ve müebbet ağır hapis olduğu takdirde hapis cezası üç yıldan beş yıla uzar, bu iki surette ceza süresi kadar kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezası da verilir. ⁽¹⁾

Madde 304 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/10 md.)

I – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/10 md.) Önceden aralarında bir anlaşma olsun veya olmasın üç ve daha ziyade hükümlü veya tutuklu her ne sebeple olursa olsun cezaevi idaresine karşı ayaklanırsa, üç yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Cebir ve şiddet göstererek veya tehdit ederek veya nüfuz ve müessir kuvvet sarfederek cezaevinin idaresine kısmen veya tamamen mani olunması hali bu maddenin tatbikinde ayaklanma sayılır.

Kullanılmış olmasa bile, ayaklanmaya silahla katılan hükümlü ve tutuklular beş yıldan yedi yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıda yazılı hallerde ayrıca bir tahribat meydana getirilmişse, tayin olunan ceza, tahribatın derecesine göre üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

II – Azmettirenler veya teşvik edenler ayaklanmaya fiilen katıldıkları takdirde, haklarında birinci bendin birinci veya üçüncü veya dördüncü fıkralarında yazılı olan cezaların yukarı haddi hükmolunur.

III – (Mülga: 7/12/1988 - 3506/10 md.)

Madde 305 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/11 md.)

Bir tutuklu veya hükümlünün muhafazasına veya nakline memur olan kimse tutuklu veya hükümlünün tutuklu bulunduğu veyahut cezasını çekmekte olduğu yerden geçici de olsa kanun ve nizamın izin verdiği hallerin dışında uzaklaşmasına müsaade ederse, altı aydan iki yıla kadar hapsolunur.

Bu müsaade neticesi olarak tutuklu veya hükümlü kaçmış olursa memura verilecek hapis cezası iki yıldan beş yıla kadar uzar ve her halde ceza süresi kadar kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezasına da müstahak olur. Bu müsaade neticesi olarak kaçan hükümlünün cezası ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis veya müebbet ağır hapis ise memura beş yıl ağır hapis cezasıyla birlikte müebbeten kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezası da hükmolunur. ⁽¹⁾

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen eylemlerin birden fazla tutuklu veya hükümlüye ilişkin olması halinde memura verilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Madde 306 – Bir mevkuf veya mahkûmun muhafazasına veya nakline memur bulunan kimse 303 ve 305 inci maddelerde beyan olunan cürümleri irtikap ettiği takdirde firar vukuundan itibaren üç ay zarfında kaçanların yakalanmaları yahut kendiliklerinden teslim olmaları sebeplerini elde ederse 303 üncü maddede beyan olunan cezadan ve 305 inci maddenin ikinci fıkrasında yazılı olan temditten muaftır.

Madde 307 – İşbu kanunda tasrih olunan hallerin gayri olarak bir mahkûm mahkûmiyetinin müstelzim olduğu vazifelere muhalif hareket ettiği takdirde berveçhi ati mücazata müstahak olur.

1 - Mahkûmun mahkûm bulunduğu ceza, hıdematı ammeden veyahut meslek ve sanatın icrasından memnuiyet keyfiyetleri ise mahkûm bulunduğu ceza müddetlerine asla haleb gelmemek üzere hakkında bir seneye kadar hapis ve yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi tertip olunur.

2 – (Mülga: 15/4/1987 - 3352/1 md.) ⁽²⁾

Madde 307/a – (Ek: 5/2/2003-4806/2 md.)

Ceza infaz kurumları ve tutukevlerine kanuna aykırı olarak, ateşli silah, mermi, patlayıcı madde, kesici, delici, yaralayıcı, bereleyici alet, yakıcı, aşındırıcı, boğucu, bayıltıcı, kör edici gaz ve ecza, her türlü zehir ve uyuşturucu madde, cep telefonu, telsiz ve sair elektronik haberleşme aracı soğanlar, bunları ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde bulunduranlar veya kullananlar, fiilleri başka bir suç oluştursa bile ayrıca iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Ancak, bu durumda 10.7.1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesindeki fiillerden dolayı ceza verilmez.

(1)Bu fıkralarda yer alan "idam" ibareleri, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2)15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

Birinci fıkrada sayılanların dışında kalıp da Kanuna uygun olarak yasaklanmış bulunan her türlü eşya, araç, gereç veya malzemeyi ceza infaz kurumları ve tutukevlerine sokanlar, bunları ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde bulunduranlar veya kullananlar, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Madde 307/b – (Ek: 5/2/2003-4806/2 md.)

Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde bulunan hükümlü ve tutukluların haberleşmelerini, ziyaretçileriyle görüşmelerini, iyileştirme ve eğitim programları çerçevesinde eğitim ve spor, meslek kazandırma ve işyurdu çalışmaları ile diğer sosyal ve kültürel faaliyetlere katılmalarını, kurum tabibince muayene ve tedavi edilmelerini, müdafî veya avukat tayin etmelerini, bunlarla görüşmelerini, mahkemelere veya Cumhuriyet Başsavcılıklarına gitmelerini, kurum görevlileri ile görüşmelerini, salıverilenlerin kurum dışına çıkmalarını her ne suretle olursa olsun engelleyenler, hükümlü ve tutukluları bu fiillere teşvik edenler, bu yolda talimat verenler, mevzuatın hükümlü ve tutuklulara tanıdığı sair her türlü görüşme ve temas olanaklarını engelleyenler, fiilleri başka bir suç oluştursa bile, ayrıca bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılırlar.

Hükümlü ve tutukluların beslenmesini engelleyenler hakkında iki yıldan dört yıla kadar hapis cezası verilir. Hükümlü ve tutukluların açlık grevine veya ölüm orucuna teşvik veya ikna edilmeleri ya da bu yolda kendilerine talimat verilmesi de beslenmenin engellenmesi sayılır.

Beslenmenin engellenmesi nedeniyle ölüm meydana geldiğinde faile on yıldan yirmi yıla kadar hapis cezası verilir. 456 ncı maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarında sayılan bedensel zararların meydana gelmesi hâlinde ise, faile aynı madde hükümleri gereğince ceza verilir.

SEKİZİNCİ FASIL

Kendiliğinden ihkakı hak edenler

Madde 308 – Bir kimse Hükümete müracaata muktedir olduğu ahvalde iddia eylediği bir hakkı istihsal maksadiyle eşya üzerinde kuvvet sarfiyle kendiliğinden hakkını ihkak ederse otuz liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Eğer fail eşya üzerine değil de şahıslara karşı tehdit veya şiddet istimal etmiş olursa bir aydan bir seneye kadar hapis ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Şiddet silah ile veya dövmek veyahut yaralamak ile vuuka gelirse işbu dövmek veya yaralamaktan dolayı 456 ncı maddenin birinci fıkrasında beyan olunan ahvalden daha ağır bir netice husule gelmediği takdirde hapis iki aydan ve ağır cezayı nakdi kırk liradan aşağı olamaz.

Cürmün faili hakkını ispat ederse göreceği cezanın dörtte üçü kadarı indirilebilir.

Resen takibi iktiza eden diğer bir cürüm dahi birlikte irtikap olunmamış olmak şartıyla bu maddede beyan olunan cürümden dolayı takibat icrası şahsi dava ikamesine bağlıdır.

Madde 309 – (Değişik: 11/6/1936-3038/1 md.)

Hükmen yedi nezolunup da müstahiklerine teslim kılınan gayrimenkul malları tekrar zaptu işgal eden kimse iki aydan bir seneye kadar hapsolunur.

Muhafaza edilmek üzere başkasına resmen teslim olunan merhun veya mahcuz veya her hangi bir sebeple vaz'iyet edilmiş olan menkul malını alan veya tahrib veya telef eden kimse bir aydan bir seneye kadar hapsolunur.

Bundan evvelki fıkrada yazılı cürüm, muhafızının müsamahasından ileri gelmişse on liradan yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır.

Madde 310 – Yukarıdaki maddede yazılan ahval, mühür bozmak veya birden ziyade silahlı kimseler tarafından cebir ve şiddet kullanmak suretiyle icra edilirse fail altı aydan beş seneye kadar hapsolunur.

BEŞİNCİ BAP

Ammenin nizami aleyhine işlenen cürümler

BİRİNCİ FASIL

*Suç işlemeye tahrik, korku ve panik yaratma amacıyla tehdit⁽¹⁾***Madde 311 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)****(Değişik birinci ve ikinci fıkralar: 7/1/1981 - 2370/12 md.):**

Bir suçun işlenmesini aleni olarak tahrik eden kimse aşağıda yazılı şekillerde cezalandırılır.

1. Eğer tahrik ettiği cürmün cezası muvakkat ağır hapsin üstünde bir ceza ise üç yıldan beş yıla kadar ağır hapis;
2. Muvakkat ağır hapis veya hapis cezasını müstelzim ise fiilin nevine göre üç aydan üç yıla kadar hapis;
3. Sair hallerde bin liradan beş bin liraya kadar ağır para cezası,

Tahrik, her türlü kitle haberleşme araçları, ses kayıt bantları, plak, film, gazete, mecmua ile veya sair basın aletleriyle veya elle yazılıp çoğaltılarak yayınlanan veya dağıtılan yazılar ile ya da umumi yerlerde levha ve ilan asmak suretiyle olursa, yukarıdaki bentler uyarınca suçlu hakkında tayin olunacak ağır hapis ve hapis cezaları bir misli artırılır. Para cezası hükmolunacak hallerde bu ceza suçun nevine göre ikibinbeşyüz liradan onbin liraya kadar ağır para cezası olmak üzere tayin olunur.

Yukarda 2 ve 3 sayılı bentlerde beyan olunan hallerde ceza tahrik olunan suç için muayyen olan cezanın en yukarı haddini geçemez.

Aleni tahrik neticesi olarak istenilen suç işlenir veya suçun icrasına teşebbüs edilirse tahrikçiler, asıl suçlular ile aynı derecede ceza görürler.

Madde 312 – (Değişik: 6/2/2002 - 4744/2 md.)

Bir cürmü alenen öven veya iyi gördüğünü söyleyen veya halkı kanuna uymamaya tahrik eden kimseye altı aydan iki yıla kadar hapis cezası verilir.

Sosyal sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılığına dayanarak, halkı birbirine karşı kamu düzeni için tehlikeli olabilecek bir şekilde düşmanlığa veya kin beslemeye alenen tahrik eden kimseye bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir.

Halkın bir kısmını aşağılayıcı ve insan onurunu zedeleyecek bir şekilde tahkir eden kimseye de birinci fıkradaki ceza verilir. Yukarıdaki fıkralarda yazılı suçlar 311 inci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen araçlar veya şekillerle işlendiğinde verilecek cezalar bir katı oranında artırılır.

Madde 312/a. – (Ek: 21/11/1990 - 3679/21 md.) Hayat, sağlık veya mal bakımından halk arasında endişe, korku, panik yaratmak amacıyla alenen tehditte bulunanlara iki yıldan dört yıla kadar hapis ve üçmilyon liradan onmilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

(1) Birinci fasıl başlığı "Suç işlemeye tahrik" iken 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 21 inci maddesi ile "Suç işlemeye tahrik, korku ve panik yaratma amacıyla tehdit" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

İKİNCİ FASIL

*Cürüm İşlemek İçin Teşekkül Meydana Getirenler***Madde 313 – (Değişik: 6/6/1991 - 3756/4 md.)**

Her ne suretle olursa olsun cürüm işlemek için teşekkül oluşturanlara veya bu teşekküllere katılanlara bir yıldan iki yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Bu teşekkül halk arasında korku, endişe veya panik yaratmak veya siyasi veya sosyal bir görüşten kaynaklanan amaçla veya ammenin selameti aleyhine cürümlerle kasten adam öldürmek veya yağma ve yol kesmek ve adam kaldırmak cürümlerini işlemek için meydana getirilmişse verilecek ceza bir yıldan üç yıla kadar ağır haptir.

Teşekkül mensupları dağlarda ve kırlarda veya genel yollarda veya meskün yerlerde içlerinden iki veya daha fazlası silahlı olarak dolaşır veya buluşma yerlerinde veya emin bir yerde silah saklarsa; birinci fıkradaki halde bir yıldan üç yıla, ikinci fıkradaki halde iki yıldan dört yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Teşekkülün yöneticileri hakkında yukarıdaki fıkralar uyarınca hükmedilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Teşekkül mensuplarının teşekkülün amacına yönelik cürüm işlemleri halinde, verilecek cezaların toplamı en ağır cezayı gerektiren fiilin cezasının azami haddini geçemez.

Bu maddede yazılı teşekkül, iki veya daha fazla kimsenin birlikte cürüm işlemek amacı etrafında birleşmesi ile oluşur.

Bu kanun ve diğer kanunlarda yer alan özel hükümler saklıdır.

Madde 314 – (Değişik: 7/6/1979 - 2245/9 md.)

(Değişik: 6/6/1991 - 3756/5 md.) Yukarıdaki madde uyarınca oluşturulan teşekküllerin mensuplarına bilerek ve isteyerek barınacak yer gösteren veya erzak yahut silah ve cephane tedarik veya yardım edenlere altı aydan bir yıla kadar hapis cezası verilir. Bu yardım; dernek, siyasi parti, işçi ve meslek kuruluşlarına veya bunların yan kuruluşlarına ait bina, lokal, büro veya eklentilerinde veya öğrenim kurumlarında veya öğrenci yurtlarında veya bunların eklentilerinde yapılırsa bu fıkradaki ceza, bir kat artırılır.

Bu suretle usul ve furuundan olan hısımlarından veya karı veya koca veya kardeşinden birine barınacak yer gösteren veya yiyecek veya içecek sağlayan kişi hakkında bu cezalar yarısından üçte ikisine kadar azaltılır.

Madde 315 – (Mülga: 6/6/1991 - 3756/26 md.)

ALTINCI BAP

Ammenin itimadı aleyhinde cürümler

BİRİNCİ FASIL

*Paralarda, itibarı amme kağıtlarında veya kıymetli damgalarda sahtekarlık***Madde 316 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)**

1 - Memlekette kanunen tedavül eden milli paralarla yabancı memleketlerde tedavülü kanunları icabından olan paraları taklit eden.

2 - Zahren daha yüksek bir kıymeti haiz göstermek için paraları tağyir eyliyen.

3 - Taklit veya tağyirde iştiraki olmaksızın taklit veya tağyir eden kimse veya mütevassıt ile anlaşarak taklit veya tağyir edilmiş olan paraları memlekete sokan veya muhafaza eden yahut herhangi bir suretle tedavüle koyan veya asıl fail ile tedavüle koyanlar arasında tavassutta bulunan,

4 - Tedavüle koymak maksadiyle taklit veya tağyir edilmiş olan paraları, taklit veya taklit eden kimseden veya bir mütevassıttan satın alan yahut her ne suretle olursa olsun alan.

Kimse üç seneden on iki seneye kadar hapis ve bin liradan on bin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Milli ziynet altınları hakkında da bu madde hükmü tatbik olunur.

Madde 317 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Yukarı maddedeki paraları her ne suretle olursa olsun kıymetini indirerek tağyir edenler veya tağyir edilmiş olan bu paralar hakkında yukarıki maddenin üç ve dört numaralı bentlerinde gösterilen fiilleri işliyenler üç seneden beş seneye kadar hapis ve beş yüz liradan bin liraya kadar ağır para cezasına mahküm olurlar.

Madde 318 – (Değişik:8/6/1933 - 2275/1 md.)

Evvelki maddelerde yazılı haller haricinde, tedavüle koymak için taklit veya tağyir edilmiş paraları memlekete sokan, satın alan, kabul veya muhafaza eden veya bunları herhangi bir suretle tedavüle çıkaran kimse hakkında bu maddelerde yazılı olan cezalar üçte birden yarıya kadar indirilerek hükmolunur.

Madde 319 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Yukarıki maddelerde yazılı olan fiiller Devletin, veya yabancı bir Devletin parasının kıymetten düşmesini mucip olmuş veya dahilde veya yabancı memleketlerde Devletin veya parası taklit edilen yabancı Devletin itibarını tehlikeye düşürmüş ise hükmolunacak cezaya asıl cezanın altıda birinden yarısına kadar zammolunur.

Madde 320 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Bilmiyerek aldığı taklit veya tağyir edilmiş olan paraları bilerek sarfeden veya başka suretle tedavüle çıkaran kimse altı aya kadar hapis veya elli liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasına mahküm olur ve herhalde hükmolunacak para cezası sarfetmek istediği paranın beş mislinden aşağı olamaz.

Madde 321 – (Değişik: 8/6/1933-2275/1 md.)

Taklit veya tağyir edilen paranın kalplığı kolaylıkla anlaşılabilir surette ise geçen maddelerdeki cezalar üçte bire kadar indirilir.

Madde 322 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

316, 318 ve 320 nci maddeler hükümleri, kıymetli damgaların taklit ve tağyirinde ve memlekete ithalinde ve taklit edilmiş olan kıymetli damgaların satılıp alınmasında, saklanmasında ve kullanılmasında ve tedavüle çıkarılmasında da tatbik olunur. Şu kadar ki tayin edilecek cezanın yarısı indirilir.

Ceza Kanunundaki kıymetli damgalardan maksat, hususi kanunlara göre çıkarılmış olan damgalı kağıtlar ve damgaya yarayan markalar, pullar ve pula muadil tutulan sair kıymetli kağıtlardır.

Madde 323 – (Değişik: 8/6/1933-2275/1 md.)

İtibarı amme kağıtlarının veya kıymetli damgaların imalinde kullanılan filigranlı kağıtları taklit eden veya taklit edilmiş olan filigranlı kağıdı satın alan veya ahara satan ve yanında saklıyan kimse, fiili daha ağır bir cezayı istilzam etmediği takdirde, iki seneden beş seneye kadar hapis ve iki yüz liradan bin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 324 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Filigranlı veya munhasıran paraların, kıymetli damgaların filigranlı kağıtların taklit veya tağyirine mahsus alat ve vesaiti imal eden veya satın alan veya muhafaza eden veya ahara satan veya veren kimse, fiili daha ağır bir cezayı istilzam etmediği takdirde, bir seneden beş seneye kadar hapis ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 325 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Demiryolu veya sair amme nakliyat şirketlerinin biletlerini taklit veya tağyir eden ve yahut taklit veya tağyir fiillerine iştirak etmeksizin taklit veya tağyir edilmiş olan bu biletleri sürmek için alan veya muhafaza eden veya tedavüle koyan kimse bir aydan bir seneye kadar hapis ve elli liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 326 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Evvelki maddelerde yazılı olan fiillerden bir veya bir kaçını işledikten sonra Hükümetçe haber alınmazdan evvel bu maddede yazılı şeylerin taklit veya tağyir veya imaline veya tedavüle konmasına mani olanlara ceza verilmez.

Madde 327 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Taklit veya tağyir fiillerine iştirak etmeksizin taklit veya tağyir edilmiş olan kıymetli damgaları kullanan kimse bir aydan üç seneye kadar hapis ve elli liradan dört yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Eğer bunlar bilinmiyerek alınmışsa 320 nci maddede yazılı olan ceza üçte bir nispetinde indirilerek tatbik olunur.

Madde 328 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Taklit veya tağyir fiillerine iştirak etmeksizin demiryolu veya sair amme nakliyat şirketlerinin taklit veya tağyir edilmiş olan biletlerini bilerek alıp kullanan kimse altı aya kadar hapis veya elli liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Eğer bunları bilmiyerek alıpta bilerek kullanmışsa on liradan yüz liraya kadar ağır para cezası hükmedilir.

Madde 329 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Kıymetli damgaları veya demiryolu, yahut sair amme nakliyat şirketlerinin biletleri üzerine evvelce kullanılmış olduklarına dair konulan işaretleri silmek veya her ne suretle olursa olsun yok etmek suretile bunları kullanan veya kullanmak üzere başkalarına veren kimse bir seneye kadar hapis ve iki yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Kullanılmış pulları iptal işaretlerini yok etmeksizin evrak, eşya veya mektuplar üzerine bilerek yapıştırıp tekrar kullanan kimse elli liraya kadar ağır para cezasına mahküm edilir.

Madde 330 – (Mülga: 15/4/1987 - 3352/1 md.)⁽¹⁾

(1) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanununun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

Madde 331 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Ceza Kanunu tatbikatında itibarı amme kağıtları para gibidir. İtibarı amme kağıtları tabiriyle kanunen para gibi tedavül edenlerden başka Hükümetler tarafından ihraç edilmiş hamile muharrer senetler ve kuponlar ve haiz oldukları mezuniyete binaen müesseseler tarafından ihraç edilmiş olupta kanunen tedavül etmekte bulunan diğer bütün evrak ve senetler maksuttur.

İKİNCİ FASIL

*Devlete ait mühürler ve damgalarla sair alametlerin taklidi***Madde 332 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)**

Hükümetin emir ve kararları üzerine konulmağa mahsus olan Devlet mührünü taklit eden veya taklit fiiline iştirak etmeksizin başkaları tarafından taklit olunan mührü kullanan kimse üç seneden on seneye kadar hapis ve elli liradan beşyüz liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Madde 333 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Resmi dairelerden veya amme müesseselerinden birinin mührünü taklit eden veya taklit fiiline iştirak etmeksizin başkaları tarafından taklit olunan mührü kullanan kimse bir seneden beş seneye kadar hapis ve yirmi liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Ammeye itimat vermek için kullanılan tasdik ve tevsik muamelelerine mahsus sair alet ve vasıtaları taklit eden veya taklit fiiline iştirak etmeksizin bunları kullanan kimseye de aynı ceza verilir.

Madde 334 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Evvelki maddelerde yazılı olan aletlerin işaret veya eserlerini taklit eden veya taklit fiiline iştiraki olmaksızın taklit olunan eseri havi olan şeyi kullanan kimse hakkında fiilin mahiyetine göre bu maddelerdeki cezalar üçte bir nispetinde indirilerek tatbik olunur.

Madde 335 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Yukarıda yazılı maddelerdeki suçlara iştirak haricinde taklit edilmiş olan işaret veya eserleri havi olan evrak ve eşya ve vesikaları satan veya satın alan veya her ne suretle olursa olsun alan kimse bu suçlar için muayyen olan cezalarla cezalandırılır.

Madde 336 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Hakiki mühürleri ve ammeye itimat vermek için kullanılan tasdik ve tevsika mahsus alet ve vasıtaları ele geçirerek bunları başkalarının zararına veya kendi veya başkalarının menfaatine kullanan kimse altı aydan üç seneye kadar hapis ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 337 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Taklit veya tağyir edilmiş olan kanuni damga veya işaretleri veya her ne suretle olursa olsun tağyir edilmiş olan ölçü veya tartı aletlerini başkalarının zararına kullanan kimse iki aydan bir seneye kadar hapis ve on liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Ticaret yaparken veya ammeye açık olan ticaret yerlerinde taklit veya tağyir edilmiş olan kanuni damga veya işaretleri veya her ne suretle olursa olsun tağyir edilmiş olan ölçü veya tartı aletlerini elinde bulunduran kimseye de aynı ceza verilir.

Madde 338 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Ceza Kanunu tabikatında ölçü veya tartı aletleri tabirinde; ölçmeye veya tartmağa yarayan herhangi bir alet dahil sayılır.

ÜÇÜNCÜ FASIL
Evrakta sahtekarlık

Madde 339 – Bir memur memuriyetini icrada tamamen veya kısmen sahte bir varaka tanzim eder veya hakiki bir varakayı tağyir ve tahrif eyler ve bundan dolayı umumi ve hususi bir mazarrat tevellüt edebilirse üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezasına mahküm olur. Eğer işbu varaka sahteliği ispat edilmedikçe muteber olan evrak kabilinden ise ağır hapis cezası beş seneden on iki seneye kadar verilir.

Evrakın musaddak suretleri kanunen zayi olan asılları makamına kaim olmak lazım geldiği takdirde mezkür suretler hakkında asılları gibi muamele olunur.

Madde 340 – Bir memur memuriyetini icra halinde bir varaka tanzim veya tahrir ederken hakikate muvafik olmıyan keyfiyet ve ifadeleri sahih ve huzurunda cereyan etmiş gibi gösterir, yahut zaptına memur olduğu ifadeleri zaptetmez, yahut bu ifadeleri değiştirir ise bundan dolayı umumi veya hususi bir zarar tevellüt edebildiği takdirde baladaki maddede yazılı olan cezalar ile cezalandırılır.

Madde 341 – Bir memur aslı mevcut olmıyan resmi bir varakanın musaddak suretini tasni ve kanuni şekline uydurarak ita eyler veyahut aslını değiştirip mahvetmeksizin işbu asla mugayir bir suret verir ise üç seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezası görür. Eğer işbu varaka sahteliği ispat olunmadıkça muteber addolunan evrak kabilinden ise ağır hapis cezası dört seneden eksik olamaz.

Eğer sahtekarlık resmi evrak münderecatının sıhhatini tasdik esnasında irtikap olunmuş ise bundan dolayı umumi veya hususi bir zarar tevellüt edebildiği takdirde fail hakkında bir seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir.

Madde 342 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir kimse resmen memur olmadığı halde 339 uncu maddede gösterilen suretlerle resmi bir varakada sahtekarlık yaparsa iki seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezasile cezalandırılır.

Eğer vesika kanunen sahteliği isbat olunmadıkça muteber olan resmi evrak kabilinden ise dört seneden on seneye kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

Ve eğer sahtekarlık aslın vücudunu farzederek yahut sahih olan aslına mugayir surette yazarak veyahut sahih bir sureti tahrif eyliyerek resmi bir varakanın sureti üzerinde işlenmişse bir seneden üç seneye kadar ağır hapse mahküm olur.

Eğer mezkür varaka kanunen sahteliği isbat olunmadıkça muteber addolunan evrak kabilinden ise verilecek ceza iki seneden beş seneye kadar ağır hapistir.

Madde 343 – Her kim resmi bir varaka tanzimi esnasında kendisinin veya başkasının hüviyet ve sıfatı yahut mezkür varaka ile sıhhati ispat olunacak sair ahval hakkında memurine karşı yalan beyanatta bulunursa bundan dolayı umumi veya hususi bir zarar husule geldiği takdirde üç aydan bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer mezkür varaka tevellüdat, münakehat ve vefiyata yahut adli işlere müteallik bulunursa fail altı aydan iki seneye kadar hapis olunur.

Madde 344 – Her kim ticaret evrak ve senedatı tanziminde kendisinin veya başkasının hüviyeti hakkında yalan beyanatta bulunursa üç aydan bir seneye kadar hapis olunur.

Madde 345 – Bir kimse tamamen veya kısmen sahte olarak hususi evrak ve senedat tanzim eder yahut sahit olarak tanzim olunmuş bir varaka veya senedin yazılarını tagyir eyleser bundan umumi veya hususi bir mazarrat tevellüt edebildiği ve böyle sahte veya muharref bir varaka veya senedi fail yahut bilerek başkası kullandığı takdirde bir seneden üç seneye kadar hapis cezasına mahküm olur.

Madde 346 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir kimse sahtekarlık cürmünde ortaklığı olmaksızın sahte bir varakayı bilerek kullanır veya onunla menfaat temin ederse mezkür varaka resmi evraktan ise, 342 ve hususi evraktan ise, 345 inci maddelere göre ceza görür.

Madde 347 – Bir kimse geçen maddelerde beyan olunan cürümleri kendisi veya başkası için sahit bir keyfiyetin esbabı sübutiyesini tedarik maksadiyle işlemişe resmi evrak sahtekarlığından dolayı bir aydan iki seneye kadar ve resmi olmiyan evrak sahtekarlığından dolayı altı aya kadar hapis cezasına mahküm olur.

Madde 348 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir kimse tamamen veya kısmen bir varakanın aslını yahut aslın zıyayı takdirinde kanunen makamına kaim olan suretini ortadan kaldırır veyahut bozar ve bundan umumi veya hususi bir zarar neş'et ederse 339, 342, 343, 344 ve 345 inci maddelerde bildirilen farklara göre mezkür maddelerde yazılı cezalarla cezalandırılır.

Madde 349 – Geçen maddeler ahkâmının tatbiki hususunda kanunen mahkemeler ve resmi daireler huzurunda muteber sayılan evrak tanzimine mezu olan kimseler resmi memur gibidirler.

(Değişik: 21/11/1990 - 3679/22 md.) Emre veya hamile yazılı olarak tanzim edilen kambiyo senetleri, emtiayı temsil eden evrak yahut ortaklık veya alacaklılık sağlayarak belli bir meblağı temsil eden hisse senetleri, tahviller ve Hazine bonoları gibi kıymetler ile bunlar dışında kalan kıymetli evrak ve mali değerleri temsil eden veya ihraç edenin mali yükümlülüklerini içeren her türlü evrak resmi varaka hükmündedir.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Hüviyet cüzdanı ve nüfus tezkeresi, pasaport, ruhsatname, ilmühaber, şahadetname ve beyannamelerde sahtekarlık

Madde 350 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

1- Hüviyet cüzdanlarını nüfus tezkerelerini, pasaportları ve ruhsatnameleri taklid edenler veya bunların yazılarını değiştirenler;

2- Bu gibi sahit vesikaları kimlere ita kılınmış ise onlardan başkasına veya diğer bir mekan ve zamanda verilmiş gibi göstermek maksadile değiştirenler yahut bunların sıhhat ve itibarı için lazımgelen tasdik muamelesini ve matlüb olan şartlarını sahte olarak ifa kılınmış gibi gösterenler;

3 - Böyle taklid edilmiş veya değiştirilmiş nüfus tezkere ve hüviyet cüzdanı ve pasaport ve ruhsatnameleri kullanan ve kullanmak maksadile başkalarına teslim ve ita eyliyenler;

(Değişik: 21/1/1983 - 2787/12 md.) Bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Madde 351 – (Değişik: 21/1/1983-2787/13 md.)

Bir kimse hüviyet cüzdanı, nüfus tezkeresi, ruhsatname veya pasaport almak maksadıyla bu evrakta kendi isim ve şöhret veya sıfatını sahte olarak dercettirir veyahut şahadet etmek suretiyle bu yolda evrak almak fiilinde başkasının cürüm ortağı olursa altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin liradan otuzbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Madde 352 – (Değişik: 21/1/1983 - 2787/14 md.)

Bir memur memuriyetini icra halinde geçen maddelerde beyan olunan cürümlerden birini işler veya her ne suretle olursa olsun bu cürümleri işlemekte başkasıyla birleşirse iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 353 – (Değişik: 21/1/1983 - 2787/15 md.)

Zabitanın teftişine tabi defter tutmaya veya kendi sanat ve mesleğinin muameletına dair zabıtaya malumat vermeye mecbur olanlardan bu defterlerde sahtekarlık eden veya yanlış malumat veren veya sahte tarih koyan üç aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin liradan otuzbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Madde 354 – (Değişik: 26/8/1999 - 4449/3 md.)

Hekim, eczacı, sağlık memuru veya diğer bir sağlık mesleği mensubu, Hükümetçe emniyet ve itimat olunacak bir belgeyi hatır için gerçeğe aykırı olarak verir ise, altı aydan iki yıla kadar hapis ve yüzmilyon liradan üçyüzmilyon liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır. Gerçeğe aykırı olarak düzenlenmiş böyle bir belgeyi bilerek kullanan kimse hakkında dahi aynı ceza tertip olunur.

Eğer bu gibi gerçeğe aykırı bir belgeye dayanılarak, sinir ve akıl hastalıkları kurumlarına kabul ve orada ikamete mecbur edilmesi gerekmeyen bir kimse bu kurumlara kabul ve orada ikamete mecbur edilir veya başkaca fahiş bir zarar meydana gelir ise, failin göreceği ceza iki yıldan dört yıla kadar hapistir.

Eğer birinci fıkrada yazılı fiil, failin kendisine yahut başkasına verilmiş veya vaat ve temin olunmuş para ve sair menfaat karşılığında işlenmiş ise, failin göreceği ceza üç yıldan beş yıla kadar hapistir. Eğer düzenlenen belgeden ikinci fıkrada yazılı olan fahiş zarar meydana gelmiş ise faile verilecek ceza dört yıldan altı yıla kadar hapistir.

Eğer gerçeğe aykırı belge, işlenmiş bir suç yahut işkence, zalimane veya gayriinsani diğer fiillerin delillerini gizlemek veya bu delilleri yok etmek için düzenlenmiş ise faile verilecek ceza, dört yıldan sekiz yıla kadar hapistir.

Her halde bu cezalar ile birlikte birinci fıkradaki ağır para cezası, ikinci ve üçüncü fıkradaki hallerde iki kat, dördüncü fıkradaki halde üç kat olarak hükmolunur.

Gerçeğe aykırı belge düzenlemesi için para veren veya vaat eden yahut menfaat temin veya vaat eden kimse hakkında dahi bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası hükmolunur ve verilir alınan para ve sair eşya da müsaderede edilir.

Madde 355 – (Değişik: 21/1/1983 - 2787/17 md.)

Bir memur veya vesika itasına yetkili olan diğer bir kimse bu vesikaları verdiği kimseler hakkında teveccüh yahut hususi ve umumi emniyet celbine veya hizmet ve memuriyet ve kanunun temin ettiği müsaade ve menfaatler kazanmaya yahut bazı hizmet ve memuriyetlerden kurtulmaya dayanak olacak surette iyi haline veya yoksulluğuna veya sair hallere dair yalan olarak şahadet eyleser iki aydan altı aya kadar hapis ve üçbin liradan onbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Madde 356 – (Değişik: 21/1/1983 - 2787/18 md.)

Bir kimse 354 ve 355 inci maddelerde yazılı sıfat ve yetkiyi haiz olmadığı halde ilmühaber ve vesikalari taklit eder yahut bunların sahih olanlarını tahrif eyler ve bir kimse bu yolda tanzim olunmuş ilmühaber ve vesikalari kullanırsa üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 357 – Bir kimse gösterdiği sahih bir vesika veya ilmühaberinin ve şahadetnamenin hükümeti aldatmak için kendisine veyahut başkasına ait olduğunu yalandan iddia ederse yukardaki maddede yazılı olan ceza ile cezalandırılır.

BEŞİNCİ FASIL*Ticaret ve sanayie ve müzayedeye hile ve fesat karıştırmak cürümleri*

Madde 358 – Her kim yalan havadis neşir ve işaasiyle veya sair hileli vasıtalar ile umumi pazarlar yahut ticaret borsalarında amele ücretlerinin veya erzak veya emtia yahut umumi pazarlarda alınıp verilen veya esham borsalarına kabul edilen evrak ve senedat piyasasının artıp eksilmesine sebebiyet verirse üç aydan üç seneye kadar hapis ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 359 – Bundan evvelki maddede yazılı cürüm, resmi ruhsatı haiz simsar yahut borsa tellalları tarafından irtikap olunursa failin göreceği ceza bir seneden beş seneye kadar hapis ve meslek ve sanattan muvakkaten memnuiyet ve elli liradan az olmamak üzere ağır cezayı nakdidir.

Madde 360 – Her kim resmi damgalı ölçü ve tartıları taklit ve tağyir eder ve bundan dolayı umumi veya hususi bir zarar tevellüt eylerse bir aya kadar hapse ve yirmi beş liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Eğer fail, bu gibi kile ve ölçü ve tartıları umumi bir müessese işlerinde kullanırsa üç aya kadar hapse ve elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Umumi bir müessese müdürü taklit ve tağyir olunmuş kile ve tartı ve ölçüleri yalnız yedinde bulundurmuş olmasından dolayı elli liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 361 – Her kim iltizam ettiği taahhüdü icra etmiyerek resmi bir daireye veya bir hizmeti amme ifasına yahut bir musibeti ammenin önünü almağa elzem olan erzak ve eşyanın fikdanına sebebiyet verirse bir seneden üç seneye kadar hapse ve yirmi beş liradan aşağı olmamak üzere iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Taahhüdün icra olunmaması failin yalnız ihmal ve teseyyübünden ileri gelmiş ise bir seneye kadar hapse ve yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 362 – Bir kimse yukardaki maddede yazılı olan erzak ve eşyanın nev'inde ve keyfiyet ve kemiyetinde hile ve hud'a irtikap ederse altı aydan beş seneye kadar hapis cezasıyla beraber yirmi beş liradan iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi itasına mahküm olur.

Resmi daireye veya bir hizmeti ammeye mahsus olarak itası taahhüt olunan sair levazıma hile ve hud'a karıştırdığı takdirde failin göreceği ceza iki seneye kadar hapis ve yüz elli liraya kadar cezayı naktidir.

Madde 363 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/1 md.)

Bir kimse ticaret yaptığı sırada müşterisine bir şey yerine aynı şey olmak üzere diğer bir şey veya menşe ve evsafı ve miktarı beyan veya mukaveleye aykırı olarak bir şey verirse altı aydan bir yıla kadar hapis ve onbin liradan ellibin liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Eğer tağyir, kıymetin eşyaya taallük ederse faile verilecek ceza bir yıldan iki yıla kadar hapis ve yirmibin liradan yetmişbeşbin liraya kadar ağır para cezasıdır.

Madde 364 – Bir kimse sıfat veya memuriyeti yahut meslek ve sanatı icabınca vakıf olup ta gizli tutmağa mecbur olduğu fenni keşif ve ihtiralara, yahut sınai tatbikata müteallik malûmatı ifşa ederse mutazarrır olan kimsenin şahsi davası üzerine altı aya kadar hapse ve onbeş liradan yüz liraya kadar ağır cezai nakdiye mahkûm olur.

Madde 365 – Yukarki maddede yazılan sırlar Türkiye'de sakın olmıyan bir ecnebiye yahut memurlarına ifşa olunmuş ise faili bir aydan bir seneye kadar hapse ve otuz liradan iki yüz liraya kadar ağır cezai naktiye mahkûm olur.

Madde 366 – Her kim Hükümet hesabına olarak icra kılınan müzayede ve münakasada şiddet veya tehdit ile veya hediye vait ve itasiyle veya sair menfaatler teminiyle veya gizli ittifak yahut sair hileli vasıtalar ile rekabeti meni veya ihlal yahut müzayede ve münakasada pey sürenleri çekilmeğe sevkederse üç aydan bir seneye kadar hapse ve otuz liradan iki yüz liraya kadar ağır cezai nakdiye mahkûm olur.

Eğer fail kanunen veya Hükümet tarafından müzayede veya münakasaya memur olan kimse ise bir seneden üç seneye kadar hapis ve elli liradan dört yüz liraya kadar ağır cezai nakti hükmolunur.

Madde 367 – Gerek resmi daireler marifetiyle ve gerek beynennas bilmüzayede alınıp satılacak yahut kiraya verilip alınacak mal ve mülklerin müzayedesinde yukarki maddede gösterilen suretlerden biriyle rekabeti meni veya ihlal yahut müzayedeye pey sürenleri çekilmeğe mecbur edenler bir aydan üç aya kadar hapse ve otuz liradan yüz liraya kadar ağır cezai naktiye mahkûm olur.

Madde 368 – Bir kimse kendisine veya başkasına vadolunmuş para veya sair menfaat mukabilinde müzayedeye veya münakasaya devamdan istinkaf suretiyle resmi müzayedeye fesat karıştırırsa altı aya kadar hapse ve otuz liradan elli liraya kadar ağır cezai naktiye mahkûm olur.

YEDİNCİ BAP

Ammenin selameti aleyhinde cürümler

BİRİNCİ FASIL

Yangın, su baskını ve gark ve sair büyük tehlikelere müteallik cürümler

Madde 369 – Bir binaya ve sair inşaata ve henüz biçilmemiş veya biçilmiş mahsulata veya hububata ve erzak yığın veya ambarına ateş verip kısmen veya tamamen yakan kimse üç seneden altı seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 370 – Süknaya mahsus bir binaya yahut ammeye müteallik binalara ve yahut ammenin istimaline mahsus bir mahalle veya sanayi tezgahlarına ve tüccar ambarlarına içtial ve infilakı kabil şeylerin mahzenlerine ve tersanelere ve şimendifer arabalarına ve madenlere (...) (1) ateş verip kısmen veya tamamen yakanlar beş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapse mahkûm olur.

Madde 3 – Yakılan hususi binalar ve mahsulat kıymetçe az olduğu surette fail 369 uncu maddede üç aydan 370 inci maddede altı aydan üç seneye kadar hapsedilir.

Madde 372 – Geçen maddelerde beyan olunan binaları ve eşyayı tamamen veya kısmen tahrip etmek maksadiyle bir kimse lağım, torpil ve sair bu kabilden mamulat veya infilakı kabil bir şey koyar veya patlatır, veyahut bu neticeyi husule getirecek kabili işial bir madde vazı veya iş'al eylese yukarda yazılı maddelerde beyan olunan cürümlerin hangisini yapmak kastında bulunmuş ise ona göre cezalandırılır

Madde 373 – Bir kimse su basmasına kasten sebebiyet verip bu suretle başkasının malını tehlikeye maruz bırakırsa üç seneden on seneye kadar ağır hapse mahküm olur.

Eğer bunu kendi malını kurtarmak ve muhafaza etmek maksadiyle yapmış ise cezası bir seneden aşağı olmamak üzere hapistir.

Madde 374 – Başkasının hayatı için tehlikeli olduğu vukuundan evvel anlaşılabilen bir suretle kasden su basmasına sebep olan kimse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ile cezalandırılır. Eğer bu hal bir kimsenin ölümüne sebebiyet vermiş ise cezası müebbeden ağır hapistir.

Madde 375 – Kastı olmaksızın su basmasına sebebiyet verip bu suretle ferdin hayat ve malını tahlikeye koyan kimse bir seneye kadar hapis ile mücazat olunur. Eğer bu hal bir kimsenin ölümüne sebep olmuş ise cezası altı aydan aşağı olmamak üzere hapistir.

Madde 376 – Her kim su basmasına ve sair müsibetlere karşı umumi bir müdafaa ve tahaffuza mahsus setleri, siperleri ve sair eserleri tahrip suretiyle bir tuğyan ve sair musibetler tehlikesine meydan verirse beş seneye kadar ağır hapse mahküm olur.

Eğer tuğyan ve musibet vuku bulmuş ise on seneye kadar ağır hapse mahküm olur.

Madde 377 – Her kim gemilere yahut sair su yüzünde yüzen veya bulunan yapılara ateş verip yakar veya her ne suretle olursa olsun kasten işlediği fiil ile bunlardan birinin batmasına sebep olursa üç seneden on seneye kadar ağır hapse mahküm olur.

Madde 378 – Geçen maddelerde yazılı fiilerden biri askeri müesseselere ve Hükümet ambarlarına ve Devlet tersanelerine ve fabrikalarına ve sefinelerine karşı işlenirse fail yedi seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahküm olur.

Madde 379 – Bir kimse deniz fenerlerini ve sair işaretleri değiştirek ve yahut bir suretle konuldukları yerden kaldırarak yahut yanlış işaretler ihdas ve ve sair sanialar ika ederek bir geminin batması tehlikesine meydan verirse beş seneye kadar ağır hapse mahküm olur.

Bu hareketiyle geminin batmasına sebep olursa yukardaki iki maddeye göre ceza verilir.

Madde 380 – Bir kimse bir yangının söndürülmesine veya su basmasından ve deniz kazasından tahaffuza mani olmak kastıyla yangını söndürmeğe veya diğerlerinden tahaffuza mahsus alat ve edavatı ve her nevi vasıtaları gizler veya parçalar veya kullanılmıyacak hale getirirse bir seneden beş seneye kadar hapis ile cezalandırılır.

Madde 381 – 369 ve 370 ve 3 ve 372 ve 377 nci maddeler ahkamı, kendisine ait bina ve eşya hakkında geçen maddelerde yazılı olan fiillerden birini işleyipte o maddelerde gösterilen surette başkasına şahsen veya malen zarara veya tehlikeye koyan kimse hakkında dahi tatbik olunur.

Eğer fiil sigorta bedelini yahut haksız bir menfaati ele geçirmek maksadına mübteni ise ceza altıda birden üçte bire kadar çoğaltılır.

Madde 382 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

369, 370, 3,372,373,376, 377,378,379, 380 ve 381 inci maddelerde yazılı olan fiiller bir şahsın hayatını tehlikeye koymuş olduğu takdirde muayyen olan ceza yarısı derecesinde artırılır ve bu ceza kanunen muayyen olan cezanın azami haddini geçebilir. Ölüme sebep olmuş ise ceza müebbed ağır haptir.

Madde 383 – Bir kimse tedbirsizlik veya dikkatsizlik veya sanat ve meslekte tecrübesizlik veya nizam ve emir ve kaidelere riayetsizlik neticesi olarak bir yangına veya infilaka veya batmağa ve deniz kazasına veya umumi bir tehlikeyi mutazammın tahribata ve musibetlere sebebiyet verirse otuz aya kadar hapse ve yüz liraya kadar ağır cezayı naktiye mahküm olur.

Eğer bu fiilden bir şahsın hayatınca tehlike hasıl olursa altı aydan beş seneye kadar hapse ve elli liradan yüz elli liraya kadar ağır cezayı naktiye ve bundan ölüm vukua gelirse beş seneden fazla olmamak üzere ağır hapse ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı naktiye mahküm olur.

İKİNCİ FASIL

*Naktiye ve muhabere vasıtaları aleyhinde cürümler***Madde 384 – (Yeniden düzenleme : 28/9/19 - 1490/11 md.)⁽¹⁾**

I -(Değişik: 7/6/1979 - 2245/11 md.) Zor veya nüfuz kullanarak veya tehditle veya hileyle kara ulaşım aracının hareket etmesini engelleyen, ettirmeyen veya hareket halinde bulunanları durduran veya gitmekte olduğu yerden başka yere gönderten kimse bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eylem halkın yararlanmasına arz edilmiş kara ulaşım aracı hakkında işlenirse iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.

Eylem silahla veya iki veya daha çok kişi tarafından birlikte işlenirse ceza yarı oranında artırılır.

II - (Değişik: 7/6/1979 - 2245/11 md.) Zor veya nüfuz kullanarak veya tehditle veya hileyle deniz ulaşım aracını hareket ettirmeyen veya hareket halinde bulunanları durduran veya gitmekte olduğu yerden başka bir yere götüren veya gönderten kimse iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eylem halkın yararlanmasına arz edilmiş deniz ulaşım aracı hakkında işlenirse üç yıldan altı yıla kadar hapis cezası verilir.

Eylem silahla veya iki veya daha çok kişi tarafından birlikte işlenirse ceza yarı oranında artırılır.

(1) Bu madde 11/6/1936 tarih ve 3038 sayılı Kanunun 2. maddesiyle yürürlükten kaldırılmış, daha sonra 28/9/19 tarih ve 1490 sayılı Kanunun 11. maddesi ile 2. faslın ilk maddesi olarak yeniden yürürlüğe konulmuştur.

III - (Değişik: 7/6/1979 - 2245/11 md.) Her kim bir uçağı kaçırsın veya hareket etmesine engel olur veya bu eylemlere teşebbüs ederse üç yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Kaçırılan veya hareketi engellenen veya bu eylemlere teşebbüs edilen uçak halkın yararlanmasına arz edilmiş ise dört yıldan altı yıla kadar hapis cezası verilir.

Kaçırma veya hareketi engelleme veya bunlara teşebbüs eylemleri zorla veya tehditle veya hileyle işlenirse birinci fıkrada yazılı durumda dört yıldan altı yıla, ikinci fıkrada yazılı durumda beş yıldan yedi yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

IV - Her kim cebir ve şiddet veya tehdit veya hile ile bir uçağı gitmekte olduğu yerden başka bir yere sevk ettirir veya sevk eder veya bu fiillerden birine teşebbüs ederse on seneden onbeş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

V - Her kim yerde bulunan bir uçağı tahrip veya imha ederse beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bir uçağı, hareketine mani olacak derecede bozan veya zarar veren kimse, yapılan tahribatın derecesine göre, bir seneden beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Uçak umumun istifadesine arz edilmiş ise, hükmedilecek ceza birinci fıkrada yazılı olan halde yedi sene, ikinci fıkrada yazılı olan halde üç sene ağır haptisten aşağı olamaz.

Madde 385 – Bir kimse kasten demiryolu üzerine bir şey koyarak yahut rayların makaslarını kapayarak veya açarak yahut yanlış işaretler vererek veya her ne suretle olursa olsun bir hareket yaparak bir kaza vukuu tehlikesine meydan verirse beş seneye kadar ağır hapse mahkûm olur.

Eğer kaza vukua gelmiş ise ağır hapis cezası beş seneden on seneye kadardır.

Madde 386 – Bundan evvelki maddede yazılan fiil bir veya bir kaç şahsın yaralanmasına veya ölmesine sebep olmuş ise birinci takdirde ceza yarısına kadar çoğaltılır ve ikinci surette on beş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezası hükümlenir.

Madde 387 – Bir kimse kasten demiryoluna yahut makinelerine ve arabalarına veyahut işletilmesi için muktazi olan alat ve edevata bir zarar verirse bir aydan beş seneye kadar hapse mahkûm olur.

Madde 388 – Seyir ve harekette bulunan katarlara karşı katı veya ateşli cisimler veya silah atanlar üç seneye kadar hapsolünür.

Madde 389 – Bir kimse tedbirsizlik veya meslek veya sanatında tecrübesizlik veya nizam ve emir ve kaidelere riayetsizlik neticesi olarak demiryolu üzerinde bir kaza vukuu tehlikesine meydan verirse üç aydan otuz aya kadar hapse ve iki yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye ve kaza vukubulmuş ise beş seneye kadar ağır hapse ve yüz elli liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Demiryolu arabaları içinde silah atanlar hakkında dahi kaza vukubulup bulmamasına göre baladaki birinci veya ikinci fıkraya tevfikan ceza hükümlenir.

Madde 390 – Her kim olursa olsun bir güna ihtilal ve fesat vukuu sırasında telgraf ve telefonun bir yahut ziyade hatlarını bozarak ve sair suretle işlemlerini meni yahut cebren ve sair suretle zabt ederek cereyan edecek resmi muhaberat ve müraselatı tatil eder ve mektup gönderenleri ve telefonla muhaberat ve mükalematı meni ve zecr eyler yahut telefon ve telgraf hattının tamirine cebren muhalefet ederse muvakkat ağır hapse ve iki yüz liradan bin liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Madde 391 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/12 md.)

Bir kimse, telgraf, telefon ve telsiz makinalarına veya alat ve edevatına veya tellerine zarar verir veya elektrik ceryanlarının dağılmasına sebep olur veya her ne suretle olursa olsun telgraf veya telefon veya telsiz muhaberat ve neşriyatını inkıtaa uğrattırsa bir seneden beş seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 392 – Geçen maddelerde yazılı olan fiillerden başka her kim bir suretle karada ve denizde ammenin münakalatına mahsus yolları ve eserleri tamamen veya kısmen bozarsa veya kullanılamayacak bir hale getirir veya bu maksatla müraselatın teminine mahsus olan şeylerin mahallerini tebdil ederse üç aydan beş seneye kadar hapse mahkûm olur.

Madde 393 – Ceza Kanununun tatbikinde, raylar üzerinde buharlı makinalar veya sair herhangi nevi motorlarla işletilen bütün yollar, adi demiryolu hükmündedir.

ÜÇÜNCÜ FASIL

*Umumun sıhhatine, yenecek ve içilecek şeylere mütaallik cürümler***Madde 394 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/2 md.)**

Halkın içeceği sulara ve yiyeceği veya içeceği her çeşit şeylere zehir katarak ve sair suretle bozarak umumun sıhhatini tehlikeye düşüren kimse beş yıldan onbeş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 395 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/3 md.)

Halka dağıtılmaya veya parasız verilmeye mahsus her nevi yenilecek veya içilecek şeyleri veya ilaçları- bunları yiyen veya içenin sıhhatini hafif veya ağır surette bozmaya sebep olacak şekilde tağşiş veya taklit veya tağyir eden veya bu gibi şeyleri bilerek satan ve veren veya mağşuş ve sıhate zararlı olduğunu bildiği halde satılmak üzere mağaza veya dükkanında bulunduran ve gıdaları ve ilaçları bu suretle tağşişe, taklit veya tağyire yarayan maddeleri bu hususlarda kullanılacağını bilerek satan veya tedarikine yol gösteren veya yardım eden kimseler bir yıldan beş yıla kadar hapis ve yirmibin liradan yüzbin liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur ve bu gibi maddelerin tamamı müsadere ve imha olunur.

Madde 396 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/4 md.)

Her kim taklit veya tağyir veya tağşiş edilmemiş olduğu halde aslında umumun sıhhati için tehlikeli olan yenilecek ve içilecek ve sair şeyleri müşteriye tehlikeyi haber vermeksizin satarsa üç aydan altı aya kadar hapis ve beşbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 397 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/5 md.)

Tıbbi maddeleri satmaya yetkili olup da bunları nevi ve miktar itibarıyla hekim reçetelerinin münderecatına aykırı olarak yapan kimse altı aydan bir yıla kadar hapis ve onbin liradan ellibin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 398 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/6 md.)

Sıhhat için zararlı olmayıp ancak tabii olmayan bir gıda maddesini tabii diye satılığa çıkaran kimse üç aydan altı aya kadar hapis ve beşbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 399 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/7 md.)

Geçen maddelerde yazılı fiillerden biri hataen veya kayıtsızlık veya meslek ve sanatta tecrübesizlik veya nizam ve emir ve talimata uymama sonucu olarak yapılmış ise faili 394 üncü maddede beyan olunan fiillerden dolayı altı aydan iki yıla kadar hapis, onbin liradan yetmişbeşbin liraya kadar ağır para cezası ve 395 inci maddede beyan olunan fiillerden dolayı altı aydan bir yıla kadar hapis ve onbin liradan ellibin liraya kadar ağır para cezası ve 396 ve 397 nci maddelerde yazılı fiillerden dolayı iki aydan altı aya kadar hapis ve üçbin liradan onbeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Madde 400 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/8 md.)

395, 396, 398 inci maddelerdeki fiillerden birinin faili hekim veya eczacı veya umumun sıhhatini korumak için yapılması resmi izin alınmasına bağlı bulunan bir meslek ve sanat sahibi olup da bu fiili meslek ve sanatını suistimal sureti ile yapmış ise 395 inci maddede yazılı fiillerden dolayı iki yıldan on yıla kadar ağır hapis ve yetmişbeşbin liradan ikiyüzbin liraya kadar ağır para cezası ve 396 ncı maddede yazılı fiillerden dolayı bir yıldan dört yıla kadar hapis ve yirmibin liradan yüzellibin liraya kadar ağır para cezası ve 398 inci maddede yazılı fiillerden dolayı bir yıldan iki yıla kadar hapis ve yirmibin liradan yetmişbeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Madde 401 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/9 md.)

Gıda maddeleri veya kamuya gerekli şeylerden:

- a) Halkın beslenmesi için gerekli et, ekmek, un, süt, tuz, şeker, yağ, peynir, zeytin veya benzeri gıda maddelerinin;
- b) Halkın ısınması, temizliği veya aydınlanması için gerekli madde veya eşyalarla her türlü yakıtın;
- c) Sağlığın korunmasında, tedavide ve tıbda kullanılan ilaç, kimyevi madde, alet ve diğer şeylerin;
- d) İnşaat, sanayi, ulaşım ve tarımda kullanılıp da fiyatları Bakanlar Kurulu, ilgili bakanlıklar ve diğer yetkili mercilerce tespit ve ilan edilen eşya veya maddelerin;

e) Kamu için gerekliliği sebebiyle veya Devletin genel iktisadi ve mali siyaseti gereği olarak, fiyatları Bakanlar Kurulu veya ilgili bakanlıklar tarafından tespit ve ilan edilen mal, eşya, araç, gereç ve her türlü maddelerin;

İmali, satımı, dağıtımı, depolanması veya her ne şekilde olursa olsun ticaretiyle uğraşan veya herhangi bir suretle kazanç amacı güden bir faaliyette bulunan kimse, bu erzak, madde, eşya veya malların satışından kaçınır, bunları saklar, kaçırmaz, satılmadığı halde satılmış gibi gösterir veya bunlardan satış fiyatları Bakanlar Kurulu, ilgili bakanlıklar veya yetkili mercilerce tespit edilenleri fazla fiyatla satar veya satışa arz ederse iki yıldan on yıla kadar hapis ve yetmişbeşbin liradan ikiyüzbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Ayrıca suç konusu mal veya eşyanın müsaderesine de karar verilir.

Yukardaki fıkrada yer alan erzak, madde, eşya veya malların resmi mercilere bildirilmesine ilişkin olarak Bakanlar Kurulu veya ilgili bakanlıklarca çıkarılan kararlara aykırı hareket eden veya gerçeğe aykırı beyanda bulunan kimse, fiil daha ağır ceza gerektiren bir suç teşkil etmediği takdirde altı aydan iki yıla kadar hapis ve onbeşbin liradan yetmişbeşbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Ayrıca bildirim dışı bırakılan malların müsaderesine de karar verilir.

Yukarıdaki fıkralarda yer alan fiil ve hareketler ikiden fazla kimse tarafından müştereken veya herhangi bir şirket veya teşekkül namına işlenirse birinci fıkradaki halde hapis cezası üç yıldan, ikinci fıkradaki halde bir yıldan az olamaz.

Suç konusu erzak, madde, mal veya eşyanın değeri az ise yukarıdaki fıkralara göre verilecek cezalar yarısına, çok az ise üçte birine indirilir. Mükerrir olanlar hakkında bu fıkra hükmü uygulanmaz.

Soruşturmanın her safhasında bu maddede belirtilen ve suç konusu erzak, madde, mal veya eşyanın gerektiğinde satışına ve satışın en yakın belediye veya kamu kuruluşunca yapılmasına yetkili hakim veya mahkemece karar verilir. Satış bedeli mahkûmiyet halinde müsaderesine karar verilmek üzere dava sonuna kadar muhafaza edilir.

Bir kimse her ne şekilde olursa olsun yalan haber yaymak, duyurmak veya başka hileler kullanmak suretiyle birinci fıkradaki erzak, madde, mal veya eşyanın azalmasına, darlığına veya fiyatlarının artmasına sebep olursa, fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç teşkil etmediği takdirde iki yıldan on yıla kadar hapis ve yetmişbeşbin liradan ikiyüzbin liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilir.

Madde 402 – (Değişik: 22/9/1983 - 2891/10 md.)

Geçen maddelerde yazılı cürümlerden birine mahkûmiyet halinde ayrıca, tertip olunacak ağır hapis veya hapis cezası müddetine müsavi olarak failin cürme vasıta kıldığı meslek ve sanatın ve ticaretin tatiline ve fiilin işleniş şekli veya niteliğine göre yedi günden altı aya kadar iş yerinin kapatılmasına da hükmolunur. Ancak, işyeri bulunduğu mahal için hayati önem taşıdığı takdirde işyerinin kapatılmasına karar verilmez.

Bu maddenin uygulandığı hallerde, verilir kesinleşen karar özetleri, büyük harflerle yazılmak suretiyle ve kapatma süresi kadar kalmak üzere kapatılan işyerinin göze çarpan bir yerine yapıştırılır. Ayrıca karar özeti mahkemece Cumhuriyet savcılığına bildirilir ve masrafı bilahara hükümlüden alınmak üzere Ankara, İstanbul, İzmir'de yayınlanan ve tirajı yüzbinin üzerinde bulunan bir veya iki gazetede ve ayrıca varsa suç yerinde yayınlanan mahalli bir gazetede derhal ilan edilir.

Madde 403 – (Değişik: 6/6/1991- 3756/6 md.)

1. Uyuşturucu maddeleri ruhsatsız veya ruhsata aykırı olarak imal veya ithal edenlere on yıldan yirmi yıla kadar ağır hapis ve uyuşturucu maddenin her gram ve küsuru için ellibin lira ağır para cezası verilir.

2. 1 numaralı fıkrada yazılı maddeleri ihraç edenlere,altı yıldan oniki yıla kadar ağır hapis ve uyuşturucu maddenin her gram ve küsuru için ellibin lira ağır para cezası verilir.

3. Uyuşturucu maddeleri imal veya ithal ettikten sonra ihraç edenler hakkında 1 numaralı fıkrada gösterilen cezalara da ayrıca hükmolunur.

4. Böylece ihraç edilmiş maddeler dolayısıyla yabancı memlekette hükmedilmiş ve çekilmiş veya yabancı ülkede çekilmemiş olmakla beraber Türkiye'de infazı kabil cezalar çekildikleri takdirde, ihraç sebebiyle hükmedilecek cezadan indirilir.

5. Uyuşturucu maddeleri ruhsatsız veya ruhsata aykırı olarak satanlara veya satışa arz edenlere veya satın alanlara veya yanında yahut başka bir yerde bulunduranlara veya bu maddeleri parasız devredenlere yahut bu suretle devralanlara veya sevk veya nakledenlere veya bunların alınıp satılmasına veya devrine veya ne suretle olursa olsun tedarik edilmesine aracı olanlara dört yıldan on yıla kadar ağır hapis ve uyuşturucu maddenin her gram ve küsuru için ellibin lira ağır para cezası verilir.

6. Yukarıdaki fıkralarda gösterilen uyuşturucu madde eroin, kokain, baz morfin, morfin ise, fail hakkında verilecek ceza bir katı oranında artırılır.

7. Yukarıdaki fıkralarda gösterilen suçların,teşekkül oluşturanlar ile idare edenler veya bu teşekküle dahil bulunanlar tarafından işlenmesi halinde, verilecek ceza ayrıca yarı oranında artırılır.

8. Bu maddede yazılı suçlar,bunları meslek,sanat veya geçim vasıtası haline getirenler ile aralarında teşekkül olmaksızın birden ziyade kimse tarafından toplu olarak işlenirse, hükmolunacak cezalar üçtebir oranında artırılır.

9. Onsekiz yaşını bitirmeyen küçükleri veya ceza ehliyetini sahip bulunmayanları bu maddede yazılı suçları işlemekte kullanan kimseler hakkında, fiil için tertip olunacak ceza altıdabiri oranında artırılarak hükmolunur.

10. Yukarıdaki fıkralarda yazılı suçları işlemek maksadı ile teşekkül oluşturanlar ile bunları idare edenlere veya bunlara dahil olanlara beş yıldan on yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

11. Birden ziyade kimsenin bu suçları işlemek için önceden anlaşmaları teşekkül sayılır.

12. Uyuşturucu maddeleri sahte reçete ile alanlara bir yıldan üç yıla kadar hapis ve birmilyon liradan beşmilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Madde 404 – (Değişik: 6/6/1991 - 3756/7 md.)

1. Özel bir yer sağlayarak veya başka suretle bir kimsenin uyuşturucu madde kullanmasını kolaylaştıranlar ile bu maddeleri onsekiz yaşını bitirmeyen küçüklere veya aklen malullere veya müptela olan kişilere verenler hakkında 403 üncü maddenin 5 ve 6 numaralı fıkralarında yazılı cezalar altıdabiri oranında artırılarak hükmolunur.

2. Uyuşturucu maddeleri kullananlar ile bu maksatla yanında bulunduranlara, bir yıldan iki yıla kadar hapis cezası verilir.

3. Uyuşturucu madde kullanan kimse,hakkında herhangi bir tahkikata girilmeden resmi makamlara başvurarak tedavi ettirilmesini isteyecek olursa,kullanma fiilinden dolayı hakkında kovuşturma yapılmaz.

4. Uyuşturucu maddeleri kullanan kimselerin alışkanlığı iptila derecesinde ise,salahı tibben anlaşılincaya kadar bir hastanede muhafaza ve tedavisine hükmolunur. Bu kimselerin hastanede muhafaza ve tedavilerine, yetkili mahkemece tahkikatın her safhasında da karar verilebilir.

Madde 405 – (Değişik : 6/6/1991 - 3756/8 md.)

403 ve 404 üncü maddelerde yazılı suçlara iştirak etmiş olan kimse,resmi makamlar tarafından haber alınmadan önce durumu ve suç ortaklarını ve uyuşturucu maddelerin saklandığı veya imal edildiği yerleri merciiine haber vererek bunların yakalanmalarını veya elde edilmelerini kolaylaştırırsa ceza verilmez.

Bu cürümler haber alındıktan sonra,cürümün meydana çıkmasına veya suç ortaklarının yakalanmasına hizmet ve yardım eden kimseler hakkında verilecek ceza yarısı oranında indirilir.

Madde 406 – (Değişik: 6/6/1991 - 3756/9 md.)

403 üncü maddede ve 404 üncü maddenin 1 numaralı fıkrasında yazılı fiileri işleyen tabib, veteriner, kimyager, eczacı, diş tabibi, dişçi, ecza ticarethanesi sahibi, mesul müdür, sağlık memuru, ebe, hemşire veya hastabakıcı ise, verilecek ceza yarısı oranında artırılır ve fail hakkında ayrıca müebbeten memuriyetten yasaklanma veya meslek ve sanatın icrasının tatili cezasına da hükmolunur.

403 üncü maddede veya 404 üncü maddenin 1 numaralı fıkrasında yazılı cürümler, her nev'i ulaşım araçlarında veya umuma açık yerlerde, bunların sahip ve müstahdemleri veya memuriyet vazife ve nüfuzunun suiistimali suretiyle memur ve müstahdemler tarafından işlenecek olursa, cezalar üçtebiri oranında artırılır ve fail hakkında ayrıca, müebbeten memuriyetten yasaklanma veya meslek ve sanatın icrasının tatili cezasına da hükmolunur.

Madde 407 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Geçen maddelerde yazılı fiillerden dolayı şahısların hastalanması veyahut yara ve berelenmesi gibi sıhhatçe bir arıza vukubulduğu takdirde ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ve müebbeden ağır hapsi müstelzim ahvalin gayrısında ceza üçte birden yarısına kadar çoğaltılır. Eğer fiil bir kaç kişinin hastalığına sebep olmuş ise birinci fıkrada beyan olunan ceza bir mislinden aşağı olamaz. ⁽¹⁾

Eğer fiil bir kimsenin ölümüne sebep olmuş ise faile müebbet ağır hapis cezası verilir. ⁽²⁾

Madde 408 – 403 üncü maddede yazılı şeylerin kullanılmasını kolaylaştırmak için açılan mahallerde mevcut bütün eşya müsadere olunur ve işbu eşyanın bedelinin yarısı cürmü meydana çıkarmakta hizmeti görülenlere verilir.

Madde 409 – 403 üncü maddede yazılı mevaddın gayri semleri bila mezuniyet satanlar on beş günden iki seneye kadar hapis olunur ve bunlardan on beş liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır ve sattığı semler müsadere edilir.

Madde 410 – Elinde şahadetnamesi olmayarak eczacı dükkanı açan eczacıların dükkanı kapatılır ve kendilerinden on beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi alınır.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Geçen fasillara ait müşterek kaideler

Madde 411 – İşbu babın ilk iki faslında beyan olunan cürümlerden bazıları gece vakti veya umumi tehlike veya felaket ve umumi heyecan zamanında ika olunmuşsa muayyen olan ceza altıda birinden üçte birine kadar artırılır.

Madde 412 – İşbu babın ilk iki faslında yazılı fiillerden biri o fiilde kullanılan veya her hangi bir resmi işte bulunan veya muayyen maddelerin muhafazasıyla mükellef olan bir kimse tarafından işlenmiş ise ceza altıda birinden üçte birine kadar artırılır.

Madde 413 – İşbu babın ilk iki faslında yazılı fiillerden ileri gelecek tehlike gayet ehemmiyetsiz olur yahut fail neticelerini meni veya tahdit etmek için hususi ve ciddi bir surette mesai sarf eylemiş bulunursa ceza üçte birinden yarısına kadar indirilebilir.

(1) Bu fıkrada yer alan "ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) Bu fıkradaki "idam cezası" tabiri 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile "müebbet ağır hapis cezası" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

SEKİZİNCİ BAP

Adabı umumiye ve nizamı aile aleyhinde cürümler

BİRİNCİ FASIL

*Cebren ırza geçen, küçükleri baştan çıkararak ve iffete taarruz edenler***Madde 414 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)**

Her kim 15 yaşını bitirmiyen bir küçüğün ırzına geçerse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Eğer fiil cebir ve şiddet veya tehdit kullanılmak suretiyle veya akıl veya beden hastalığından veya failin fiilinden başka bir sebepten dolayı veya failin kullandığı hileli vasıtalarla fiile mukavemet edemeyecek bir halde bulunan bir küçüğe karşı işlenmiş olursa ağır hapis cezası on seneden aşağı olamaz.

Madde 415 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim 15 yaşını bitirmiyen bir küçüğün ırz ve namusuna tasaddiyi muta zammın bir fiil ve harekette bulunursa iki seneden dört seneye ve bu fiil ve hareket yukarıki maddenin ikinci fıkrasında yazılı şartlar içinde olursa üç seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Madde 416 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

On beş yaşını bitiren bir kimsenin cebir ve şiddet veya tehdit kullanmak suretiyle ırzına geçen veyahut akıl veya beden hastalığından veya kendi fiilinden başka bir sebepten veya kullandığı hileli vasıtalarla dolaylı fiile mukavemet edemeyecek bir halde bulunan bir kimseye karşı bu fiili işleyen kimse yedi seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Yine bu suretle ırz ve namusa tasaddiyi tazammun eden diğer bir fiil ve harekette bulunursa üç seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Reşit olmıyan bir kimse ile rızasıyla cinsi münasebette bulunanlar fiil daha ağır cezayı müstelzim bulunmadığı takdirde altı aydan üç seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 417 – Yukarıdaki maddelerde yazılan fiil ve hareketler birden ziyade kimseler tarafından işlenir veya usulden biri veya veli ve vasi veya mürebbi ve muallimleri ve hizmetkarları veya terbiye ve nezaret veya muhafazaları altına bırakılan veya buna dışarı olanların üzerlerine hüküm ve nüfuzu olan kimseler tarafından vukubulursa kanunen muayyen olan ceza yarısı kadar artırılır.

Madde 418 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Yukarıki maddelerde yazılı fiil ve hareketler mağdurun ölümünü mucip olursa faile müebbet ağır hapis cezası verilir.⁽¹⁾

Eğer bu fiil ve hareketler bir marazın sirayetini veya mağdurun sıhhatine sair büyük bir nakisa irasını veya malüliyet veya mayubiyetini müstelzim olursa cezanın yarısı ilave edilerek hükmolunur.

Madde 419 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Alenen hayasızca vaz'u harekette bulunanlar on beş günden iki aya ve o suretle cinsi münasebette bulunanlar altı aydan bir seneye kadar hapis ve bu fıkrada yazılı hallerde ayrıca 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

(1) Bu fıkradaki "idam cezası" tabiri 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile "müebbet ağır hapis cezası" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 420 – Adabı umumiyeye mugayir olarak açık yerlerde veya halkın suhuletle muttali olabileceği yarı açık mahallerde fuhuş maksadiyle kadın oynatanlar ve bilihtiyar oynayan kadınlar bir aydan altı aya kadar hapsolunur.

Madde 421 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Kadınlara ve (...) ⁽¹⁾ erkeklerle söz atanlar üç aydan bir seneye ve sarkıntılık edenler altı aydan iki seneye kadar hapsolunur.

Madde 422 – Kadın kıyafetiyle kadınların bulunduğu mahallere girenler mücerret bu fiilden dolayı üç aydan bir seneye kadar hapsolunurlar ve böyle tebdili kıyafet ile girmiş oldukları yerde kanunen bu cezadan şedit bir cezayı mucip olan bir cürüm işlemişlerse o fiilin cezasıyla dahi cezalandırılırlar.

Madde 423 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Her kim onbeş yaşını dolduran bir kızı alacağını diye kandırıp kızlığını bozarsa altı aydan iki seneye kadar hapsolunur.

Evlenme vukuu halinde dava ve ceza tecil olunur. Şu kadarki beş sene içinde koca aleyhine boşanmaya hükmolunursa hukuku amme davası avdet eder ve evvelce ceza hükmolunmuşsa çektirilir.

Madde 424 – Bu fasılda beyan olunan cürümlerde mağdur olanların içtimai mevki ve vaziyetlerine ve tecavüzün şumul ve mahiyeti derecesine göre mahkemece takdir edilerek tazminat dahi ayrıca hüküm olunur.

Madde 425 – 421, 422,423 üncü maddelerde muharrer fiillerden dolayı takibat icrası şahsi davaya bağlıdır.

Madde 426 – (Değişik: 6/3/1986 - 3266/10 md.)

Halkın ar ve haya duygularını inciten veya cinsi arzuları tahrik ve istismar eder nitelikte genel ahlaka aykırı;

1 - Her nevi kitap,gazete,risale,mecmua,varaka,makale, ilan, resim, tasvir, plak, afiş, pankart, televizyon ve teyp bantları, fotoğraf,sinema veya projeksiyon filmlerini veya diğer anlatım araç ve gereçleri ile eşyayı teşhir eden veya ettirenler,bilerek dağıtanlar,satanlar veya dağıttıran veya sattıranlar,veyahut ticaret veya dağıtım veya teşhir kastıyla tersim, tasvir,hak, imal veya tab veya teksir veya imla eden veya ettirenler yahut ithal veya ihraç veya Türkiye dahilinde bir mahalden diğer mahalle nakleden veya ettirenler ve bunlar üzerinde her ne suretle olursa olsun muamelede bulunanlar veya bunların ticaretini kolaylaştırmak maksadıyla bu fiilleri icra edenler veya bu kabil anlatım araç ve gereçlerini vasıtalı veya vasıtasız şekilde tedarik edenler veya tedarik ettirenler, tedarik edilebileceğini bildirenler veya tedarik edeceğini ilan edenler veya ilan ettirenler,

2 - Eser ve mevzuları tiyatro veya sinema veya radyo yahut televizyonlarda veyahut umumi mahallerde temsil eden veya ettirenler,

3 - Hitabeleri umuma açık yerlerde veya umumi mahallerde irad edenler,

İki milyon liradan on milyon liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

(Değişik: 11/5/1988 - 3445/2. md.) Bu fiillerin 5680 sayılı Basın Kanununun 3 üncü maddesinde belirtilen mevcuteler vasıtasıyla işlenmesi halinde sahiplerine,mevkute bir aydan az süreli ise bir önceki ay ortalama fiili satış miktarının, aylık veya bir aydan fazla süreli ise bir önceki fiili satış miktarının toplam satış bedeli tutarının yüzde doksanı kadar ağır para cezası verilir. An- cak bu ceza otuzmilyon liradan az olamaz. Bu mevcutelerin sorumlu müdürlerine, sahiplerine verilecek cezanın yarısı uygulanır.

(Ek fıkra: 30/7/2003-4963/3 md.) Bilim ve sanat eserleri ile edebî değere sahip olan eserler bu madde kapsamı dışındadır.

(1) Bu arada yer alan "genç" sözcüğü Ana. Mah.nin 20/3/2002 tarihli ve E.2000/39,K.2002/35 sayılı kararıyla iptal edilmiştir.

Madde 427 – (Değişik: 6/3/1986 - 3266/11 md.)

Neşir veya tevzi edilmek üzere, halkın ar veya haya duygularını inciten veya cinsi arzuları tahrik ve istismar eder nitelikte genel ahlaka aykırı kitap, makale, varaka ve ilan yazarlar ile bu kabil makale, yazı ve resimleri ihtiva eden gazete ve mecmua gibi mevkutelerin sahipleri ve mevkute tanımına girmeyen basılmış eserler yayınlatanları hakkında. 426 ncı maddedeki cezalara hükmolunur. Bu mevkutelerin sorumlu müdürleri hakkında ise bu cezanın yarısı uygulanır.

426 ncı madde ile bu maddede yazılı evrak ve eşya müsadere (...) ⁽¹⁾ olunur.

Madde 428 – (Değişik: 6/3/1986 - 3266/12 md.)

Halkın ar ve haya duygularını inciten veya cinsi arzuları tahrik ve istismar eder nitelikte, genel ahlaka aykırı şarkıları alenen söyleyenler veya plakları, teyp bantlarını çalanlar veya umumi adaba aykırı veya bir şahıs veya bir heyetin, namus ve haysiyetini muhil beyanat ve sözlerle gazete, risale ve diğer evrak satanlar iki milyon liradan on milyon liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Bu madde ile 426 ve 427 nci maddelerdeki suçlardan doğan davalar en geç iki ay içinde sonuçlandırılır.

426 ve 427 nci maddeler ile bu maddedeki ağır para cezalarının tatbikinde, 19 uncu maddedeki aşağı ve yukarı hadlerle ilgili hüküm uygulanmaz.

İKİNCİ FASIL

*Kız ve kadın ve erkek kaçırma***Madde 429 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)**

Her kim cebir ve şiddet veya tehdit veya hile ile şehvet hissi veya evlenme maksadiyle reşit olan veya reşit kılınan bir kadını kaçırmış veya bir yerde alırsa üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Kaçırılan kadın evli ise ağır hapis cezası yedi seneden aşağı olamaz.

Madde 430 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim cebir ve şiddet veya tehdit veya hile ile şehvet hissi veya evlenme maksadiyle reşit olmıyan bir kimseyi kaçırmış veya bir yerde alırsa beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Eğer reşit olmıyan kimse, cebir ve şiddet veya tehdit veya hile olmaksızın kendi rızası ile şehvet hissi veya evlenme maksadiyle kaçırılmış veya bir yerde alkonulmuş ise ceza altı aydan üç seneye kadar hapistir.

Madde 431 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Kaçırılan kimse on iki yaşını doldurmamış ise fail cebir ve şiddet veya tehdit veya hile kullanmamış olsa dahi cezası beş sene ağır haptisten aşağı olamaz.

Madde 432 – (Değişik: 14/7/2004 - 5219/1 md.)

Yukarıdaki maddelerde yazılı cürümlerden birinin faili, kaçırdığı veya alıkoyduğu kimseyi hiçbir şehvî harekette bulunmaksızın kendiliğinden, kaçırdığı eve veya ailesinin evine iade eder veyahut ailesi tarafından alınması mümkün olan emniyetli diğer bir yere getirip serbest bırakırsa 429 uncu maddede yazılı halde bir aydan bir seneye kadar, 430 uncu maddenin birinci fıkrasında yazılı halde altı aydan üç seneye, ikinci fıkrasında yazılı halde bir aydan altı aya kadar, 431 inci maddede yazılı halde bir seneden beş seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

1) Bu arada yer alan "ve imha" ibaresi, 30/7/2003 tarihli ve 4963 sayılı Kanunun 4 üncü maddesiyle metinden çıkarılmıştır.

Madde 433 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Yukarıki maddelerde yazılı cürümlerden biri mahza evlenmek maksadile işlenmiş ve bir güne tecavüz vukubulmamış ise fail hakkında tayin olunacak ceza üçte birden yarıya kadar indirilir.

Madde 434 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Kaçırılan veya alıkonulan kız veya kadın ile maznun veya mahkûmlardan biri arasında evlenme vukuunda koca hakkında hukuku amme davası ve hüküm verilmiş ise cezanın çektirilmesi tecil olunur. ⁽¹⁾

Müruru zaman haddine kadar erkek tarafından haksız olarak vukua getirilmiş bir sebeple boşanmaya hükmedilirse takibat yenilenir. Evvelce hüküm verilmiş ise ceza çektirilir.

Bu madde hükümleri 414,415 ve 416 ncı maddeler hakkında da caridir.

Evlenen maznun veya mahkûm hakkında hukuku amme davasının veya cezanın tecilini müstelzim olan haller fiilde methali olanlar hakkında dava ve cezanın düşmesini müstelzimidir.

ÜÇÜNCÜ FASIL

*Fuhşiyata tahrik***Madde 435 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)**

Her kim on beş yaşını doldurmamış olan bir küçüğü kandırarak fuhşa teşvik eder ve bunun yolunu kolaylaştırırsa iki seneden eksik olmamak üzere hapsolunur ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

Kandırmak keyfiyeti küçüğün usulünden veya kardeşlerinden biri veya kendisini evlad edinenler tarafından yahut veli veya vasisi; muallim veya mürebbisi, yahut hizmetkarları veya nezaretleri altına verilen sair kimseler tarafından vaki olursa fail üç seneden aşağı olmamak üzere hapse mahkûm edilir.

Kandırmak keyfiyeti on beş yaşını doldurmuş olup da henüz 21 yaşını bitirmemiş olan kimseler hakkında vuku bulursa fail altı aydan iki seneye kadar hapsolunur ve elli liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

Kandırmak keyfiyeti bu maddenin ikinci fıkrasında gösterilen kimseler veya kocası tarafından işlenirse fail iki seneden eksik olmamak üzere hapsolunur ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

21 yaşını doldurmuş olan kız ve kadınların fuhşa teşvik eden koca veya usulü veya sıhri usulü veya kardeşleri hakkında altı aydan iki seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Madde 436 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Her kim fuhuş zımında rızasile olsa bile henüz yirmi bir yaşını bitirmeden bir bakiri veya bir kadını yahut cebir ve şiddet veya tehdit veya nüfuz icrası yahut hile ile yirmi bir yaşını bitiren bir bakir veya kadını başkası için iğfal veya tedarik veyahut sevk veya bir yerden diğer yere naklederse bir seneden üç seneye kadar hapis ve elli liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır.

Bu fiil yirmi bir yaşını doldurmıyan bakir veya kadın hakkında iğfal veya cebir ve şiddet veya tehdit veya nüfuz icrasile yahut kardeş veya usul veya sıhri usulden yahut koca veya veli veya vasi veya muallim veya mürebbi veya hizmetkarları yahut nezaretleri altına verilen sair kimseler tarafından yapılırsa iki seneden beş seneye kadar hapsolunur.

(1) Bu fıkranın, Ana Mah.'nin 25/3/2004 tarihli ve E.:2001/478, K.:2004/38 sayılı Kararı ile 765 sayılı Kanunun 430 uncu maddesinin ikinci fıkrası yönünden Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptaline karar verilmiştir.

Bu fasla giren suçların ihzari hareketlerini işleyenler asıl suç için yazılı cezanın altı da biri ile cezalandırılır.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Geçen fasıllar arasında müşterek hükümler

Madde 437 – Yukarıdaki fasıllarda tayin olunan cürümlerden dolayı mahküm olan usul,kendilerine tecavüz olunan firuun şahısları ve malları üzerinde kanunun bahş eylediği velayet hakkını zayi ederler ve bu cürümlerden dolayı mahküm olan vasilerde vasilikten çıkarılır.

Madde 438 – (Mülga: 21/11/1990 - 3679/28 md.)

Madde 439 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Cebren kaçırmak sırasında veya bu yüzden kaçırılan kimse yaralanmış olursa yarasının derecesine göre ceza üçte birden bir misline kadar artırılır ve eğer ölürse fail müebbet ağır hapis cezası ile cezalandırılır. ⁽¹⁾

BEŞİNCİ FASIL

Zina

Madde 440 – (İptal: Ana. Mah'nin 23/6/1998 tarih ve E.1998/3, K.1998/28 Sayılı Kararı ile)

Madde 441 – (İptal: Ana.Mah.'nin 23/9/1996 tarih ve E.1996/15, K.1996/34 sayılı Kararı ile.)

Madde 442 – (İptal: Ana. Mah'nin 13/7/1999 tarih ve E.1999/24, K.1999/30 sayılı Kararı ile.)

Madde 443 – (İptal: Ana. Mah'nin 13/7/1999 tarih ve E.1999/24, K.1999/30 sayılı Kararı ile.)

Madde 444 – (İptal: Ana. Mah'nin 13/7/1999 tarih ve E.1999/24, K.1999/30 sayılı Kararı ile.)

ALTINCI FASIL

Nesep cürümleri

Madde 445 – Herkim bir çocuğu gizleyerek yahut yerine başka bir çocuk koyarak o çocuğun nesebini yok eder veya değiştirirse bir seneden beş seneye kadar hapis cezasına müstahak olur.

(1) Bu maddedeki "ölüm cezası" tabiri 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile "müebbet ağır hapis cezası"olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 446 – Yukarıki maddede yazılı olan hallerden başkasında herkim meşru veya nesebi ikrar olunmuş bir çocuğun kim olduğunu saklayarak Darülacezeye vesair bir müesseseye tevdi eder veya bir hayır sahibi tarafından alınmak üzere umumun görebileceği bir yere bırakırsa üç aydan iki seneye kadar hapsolunur.

Fail çocuğun usulünden biri ise hapis cezası bir seneden üç seneye kadar uzar.

Madde 447 – Yukarıki maddelerde yazılı cürümlerden birini işliyen kimse bu cürmü kendisinin veya karısının veya anasının veya kız kardeşinin veya fûrudan birinin veyahut evlatlığı olan kızı namusunu kurtarmak için yapmış ise bir aydan üç seneye kadar hapsolunur.

DOKUZUNCU BAP
Şahıslara karşı cürümler

BİRİNCİ FASIL
Adam öldürmek cürümleri

Madde 448 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, bir kimseyi kasten öldürürse 24 seneden 30 seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 449 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/15 md.)

Adam öldürmek fiili:

1. Karı, koca, kardeş, babalık, analık, evlatlık, üvey ana, üvey baba, üvey evlat, kayınbaba, kaynana, damat ve gelinler hakkında işlenirse;

2. Zehirlemek suretiyle yapılırsa;

Fail, müebbet ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 450 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Öldürmek fiili:

1. Usul ve fûrudan biri aleyhine işlenirse;

2. **(Değişik: 7/1/1981 - 2370/16 md.)** Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinden biri aleyhine veya üyelik sıfatı sona ermiş olsa bile bu görevinden dolayı işlenmiş olursa;

3. Canavarca bir his sevki ile veya işkence ve tazip ile ika edilirse,

4. Taammüden icra olunursa;

5. Birden ziyade kimseler aleyhine işlenirse;

6. Yangın, su baskını ve gark gibi yedinci babın birinci faslında beyan olunan vasıtalarla yapılırsa;

7. Velevki husule gelmiş olmasın diğer bir suçu hazırlamak veya kolaylaştırmak veya işlemek için ika olunursa;

8. Bir suçtan hasıl olacak faydayı elde etmek veya bu gayeye vasıl olmak maksadiyle yapılan ihzaratı saklamak için veya takip edilen gayeye vasıl olamamaktan mütevellit infial ile işlenmiş olursa;

9. Bir suçu gizlemek veya delil ve emarelerini ortadan kaldırmak veya kendisinin yahut başkasının cezadan kurtulmasını temin maksadiyle vukua getirilirse;

10. Kan gütme saikiyle işlenirse;

11. **(Ek: 7/1/1981 - 2370/16 md.)** Devlet memurlarından biri aleyhine görevi esnasında veya Devlet memurluğu sıfatı zail olsa bile bu görevi yapmasından dolayı işlenirse;

fail, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasına mahkûm edilir. ⁽¹⁾

(1) Bu maddede yer alan "idam" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 451 – Ölüm, failin fiilinden evvel mevcut olupta failce bilinmeyen ahvalin birleşmesi veyahut failin idaresinden hariç ve gayri melhuz esbabın inzımanı yüzünden vukua gelmiş ise ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasını müstelzim hallerde on beş seneden ve müebbet ve on beş seneden fazla ağır hapsi müstelzim hallerde on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası hüküm olunur. ⁽¹⁾

Madde 452 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Katil kastıyla olmiyan darp ve cerh veya bir müessir fiilden telefı nefis husule gelmiş olursa fail, 448 inci maddede beyan olunan ahvalde sekiz, 449 uncu maddede yazılı ahvalde on ve 450 nci maddede muharrer ahvalde on beş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapse mahküm olur.

Eğer telefı nefis failin fiilinden evvel mevcut olup da failce bilinmiyen ahvalin birleşmesi veyahut failin iradesinden hariç ve gayrimelhuz esbabın inzımanı ile vukua gelirse, 448 inci maddede beyan olunan ahvalde beş seneden, 449 uncu maddede muharrer ahvalde yedi seneden ve 450 nci maddede yazılı ahvalde fail on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 453 – (Değişik: 6/6/1991 - 3756/10 md.)

Öldürme fiili, anası tarafından şerefını kurtarmak saikiyle yeni doğmuş bulunan çocuğa karşı işlenmiş ise faile sekiz yıldan oniki yıla kadar hapis cezası verilir. ⁽²⁾

Madde 454 – Birini intihare ikna ve buna yardım eden kimse müntehirin vefatı vuku bulduğu takdirde üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezasına mahküm olur.

Madde 455 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Tedbirsizlik veya dikkatsizlik veya meslek ve sanatta acemilik veya nizamat, ve evamir ve talimata riayetsizlik ile bir kimsenin ölümüne sebebiyet veren şahıs iki seneden beş seneye kadar hapse ve 250 liradan 2.500 liraya kadar ağır para cezasına mahküm olur.

Eğer fiil birkaç kişinin ölümünü mucip olmuş veya bir kişinin ölümü ile beraber bir veya birkaç kişinin de mecruhiyetine sebebiyet vermiş ve bu yaralanma 456 nci maddenin 2 nci fıkrasında beyan olunan derecede bulunmuş ise dört seneden on seneye kadar hapis ve 1.000 liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile mahküm olur.

(Ek: 16/7/1964-501/1 md.) Yukardaki fıkralarda beyan olunan cezalar, kusurun derecesine göre sekizde birine kadar indirilebilir.

İKİNCİ FASIL

Şahıslara karşı müessir fiiller

Madde 456 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim katil kasdiyle olmaksızın bir kimseye cismen eza verir veya sıhhatini ihlale yahut akli melekelerinde teşevvüş husulüne sebep olursa altı aydan bir seneye kadar hapsolunur.

Fiil, havastan veya azadan birinin devamlı zaafını yahut söz söylemekte devamlı müşkülâtı veya çehrede sabit bir eseri yahut yirmi gün ve daha ziyade akli veya bedeni hastalıklardan birini veya bu kadar müddet mütat iştigallerine devam edememesini mucip olmuş veya hayatını tehlikeye maruz kılmış veya gebe bir kadın aleyhine işlenip de vaktinden evvel çocuk doğmasını intaç etmiş ise ceza iki seneden beş seneye kadar haptir.

(1) Bu maddede yer alan "idam" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

(2) 15/7/2003 tarihli ve 4928 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle bu maddede geçen "dört yıldan sekiz yıla kadar" ibaresi, "sekiz yıldan oniki yıla kadar" şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Fiil, kati veya muhtemel surette iyileşmesi kabil olmayacak derecede akıl veya beden hastalıklarından birini yahut havastan veya el yahut ayaklardan birinin veya söylemek kudretinin yahut çocuk yapmak kabiliyetinin ziyasını mucip olmuş veya azadan birinin tatilini yahut çehrenin daimi değişikliğini veya gebe bir kadına karşı ika olunup da çocuğun düşmesini intaç eylemiş ise ceza beş seneden on seneye kadar ağır haptistir.

Eğer fiil, hiçbir hastalığı veya mütat iştigallerden mahrumiyeti mucip olmamış yahut bu haller on günden ziyade uzamamış ise takibat icrası muntazarrın şikayetine bağlı olmak şartıyla fail hakkında iki aydan altı aya kadar hapis veya 200 liradan 2.500 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Bu fiil, 457 nci maddede yazılı vasıtalarla işlenirse takibat icrası şikayete bağlı değildir.

Madde 457 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

456 ncı maddede yazılı fiillere 449 uncu maddenin birinci ve üçüncü bentlerinde yazılı hal inzimam eder yahut fiil gizli veya aşık bir silah ile veya aşındırıcı ecza ile işlenmiş olursa asıl ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Eğer fiilde 450 nci maddenin 5 inci bendinde yazılı hal müstesna olmak üzere diğer bentlerindeki hallerden biri birleşirse bu birleşen fiil hakkında 78 inci madde hükmü cari olmak şartıyla ceza yarı nispetinde çoğaltılır.

Madde 458 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Geçen maddelerde beyan olunan ahvalde fiil; netice itibarile failin asıl maksadını tecavüz etmiş olduğu takdirde ceza üçte birden yarısına kadar eksiltilir.

Madde 459 – (Değişik: 29/6/1938 - 3531/1 md.)

Her kim tedbirsizlik veya dikkatsizlik yahud meslek ve sanatta acemilik veya nizam, talimat ve emirlere riayetsizlik neticesi olarak bir şahsa cismen eza verecek veya sıhhatini ihlal edecek bir zarar iras eder yahud akli melekelerinde teşevvüş husulüne sebebiyet verirse:

1 - 456 ncı maddenin birinci ve dördüncü fıkralarındaki hallerde takibat icrası şikayete bağlı olmak şartile üç aya kadar hapis veya elli liraya kadar ağır para cezası,

2 - 456 ncı maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarındaki hallerde üç aydan yirmi aya kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

3 - Bir kaç kişi cürümden mutazarrır olmuş ise bir numaralı bendde hapis cezası altı ay ve ağır para cezası iki yüz liraya kadar, iki numaralı bendde hapis altı aydan otuz aya kadar ve ağır para cezası 150 liradan aşağı olmamak üzere hükmolunur.

(Ek: 16/7/1964 - 501/1 md.) Yukardaki fıkralarda beyan olunan cezalar, kusurun derecesine göre sekizde birine kadar indirilebilir.

Madde 460 – 456 ve 459 uncu maddelerin takibat icrası şikayete bağlı bulunan fıkralarında muharrer ahvalde müddeinin hüküm katilesinceye kadar davasından feragati hukuku amme davasını ortadan kaldırır.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Geçen fasıllara ait müşterek hükümler

Madde 461 – Yukarıdaki iki fasılda beyan olunan fiillerden birini aşağıda gösterilen mecburiyetlerle yapanlara ceza verilmez. Bu mecburiyetler:

1 - 495, 496, 497, 499 uncu maddelerde beyan olunan fiillerden birinin faillerine yahut nehbü garet yapanlara karşı malını müdafaa etmek,

2 - Bir şahsın evine veya içinde adam oturur sair her türlü bina ve müştemilatına merdiven kurup çıkanları veya duvarını delenleri veya kapusunu kıranları veyahut işbu mebani ve müştemilatına ateş koyanları; - bu fiiller gece vakti olmak veya gündüz olsa bile hane ve bina ve müştemilatı ücra bir mahalde bulunmak şartlarıyla - içinde ikamet edenlerin emniyeti şahsiyelerince aklen varit bir endişe ve havfi ciddi mevcut olduğu takdirde defetmek,
dir.

Ancak bu maddenin bir numaralı bendinde beyan olunan ahvalde müdafaada ifrada gidilmiş ve hane ve sükna müştemilatına merdiven kurmak, kapu kırmak, duvar delmek fiillerinin faillerini defi için iki numaralı bentte yazılı şartlar mevcut bulunmamış olduğu halde asıl fiile mürettep ceza, ağır hapis hapse tahvil olunmak üzere üçte birden yarısına kadar indirilir.

Madde 462 – (Mülga: 15/7/2003-4928/19 md.)

Madde 463 – (Değişik : 21/1/1983 - 2787/19 md.)

448, 449, 450, 456, 457 nci maddelerde beyan olunan fiilleri iki veya daha çok kimse birlikte yapmış olup da failin kim olduğu belli olmazsa bunlardan her birisi hakkında, fiil için tayin edilmiş olan ceza üçte birden yarıya kadar indirilerek hükümlenir. Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasını gerektiren fiillerde yirmi seneden, müebbet ağır hapis cezasını gerektiren fiillerde onaltı seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası tayin olunur. Şu kadarki, bu hüküm fiili doğrudan doğruya beraber işlemiş olanlar hakkında uygulanmaz. ⁽¹⁾

Madde 464 – (Değişik : 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Yukarki maddede yazılı ahval müstesna olmak ve ferden irtikap edilmiş cürümler münasebetiyle hükmedilecek daha ağır cezalara hanel gelmemek şartıyla bir kavgada bir şahıs ölmüş olur yahut yaralanmış bulunursa o şahsa karşı kavgasnasında el uzatmış olanlardan her biri aşağıdaki tertip dairesinde cezalandırılır:

1. Adam ölmüş veya ölümü intaç eden bir yara ika edilmiş ise iki seneden beş seneye kadar hapis;
2. Ahvali sairede ceza üç aydan iki seneye kadar hapistir. Şu kadar ki bu ceza fail hakkında münferiden cürüm işlemiş olması halinde verilecek cezanın yarısını tecavüz edemez;
3. Maktul ve mecruha karşı el dokundurmuş olmayıp da yalnız kavgaya dahil olanlar altı aya kadar hapsolunur;
4. Kavganın hudusuna sebebi asli olanlar hakkında yukarda beyan olunan cezalar üçte bir miktar artırılır.

(1) Bu maddede yer alan "ölüm" ibaresi, 14/7/2004 tarihli ve 5218 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle "ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 465 – (Değişik : 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir kimsenin veya bir şirketin hizmetinde bulunanlar tarafından vazife ve hizmet sırasında işlenen 455 ve 459 uncu maddelerde yazılı cürümlerden dolayı hükmedilecek tazminattan o kimse veya şirket malen mes'uldür.

Madde 466 – (Değişik : 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Kavgada korkutmak için silah çeken bir aydan altı aya ve silah boşaltan iki aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 467 – İşbu iki fasılda yazılı cürümlerden dolayı zarar ve ziyan ve tazminat ve zararı manevi şahsi dava ikamesi halinde ayrıca hükümlenir.

DÖRDÜNCÜ FASIL

*Çocuk Düşürme ve Düşürtme Cürümleri***Madde 468 – (Değişik : 24/5/1983 - 2827/9 md.)**

Bir kadının rızası olmaksızın çocuğunu düşürten kimseye yedi yıldan oniki yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Gebelik süresi on haftadan fazla olan bir kadının rızasıyla tıbbi nedenler mevcut olmadan çocuğunu düşürten kimseye iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir. Çocuğunu düşürmeye rıza gösteren kadına da aynı ceza verilir.

Birinci fıkrada yazılı fiil; kadının ölümüne neden olmuşsa, faile onbeş yıldan yirmi yıla ve bedeni bir zarara neden olmuşsa sekiz yıldan oniki yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

İkinci fıkrada yazılı fiil; kadının ölümüne neden olmuşsa, faile beş yıldan oniki yıla ve bedeni bir zarara neden olmuşsa üç yıldan sekiz yıla kadar ağır hapis cezası verilir.

Gebe sanılan bir kadın üzerinde rızası olmaksızın çocuk düşürme amacıyla bazı fiillerde bulunan kimse kadının ölümüne veya bedeni zararına sebep olmuşsa 452 nci ve 456 ncı maddeler hükümlerine göre cezalandırılır.

Madde 469 – (Değişik : 11/6/1936 - 3038/1 md.)

(Değişik : 24/5/1983 - 2827/10 md.) Gebelik süresi on haftadan fazla olan çocuğunu isteyerek düşüren kadına bir yıldan dört yıla kadar hapis cezası verilir.

Yukarıki fıkrada yazılı cürme iştirak halleri dışında gebe bir kadını, çocuk düşürmeğe yarayacak vasıta tedarik etmek suretile çocuğu düşürmeğe tahrik eden kimse altı aydan iki seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 470 – (Değişik : 24/5/1983 - 2827/11 md.)

Rahim tahliye etme yetkisi olmayan bir kimse, gebelik süresi on haftadan az olan bir kadına rızasıyla düşük yaptırdığı takdirde iki yıldan dört yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Fiil kadının ölümüne veya bedeni bir zararına sebep olmuşsa, fail ayrıca 452 nci ve 456 ncı maddeler hükümlerine göre cezalandırılır.

Rahim tahliye etme yetkisi olmayan bir kimse 468 inci maddenin birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü fıkralarında öngörülen fiilleri işlediği takdirde cezası üçte bir oranında artırılır.

Rahim tahliye etme yetkisi olmayan bir kimse; gebe sanılan bir kadına çocuğunu düşürtmek için ilaç, gereç tedarik eder veya gebe sanılan bir kadın üzerinde rızası olmaksızın çocuk düşürme amacıyla bazı fiillerde bulunur ve kadının ölümüne veya bedeni zararına sebep olursa, 452 nci ve 456 ncı maddeler hükümlerine göre cezalandırılır. Fiil kadının rızası ile işlenmişse verilecek ceza üçte bir oranında indirilir.

Madde 4 – (Değişik : 24/5/1983 - 2827/12 md.)

Bir erkek veya bir kadın üzerinde rızası olmaksızın sterilizasyon yapan kimse iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Fiil erkeğin veya kadının ölümüne veya bedeni bir zararına sebep olmuşsa fail ayrıca 452 nci ve 456 ncı maddeler hükümlerine göre cezalandırılır. Eğer bu fiil sterilizasyon ameliyatı yapma yetkisi olmayan bir kimse tarafından yapılırsa ceza üçte bir oranında artırılır.

Sterilizasyon ameliyatı yapma yetkisi olmayan bir kimsenin, kişinin rızasıyla sterilizasyon ameliyatı yapması halinde faile bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir. Fiil kişinin ölümüne veya bedeni bir zarara sebep olmuşsa fail ayrıca 452 nci ve 456 ncı maddeler hükümlerine göre cezalandırılır.

Madde 472 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

4 inci madde dışında bu fasılda yazılı olan fiiller kendisinin veya akrabasının şeref ve namusunu kurtarmak için işlenmiş ise verilecek ceza yarıdan üçte ikiye kadar indirilir.

(İkinci fıkra mülga : 24/5/1983 - 2727/13 md.)**BEŞİNCİ FASIL**

Çocukları veya kendilerini idareye muktedit olmayanları veya tehlikede bulunanları kendi haline terketmek cürümler

Madde 473 - Her kim muhafazası kendisine ait olan on iki yaşından aşağı bir sabiyi veya müptela olduğu akıl veya beden hastalığından dolayı kendisini idare edemiyen bir kimseyi kasten kendi başına terkeder ise üç aydan otuz aya kadar hapse mahkûm olur.

Eğer bu terk fiilinden o kimsenin vücuduna veya sıhhatına büyük bir zarar gelmiş veya akli teşevvüşe uğramış ise failin cezası beş seneye ve telef vukua gelmiş ise on seneye kadar ağır haptistir.

Madde 474 – Aşağıda gösterilen hallerden biri varsa yukarki maddede yazılı cezalar üçte bir miktarı çoğaltılır. Bu haller:

1 - Terkolunan mahallin insandan hali bulunması,

2 - Bir şahsın kendi meşru evladını veya kendinden olduğunu ikrar eylediği çocuğunu veya evlatlığa kabul ettiği bir çocuğu veya bunların o kimseyi terketmiş olması,

dır.

Madde 475 – Yukarıdaki maddelerde gösterilen terk fiileri kendisinin veya karısının veya anasının veya evlat ve ahfadının veya kız kardeşinin namusunu kurtarmak için doğumundan henüz beş gün geçmemiş gayri meşru bir çocuk aleyhine işlenmiş olursa fail hakkında mezkûr maddelerde yazılı cezalar altıda birden üçte bire kadar indirilir.

Madde 476 – Bir kimse yedi yaşından aşağı bir sabiyi veya müptela olduğu akıl veya beden hastalığından dolayı kendini idare edemiyen bir kimseyi terkedilmiş bulupta derhal ait olduğu daireye veya Hükümet memurlarına malûmat vermekte ihmal ederse beş liradan elli liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Bir mecruha veya sair tehlikede bulunan bir kimseye yahut ölü veya ölüye benzer bir cesede tesadüf edip te mümkün olan yardımı yapmakta veya derhal ait olduğu daireye veya Hükümet memurlarına malûmat vermekte ihmal eden kimse hakkında dahi aynı ceza tertip olunur.

ALTINCI FASIL

Terbiye ve inzibat vasıtalarının suiistimali ve aile efradına karşı fena muamele

Madde 477 – Her kim idaresi altında bulunan veya büyütme, okutmak, bakmak, muhafaza etmek veyahut bir meslek ve sanatı öğretmek için kendisine tevdi olunan şahsın üzerinde haiz olduğu terbiye hakkını veya itaat ettirmek salâhiyetini suiistimal ile o şahsın sıhhatinin muhtel veya bir tehlikeye maruz olmasına sebep olursa on sekiz aya kadar hapsedilir.

Madde 478 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Yukarıki maddede beyan olunan haller haricinde ailesiyle birlikte yaşayan on iki yaşından aşağı bir çocuğa veya aile efradından birine rahim ve şefkatle kabili telif olmayacak surette fena muamelelerde bulunan şahıs otuz aya kadar hapsedilir.

Bu fena muamele neseben ve sıhren usul ve fûrudan biri aleyhine vaki olursa ceza üç aydan üç seneye kadardır.

Bu muameleyi karı kocadan biri öbürü aleyhine yapmış ise takibat icrası mutazarrırın şikayetine bağlıdır. Mutazarrır küçük ise evlenmeden evvel üzerine hakkı velayet veya vesayeti olanlar da şikayette bulunabilir.

Madde 479 – Geçen iki maddede beyan olunan ahvalde mahkûmiyetin neticesi olmak üzere fiil usulden biri tarafından yapılmış, ise aleyhinde cürüm işlenen kimsenin şahsı ve emvali üzerinde velayeti itibariyle haiz olduğu bilcümle kanuni hakların ziyana ve eğer cürüm vasi tarafından irtikap edilmiş ise vesayetten azliyle beraber vesayete taallük eden bütün diğer vazâifin refine dair karar vermek mahkemenin takdirine bağlıdır.

YEDİNCİ FASIL

*Hakaret ve sövme cürümleri***Madde 480 – (Değişik: 11/5/1988 - 3445/3. md.)**

Her kim, toplu veya dağılık ikiden ziyade kimse ile ihtilat ederek diğer bir şahıs hakkında bir madde mahsusaya tayin ve isnadı suretiyle halkın hakaret ve husumetine maruz kılacak yahut namus ve haysiyetine dokunacak bir fiil isnat ederse, üç aydan üç seneye kadar hapis ve yüzbin liradan birmilyon liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Bu fiil, kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda yahut kendisine hitaben yazılıp gönderilmiş bir mektup; telgraf, resim veya herhangi bir yazı veya telefonla işlenirse, failin göreceği ceza dört aydan üç seneye kadar hapis ve yüzellibin liradan birmilyonbeşyüzbin liraya kadar ağır para cezasıdır.

Kendisine tecavüz olunan kimsenin huzuruyla beraber alenen vaki olursa, ceza beş aydan üç seneye kadar hapis ve ikiyüzbin liradan ikimilyon liraya kadar ağır para cezasıdır.

Bu cürüm, umuma neşir veya teşhir olunmuş yazı veya resim veya sair neşir vasıtası ile irtikap olunmuş ise, failin göreceği ceza altı aydan üç seneye kadar hapis ve üçmilyon liradan yirmibeşmilyon liraya kadar ağır para cezasıdır.

Madde 480/a – (Ek : 6/6/1991 - 3756/11 md.)

Bu Kanunun 158, 159, 268 ve 480 inci maddelerinde yazılı hakaret suçları tahrif edilmiş vesikaya dayanılmak suretiyle işlendiği takdirde, failere yukarıdaki maddelerde yazılı cezalara ilaveten ikimilyon liradan beşmilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Madde 481 – (Değişik: 29/11/1960 - 144/1 md.)

Geçen maddede beyan olunan cürümün faili beraat etmek için isnat ettiği fiilin sıhhatini veya şayi veya mütevatır olduğunu ispat etmek isterse bu iddiası kabul olunmaz.

Ancak isnat edilen fiilin hakikat olduğunu ispat talebi:

1 - Tecavüz olunan şahıs bir memur veya kamu hizmeti gören bir kimse olup da 266, 267 ve 268 inci maddelerde beyan olunan haller müstesna olmak üzere isnat olunan fiil icra ettiği memuriyete veya gördüğü kamu hizmetine taallük eylediği,

2 - Isnat olunan fiilden dolayı tecavüz olunan şahıs hakkında kovuşturma icrasına başlanmış olduğu,

3 - Isnat edilen fiilin ispatında kamu yararı bulunduğu mahkemece karar verildiği,

4 - Müşteki ikame ettiği davadan dolayı icra kılınan yargılamayı kendisine isnat olunan fiilin sıhhat ve ademi sıhhatına dahi teşmil etmeyi açık olarak bizzat talep eylediği, takdirde kabul olunur.

Hakikati maddenin ispatı talebi, müşteki özel bir soruşturma veya yargılama usulüne tabi veya başka bir mercide yargılanması gereken bir kimse olsa dahi, hakaret davasına bakan mahkemece kabul ve tetkik olunur.

İspat talebinin kabulüne karar verilmesini müteakip 15 gün içinde bu talepte ilgili bütün deliller ikame ve varsa vesikaların asıl veya suretleri mahkemeye tevdi olunur.

İkame ve ibraz olunan delil ve vesikalar beş gün içinde mukabil delillerini ikame ve vesikalarını ibraz etmek üzere müştekiye ve Cumhuriyet Savcısına tebliğ olunur.

Taraflar bu suretle iddia ve delillerini bildirdikten sonra mahkeme duruşma için en yakın bir gün tayin eder. Zaruret olmadıkça müteakip talikler bir haftayı geçemez.

İsnat ispat olunur veya bundan dolayı isnatda bulunan şahıs mahküm edilirse sanık hakkında dava ve ceza düşer.

(Değişik: 11/5/1988 - 3445/4. md.) Isnat, ispat olunmadığı takdirde faille 480 inci maddede yazılı para cezaları on misli, şahsi hürriyeti bağlayıcı cezalar yarısı oranında artırılarak hükümlenir.

(Değişik: 11/5/1988 - 3445/4.md.) İptal: Ana. Mah'nin 19/9/1991 tarih ve E.1991/2, K.1991/30 sayılı Kararıyla.)

Şu kadar ki, bu maddedeki istisnaların uygulanması için tecavüzün aşağıdaki maddede bildirilen cürmü teşkil etmemesi icap eder.

İspat iddiası, yasama organları üyeleri seçimlerinde oy verme gününden önceki 30 gün içinde kabul olunmaz.

Madde 482 – (Değişik: 11/5/1988 - 3445/5. md.)

Her kim, toplu veya dağınık ikiden ziyade kimse ile ihtilat ederek her ne suretle olursa olsun bir kimsenin namus veya şöhret veya vakar ve haysiyetine taarruz eylerse üç aya kadar hapis ve ellibin liradan beşyüzbin liraya kadar ağır para cezasıyla mahküm olur.

Bu fiil, kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda yahut kendisine hitap edilen veya hitap edildiği anlaşılan telgraf, telefon, mektup, resim veya herhangi bir yazı vasıtasıyla işlenirse, failin göreceği ceza onbeş günden dört aya kadar hapis ve yüzbin liradan birmilyon liraya kadar ağır para cezasıdır.

Kendisine tecavüz olunan kimsenin huzuriyle beraber alenen vaki olursa ceza bir aydan altı aya kadar hapis ve yüzellibin liradan birmilyonbeşyüzbin liraya kadar ağır para cezasıdır.

Fiil, 480 inci maddenin dördüncü fıkrasında beyan olunan vasıtalardan biriyle işlenirse failin göreceği ceza üç aydan bir seneye kadar hapis ve ikimilyon liradan onbeşmilyon liraya kadar ağır para cezasıdır.

Madde 483 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Yukarıki maddede beyan olunan cürüm noter gibi usulü dairesinde hidematı ammeden biri ile muvazzaf bulunan şahıslardan birinin huzurunda ve ifa ettiği memuriyetten dolayı işlenmiş olursa fail hakkında altı aya kadar hapis cezası hükmolunur.

Adli veya siyasi veya mülki veya askeri bir heyet veya siyasi bir parti yahut amme menfaatine hadim bir cemiyet veya müesseseye tecavüz ve hakarete bulunanlar, fiillerinin mahiyetine göre 480 veya 482 inci maddelerde yazılı cezalarla cezalandırılırlar.

Madde 484 – Geçen maddelerde beyan olunan cürümlerin irtikabında kendine tecavüz olunan kimsenin ismi sarahaten zikredilmemiş veya isnat üstü kapalı geçirilmiş olsa bile eğer mahiyetinde ve müddeinin şahsına matufiyetide tereddüt edilemeyecek derecede karineler varsa hem ismi zikredilmiş hem de azviyat tasrih kılınmış gibi muamele olunur.

Madde 485 – Kendisine tecavüz olunan şahıs 480 ve 482 nci maddelerde yazılı cürümlere kendi haksız hareketiyle sebebiyet vermiş ise failin cezası üçte birden üçte ikiye kadar azaltılır.

Eğer iki taraf karşılıklı olarak birbirini tahkir etmiş bulunursa mahkeme icabına göre iki taraf veya hangi tarafın sebebiyet verdiğini nazara alarak yalnız biri hakkında cezayı iskat edebilir.

Şahsı hakkında şiddet kullanılmasından dolayı hakaret eden kimsenin hareketi cezayı müstelzim değildir.

Madde 486 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Tarafların veya vekil, müdafî, müşavir yahut kanuni mümessillerinin bir dava hakkında kaza mercilerine verdikleri dilekçe, layiha veya sair evrakın yahut yaptıkları iddia ve müdafaaların ihtiva ettiği hakareti mutazammın yazı ve sözlerinden dolayı takibat yapılmaz.

Dava ile ilgili olmıyan ve ilgili olduğu takdirde dahi iddia ve müdafaa hududunu aşan hakareti mutazammın yazı ve sözler yukarkı fıkra hükmünden hariçtir.

Birinci fıkrada yazılı hallerde salahiyyetli kaza mercilerince kanunen muayyen olan inzıbatî tedbirlerden maada tecavüze uğrayanın talebi üzerine tazminata hükmedilebileceği gibi hakareti mutazammın yazı ve sözlerin evrak ve zabıtlardan kısmen veya tamamen kaldırılmasına da karar verilebilir.

Madde 487 – Bu fasılda beyan olunan cürümlerden birinin irtikabından dolayı hüküm sudurunda mahkeme cürmün icrasına vasıta olan yazı ve resim ve sairenin müsaderesini ve ortadan kaldırılmasını emreder. Ortadan kaldırılamıyan yazılar üzerine fıkraî hükmiyeyi tahşiye eyler.

Masarifî mahkûm tarafından tesviye olunmak üzere müştekinin talebiyle hüküm hulasası mahkeme tarafından tayin olunacak nihayet üç gazetede bir veya iki defa neşrolunur.

Madde 488 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bu fasılda beyan olunan cürümlerden dolayı takibat icrası kendisine tecavüz olunan şahıs tarafından şikayetname verilmesine bağlıdır.

Eğer kendisine tecavüz olunan kimse şikayetname vermezden evvel vefat eder veya bu cürümler ölmüş bir adamın hatırasına karşı irtikab olunursa bundan dolayı müteveffanın karısı ve usul ve furuu veya kardeş ve kız kardeşleri ve usul ve furuu derecesinde sıhri akrabası ve doğrudan doğruya veresesî bulunan kimseler tarafından şikayetname verilebilir.

Adli veya siyasi veya mülki veya askeri bir heyet veya siyasi bir parti, yahut amme menfaatine hadim bir cemiyet veya müessese aleyhinde vukubulan tecavüz ve hakaret fiillerinden dolayı takibat yapılması heyet reislerinin veya parti veya cemiyet mümessillerinin taleplerine bağlıdır.

Madde 489 – Davacının hüküm katileşinceye kadar davasından vazgeçmesi ile hukuku amme davası sakıt olur.

Madde 490 – (Değişik: 29/6/1938 - 3531/1 md.)

Bu fasılda beyan olunan cürümlerden dolayı açılacak dava altı ay geçmesile ortadan kalkar.

ONUNCU BAP
Mal aleyhinde cürümler

BİRİNCİ FASIL
Hırsızlık

Madde 491 – (Değişik : 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, diğerinin taşınabilir malını rızası olmaksızın faydalanmak için bulunduğu yerden alırsa altı aydan üç seneye kadar hapsolunur.

(Ek : 6/6/1991 - 3756/12 md.) Ekonomik bir değer taşıyan her türlü enerji de taşınabilir mal sayılır.

Hırsızlık:

1. Resmî dairelerde ve evrak mahzenlerinde bulunan, Devlete ait mal ve evrak veya umumi müesseselerde muhafaza olunan yahut diğer mahallerde bulunup menafii umuma ait olan eşya hakkında vukubulursa;
2. Adet muktezası olarak yahut tahsis ve istimalleri itibarıyla umumun tekafülü altında bulunan eşya hakkında işlenirse;
3. Hırsızla malı çalınan arasında hizmet veya bir iş yapmak veya bir yerde muvakkat olsun birlikte oturmak yahut karşılıklı nezaket icaplarından ileri gelen itimadı suiistimal neticesi olarak sıyanetine terk ve tevdi olunmuş eşya hakkında işlenirse;
4. Gündüzün bir bina içinde veya duvarla çevrilen müştemilatına girilerek işlenirse;
5. Mandıra, ağıl gibi hayvanata mahsus yerlerde bulunan yahut lüzumuna göre açık yerlerde veya kırlarda bırakılan ve haklarında 492 nci maddenin 9 uncu fıkrasının tatbiki mümkün olmayan hayvanları bu yerden almak suretiyle işlenirse; cezası bir seneden beş seneye kadar haptir.

Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut suçun işleminde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse cezanın aşağı haddi iki sene haptir.

Madde 492 – (Değişik : 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Hırsızlık:

1. Geceleyin bir bina içinde yahut sükunata mahsus bir yerde veya müştemilatında işlenirse;
2. Kanunen veya Hükümetin emri ile resmen mühür altına alınmış şeyler hakkında işlenirse;
3. Çalınan şey umumi bir felaket ve musibetin tesir ve neticesini gidermek veya hafifletmek maksadiyle hazırlanmış eşya hakkında olur yahut umumi musibet veya heyacandan yahut mal sahibinin uğradığı hususi bir felaketten mütevellit kolaylıktan istifade suretiyle yapılırsa;

4. Mezarlıkların veya mahfuz mezarların muhafaza veya tezyini için konulmuş yahut cesetle gömülmüş eşya hakkında işlenirse;

5. İbadet olunan yerde mabede ait eşya hakkında işlenirse;

6. Her nevi nakil vasıtaları içinde seyahat eden yolcuların eşya ve parası hakkında yahut umuma mahsus nakliye vasıtalarını işletmekte bulunan idarelerin dairelerinde veya istasyon ve iskele ve meydanlarında veya mabetlerin içinde yapılırsa;

7. Yankesicilik suretiyle işlenirse;

8. Ormanlarda kesilmiş odunlar ve istif edilmiş kereste ve ağaçlar ve sair yerlerde koparılmış veya biçilmiş ve lüzumuna göre açıkta bırakılmış olan mahsuller ve tarlalarda bırakılmış ziraat aletleri hakkında işlenirse;

9. Meskün bir hanenin doğrudan doğruya müstemilatından olan veya duvarla çevrilmiş bulunan yerlerindeki hayvan hakkında işlenirse;

Suçlu iki seneden beş seneye kadar hapsolunur.

(Ek fıkralar: 28/9/19 - 1490/13 md.)

Hırsızlık enerji naklini veya haberleşme tesislerinin irtibatını sağlayan tel, kablo veya benzeri iletkenler hakkında işlenirse fail üç seneden beş seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut suçun işlenmesinde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse cezanın yukarı haddi verilir.

Madde 493 – (Değişik : 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Hırsızlık:

1 - Hırsızlığı işlemek veya çalınmış malı başka yere kaldırmak için duvar, kapı, pencere, demir parmaklık, kasa ve sandık gibi şahısları veya malları muhafaza için sağlam maddelerle ve muhkem surette yapılmış şeyleri yıkmak, devirmek, kırmak, delmek veya mahvetmek veyahut suni vasıtalarla veya şahsi çeviklik sayesinde bertaraf edilebilen maniaları kaldırarak veya aşarak hane ve sair yerlere girmek suretiyle işlenirse;

2. Cürmü işlemek veya çalınmış eşyayı başka yere kaldırmak için taklit anahtar yahut sair aletler kullanarak veya sahibinin terk veya kaybettiği anahtarı elde ederek yahut haksız yere elinde bulundurduğu asıl anahtarla bir kilidi açarak işlenirse;

3. Kıyafet değiştirerek işlenirse;

4. Salahiyeti olmaksızın resmi sıfat takınarak yapılırsa;

(Değişik : 12/6/1979 - 2248/20 md.) Cezası üç seneden sekiz seneye kadar haptir.⁽¹⁾

(Değişik : 6/6/1991 - 3756/13 md.) Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut suçun işlenmesinde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse veya sıvı yahut gaz halindeki yakıtları nakleden boru hatlarından veya bunların depolarından işlenirse cezanın yukarı haddi verilir. Yakıt boru hatlarının yakıtın kaybına yol açacak şekilde delinmiş veya tahrip edilmiş olması halinde fiil tamamlanmış sayılır.

Madde 494 – (Değişik: 6/6/1991 - 3756/14 md.)

Hırsızlık;

1. Geçici olarak kısa bir süre kullanılıp zilyedine iade edilen veya zilyedin kolaylıkla bulabileceği bir yere bırakılan veya iade edilmek üzere alındığı açıkça anlaşılabilir ve ücret karşılığı yük ve yolcu taşımacılığına tahsis edilmiş olmayan özel bir ulaşım aracı,

(1) Kanunun sonunda ki "765 sayılı Ana Kanuna İşlenemiyen Hükümler" bölümünün 4 üncü sırasında yer alan 12/6/1979 tarihli ve 2248 sayılı Kanunun geçici maddesine bakınız.

2. Failin müşterek veya iştirak halinde mülkiyetine sahip olduğu mal,
 3. Zaruret haline ulaşmayan ağır ve acil bir ihtiyacı karşılamak için bir mal,
 4. Hasadı veya bozumu yapılmış veya mahsulü toplanmış olmakla beraber henüz tamamı ile kaldırılmamış olan tarladaki başaklar veya bağ kütüklerinde yahut ağaçlarda kalmış mahsuller,
- Hakkında işlenirse,faile iki aydan bir yıla kadar hapis cezası verilir.
Yukarıdaki bentlerde yazılı hallerde cürmün kovuşturulması şikayete bağlıdır.

İKİNCİ FASIL

Yağma ve yol kesmek ve adam kaldırmak

Madde 495 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

(Değişik: 28/9/19 - 1490/14 md.) Her kim,menkul bir malın zilyedini veya cürüm mahallinde bulunan bir başkasını cebir ve şiddet kullanarak veya şahsen veya malen büyük bir tehlikeye düşüreceği beyanı ile tehdit ederek o malı teslim etmeye yahut o malın kendi tarafından zaptına karşı süküt etmeye mecbur kılsa on seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Bir malın yağması esnasında veya akabinde fiili icra veya itmam etmek veya malı kaçırmak yahut kendisini veya şerikini cezadan kurtarmak için mal sahibine veya vaka mahalline gelen başkasına karşı cebir ve şiddet veya tehdit icra eden kimse hakkında da aynı ceza hükmolunur.

Madde 496 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/15 md.)

Her kim, bir kimseyi cebir ve şiddet kullanarak veya şahsen veya malen büyük bir tehlikeye düşüreceği beyanı ile tehdit ederek o kimsenin yahut başkasının zararına hukukça hükmü haiz bir senedi vermeye veya imza etmeye yahut koparıp mahvetmeye mecbur bırakılırsa on seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 497 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

(Değişik: 28/9/19 - 1490/16 md.) Yukarıdaki maddelerde beyan olunan cürümler, geceleyin veya silah ile tehdit ederek işlenirse onbeş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Bu fiiller, yol kesmek suretiyle veya içlerinden velev birisi görünür şekilde silahlı bulunan ikiden ziyade kimseler yahut kıyafetini tebdil etmiş olan şahıslar tarafından işlenirse ağır hapis cezası 20 seneden aşağı olamaz.

Madde 498 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/17 md.)

Bir kimse, her ne suretle olursa olsun hayat veya ırz veya mal hakkında büyük bir zararla korkutularak yahut Hükümet tarafından verilmiş gibi emir göstererek başkasını para veya eşya veya hukukça hükmü haiz bir senet göndermeye veya bir mahalle koymaya veya bunların kendi eline geçmesini temin etmeye mecbur kılsa onbeş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 499 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/18 md.)

Her kim, para veya eşya veya hukukça hükmü haiz bir senet almak için bir kimseyi hapseder yahut dağa veya tenha bir mahalle kaldırırsa, maksadına nail olmamış ise onbeş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.Maksadına nail olmuş ise cezanın yukarı haddi hükmolunur.

(Değişik: 21/11/1990 - 3679/24 md.) Her kim, birinci fıkrada gösterilen fiili siyasi veya sosyal maksatlarla veya resmi makamları bir işi yapmaya veya yapmamaya icbar için işlerse müebbet ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 500 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/19 md.)

Her kim, 64 ve 65 inci maddelerde beyan olunan ahvalin maadasında evvelce Hükümete haber vermeksizin adam kaldırma cürmünden maksud olan şeyi elde etmek için şifahi veya tahriri muhabere naklederse üç seneden beş seneye kadar hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 501 – Bir şahsın herhangi bir vasıta ile kendini bildiyecek veya müdafaa edemeyecek hale getirilmesi dahi hırsızlık cürmünden cebir ve şiddet sayılır.

Madde 502 – Ceza Kanununun tatbikatında gece vakti, güneş batmasından bir saat sonra başlar ve güneş doğmasından bir saat evvele kadar devam eder.

ÜÇÜNÇÜ FASIL
Dolandırıcılık ve iflas

Madde 503 – (Değişik: 21/11/1990 - 3679/25 md.)

Bir kişiyi kandırabilecek nitelikte hile ve desiseler yaparak hataya düşürüp onun veya başkasının zararına, kendisine veya başkasına haksız bir menfaat sağlayan kişiye bir yıldan üç yıla kadar hapis ve sağladığı haksız menfaatin bir misli kadar ağır para cezası verilir.

Fiili, mağdurda esasen var olan hatadan, hile ve desise kullanmak suretiyle yararlanarak gerçekleştiren kişi hakkında da birinci fıkrada yazılı ceza uygulanır.

Madde 504 – (Değişik : 21/11/1990 - 3679/26 md)

Yukarıdaki maddede belirtilen dolandırıcılık suçu;

1. Banka veya diğer kredi kurumlarınca tahsis edilmemesi gereken bir kredinin açılmasını sağlamak maksadıyla,
2. Sigorta bedelini almak maksadıyla,
3. Posta, Telgraf ve Telefon İşletmesinin haberleşme araçlarını veya banka veya kredi kurumlarını veya herhangi bir kamu kurum ve kuruluşunu vasıta olarak kullanmak suretiyle,

4. Yurt dışında iş bulmak, ikamet izni veya vize almak bahanesiyle,

5. Bir kimseyi içinde bulunduğu tehlikeli veya zor durumdan kurtarmak bahanesiyle,

6. Bir kimseyi askerlikten tamamen veya kısmen kurtarmak bahanesiyle,

7. Kamu kurum ve kuruluşlarının veya kamu yararına çalışan hayır kurumlarının zararına olarak,

8. Meslek ve görevlerini yaptıkları sırada avukatlar, dava vekilleri, vekiller veya kurum yöneticileri tarafından,

İşlenirse, faili iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis ve sağladığı haksız menfaatin iki misli kadar ağır para cezası verilir. Suçun işlenmesinde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse hapis cezasının asgari haddi üç yıl ağır haptir.

Madde 505 – Her kim, kendisinin yahut başkasının menfaetine olarak bir sabi veya mahcurun veya ehil olmayan kimsenin ihtiyaçlarını veya heveslerini veya tecrübesizliğini suistimal ile onlardan birinin veya aharının mazarratına hukukça hükmü havi bir senet alırsa veren şahsın hukuki ehliyeti haiz olmamasından dolayı bu senet hükümsüz sayılmakla beraber faili bir seneden beş seneye kadar hapis olunur ve yüz liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdi alınır.

Madde 506 – (Değişik : 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Hileli müflisler hakkında iki seneden beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 507 – (Değişik : 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Taksiratlı müflisler bir aydan iki seneye kadar hapsolunur.

DÖRDÜNCÜ FASIL
Emniyeti suistimal

Madde 508 – (Değişik : 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Her kim başkasına ait olupta iade veya muayyen bir suretle istimal etmek üzere kendisine tevdi veya her ne namla olursa olsun teslim olunan bir şeyi ken-

disinin veya başkasının menfaatine olarak satar veya rehnedir veya sarf ve istihlak eder yahut ketim ve inkar eyler veyahut tahvil ve tağyir ederse mutazzarrır olan kimsenin şikayeti üzerine iki aydan iki seneye kadar hapis ve elli liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasiyle cezalandırılır.

Madde 509 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Bir kimse iade veya muayyen bir suretle istimal etmek üzere kendisine tevdi olunan imzalı ve yazısız bir kağıda sahibinin zararına olarak hukukça hükmü haiz bir muamele yazar veya yazdırır yahut elinde bedelsiz olarak kalmış olan bir senedi istimal ederse mutazzarrır olan kimsenin şikayeti üzerine üç aydan üç seneye kadar hapis ve yüz elli liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasına mahküm olur.

Bu imzalı ve yazısız kağıd esasen kendisine tevdi ve teslim olunmayıp da bertakrib ele geçirecek birinci fıkradaki cürmü işlemiş ise altıncı babın üçüncü ve dördüncü fasıllarında beyan olunan ahkama göre ceza verilir.

Madde 510 – Geçen iki maddede yazılı cürümler meslek ve sanat veya ticaret veya hizmet sebebiyle veya emanetçi sıfatiyle veyahut idare etmek için kendisine tevdi olunan veya teminat olarak teslim edilen şeyler üzerinde yapılırsa faili hakkında bir seneden beş seneye kadar hapis cezası tertip olunur ve şikayetname itasına hacet kalmaksızın takibat yapılır.

Madde 511 – 1 - Kaybolmuş bir şeyi bulup ta bulunmuş eşyanın mülkiyetini iktisap hakkında Kanunu Medenide yazılı ahkama riayet etmeksizin temellük iddiasına kıyam eyliyen,

2 - Başkasına ait olup ta bir hata veya tesadüf neticesi olarak eline geçen bir malda mülkiyet iddia eden,

Kimseler mutazzarrırın şikayeti üzerine bir seneye kadar hapse ve yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahküm olur.

Eğer mücrimin bu eşya sahibi kim olduğunu bildiği tahakkuk ederse ceza iki seneye kadar uzar.

BEŞİNCİ FASIL

Eşyayı cürmiyeyi satın almak ve saklamak

Madde 512 – (Değişik : 8/6/1933 - 2275/1 md)

Her kim 296 ncı maddede beyan olunan haller haricinde kendisi cürmün irtikabına iştirak etmeksizin bir cürümden hasıl olan para veya sair eşyayı bilerek kabul eder veya saklar yahut satın alır yahut her ne suretle olursa olsun kabul etmek ve saklamak ve satmak hususlarında tavassut eylerse üç seneye kadar hapis ve beş yüz liraya kadar para cezasiyle cezalandırılır. Şu kadar ki tayin edilecek ceza asıl fiil için verilecek cezanın üçte birini geçemez.

Eğer fail bu fiili itiyat etmiş takımından ise bir seneden aşağı olmamak üzere muvakkat sürgün cezasıyla beraber yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasına mahküm edilir ⁽¹⁾

(1) Bu maddedeki sürgün cezası, 13/7/1965 tarih ve 647 sayılı Kanunun geçici 2. maddesiyle kaldırılmıştır.

ALTINCI FASIL
Hakkı olmayan yerlere tecavüz

Madde 513 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, başkasının mutasarrıf olduğu emlak ve araziyi tamamen veya kısmen zapt ve tasarruf etmek veya bunlardan intifa eylemek için o arazi ve emlakın hudutlarını değiştirir veya bozarsa iki aydan iki seneye kadar haps olunur ve 150 liradan 1000 liraya kadar ağır para cezası alınır.

Köy hükmi şahsiyetine ait olduğunu veya öteden beri köylünün müşterek istifadesine terkedilmiş bulunduğunu bilerek mera, harman yeri, yol ve sulak gibi gayrimenkulleri kısmen veya tamamen zapt ve tasarruf eden veya sürüp eken kimse hakkında birinci fıkrada yazılı cezalar tatbik olunur.

Hakkı olmayan bir menfaat elde etmek için umumi veya hususi suların mecrasını değiştiren kimse hakkında da aynı ceza hükmolünür.

Madde 514 – Yukarıki maddede beyan olunan fiiller, şahıslara karşı cebir ve şiddet veya tehdit ile veya içlerinden velev birisi silahlı olmasa bile on kişiden fazla şahıslar tarafından işlenmiş ise ceza bir seneden beş seneye kadar hapis ve yüz liradan aşağı olmamak üzere ağır cezayı nakdidir.

Madde 515 – Şahıslara karşı cebir ve şiddet kullanarak bir şahsın emlak ve arazisinden istifadesine mani olan kimse bir seneye kadar hapis ve on beş liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Eğer bu cürüm, içlerinden velev birisi silahlı olan bir kaç kişi yahut silahlı olmasa bile on kişiden fazla şahıslar tarafından ika olunursa ceza bir seneden üç seneye kadar hapis ve elli liradan yüz liraya kadar ağır cezayı nakdidir.

YEDİNCİ FASIL
Nası izrar

Madde 516 – (Değişik: 7/6/1979 - 2245/12 md.)

Bir kimse her ne şekilde olursa olsun diğer bir kimsenin taşınır veya taşınmaz malını yıkar veya yok eder veya bozar ya da bunlara zarar verirse zarar görenin şikayeti üzerine bir yıldan üç yıla kadar hapis ve bin liradan üçbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Eylem:

1. Görevinden ötürü oç almak amacıyla bir memurun zararına,
2. Kişilere karşı şiddet kullanarak veya 493 ncü maddenin birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen araçlardan biri ile,
3. Kamuya ait veya kamu hizmetine veya bir din ve mezhebin ibadetine ayrılmış yapılara veya bunların eklentilerine veya taşınır nitelikteki eşya veya parçalarına ya da askeri yapılar, depolar, tersaneler, fabrikalar, gemiler ya da anıtlar veya heykeller veya eski yapıtlar veya mezarlık ve eklentileri,
4. Setler ya da felaketslere karşı kamunun korunması amacıyla yapılmış koruma araçları ve diğer yapı ya da bir kamu hizmetine ayrılan gereçler ve işareetler,
5. Kanal veya sulamaya ait her türlü doğal veya yapay su yatakları ve bu tür diğer yapılar,
6. Dikilmiş bağ çubukları veya meyveli ağaç veya fidanlar ile gezi yerleri veya alanlardaki ağaçlar,

7. Yakıcı veya patlayıcı maddeler kullanılarak motorlu taşıt araçları,

Üzerinde işlenirse failin göreceği ceza, eylemin özelliğine veya meydana gelen tehlikenin veya zararın ağırlığına veya yıkılan veya bozulan veya zarar verilen şeyin önemine veya değerine göre bir yıldan yedi yıla kadar hapis ve üçbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezasıdır. Ancak, 7 nci bentteki halde hapis cezası üç yıldan az olamaz.

Bu eylemler hakkında kovuşturma yapılması şikayete bağlı değildir.

Madde 517 – (Değişik: 7/6/1979 - 2245/13 md.)

Yukarıdaki maddede belirtilen eylemler Hükümete karşı şiddet veya karşı gelme amacı ya da beş ve daha çok kişinin birleşmesiyle işlenirse, eyleme katılanlar hakkında verilen ceza birinci fıkradaki hallerde üçte bir, ikinci fıkradaki hallerde ise yarı oranında artırılır.

Bu hallerde kamu adına kovuşturma yapılır.

Madde 518 – (Değişik: 11/6/1936 - 3038/1 md.)

Her kim bigayrihakkın başkasının arazisine veya bağ ve bahçesine hayvan sokarak veya orada bırakarak bir zarar ika ederse mutazarrın şikayeti üzerine bu faslın birinci maddesinin ilk fıkrası hükmüne tevfikan ceza görür.

Fail yalnız otlatmak maksadile ahırın arazisine hayvan sokmuş veya girmesine göz yummuş ise diğer tarafın şikayeti üzerine göreceği ceza üç aya kadar hapis ve elli liraya kadar ağır para cezasıdır.

Kayıdsızlık ve teseyyüp eserile bir kimsenin muhrez veya mezru olan arazisine veya bağ ve bahçesine hayvan girmesine sebep olanlar zarar görenin şikayeti üzerine on beş günden bir aya kadar hafif hapse veya on liradan otuz beş liraya kadar hafif para cezasına mahkûm olur.

Madde 519 – (Değişik: 8/6/1933 - 2275/1 md.)

Yukarıdaki maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında yazılı fiillerden tevellüt eden zarar, hayvanı sokan veya girmesine sebep olan şahsa müracaat hakkı olmak üzere hayvan sahibine tazmin ettirilir. Birkaç kimseye ait olarak bir yerde otlatılan hayvanların bir veya bir kaçının yaptıkları zarar birlikte otlayan hayvanların sahiplerine garameten tazmin ettirilir.

Madde 520 – Her kim, başkasının hendek veya sabit çit veya daimi parmaklık ile çevrilmiş olan yerine duhule hakkı olmadığı halde keyfi olarak girer veya bu yerden geçerse sahibinin şikayeti üzerine on beş güne kadar hafif hapse veya on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Bu failin tekerrürü halinde failin göreceği ceza bir aya kadar hafif haptir.

Madde 521 – Her kim, bila mucip başkasına ait olan bir hayvanı öldürür veya işe yaramayacak hale koyarsa sahibinin şikayeti üzerine dört aya kadar hapis ve yüz liraya kadar ağır cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer ika olunan zarar, hafif ise yalnız otuz liraya kadar ağır cezayı nakdi ile iktifa olunabilir.

Eğer hayvanın yalnız kıymetine noksan gelmiş ise hapis cezası bir aya ve cezayı nakdi otuz liraya kadardır.

Tarla ve arazisine kuş veya kümes hayvanları girmiş olan şahıs bunları zarar ika ederken görüpte öldürürse cezaen mesul olmaz.

SEKİZİNCİ FASIL ⁽¹⁾
Karşılıksız Yararlanma

Madde 521/a – (Ek : 6/6/1991 - 3756/16 md.)

Ödeme yeteneği olmadığını bildiği halde;

1. Ücreti karşılığı hizmet veren pansiyon, otel ve han gibi geçici ikamete tahsis edilmiş yerlerde kalan,

2. Ücreti karşılığı hizmette bulunan lokanta ve benzeri yerlerde yiyip içen,

3. Taksi ve benzeri ulaşım araçlarında kendisini bir yerden diğer bir yere taşıtan,

Ve ödemede bulunmayan kimseye onbeş günden üç aya kadar hapis ve borçlu olunan miktarın on katı kadar ağır para cezası verilir.

Bu maddedeki suçların kovuşturması şikayete bağlıdır.

Madde 521/b – (Ek:6/6/1991 - 3756/17 md.)

Ancak bedeli ödendiği takdirde hizmet elde edilebilecek otomatik aletlerden, ödeme yapmadan yararlanan kimseye, fiil daha ağır bir suç oluşturmadığı takdirde onbeş günden üç aya kadar hapis veya yüzbin liradan beşyüzbin liraya kadar ağır para cezası verilir.

DOKUZUNCU FASIL ⁽²⁾

Geçen fasıllar arasında müşterek hükümler

Madde 522 – Onuncu babda beyan olunan cürümlerin işlenmesinde cürmün mevzuu olan şeyin veya ika edilen zararın kıymeti pek fahiş ise mahkeme cürme mahsus olan cezayı yarısına kadar artırır ve eğer hafif ise yarısına ve eğer pek hafif ise üçte birine kadar eksiltir.

Kıymet tayini için cürmün mevzuu olan şeyin yahut vakı zararın cürüm işlendiği zamandaki kıymeti nazarı dikkate alınır. Yoksa failin istihsal eylediği menfaat hesap edilmez.

Eğer fail aynı neviden olan cürümlerden dolayı mükerrer bulunur veya bu babın ikinci faslında yazılı cürümlerden birini işlemiş olursa cezayı tenkise mahal yoktur.

Madde 523 – Bu babın birinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fasıllarında ve 516 ncı maddenin birinci fıkrasında ve 518 ve 519 ve 521 inci maddelerinde beyan olunan cürümlerden birini işleyen kimse kendi hakkında bir güne takibat icrasına başlanmadan evvel aldığı iade eylerse yahut işlenen fiilin mahiyetine ve sair ahvale nazaran red ve iade kabil olmadığı takdirde mutazarrının zararını tamamen tazmin ederse göreceği ceza üçte birden üçte ikiye kadar indirilir.

Eğer bu red ve iade veya tazmin hususi takibat esnasında fakat işin mahkemeye verilmesinden evvel vukubulursa failin göreceği ceza altıda birden üçte bire kadar indirilir.

(Ek : 6/6/1991 - 3756/18 md.) 494 üncü maddenin 2,3 ve 4 numaralı bentleri ile 521 a ve 521 b maddelerinde yazılı cürümlerden dolayı da yukarıdaki fıkralar hükümleri uygulanır.

Madde 524 – (Değişik: 3/2/1937-3112/1 md.)

(Değişik cümle: 6/6/1991 - 3756/19 md.) Bu babın birinci, üçüncü, dördüncü, beşinci ve sekizinci fasıllarında ve 516 ncı maddenin birinci fıkrası ile 518, 519 ve 521 inci maddelerinde beyan olunan cürümler:

(1) Bu fasıl ve başlık, 6/6/1991 tarih ve 3756 sayılı Kanunun 15 inci maddesi ile metne eklenmiştir.

(2) Bu fasıl başlığı, 6/6/1991 tarih ve 3756 sayılı Kanunun 15 inci maddesiyle "Dokuzuncu Fasıllar" olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

1 - Haklarında ayrılık kararı verilmemiş karı kocadan birinin.

2 - Usul ve fûrudan yahut bu derece sıhri akrabadan birinin veya analık, babalık veya evlatlığın,

3 - Faille beraber bir dam altında yaşayan erkek veya kız kardeşin zararına olarak işlenmiş olursa fail hakkında takibat icra olunmaz.

Haklarında ayrılık kararı verilmiş olan karı veya kocanın yahut faille beraber bir dam altında yaşamıyan erkek veya kızkardeşin veya faille beraber bir dam altında yaşamakta olan amca,dayı,hala,teyze,yeğen veya ikinci derecede sıhri akrabanın zararına olarak işlenmiş ise fail hakkında takibat icrası şikayete bağlıdır. Bu takdirde failin göreceği ceza üçte bir miktar azaltılır.

Madde 525 – (Mülga:15/4/1987 -3352/1 md.)⁽¹⁾

ONBİRİNCİ BAP ⁽²⁾
Bilişim Alanında Suçlar

Madde 525/a – (Ek : 6/6/1991 - 3756/21 md.)

Bilgileri otomatik olarak işleme tabi tutmuş bir sistemden,programları, verileri veya diğer herhangi bir unsuru hukuka aykırı olarak ele geçiren kimseye bir yıldan üç yıla kadar hapis ve birmilyon liradan onbeşmilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Bilgileri otomatik işleme tabi tutmuş bir sistemde yer alan bir programı, verileri veya diğer herhangi bir unsuru başkasına zarar vermek üzere kullanan, nakleden veya çoğaltan kimseye de yukarıdaki fıkrada yazılı ceza verilir.

Madde 525/b – (Ek : 6/6/1991 - 3756/22 md.)

Başkasına zarar vermek veya kendisine veya başkasına yarar sağlamak maksadıyla,bilgileri otomatik işleme tabi tutmuş bir sistemi veya verileri veya diğer herhangi bir unsuru kısmen veya tamamen tahrip eden veya değiştiren veya silen veya sistemin işlemesine engel olan veya yanlış biçimde işlemesini sağlayan kimseye iki yıldan altı yıla kadar hapis ve beşmilyon liradan ellimilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Bilgileri otomatik işleme tabi tutmuş bir sistemi kullanarak kendisi veya başkası lehine hukuka aykırı yarar sağlayan kimseye bir yıldan beş yıla kadar hapis ve ikimilyon liradan yirmimilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Madde 525/c – (Ek : 6/6/1991 - 3756/23 md.)

Hukuk alanında delil olarak kullanılmak maksadıyla sahte bir belgeyi oluşturmak için bilgileri otomatik olarak işleme tabi tutan bir sisteme,verileri veya diğer unsurları yerleştiren veya var olan verileri,diğer unsurları tahrif eden kimseye bir yıldan üç yıla kadar,tahrif edilmiş olanları bilerek kullananlara altı aydan iki yıla kadar hapis cezası verilir.

Madde 525/d – (Ek : 6/6/1991 - 3756/24 md.)

525 a ve 525 b maddeleri hükümlerini ihlal eden kişiler hakkında,maddelerde yazılı cezalara ek olarak,meslek icrası sırasında veya icrası dolayısıyla suçun işlendiği bir kamu hizmetinden veya meslek veya sanat veya ticaretten altı aydan üç yıla kadar yasaklanma cezası da verilir.

(1) 15/4/1987 tarih ve 3352 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki "Kanunlarda yer alan, emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulundurma cezası ve tedbiri ile ilgili hükümler yürürlükten kaldırılmıştır." hükmü uyarınca yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu 3352 sayılı Kanun, Kanunlar Külliyyatı Cilt 6, sayfa 6943'te yayımlanmıştır.

(2) Bu bap ve başlık,6/6/1991 tarih ve 3756 sayılı Kanunun 20 nci maddesiyle metne eklenmiştir.

ÜÇÜNCÜ KİTAP

Kabahatlar

BİRİNCİ BAP

Ammenin nizamına müteallik kabahatler

BİRİNCİ FASIL

*Salahiyettar mercilerin emirlerine itaatsizlik***Madde 526 – (Değişik: 28/9/19 - 1490/20 md.)**

(Değişik: 12/6/1979 - 2248/21 md.) Yetkili makamlar tarafından adli işlemler dolayısıyla ya da kamu güvenliği ve kamu düzeni veya genel sağlığın korunması düşüncesiyle kanun ve nizamlara aykırı olmayarak verilen bir buyruğu dinlemeyen veya bu yolda alınmış bir önleme uymayan kimse, eylem ayrı bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan altı aya kadar hafif hapis ve bin liradan üç bin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Şapka iktisası hakkında 6 sayılı Kanunla Türk harflerinin kabul ve tatbikine dair 1353 sayılı Kanunun koyduğu memnuiyet veya mecburiyetlere muhalif hareket edenler iki aydan altı aya kadar hafif hapis veya bin liradan beşbin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 527 – Her kim, bir musibet ve felaket veya karışıklık yahut cürmü meşhut vukuunda makbul bir özüre müstenit olmaksızın lazımgelen hizmet ve yardımı yapmaktan kaçınır yahut vazifesini yaptığı sırada kendisine müracaat eden memurlara lazımgelen malûmat ve tarifati vermekten imtina eylerse otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer vermiş olduğu malûmat ve tarifât hakikata mugayir olursa ceza elli liraya kadar hafif cezayı nakdi veya bir aya kadar hafif haptistir.

Madde 528 – Bir memura vazifesini yaptığı sırada isim ve şöhret veya sıfat ve sanatını ve mesken ve ikametgahını veya doğduğu yeri yahut sair şahsi evsafını beyandan imtina eden şahıs otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur. Ve eğer hakikat hilafında beyanatta bulunursa bir aya kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.

Madde 529 – Her kim, ait olduğu daire tarafından kanuna müsteniden vukubulan memnuiyet hilafı olarak ayin icrasına mahsus mahaller haricinde mezhebi merasim icrasına veyahut umuma mahsus meydanlarda ve yollarda dini ve gayri dini işlere müteallik alaylar tertibine halkı teşvik yahut bunlara riyaset eylerse bir aya kadar hafif hapse veya elli liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer işbu fiilden dolayı halk arasında bir heyecan ve karışıklık çıkarsa fail hakkında yukarıdaki cezaların ikisi birden hükmolunur.

İKİNCİ FASIL

Cürmü haber vermekte zühul

Madde 530 – Hekim, cerrah, ebe yahut sair sıhhiye memurları şahıslar aleyhinde işlenmiş bir cürüm asarını gösteren ahvalde sanatlarının icabettiği yardımı ifa ettikten sonra keyfiyeti adliyeye veya zabıtaya bildirmezler yahut ihbar hususunda teahhur gösterirlerse bu ihbar kendisine yardım ettikleri kimseyi takibata maruz kılacak ahval müstesna olmak üzere otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olurlar.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Meskükata müteallik kabahatlar

Madde 531 – Mecmuu kıymeti yüz kuruştan fazla meskukat veya evrakı nakdiyeyi sahih zanniyle aldıktan sonra bunların kalp ve taklit olduklarına müttali olan kimse üç gün zarfında bunları nereden ve ne suretle aldığını mümkün mertebe tarif ile beraber hükümete teslim etmezse on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 532 – Her kim, Türkiye'de kanunen tedavül etmekte olan meskukatı mukannen kıymetleriyle kabulden imtina eyler ise otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Matbaacılık sanatının icrasına ve matbu evrak neşir ve tevziine ve ilan talikına müteallik kabahatler

Madde 533 – Kanun ve nizamların ahkâmına riayet etmiyerek gerek taş ve gerek hurufat matbaacılığını yapanlar ve mihaniki ve kimyevi vasıta ile bir şeyin bir çok nüshalarını çıkartmaktan ibaret her nevi sanatı icra edenler bir aya kadar hafif hapse ve otuz liradan doksan liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm edilir yahut bu cezaların ikisi birden verilir.

Madde 534 – Her kim, salahiyettar mercüden ruhsat almağa bağlı olan ahvalde ruhsat almaksızın umumi mahalde yahut umumun girebileceği yerlerde matbu evrak veya resim yahut el ile yazılmış evrak satar veya dağıtırsa otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Bunlar hükümetin emriyle toplattırılan evrak kabilinden ise faili bir aya kadar hafif hapse ve beş liradan aşağı olmamak üzere 50 liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 535 – Her kim, umumi bir mahalde veya herkesin girebileceği yerde matbu evrak veya resim yahut el yazılı evrakı satar veya dağıtırken halkın huzur ve rahatını kaçırarak surette haykırır yahut havadis neşir ederse yirmi beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Eğer bu havadis yanlış veya uydurma ise fail bir aya kadar hafif hapse yahut elli liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 536 – (Değişik: 12/6/1979 - 2248/22 md.)

Her kim, belediyeler, köy ihtiyar kurulları veya yasalarla yetkili kılınmış diğer makamlarca önceden ayrılmış ya da oturlan yerler dışında, o yerin en büyük mülkiye amirine yapılacak bir başvuru üzerine ayrılan yerlere, izin almaksızın veya verilen izne aykırı biçimde, basılı olan veya olmayan, elle yapılmış veya yazılmış her türlü resim, yazı ve işaretler veya bunları içeren kağıt, pano, pankart, bant ya da benzerlerini asar veya yapıştırırsa veya izne dayalı olsa bile bu yerleri boyar veya bu yerlere yazı yazar, resim ya da işaret yaparsa, eylem başka bir suç oluştursa bile ayrıca altı aydan bir yıla kadar hafif hapis ve bin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasına çarptırılır.

Bu eylemler yukarıdaki fıkra dışında kalan yerlerde veya kamuya ayrılmış veya kamuya açık veya herkes tarafından görülebilecek yerlerde veya her türlü taşıt araçları veya kamu hizmetlerine ait iletişim araçları veya kamu hizmetine ayrılmış veya özel kişi ve kuruluşlara ait işaret veya levhalar üzerinde işlenirse, eylem başka bir suç oluştursa bile ayrıca bir yıldan iki yıla kadar hafif hapis ve ikibin liradan az olmamak üzere hafif para cezasına çarptırılır.

(Değişik: 7/1/1981 - 2370/17 md.) Yukarıdaki fıkralarda gösterilen eylemler derneklerin veya benzeri kuruluşların veya kanun dışı vücuda getirilen veya kanuna aykırı faaliyetleri sebebiyle kapatılan dernek veya diğer kuruluşların mensupları tarafından veya onların iştirakiyle veya mensup olmasalar bile bu kuruluşların adına veya adları kullanılarak yapıldığı takdirde sözü edilen fıkralardaki cezalar iki katı olarak hükmedilir. Şu kadar ki hafif hapis cezası iki yılı aşamaz.

Yukarıdaki fıkralardaki eylemleri küçüklere veya ceza ehliyeti olmayan kişilere işletenlere yukarıdaki fıkralar uyarınca verilecek cezalar yarısı kadar artırılır.

Yukarıdaki fıkralardaki eylemler, siyasi veya ideolojik olmayan amaçlarla işlenir ve içeriği bakımından bir suç oluşturmazsa yukarıdaki fıkralarda yazılı cezalar onda birine kadar indirilebilir.

(Mülga: 13/11/1996-4209/1 md.)

Bu maddede suç sayılan eylemlerin işlenmesinden dolayı sebebiyet verilen zararların tazminine ayrıca hükümlenir.

Görenek ve geleneklere göre asılacak kağıt, pano, pankart, bant ya da benzerleri bu madde hükümleri dışındadır.

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkındaki Kanun hükümleri saklıdır.

Madde 537 – (Değişik: 7/1/1981 - 2370/18 md.)

Her kim kamu hizmeti gören daire veya kurumlar veya her türlü eğitim ve öğretim kuruluşlarının yetkilileri tarafından duvarlara yapıştırılmış veya özel yerlerine konulmuş basılı olan veya olmayan her türlü belge, resim, el yazısı kağıt veya levhaları buldukları yerlerden çıkarır ya da yırtar veya tahrip eder veya bunları her ne biçimde olursa olsun okunamayacak veya içeriklerinin başka biçimde anlaşılmasına sebebiyet verecek şekillere veya işe yaramayacak hale sokarsa eylem başka bir suç oluşturursa bile ayrıca üç aydan altı aya kadar hafif hapse ve bin liradan az olmamak üzere hafif para cezasına mahkûm edilir.

Kamu hizmetine tahsis edilmiş binaların veya mabetlerin veya anıt, büst ve heykellerin veya 10 sayılı Eserler Kanununda sayılı eski eser niteliğindeki taşınır veya taşınmazların, her türlü eğitim ve öğretim kurumlarının veya öğrencilerin toplu halde oturdukları yurt ve benzeri yerlerin veya bunların eklentilerinin herhangi bir yerine basılı olan veya olmayan, elle yapılmış veya yazılmış her türlü yazı, resim ve işaretleri veya bunları içeren kağıt, pano, pankart, bant ya da benzerlerini yetkili memur ve mercilerin önceden verilmiş yazılı müsaadesi olmaksızın asanlar veya koyanlar yahut bunlardan suç konusu teşkil edenlerin asılmasına veya konulmasına müsaade edenler, eylem başka bir suç oluşturursa bile ayrıca bir yıldan iki yıla kadar hafif hapis ve beşbin liradan az olmamak üzere hafif para cezasına mahkum edilir.

İkinci fıkra kapsamındakilerin herhangi bir yerini her ne suretle olursa olsun boyayanlar veya bunlara yazı veya resim ya da işaret yapanlar, yapıştıranlar hakkında da eylem başka bir suç oluşturursa bile ikinci fıkrada yazılı cezalar uygulanır.

Yukarıdaki fıkralarda gösterilen eylemler derneklerin veya benzeri kuruluşların veya kanun dışı vücuda getirilen veya kanuna aykırı faaliyetleri sebebiyle kapatılan dernek veya diğer kuruluşların mensupları tarafından veya onların iştirakiyle veya mensup olmasalar bile bu kuruluşların adına veya adları kullanılarak yapıldığı takdirde sözü edilen fıkralardaki cezalar iki katı olarak hükmedilir. Şu kadar ki hafif hapis cezası iki yılı aşamaz.

Yukarıdaki fıkralardaki eylemleri küçüklere veya ceza ehliyeti olmayan kişilere işletenlere yukarıdaki fıkralar uyarınca verilecek cezalar yarı oranında artırılarak hükmolunur.

(Mülga: 13/11/1996-4209/1 md.)

Bu maddede suç sayılan eylemlerin işlenmesinden dolayı sebebiyet verilen zararların tazminine resen hükmolunur.

Yukarıdaki fıkralardaki eylemler, siyasal veya ideolojik olmayan amaçlarla işlenir ve içeriği bakımından bir suç oluşturmazsa yukarıdaki fıkralarda yazılı cezalar üç aya kadar indirilebilir.

İkinci ve üçüncü fıkralarda gösterilen fiillerin eserlerini derhal ortadan kaldırmayan ve bunların yok edilmesi için gerekli işlemlere girişmeyen yetkililer hakkında bu Kanunun 230 uncu maddesinde yazılı cezalar uygulanır.

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkındaki Kanun hükümleri saklıdır.

Madde 538 – Her kim, hükümetçe kabul ve tayin olunan suret ve mahallerde efradı ahali tarafından talik olunan evraki asıldığı andan itibaren üç gün geçmeden çıkarır, yahut yırtar veya sair suretle işe yaramayacak bir hale koyarsa on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

BEŞİNCİ FASIL

Ruhsatsız temaşa yerleri ve sair umuma mahsus yerler açmak

Madde 539 – Bir kimse salahiyettar merciden halkın huzur ve rahatını muhafaza zımında vukubulan tenbihata riayet etmiyerek umuma mahsus temaşa ve musabaka yerleri açar, yahut bunları açık tutarsa bir aya kadar hafif hapis cezasına ve on beş liraya kadar hafif hapis cezasına ve on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Tekerrürü halinde cezayı nakdi elli liradan aşağı olamaz.

Madde 540 – Umuma mahsus olan veya umuma açık bulunan yerlerde salahiyettar merciin ruhsatı olmaksızın her nevi oyun ve eğlence tertip eden kimse otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur. Eğer fiil salahiyettar merci tarafından vukubulan men'a muhalif olarak icra edilmiş ise fail bir aya kadar hafif hapis ve elli liraya kadar hafif cezayı nakdiye müstahak olur. **Madde 541** – Açılması salahiyettar merciin müsaadesine mütevakıf olan iş idarehanesi veya herhangi bir taahhüt müessesesini ruhsatsız açanlar otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Tekerrürü halinde bir aya kadar hafif hapis cezası ilave olunur.

Eğer bu müesseseler ruhsat talebinin reddolunmasına rağmen açılmış ise cezayı nakdi yetmiş beş liraya kadar çıkarılır ve bunun tekerrürü halinde cezayı nakdiye iki aya kadar hafif hapis cezası ilave olunur.

Madde 542 – Yukardaki maddede beyan olunan iş idarehanesi veya herhangi bir taahhüt müessesesi müdürü kanunen tayin edilen veya salahiyettar merci tarafından verilen tenbihata muğayir hareket ederse yirmi liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Tekerrürü halinde cezayı nakdiye on beş güne kadar hafif hapis ve bir aya kadar meslek ve sanatın tatili cezaları ilave olunur.

Madde 543 – Her kim olursa olsun tutulacak deftere kayıt etmek veya beyanname veya ihbarname vermek mecburiyeti hakkında nizamın tayin ettiği kaidelere tevfikı hareket etmeksizin ücretle bir kimseye yatacak yer verirse yahut onu pansiyoner olarak kabul ederse on liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Tekerrürü halinde cezayı nakdi otuz liraya kadar hüküm olunur.

Eğer bu hareket, hükümet tarafından vukubulan memnuiyete karşı icra olunursa fail yirmi beş liraya ve tekerrürü halinde on beş liradan doksan liraya kadar hafif cezayı nakdi ile cezalandırılır.

ALTINCI FASIL

*Dilencilik***Madde 544 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)**

Her kim, çalışmaya muktedir olduğu halde dilencilik ederken tutulursa bir haftadan bir aya kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.

Tekerrürü halinde hafif hapis cezası bir aydan aşağı olamaz.

Madde 545 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, 15 yaşından aşağı çocukları toplayıp dilencilik ettirir veya velayet ve vesayeti altında bulunan yahut kendisinin muhafazası ve nezaretine tevdi olunan 15 yaşından aşağı bir küçüğün dilenmesine veya bir kimsenin o küçüğü dilencilikte kullanmasına müsaade ederse üç aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis ve 100 liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla cezalandırılır.

YEDİNCİ FASIL

Halkı rakatsız eden hareketler

Madde 546 – Her kim, gürültü veya velvele ile mutad hilafı olarak çan ve alatı saire çalarak yahut kanun ve nizam ahkamına muhalif surette gürültülü bir meslek ve sanat icar eyliyerek halkın veya meclis ve mahfillerin meşguliyet veya huzur ve rahatını ihlal ederse on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Bu fiil gece yarısından iki saat evvelinden sonra işlenirse hafif cezayı nakdi otuz liraya kadardır.

Mükerrirler hakkında birinci fıkrada muharrer ahvalde otuz ve ikinci fıkrada muharrer halde elli liraya kadar hafif cezayı nakdi hükmolunur.

Madde 547 – Her kim, itidal ve muvazene haricinde veya çirkin ve ayıp görünen sair herhangi bir hal ile başkasını alenen incitir veya huzur ve rahatını ihlal ederse on beş güne kadar hafif hapse veya otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 548 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, umumi bir mahalde yahut umuma açık yerlerde yalan uydurarak başkasını zarara sokacak veya halkın huzurunu bozacak suretlerle saffetinden istifadeye kalkarsa bir aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis cezasıyla mahküm edilir.

İKİNCİ BAP

Ammenin selametine müteallik kabahatler

BİRİNCİ FASIL

*Silah ve eczayı nariyeye ait kabahatler***Madde 549 – (Değişik:10/6/1949 -5435 /1 md.; Mülga: 7/12/1988 - 3506/10 md.)**

Madde 550 – Her kim olursa olsun silah taşımak için resmi ruhsatı olsa bile aşağıda sayılan işlerden birini işlediği takdirde kendisinden otuz liraya kadar hafif cezayı nakdi alınır:

1 - Mezkür silahlardan birini on beş yaşından aşağı bir çocuğa yahut silah kullanmak bilmeyen veya temyize muktedir olmayan bir şahsa vermek veya taşımaya müsaade etmek,

2 - Bu silahın zikrolunan kimseler eline kolaylıkla geçmesini men için muhafazası hususunda لازمگelen tedabiri ittihaz etmemek,

3 - Bir çok kimselerin toplanmış olduğu mahallerde dolu silah taşımak, tan ibarettir

Madde 551 – Her kim, hükümetten ruhsat almaksızın mazarratı mucip olacak surette sanayii nariye icra, yahut infilak edici mevad iş'al eder yahut tehlikeli yahut herkesi rahatsız edecek surette bir takım ecza patlatır veya iş'al eylerse yahut meskün bir mahalde veya civarında veya umuma mahsus yol üzerinde veya bu yola doğru zaruret olmaksızın silah atarsa elli liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur ve buna vak'anın şiddetine göre otuz güne kadar hafif hapis cezası da ilave olunabilir.

İKİNCİ FASIL

Bina yıkılması ve tamiratta ihmâl

Madde 552 – Bir kimsenin planını tanzimde veya inşasında iştirak etmiş olduğu bir bina kendi dikkatsizliği veya maharetsizliği neticesi olarak başkasına tehlike vermeksizin yıkılırsa o kimse yirmi beş liradan aşağı olmamak üzere hafif cezayı nakdiye mahküm olur ve buna meslek ve sanatın tatili cezası da ilave olunabilir.

Bu maddenin ahkamı, inşaat ve tamirata mahsus iskelelerin ve köprülerin yıkılması halinde dahi tatbik olunur.

Madde 553 – Bir bina veya sair inşaat başkasına tehlike verebilecek surette tamamen veya kısmen yıkılmağa meyil edipte mal sahibi veya vekili yahut bina ve inşaatın muhafazası veya nezaretiyle mükellef olan kimse tehlikeyi gidermek için لازم gelen tedbirleri almadığı takdirde yirmi beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur. Salahiyettar merciin tenbih ve ihtarına itaat etmemesi halinde cezayı nakdi elli liraya kadardır.

Madde 554 – Böyle bir bina veya sair inşaat tamamen veya kısmen yıkılırsa yıkılmanın icabatından olan daimi tehlikeyi tamirat veya sair vasıtalarla izalede ihmâl veya müsamaha eden otuz liradan aşağı olmamak üzere hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Ammenin hizmetine taallük eden işaretler ve aletlere dair kabahatler

Madde 555 – Herkesin gelip geçtiği yerlerde yapılmakta olan bazı ameliyat veya bırakılan bazı eşyadan mütevellit tehlikeyi men için nizamına tevfikan konulması icap eden işaret ve maniaları koymakta ihmâl edenler otuz liraya kadar ve bu işaretlerin keyfi surette mahallini değiştirenler on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur. Her iki fıkrada muharrer ahvalde tehlikenin vahametine göre cezayı nakdilere on beş günden bir aya kadar hafif hapis cezası da ilave olunabilir.

Madde 556 – Umumi tenvirata mahsus ışıkları keyfi surette söndürenler otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 557 – Ateş kullanan esnaftan dükkan ve fırın ve fabrikalarını zaman zaman temizleyip tamir etmeyenler beş liradan otuz liraya kadar hafif cezayı nakdi ile cezalandırılır.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Öte beri atma

Madde 558 – Halkın gelip geçeceği yerlere veya bir kaç ailenin müşterek avlusuna insanı yaralıyacak veya üstünü kirletecek bir şey atan veya döken kimse on güne kadar hafif hapis veya on liraya kadar hafif cezayı nakdi ile cezalandırılır.

Madde 559 – Her kim lazım olan ihtiyatı ifa etmeksizin halkın geçtiği caddeler ve sokaklar üzerindeki pencerelere, damlara, taraçalara veya buna benzer yerlere düştüğü halde geçenleri yaralıyacak veya kirletecek şeyler koyar veya atarsa on liraya kadar hafif cezayı nakdi hükmolunur.

Fail malüm olmadığı takdirde ceza, fiili menedecek iktidarda bulunmak şartıyla binanın müdürüne veya zilyedine hükmedilir.

BEŞİNCİ FASIL

Delilerin muhafazasında ihmal kabahatleri

Madde 560 – Muhafazası altında bulunan delileri serbest bırakan yahut muhafızı olduğu deliler kurtulup kaçtıkları zaman derhal ait olduğu daireye malumat vermiyen kimse yirmi beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur.

Madde 561 – Her kim, ait olduğu daireye derhal malumat vermeksizin ve mezuniyet lazım gelen hususatta mezuniyet almaksızın akıl hastalığına müptela olduğunu bildiği bir kimseyi muhafaza için kabul eder veya böyle bir kimseyi kendi başına bırakırsa beş liradan elli liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahküm olur ve buna ahvalin vahametine göre bir aya kadar hafif hapis cezası da ilave olunur.

Madde 562 – Fail bir tımarhane müdürü veya tababet mesleki mensuplarından birisi olduğu takdirde geçen maddelerde yazılı cezalara meslek ve sanatın tatili cezası dahi ilave olunur.

ALTINCI FASIL

Araba ve hayvanların idare ve muhafazasında kusur

Madde 563 – Bir kimse nizamına tevfikan ihtiyat tedbirleri almaksızın mülkiyeti veya muhafazası altında bulunan vahşi ve sair tehlikeli hayvanları başı boş bırakır veya muhafazasında ihmal ederse yahut kuduz hastalığı ile şüpheli hayvanatı hemen ait olduğu daireye malumat vermezse on beş güne kadar hafif hapis cezasına mahküm olur.

Madde 564 – Bir kimse bağlı veya bağısız koşum veya binek hayvanını açık yerlerde muhafaza etmez veya kendi kendine bırakır ve kafi dikkatle sevkmez veya tecrübesiz kimselere verir veya sağlamca bağlamamasından veya takayyütle sevkmemesinden veya azdırıp korkutmasından dolayı başkasını tehlikeye maruz kılsa bir aya kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer fail, ruhsatnameye tabi arabacı ve sürücü ise bir aya kadar meslek ve sanatın tatili cezası da ilave olunur.

Madde 565 – Bir kimse caddelerde ve umumun gelip geçtiği yerlerde veya umuma açık mahallerde hayvanları ve arabaları ve otomobilleri şahıslar ve eşyanın emniyetine tehlike verecek tarzda sevk ve idare ederse yirmi güne kadar hafif hapse ve yirmi liraya kadar hafif cezai nakdiye mahkûm olur.

Eğer fail ruhsatnameye tabi arabacı ve şoför ve sürücü ise bir aya kadar meslek ve sanatın tatili cezası da ilave olunur.

YEDİNCİ FASIL

Halkı teklîkeye maruz bırakacak sair kabahatler

Madde 566 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, dikkatsizlik veya tecrübesizlik neticesi olsa bile her ne suretle olursa olsun şahıslara bir zarar veya eşyaya mühim bir ziyan vukuu tehlikesini tevhit ederse 15 günden aşağı olmamak üzere hafif hapis veya 50 liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasına mahkûm edilir.

Eğer fil, aynı zamanda sanayii nefiseye ve ticaret ve sanayie mütaallik kavanin ve nizamata muhalefet cürmünü teşkil etmiş olur ve kanunen ona mahsus başka ahkam tayin edilmemiş bulunursa verilecek ceza bir ay hafif haptisten veya 100 lira hafif para cezasından aşağı olamaz ve bu halde bir aya kadar meslek ve sanatın tatili cezası da hükmolunur.

ÜÇÜNCÜ BAP

Ahlakî umumiyeye müteallik kabahatler

BİRİNCİ FASIL

Kumar

Madde 567 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, umuma mahsus veya umuma açık yerlerde kumar oynatır veya oynatmak için yer gösterirse bir aydan altı aya kadar hafif hapis ve 250 liradan 500 liraya kadar hafif para cezasına ve tekerrürü halinde iki aydan bir seneye kadar hafif hapis ve 500 liradan 1.000 liraya kadar hafif para cezasına mahkûm olur.

Kumar oynanan yerde bulunup kumar oynamaya yarıyan veya kumar oynamaya tahsis olunan mevat ve alat ile ortada bulunan eşya ve para zapt ve müsadere olunur.

Fail:

1. Bu fiilleri itiyat edinmiş bulunduğu;
2. Birinci fıkrada beyan olunan kabahatin irtikabında kumar oynayanlara karşı banko tutan olduğu takdirde yukardaki fıkralarda yazılı cezalar bir misli artırılarak hükmolunur ve bu son halde üç aya kadar meslek ve sanatın tatili cezası da ilave edilir.

Madde 568 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, yukardaki maddede beyan olunan kabahate iştirak etmeksizin umumi veya umuma açık mahalde kumar oynarsa bir aya kadar hafif hapis ve 50 liradan 100 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır. Tekerrürü halinde ceza on günden iki aya kadar hafif hapis ve 100 liradan 200 liraya kadar hafif para cezasıdır.

Madde 569 – Ceza kanununun tatbikında kumar, kazanç kasdiyle icra kılınıp kar ve zarar baht ve talihe bağlı bulunan oyunlardır.

Madde 570 – Yukarki maddelerde beyan olunan kabahatler için hususi içtimalara mahsus olsa bile kumar alat ve edevatının kullanılması için bir ücret alınan yerlerle oyun oynamak mutata olan yerler ve duhuliyeye verilmesi bile oyun oynamak isteyen herkesin girebileceği mahaller, umuma açık yerlerden sayılır.

İKİNCİ FASIL
Serhoşluk

Madde 5 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Her kim, umumi veya umumun girebileceği yerlerde halkın rahatını bozacak veya rezalet çıkartacak surette ve aşikar bir halde sarhoş olarak yakalanırsa on beş günden aşağı olmamak üzere hafif hapis veya 50 liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla mahkûm olur.

Madde 572 – (Değişik: 9/7/1953 - 6123/1 md.)

Yukarki maddede gösterilen surette sarhoş olup da başkasına tecavüz ve umumun istirahatini selb edenler iki aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis cezası ile cezalandırılır.

Sarhoşluğu itiyat derecesine vardiyanlar altı aydan aşağı olmamak üzere hafif hapse mahkûm olurlar.

İki defa mahkûm olduktan sonra aynı fiili tekrar işleyenler o fiili itiyat etmiş sayılır.

Madde 573 – (Değişik: 2/6/1941 - 4055/1 md.)

Sarhoşlukta itiyadı iptila derecesine varmış olanların salahlığı tıbben tebeyyün edinceye kadar bir hastanede muhafaza ve tedavisine hükümlenir. Mahkûm, hastane olmanın yerlerinde ise hastane bulunan yere gönderilir.

Madde 574 – Umumi veya umuma açık yerlerden birinde meşrubat ve sair müskirat mevaddı tedarikle birinin serhoşluğuna sebebiyet veren veya bu mevaddı zaten sarhoş bir kimseye tedarik eden şahıs otuz liradan elli liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Her nerede olursa olsun on sekiz yaşını doldurmamış bir gence veya akıl ve şuurunun zaafı sebebiyle tabii halde olmadığı zahir bulunan bir kimseye müskirat verenler, iki aya kadar hafif hapse mahkûm olur. Eğer fail, müskirat satıcısı ise muvakkaten meslek ve sanatının tatiline de hüküm olunur.

Madde 575 – Yukarıdaki maddenin ilk fıkrasında beyan olunduğu veçhile bir kimsenin serhoşluğuna sebebiyet veren şahıs, kendini idareye muktedir olamayacak derecede bulunan serhoşu muhafaza için tedabir ittihaz etmeyip sokağa bırakırsa mezkûr fıkrada münderiç cezadan başka üç günden bir aya kadar hafif hapis cezasıyla dahi mücazat olunur.

ÜÇÜNCÜ FASIL
Edebe muhalif hareketler

Madde 576 – Bir kimse edebe muhalif bir surette halka görünür, veya bir yerini gösterir veyahut söz,şarkı ve sair suretle halkın edep ve nezahatine tecavüz eylerse bir aya kadar hafif hapse veya beş liradan otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

DÖRDÜNCÜ FASIL
Hayvanlara kötü muamele

Madde 577 – Bir kimse hayvanlara karşı insafsızca hareket eder veya lüzumsuz yere döver veya yaralar yahut aşikar surette haddinden fazla yorulacak derecede zorlarsa on liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

DÖRDÜNCÜ BAP

Mülkün himayesine müteallik kabahatler

BİRİNCİ FASIL

Kendinin olduğu isbat olunamıyan eşyayı taşımak

Madde 578 – Bir kimse, dilencilikle veya hırsızlık ve yağma ve garet ve yol kesmek veya dolandırıcılık ve hırsız yataklığı ile mahkûm olduktan sonra üzerinde kendi haliyle mütenasip olmayan para ve eşya zuhur eder ve bunlara meşru surette malik olduğunu isbat edemezse iki aya kadar hafif hapis cezasına mahkûm olur.

Böyle bir kimse üzerinde taklit ve tağyir olunmuş veya yaptırılmış anahtar veya kilitleri açmağa veya zorlamağa mahsus alat ve maymuncuk zuhur eder ve bunları o anda meşru surette nerede kullanacağını tayin edemezse iki aya kadar ve eğer bunlar gece vakti elinde zuhur etmiş ise iki aydan altı aya kadar hafif hapis cezasına mahkûm olur ve üzerinde zuhur eden eşya müsadere olunur.

İKİNCİ FASIL

Ticaret muamelelerinde ve rehin almakta lazım olan tedabirin ihmali

Madde 579 – Her kim, arzeden şahsın şerait ve ahvaline veya talep ve kabul edilen fiata nazaran bir cürüm mahsulü olduğu görülen eşyayı evvelemerde meşru menşei tahkik etmeksizin satın almak veya rehin veya emanet veya alacağını istifa suretiyle alırsa on beş liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Eğer fail, bundan evvelki maddede beyan olunan şahıslardan ise ayrıca iki aya kadar hafif hapis cezası da hüküm olunabilir. Eşyanın meşruiyetini isbat edenler ceza görmezler.

Madde 580 – Bir kimse bir parayı aldıktan ve eşyayı iştiradan veya herhangi bir suretle ele geçirdikten sonra menşei gayri meşru olduğuna vakıf olupta derhal merciine malûmat vermekte ihmal ederse otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur ve buna yirmi güne kadar hafif hapis cezası da ilave olunabilir.

Madde 581 – Bir kimse kıymetli eşya veya eşyayı müstamele ticareti ile veya rehin almakla meşgul olupta bu gibi ticaret ve mesleğe dair olan nizamata ve kavanın ahkâmına riayet etmediği takdirde bir aya kadar hafif hapse veya elli liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Aynı fiilin tekrürü halinde on beş günden iki aya kadar hafif hapis cezasıyla beraber meslek ve sanatın tatili cezası dahi ilave olunur.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Anahtar ve maymuncuk alım satımı ve kilitlerin gayri meşru açılması

Madde 582 – Demirci ve çilingir ve sair sanat sahipleri her rast geldiğine maymuncuk satar veya tevdi eder veya balmumu kalıbı ve sair basılmış ve ölçüsü alınmış nûmuneler üzerine bunların kullanılacağı yerin veya eşyanın kendisince maruf sahip veya vekilinden başkası için her cins ve nevi anahtarlar imal ederse iki aya kadar hafif hapse ve otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olur.

Madde 583 – Bir şahsın talebi üzerine kilit veya buna mumasil bir şeyi açmağa davet olunan demirciler ve çilingirler ve sair bu nevi sanatkarlar açtırmak isteyen şahsın o yerin veya şeyin sahibi veya bunun vekili olduğunu tahkik etmeden açarlarsa yirmi güne kadar hafif hapse ve yirmi liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olurlar.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Gayri meşru ölçü ve kile ve tartı kullanmak

Madde 584 – Dükkan ve mağaza sahipleri, kanunun tayin ettiği kile ve tartı ve ölçünün gayri bir kile ve tartı ve ölçü kullanırlarsa otuz liraya kadar hafif cezayı nakdiye mahkûm olurlar. Aynı fiilin tekrarı halinde cezayı nakdi yüz liraya kadar artırılır veya üç aya kadar hafif hapis ile cezalandırılır.

Son maddeler

Madde 585 – Hususi kanunlarda men olunupta cezası 1274 tarihli ceza kanununun bir fasıl veya maddesine matuf bulunan ahvalde bu kanunun o cürme veya kabahate taallük eden maddesi tatbik olunur.

Madde 586 – Hususi kanunlarda men olunupta cezası 1274 tarihli ceza kanununun 99 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına atfolunmuş olan ahvalde bu kanunun 526 ncı maddesi mer'idir.

Madde 587 – Elyevm meri olup cinayet, cünha ve kabahat taksimatına müstenit ahkamı havi bulunan kanunlarda münderiç (mücazâtı terhibiye) ve (cinayet) tabirleri badema ceza kanununda muharrer müebbet veya muvakkat ağır hapis ve beş seneden fazla hapis ve hidematı ammeden müebbeden memnuiyet ve müebbet sürgün cezaları ile bunları müstelzim cürümlere, (mücazâtı tedbiye) ve (cünha) tabirleri beş sene ve beş sene kadar hapis ve muvakkat sürgün ve ağır cezayı nakdi ile bunları müstelzim cürümlere ve (mücazâtı tekdiriye) tabiri de hafif hapis ve hafif cezayı nakdi ve meslek ve sanatın tatili cezalarıyla bunları müstelzim fiillere, masruf olacaktır.

Madde 588 – Hususi kanunlarda müstakillen mevzu olan veya bu kanunun meriyete girdiği tarihte katılmış bulunan cezalardan müddetçe muadil olmak üzere kürek cezaları hapis ve kale bentlik cezaları nefi suretiyle infaz olunur.

Madde 589 – (Mülga: 11/6/1936 - 3038/2 md.)

Madde 590 – 1274 tarihli Ceza Kanunu ve zeyilleri ilga edilmiştir. Sair kanunların da bu kanuna muhalif ahkamı mülğadır.

Ek Madde 1 – (Ek: 7/12/1988 - 3506/4 md.) (1)

Nisbi nitelikteki vergi ve resim cezaları, nisbi para cezaları ve tazminat kabilinden olup mütezayit nispete tabi bulunan para cezaları hariç olmak üzere, kanun ve tüzüklerde alt ve üst sınırları veya bunlardan biri gösterilen veya hiç gösterilmeyen veya sabit bir rakam olarak gösterilmiş bulunan para cezalarından (idari ve disiplin para cezaları dahil);

a) (**Değişik: 28/7/1999 - 4421/4 md.**) Türkiye Büyük Millet Meclisinin ilk kurulduğu tarihten önce yürürlüğe girmiş bulunan bütün kanun ve tüzüklerde yazılı olup da, daha sonraki tarihlerde Türkiye Büyük Millet Meclisince miktarına dokunulmamış olan para cezaları otuzdokuzbinüçyüz misline,

b) (**Değişik: 28/7/1999 - 4421/4 md.**) Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabul olup da;

1) 31.12.1939 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları yirmüçbinbeşyüzseksen misline,

2) 1.1.1940 tarihinden 31.12.1945 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları onbeşbinyediyüzirmi misline,

3) 1.1.1946 tarihinden 31.12.1959 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları yedibinsekizyüztatmış misline,

4) 1.1.1960 tarihinden 31.12.1970 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları üçbindokuzyüzotuz misline,

(1) 765 sayılı Türk Ceza Kanununa 3506 sayılı Kanunla eklenen ek maddeler ile bu maddelerde değişiklik yapan diğer Kanunlardaki para cezalarının hesaplanmasına ilişkin hükümlerin, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun suç saydığı fiilleri işleyenler hakkında uygulanmayacağı 17/10/1996 tarih ve 4199 sayılı Kanunun 47 nci maddesi ile hüküm altına alınmıştır

5) 1.1.19 tarihinden 31.12.1977 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları ikibinüçyüzellisekiz misline,

6) 1.1.1978 tarihinden 31.12.1980 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları yediyüzseksenaltı misline,

7) 1.1.1981 tarihinden 31.12.1987 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları üçyüzdoksanüç misline,

8) 1.1.1988 tarihinden 31.12.1993 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları oniki misline,

9) 17.10.1996 tarihli ve 4199 sayılı, 21.5.1997 tarihli ve 4262 sayılı Kanunlarla değişik 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu müstesna olmak üzere, 1.1.1994 tarihinden 31.12.1998 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları sekiz misline,

Çıkarılmıştır.

Ek Madde 2 – (Değişik : 28/7/1999 - 4421/5 md.)

a) Ek 1 inci madde kapsamına giren,

b) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yürürlüğe giren,

c) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra kabul edilen,

Kanunlardaki para cezaları, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

Ek Madde 3 – (Ek: 7/12/1988 - 3506/4 md.) ⁽¹⁾

Kanunlarda alt veya üst sınırlarından biri veya bunlardan her ikisi gösterilmemiş olmakla birlikte, alt ve üst sınırları arasında uygulama yapılmasını gerektiren nitelikteki para cezalarının alt ve üst sınırlarının tespitinde, bu Kanunun 19 ve 24 üncü maddelerindeki alt ve üst sınırlar esas alınır.

Ek Madde 4 – (Ek: 7/12/1988 - 3506/4 md.) ⁽¹⁾

Hükmedilecek ağır ve hafif para cezaları; bu Kanunun 19 ve 24 üncü maddelerindeki alt sınırları gösteren miktarların, Ek 2 nci maddeye göre uygulanan yeniden değerlendirme oranıyla çarpımı sonucu elde edilecek miktarlardan az olamaz. ⁽²⁾

Ek Madde 5 – (Ek: 7/12/1988 - 3506/4 md.) ⁽¹⁾

Para cezasının üst sınırının gösterilmemiş olması halinde hükmedilecek ağır ve hafif para cezaları, ilgisine göre bu Kanunun 19 ve 24 üncü maddelerindeki üst sınırları gösteren miktarların, Ek 2 nci maddeye göre uygulanan yeniden değerlendirme oranıyla çarpımı sonucu elde edilecek miktarları geçemez. ⁽²⁾

Ek Madde 6 – (Ek: 28/7/1999 - 4421/7 md.)

Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi ile 5 inci maddesinin altı ve dokuzuncu fıkralarındaki miktarlar için de Ek 2 nci madde hükmü uygulanır.

Geçici Madde 1- (Ek: 4/3/2004-5106/1 md.)

31.12.1987 tarihinden evvel işlenmiş suçlarla ilgili olarak mahkemeler tarafından yapılan yargılamalar sonucunda; haklarında mahkûmiyet kararı verilenlerden, bu Kanunun yayımı tarihinden önce bihakkın tahliye olanlar ile şartlı salıverilenlerin Türk Ceza Kanununun 122 ve 123 üncü maddelerindeki süreler ve 4.4.1929 tarihli ve 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 417 nci maddesinin (2) ve (3) numaralı bentlerinde yer alan koşullar aranmaksızın; talep halinde mahkemelerce memnu haklarının iadesine karar verilir.

Madde 591 – İşbu kanun 1926 senesi temmuzunun birinci gününden itibaren mer'idir.

Madde 592 – İşbu kanunun icrasına Adliye Vekili memurdur.

(1) 765 sayılı Türk Ceza Kanununa 3506 sayılı Kanunla eklenen ek maddeler ile bu maddelerde değişiklik yapan diğer Kanunlardaki para cezalarının hesaplanmasına ilişkin hükümlerin, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun suç saydığı fiilleri işleyenler hakkında uygulanmayacağı 17/10/1996 tarih ve 4199 sayılı Kanunun 47 nci maddesi ile hüküm altına alınmıştır.

(2) Bu maddelerde yeralan "Ek 2 nci maddeye göre bulunacak birim sayısı" ibaresi, 28/7/1999 tarih ve 4421 sayılı Kanunun 6 nci maddesiyle "Ek 2 nci maddeye göre uygulanan yeniden değerlendirme oranıyla" şeklinde değiştirilmiş olup, yerlerine işlenmiştir.

**1/3/1926 TARİHLİ VE 765 SAYILI ANA KANUNA
İŞLENEMEYEN HÜKÜMLER**

1 - 10/6/1949 tarihli ve 5435 sayılı Kanunun hükümleri:

Bu Kanunun 21/1/1983 tarih ve 2790 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi ile 1/5/1985 tarih ve 3192 sayılı Kanunla değişik 3 üncü maddesi 7/12/1988 tarih ve 3506 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi ile yürürlükten kaldırılmış olduklarından "Yürürlükteki Bazı Kanunların Mülga Hükümleri Külliyesi"ndaki yerlerine işlenmişlerdir.

2 - 9/7/1953 tarihli ve 6123 sayılı Kanunun geçici maddeleri:

Geçici Madde 1 – (Değişik: 31/5/1957 - 6988/1 md.)

13 üncü maddenin mutazammın bulunduğu birinci devre hücre cezası, kafi miktarda hücre inşaatı ikmal edilinceye kadar Adliye Vekaletince peyderpey tatbik olunur.

Bu sebeple haklarında hücre cezası tatbik edilememiş olan ağır hapis cezası mahkûmları buldukları ceza evlerinde cezalarının yarısını ikmal ettikleri ve diğer evsafı da haiz buldukları takdirde iş esası üzerine müesses ceza evlerine nakledilebilirler. Bu gibiler 16 ncı maddedeki meşrutana tabii haklarından da istifade edebilirler.

Geçici Madde 2 – (Değişik: 31/5/1957- 6988/1 md.)

Çalışma mecburiyetinin tatbikını mümkün kılacak ceza evleri ikmal edilinceye kadar buldukları ceza evlerinde ikinci devre mahkûmiyet müddetlerinin en az dörtte birini iyi hal ile geçirmiş olup da Adliye Vekaletince tesbit edilecek yaş, meslek ve kabiliyeti haiz olanlar ve yine Vekaletçe tayin olunacak suçların failleri iş esası üzerine müesses ceza evlerine nakledilebilirler. Bu takdirde 2 nci ve 3 üncü devre cezaları buralarda çektirilir.

İş esası üzerine müesses ceza evlerinin istiap haddi yukarıki fıkra mucibince nakledilecek mahkûmları çalıştırma kafi gelmediği ahvalde bunlar, geceyi buldukları cezaevinde geçirmek şartıyla ve rayiç ücretin üçte ikisinden aşağı olmamak üzere amme menfaatine uygun işlerde muhafaza altında çalıştırılabilirler.

Geçici Madde 3 – (Ek: 2/7/1954 -6434/1 md.)

6123 sayılı kanunun mer'iyete girdiği 1/8/1953 tarihinden önce iş esasına müstenit yeni ceza evlerinde 3 ve 4 üncü devrelere geçmeye hak kazanmış mahkûmlar hakkında eski kanun ahkamı tatbik olunur.

3 - 6/7/1960 tarihli ve 15 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi:

Madde 3 – Yukarıki madde hükmü, bu kanunun yürürlüğe girmesi tarihinden önce işlenmiş olan ve Türk Ceza Kanununun 125 - 133, 141, 142, 146, 149, 150 ve 163 üncü maddelerinde yazılı bulunan Vatana hiyanet suçları hakkında da uygulanır.⁽¹⁾

4 - 12/6/1979 tarihli ve 2248 sayılı Kanunun geçici maddesi:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun 7, 20 ve 24 üncü maddeleri, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce asliye ceza ve ağır ceza mahkemelerinde açılmış bulunan kamu davalarına uygulanmaz.

5 - 7/1/1981 tarihli ve 2370 sayılı Kanunun geçici maddesi:

Geçici Madde – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun bu Kanunla kaldırılan ek 5-9 maddelerindeki haller ayrı olmak üzere bu Kanunun 1 inci maddesiyle değiştirilen Türk Ceza Kanununun 119 uncu maddesi kapsamına giren bir suçtan dolayı açılmış bulunan davalarda sanığın sorgusunun yapılmış olması, anılan madde hükümlerinin uygulanmasına engel olmaz. Ancak karara bağlanmış davalarda sözü edilen madde hükümleri uygulanmaz, kesinleşmiş mahkûmiyet hükümleri aynen yerine getirilir.

(1) Bu maddedeki "yukarıki madde hükmü" deyimini ile, Türk Ceza Kanununun 146 ncı maddesine bu Kanunla eklenen fıkra hükmü kastedilmektedir.

6 - 11/5/1981 tarih ve 3445 sayılı Kanunun geçici maddeleri:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce, Türk Ceza Kanununun 480 ve 482 nci maddelerinin neşir yoluyla veya radyo ve televizyon veya benzeri kitle haberleşme araçlarıyla işlenmeleri sebebiyle 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 344 üncü maddesinin 5 inci bendi uyarınca açılmış olan davalara, açıldıkları tarihteki geçerli olan usul hükümleri dairesinde bakılmaya devam olunur.

Geçici Madde 2 – Türk Ceza Kanununun 426, 427, 428 inci maddeleri ile 1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kanununun 7 ve ek 2 nci maddelerine göre verilen cezaların onda dokuzu affedilmiştir. Ancak, infaz edilecek para cezası otuzmilyon lirayı geçemez. Tahsil edilmiş para cezaları iade olunmaz.

7-7/12/1988 tarihli ve 3506 sayılı Kanunun geçici maddeleri:

Geçici Madde 1 – 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının uygulanması sebebiyle kanun yollarına başvurulamamış hükümlere karşı, hükümlü, müdahil ve Cumhuriyet savcısı ceza infaz edilmiş olsa bile, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir ay içerisinde Kanun yollarına başvurabilirler.

Geçici Madde 2 – Bu Kanunun yayımı tarihinden önce haklarında, ağır hapis hariç olmak üzere, bir yılı aşmamak kaydıyla altı aydan fazla hürriyeti bağlayıcı ceza verilmiş olanlar bu cezaları infaz edilmiş olsa bile bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren iki ay içinde hükmü veren mahkemeye başvurarak 647 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin tatbikini talep edebilirler. Bu takdirde mahkeme dosyayı yeniden ele alarak talep hakkında bir karar verir.

Mahkeme talep doğrultusunda karar verdiği takdirde;

a) Daha önce infazı tamamlanan hürriyeti bağlayıcı cezanın çevrildiği para cezası veya tedbir yeniden infaz edilmez. Ancak bu değişiklik Adli Sicil kaydına işlenir.

b) Devam etmekte olan infazlarda ilgili derhal tahliye olunur ve infaz kurumunda geçen süreler 647 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki miktarların alt sınırı esas alınarak mahsup edilir.

Geçici Madde 3 – 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinde bu Kanunla yapılan değişiklikten yararlanabilecek olanlar, Kanunun yayımı tarihinden itibaren iki ay içinde hükmü veren mahkemeye başvurarak, cezanın ertelenmesi yönünden durumlarının yeniden incelenmesini isteyebilirler. Bu takdirde mahkeme dosyayı yeniden ele alarak talep hakkında bir karar verir.

Geçici Madde 4 – Bu Kanunla, Türk Ceza Kanununun 119 uncu maddesi kapsamına alınan suçları işlemiş olup da, Kanunun yürürlüğe girmesinden önce haklarında tahkikata başlanmış veya kamu davası açılmış veya mahkûmiyet hükmü verilmiş olanların, yürürlük tarihini izleyen iki ay içinde 119 uncu maddedeki şartları yerine getirerek ödemede bulunmaları halinde haklarında;

1. Hazırlık tahkikatında, takibata yer olmadığına,
2. Açılmış davaların ortadan kaldırılmasına,
3. Mahkûmiyet hükmünün verilmemiş sayılmasına,

Karar verilir. Bu suçlardan tutuklu veya hükümlü olanlar derhal tahliye edilirler.

Tutuklu ve hükümlülerin bakiye hürriyeti bağlayıcı cezalarına karşılık ödemeleri gereken para cezasının hesaplanmasında beher gün karşılığı olarak 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde belirtilen asgari hadler esas alınır.

8 – 21/11/1990 tarih ve 3679 sayılı Kanunun geçici maddesi:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun yürürlük tarihinden önce işlenmiş olup da, Türk Ceza Kanununun bu Kanunla değiştirilen veya yeni madde numaraları altında müeyyideye bağlanmış hükümlerini ihlal etmiş olanlar hakkında Türk Ceza Kanununun 2 nci maddesi nazara alınarak;

a) Mahkûmiyet hükmü verilmiş olması veya verilen hükümlerin kesinleşmiş bulunması halinde ilamlar aynen infaz olunur.

b) Hazırlık tahkikatı veya son tahkikatın devam etmesi halinde ise, verilecek mahkûmiyet hükümlerinde yapılan değişiklik sonucu belirlenen yeni madde numaraları esas alınır.

Özel kanunlarda, Türk Ceza Kanununun bu Kanun değişikliğine konu olan maddelerine yapılmış bulunan atıflar, yeni madde numaraları altında belirlenen hükümlere yapılmış sayılır.

9 – 13/11/1996 tarih ve 4209 sayılı Kanunun Geçici Maddesi:

Geçici Madde – Türk Ceza Kanununun 536 ve 537 nci maddelerinin 6 ncı fıkralarının yürürlükten kaldırılması sebebiyle, 13.3.1965 tarihli ve 647 sayılı Kanunun 4 ve 6 ncı maddelerinden yararlanacak olanlar, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren 6 ay içinde hükmü veren mahkemeye başvurarak cezanın ertelenmesini, paraya veya maddede öngörülen tedbirlerden birine çevrilmesini isteyebilir. Bu takdirde mahkemece dosya ele alınarak bu hususta karar verilir.

10 – 6/12/2001 tarihli ve 4723 sayılı Kanunun Geçici Maddesi:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Türk Ceza Kanununun 313 ve 314 üncü maddeleri kapsamına giren fiillerle ilgili olarak soruşturma, yargılama veya temyiz aşamasında bulunan dosyalar hakkında aşağıdaki işlemler yapılır.

1. Devlet güvenlik mahkemeleri Cumhuriyet başsavcılıklarınca yürütülmekte olan soruşturma dosyaları, buldukları aşamada soruşturmaya devam edilmek ve gereği yapılmak üzere yetkili Cumhuriyet başsavcılıklarına gönderilir.

2. Devlet güvenlik mahkemelerinde görülmekte olan dava dosyaları, buldukları aşamada yargılamaya devam edilmek ve/veya sonuçlandırılmak üzere görevli ve yetkili yargı mercilerine gönderilir.

3. Temyiz incelemesi için Yargıtayda bulunan dava dosyaları, karara bağlandıktan sonra bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte davaya bakmaya yetkili Devlet güvenlik mahkemesinin bulunduğu yerin yargı çevresindeki görevli ve yetkili yargı mercilerine gönderilir.⁽¹⁾

(1) 16/6/2004 tarihli ve 5190 sayılı Kanunun Geçici 5 inci Maddesi; diğer kanunlarda geçen "Devlet Güvenlik Mahkemesi", "Devlet Güvenlik Mahkemesi Yedek Hâkimliği", "Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet başsavcılığı ve Cumhuriyet savcısı" ibarelerinin sırasıyla "1412 sayılı Kanunun 394/a maddesi gereğince Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca görevlendirilecek veya kurulacak ağır ceza mahkemesi", "ağır ceza mahkemesi üyesi", "1412 sayılı Kanunun 394/a maddesinde belirtilen suçları soruşturmak ve kovuşturmakla görevlendirilen Cumhuriyet savcısı" olarak uygulanacağını hüküm altına almıştır.

**765 SAYILI KANUNDA EK VE DEĞİŞİKLİK YAPAN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜKTEN KALDIRDIĞI KANUN VE HÜKÜMLERİ
GÖSTERİR LİSTE**

Yürürlükten Kaldırılan Kanun veya Kanun Hükümleri	Yürürlükten Kaldırılan Mevzuatın		
	Tarihi	Sayısı	Maddesi
1/3/1926 - 765 sayılı Kanunun 83, 384, 589. maddeleriyle 825 sayılı Kanunun 6. maddesi ve 1840 sayılı Kanun,	11/6/1936	3038	2
1/3/1926 - 765 sayılı Kanunun 63. maddesi,	3/2/1937	3112	3

17/4/1338 - 222 sayılı Kanun,	10/6/1949	5435	4
11/6/1936 - 3038 sayılı Kanunla gelen ve bilahare 3/2/1937 - 3112 sayılı Kanunla değişen muvakkat madde, Ceza Kanununun mevki'i mer'iyete vaz'ına müteallik Kanunun 3. ve 4. maddeleriyle, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 96. maddesinin son fıkrası, 397 ve 398 inci maddeleri,	9/7/1953	6123	2,3
Türk Ceza Kanununun 56 ncı maddesi	6/7/1960	15	2
Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun Ek: 5, 6, 7, 8 ve 9 uncu maddeleri,	7/1/1981	2370	19
- 1/3/1926 - 765 sayılı Kanunun 472 nci maddesinin son fıkrası,	24/5/1983	2827	13
21/6/1927 tarih ve 1117 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi	11/5/1988	3445	14
765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 304 üncü Maddesinin (III) Numaralı Fıkrası, 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü Maddesinin Yedinci Fıkrası ve 10 Haziran 1949 Tarihli ve 5435 Sayılı Kanun	7/12/1988	3506	10
647 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin son fıkrası ile 1/3/1926 tarih ve 765 sayılı T ü r k C e z a K a n u n u n u n 1 3 üncü maddesinin son fıkrası	6/6/1990	3653	3

Yürürlükten Kaldırılan Mevzuatın

Yürürlükten Kaldırılan Kanun veya Kanun Hükümleri	Tarihi	Sayısı	Maddesi
1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 204, 206, 207, 210, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 285/6 ncı fıkra ve 438 inci maddeleri.	21/11/1990	3679	28
a) 2 sayılı Hıyaneti Vataniye Kanunu, b) 6187 sayılı Vicdan ve Toplanma Hürriyetlerinin Korunması Hakkında Kanun, c) 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 140, 141, 142 ve 163 üncü maddeleri, d) 2908 sayılı Dernekler Kanununun 5 inci maddesinin 7 ve 8 numaralı bentleri ile 6 ncı maddesinin 2 numaralı bendi, e) 2932 sayılı "Türkçeden Başka Dillerle Yapılacak Yayınlar Hakkında Kanun",	12/4/1991	33	23
765 sayılı Kanunun 172 nci maddesinin son fıkrası, 173 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki "140" rakamı ve 315 inci maddesi,	6/6/1991	3756	26
765 sayılı Kanunun Ek 2 nci maddesine 3756 sayılı Kanunla eklenen ikinci fıkra	17/10/1996	4199	47

106-140

**765 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ GÖSTERİR LİSTE**

Kanun No.	Farklı tarihte yürürlüğe giren maddeler	Yürürlüğe giriş tarihi
1840	—	16/7/1931
1884	—	3/8/1931
2275	—	20/6/1933
3038	—	1/10/1936
3112	—	11/2/1937
3531	—	16/7/1938
3708	—	14/7/1939
4055	—	6/6/1941
4683	—	11/12/1944
4934	—	18/6/1946
4956	—	24/9/1946
5319	—	11/2/1949
5435	—	16/6/1949
5665	—	17/6/1950
5844	—	11/12/1951
6123	—	1/6/1953
6329	—	16/3/1954
6434	—	7/7/1954
6569	—	27/5/1955
6661	—	24/2/1956
6763	—	1/1/1957
6988	—	(Makabline şa- mil olmak üye- re)
		7/6/1957
15	—	11/7/1960
144	—	5/12/1960
235	—	12/12/1961
121	—	28/11/1962
501	—	16/7/1964
557	1. ve 2. md. Diğer hükümleri	10/4/1965
		10/7/1965
647	—	6/7/1965
1490	—	3/10/19
2245	—	16/6/1979
2248	—	22/6/1979
2370	—	10/1/1981
2632	—	16/3/1982
2787	—	22/1/1983
2790	—	22/1/1983
2827	—	27/5/1983
2891	—	24/9/1883
3192	—	8/ 5/1985
3255	—	15/1/1986
3266	—	12/3/1986
3267	—	19/3/1986
3352	—	24/4/1987

Kanun No.	Farklı tarihte yürürlüğe giren maddeler	Yürürlüğe giriş tarihi
3354	—	25/4/1987
3369	—	26/5/1987
3445	—	26/5/1988
3506	—	14/12/1988
3591	—	12/12/1989
3653	—	25/6/1990
3679	—	29/11/1990
3713	—	12/ 4/1991
3756	—	14/ 6/1991

4114		—		08/07/1995	
4199	42 ve Ek 3 üncü maddeleri			1/1/1997	
	Diğer Maddeleri			27/10/1996	
4209		—		19/11/1996	
4421		—		1/8/1999	
4449		—		29/8/1999	
4744		—		19/2/2002	
47		—	9/8/2002		
4778		—		11/1/2003	
4782		—		11/1/2003	
4785		—		15/1/2003	
4928		—		19/7/2003	4963
—				7/8/2003	
5106			Geçici Madde 1	13/3/2004	
5218	11,12,13,17,43,47,50,51,54,55,58,59,61,62,64,65,66,70,73,82, 102,112,118,125,126,127,129,131,133,136,137,146,147, 149,156,285,286,296,301,302,303,305,407,450,451,463				
				21/7/2004	
5219	432			21/7/2004	